PREOTUL I. POPESCU-CILIENI
PROFESOR

BISERICI TÂRGURI ŞI SATE DIN JUD. VÂLCEA

1 9 4 1
RAMURI
CRAIOVA

DE ACELAŞI AUTOR:

Este mântuire în afară de Biserică?
Craiova, Ramuri, 1935.

Secta milenistă.
Craiova, Ramuri, 1937.

Documente olteneşti felurite.
In colaborare cu d-l Ion Donat
Craiova, Ramuri, 1938.

Documente olteneşti.
Craiova, Ramuri, 1939.

Educaţia tineretului în vremea noastră.
Craiova, Ramuri, 1939.

Documentele neamului Sâmboteanu.
In colaborare cu d-l Ion Donat.
Craiova, Ramuri, 1940.

PREOTUL I. POPESCU-CILIENI
PROFESOR

BISERICI TÂRGURI ŞI SATE DIN JUD. VÂLCEA

1 9 4 1
RAMURI
CRAIOVA

CUVÂNT INAINTE.

In vara anului 1935, timp de câteva săptămâni am cercetat prin vechea arhivă a Sfintei Episcopii dela Râmnicu Vâlcii.

Acolo am găsit, între alte preţioase acte vechi, şi o catagrafie care cuprinde ştiri privitoare la toate bisericile şi satele din Oltenia 1). *Aceste ştiri au fost culese acum un veac, de către protopopii judeţelor şi plăşilor oltene de pe vremea aceea. Unele informaţii le-au luat ei chiar din pisaniile bisericilor. Parte din aceste pisanii sunt azi pierdute sau măcinate în aşa măsură de dintele vremii, încât nu mai pot fi citite.*

In afară de acestea, ni se dau ştiri despre biserici şi schituri care azi nu mai dăinuesc.

Dând la lumină deocamdată cuprinsul dosarelor privitoare la judeţul Vâlcea, socotesc că voiu fi de folos tuturor acelora care râvnesc la cunoaşterea trecutului şi alcătuirea istoricului bisericilor şi satelor din acest judeţ.

Am aflat deasemeni şi care erau proprietarii moşiilor, satelor sau mahalalelor, acum o sută de ani, — lucruri deosebit de preţioase pentru istoricul proprietăţii rurale din Vâlcea. Pentrucă în catagrafia dela Episcopie nu sunt trecuţi proprietarii satelor şi moşiilor din plăşile Cerna şi Olteţul, am mers la Arhivele Statului din Bucureşti şi i-am însemnat după catagrafia făcută în anul 1831.

Pe de altă parte, eu nu m'am mulţumit cu ştirile dobân-

---

1) *„Nr. 28, anul 1840, Martie.* Delă pentru cercetarea şi aflarea ştiinţelor celor mai sistimaticeşti atingătoare de mânăstirile şi bisericile din eparhia acestei Sfinte Episcopii, de cine anume sânt zidite şi preînnoite cu arhiologhia lor ctitoricească de privileghiuri sau alte monumentale ştiinţe mai însemnătoare".

dite din catagrafia Episcopiei Râmnicului, ci am cules din lucrările şi revistele de specialitate, pe care le-am avut la îndemână aici în Craiova, în special din preţioasa revistă Arhivele Olteniei, toate ştirile privitoare la bisericile, schiturile şi aşezările din judeţul Vâlcea. Aceste ştiri sunt trecute în josul paginilor, ca note. Astfel lucrarea de faţă este şi o contribuţie la bibliografia satelor din Vâlcea şi a măruntelor ctitorii dela ţară.

De amintit că marile ctitorii ale Vâlcii (Arnota, Bistriţa, Cozia, Hurezul, etc.), nu sunt trecute în această catagrafie. Ele au alcătuit, de bună seamă, obiectul unei catagrafii aparte.

Dintr'o altă catagrafie, găsită tot la Episcopia Râmnicului, am aflat numele preoţilor şi diaconilor slujitori, acum o sută de ani, la bisericile din Vâlcea.

Pentru a uşura folosinţa acestei lucrări, am făcut la sfârşit un indice de nume şi locuri.

O parte din lucrarea de faţă s'a extras din revista „Renaşterea" a Clerului oltean.

AUTORUL.

Bisericile, oraşele şi satele oltene

Judeţul Vâlcea

Plasa Oltului

1. **Ioaneştii Govorii**, *propietatea Mănăstirii Govorii* [1]). *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie s'au făcut la l[ea]t 1770 şi au fost până la l[ea]t 1836 şi apoi s'au prenoit de popa Gheorghe şi cu ceilanţi enoriiaşi şi acum să află în stare bună".

2. **Ioaneştii Mincului**, *propietatea răposatului Ghiţe Bocşănescu. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, care să cinsteşte şi să prăznueşte hramul Bunei Vestiri, este zidită din temelie din bun gândul şi cu toată cheltuiala dumn[ea]lui jupân Udrea Zătreanu paharnicu, înfrumuseţând-o şi cu toate podoabele pe dinlăuntru şi pă dinafară, precum să vede, în zilele blagocestivului domn Ioan Mihail Racoviţă Voivod, sfinţindu-să la luna lui Mai 20, l[ea]t 7251 [1743] şi să află în bună stare".

---

1) La 1 August 1437, Domnitorul Vladu Voevod dă în stăpânirea boerilor Rutas i Coicăi i lui Novac i lui Stratimir mai multe sate între care şi Ioneştii

Vezi *I. Ionaşcu*: „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu din Vâlcea" in Arhivele Olteniei nr. 97—100, pag. 289.

Domnitorul Radu Paisie (1535—1545), prin documentul din 15 Iunie 1543, întăreşte stăpânirea marelui Armaş Deatco, soacrei lui Neacşa şi jupânesei lui Calea, asupra mai multor sate între care şi *Ioneştii*. Marele Armaş Deatco „era din neamul Craioveştilor",

Vezi *Ilie Chiriţă*: „Boerii Brâncoveni", în Arhivele Olteniei nr. 69—70 din 1933, pag. 372.

3. **Ioaneştii Mincului, mah[alaua] Obeni,** *propietatea moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică s'au făcut pă temelie la l[ea]t 7308 [1799-1800] de Barbu Piulescu şi de Ioan brat[1]), de feciorii lui Ioan Piulescu şi să află în stare bună. Să prăznueşte hramul Innălţării“[2]).

4. **Satul Fişcălia,** *propietatea moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, pă temelie s'au făcut la l[ea]t 7318 [1809-1810] de lăcuitorii acestui sat şi să află în stare bună. Să prăznueşte hramul Născăto[a]rii“.

5. **Satul Fişcălia, mah[alaua] Răscăioşi,** *propietatea moştenească. Biserică de lemn.*

„Această biserică pă temeliie s'au făcut la l[ea]t 1836 de lăcuitorii satului, şi să află în stare bună şi să prăznueşte hramul Sfinţilor Voivozi“.

6. **Satul Orleştii**[3]), *propietatea dumnealui pah[a]rnicu Costache Steriian. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, pă temelie s'au făcut la l[ea]t 1821 de dumnealui Ghiţe Bocşănescu, Martie 25 şi să află în stare bună“.

7. **Satul Orleştii, mah[alaua] Ţecăliile,** *propietatea dumnealui Costache Steriian. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică s'au făcut la l[ea]t 1800 de Radu Vlăşceanu i de popa Ilie şi de popa Mihai şi de Matei Jugănaru şi este bună“.

8. **Satul Orleştii, mah[alaua] Scaioşii**[4]), *propietatea Vasilache medelniceriu. Biserică de lemn.*

---

1) Brat în slavonă însemnează frate. Aci e vorba de Ioan fratele lui Barbu Piulescu.

2) In anul 1778 s'a făcut o hotărnicie a moşiei Ioneşti. Intre hotarnici figurează şi boerul Ioniţă Bucşănescu, cf. *Prof I. Ionaşcu:* „Acte şi însemnări relative la boerul muntean Sandu Bucşănescu“ în Arhivele Olteniei nr. 74—76 din 1934, pag. 328.

In 1793, mânăstirea Hurez avea un venit de 430 taleri mila vinăriciului: zlot de vatră de la Baea i de la Runc şi *Ioneşti*. Vezi *I. Ionaşcu:* Anexe la art. „Istoricul mânăstirii Hurez" în Arhivele Olteniei nr. 86—88 din 1936, pag. 412.

3) Despre satul Orleşti pomeneşte un document nedatat al lui Mircea cel Bătrân, care îl dărueşte mânăstirii Nucet-Cozia (coz în turceşte însemnează nucă). Inainte era în stăpânirea mânăstirii Cotmeana. cf. *Damian P. Bogdan:* „Despre cancelaria slavă a voevodului muntean Mircea cel Bătrân", recenzie în Arhivele Olteniei nr. 97—100 pag. 414.

4) In memoriile generalului von Bauer, tipărite în anul 1778 la Lipsca sub numele de „Mémoires historiques et geographiques sur la Valachie", satul

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, cu hramul Sfântului Ioan Botezătoriul, s'au făcut la l[ea]t 1804, de popa Preda Scaioşanu, împreună şi cu lăcuitorii satului şi să află în stare bună".

9. **Satul Orleştii mah[alaua] Veche,** *propietatea dumnealor Dimitru, la Prucupoiia. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au prefăcut de al doilea la l[ea]t 1741, de enoriaşii bisericii şi acuma iarăşi să află în stare proastă, sfărâmată, descoperită".

10. **Satul Aureşti,** *propietatea Sfintei Episcupii Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la l[ea]t 7312 [1803—1804] de popa Ilie şi de Stoica Aureanu şi cu ceilanţi lăcuitori şi să află în stare bună".

11. **Satul Aureşti, mahalaua Verdea,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznueşte [hramul] Sfinţii Voivozi, s'au făcut la l[ea]t 1832 de Mitroi şi de Ioan brati de Mihalcea, i de Radu Cerneanu şi de Mişu Fereastă şi să află în stare bună".

12. **Satul Zăvideni**[1]), *propietatea dumneaei cocoanei Stancăi Caragioicăi. Biserică de zid*

„Cu ajutorul Sfintei- şi de viiaţă făcătoarei Troiţe ziditu-s'au această sfântă dumnezăiască [biserică], unde să prăznuieşte Adurmirea Maicii Domnului şi Sfântul Nicolaie, împreună şi Sfântul

---

Scăioşi e trecut sub numirea de Skojosch, *sat cu o biserică*, situat la apus de Olta, iar Răscăioşi e trecut sub numirea curioasă de Riscosez, sat fără biserică. Vezi *C. I. Karadja:* „Oltenia după memoriile generalului von Bauer" în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924, pag. 303.

Un Badea, care nu se ştie cine şi ce a fost, împreună cu alţi creştini, —după mărturia pomelnicului mânăstirii Hurez—închină acestei mânăstiri moşia *Scăioşi*. Dar ea nu se găseşte în socotelile Hurezului. Cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mânăstirii Hurez" în A. O. nr. 79—82 pag. 301.

1) In timpul stăpânirii austriace (1718—1739), satul Zăvidenii era părăsit de locuitori, fie din cauza ciumei care bântuia, fie din cauza răzmiriţei, sau din cauza atâtor biruri împovărătoare. In harta căpitanului Friedrich Schwantz, lucrată între anii 1720—1722, Zăvidenii e trecut ca sat părăsit de locuitori. Cf. *Ioan C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci 1718—1739" în Arhivele Olteniei nr. 13 din 1924, pag. 236. In Memoriile generalului von Bauer (1778), Sawidenni (Zăvideni) este trecut ca *sat cu o biserică*, situat la apus de Olta. cf. *C. I. Karadja* op. cit. în A. O. nr. 14, pag. 303.

In anul 1821, armata turcească a avut o ciocnire cu lefegiii lui Ipsilant la Zăvideni. Cf. *N. Iorga*: „Scrisori de boeri şi negustori olteni şi munteni către casa de negoţ Hagi Pop". Bucureşti, Socec, 1906, pag. 143.

Ioan Botezătoriul, din temeliie s'au zidit de dumnealui coconul Barbul Caragică împreună şi cu soţiia dumnealui cocoana Stanca, s'au zidit la l[ea]t 1815 şi răposând dumnealui, au rămas cocoana Stanca Carageoica, soţiia răposatului, cu fiii dumnealui, coconul Barbul şi coconul Mihalache, de au înfrumuseţat-o cu jugrăveala, dupăcum să vede. Şi s'au săvârşit[1]) la l[ea]t 1832 şi să află în stare bună".

13 **Satul Prundeni**[2]), *propietatea Episcupiei Râmnicului. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la l[ea]t 1787 de ceauşi Duţu, i[3]) de popa Barbul Mustăţa şi s'au prenoit la l[ea]t 1815 de jupân Ene Călineanu şi de Nicolaie Stoichină şi să află în stare bună".

14. **Satul Prundeni, mahalaua Dăiaştii,** *propietatea Sfintei Episcupii Râmnicu. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, în zilele Prea Innălţatului Domn Gheorghe Caragea Voivod, cu blagosloveniia părintelui Episcup Nectarie, s'au ridicat, cu zidirea din temelie de Anton i cu Ţiva, mah[ala]gii, dela l[ea]t 1811 şi s'au zidit jumătate şi apoi s'au zidit de Cheluda până la turlă. Şi turla s'au zidit de noi popa Mihai duhovnicul i cu Nicolaie şi cu Nică, i cu Cârstea şi cu ceilanţi şi s'au jugrăvit în trei rânduri cu toată cheltuiala popei lui Mihai duhovnicu şi s'au isprăvit în zilele luminatului Domn Ioan Alexandru Dumitru Ghica Voivod, l[ea]t 1836, Iulie 25 şi să află în stare bună".

15. **Satul Călina,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Erarh Nicolaie s'au făcut pă temelie la l[ea]t 1824 Sept. 20, de popa Radu şi cu ceilanţi titoraşi ai satului şi să află în stare bună".

---

1) Terminat.

2) Satul Prundeni este pomenit în hrisovul lui Alexandru II Vodă, prin care în anul 1570 [7078] întăreşte, după judecată lui Radul şi Oprea şi Stan cu feciorii lor, părţile lor de ocină din Păuşeşti şi din Prundeni. Vezi *G. Fotino:* „Documente slavo-române inedite" în A. O. nr. 8, pag. 303—306.

Despre satul Prundeni se mai vorbeşte şi într'un document dela Matei Basarab din anul 1645-46, prin care confirmă eliberarea din rumânie a lui Datco ot Prundeni. cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele schitului Şerbăneşti" în A. O. nr. 97, pag. 395.

3) Şi.

16. **Satul Călina** [1]), **mah[alaua] Bereni,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică s'au făcut pă temeliie şi să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie. S'au făcut la l[ea]t 7330 [1821-1822), de Nicolaie Stoichin şi de Matei Nedelcu şi cu ceilanţi titoraşi şi să află în stare bună".

17. **Satul Bârsanu,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de zid.*

„S'au zidit din temelie de Dumitru Cojocariul şi cu ceilanţi neguţitori la l[ea]t 1834, Avgost 22, iar acum nu s'au isprăvit cu jugrăveala de tot, ci numai oltariul şi tâmpla şi să află în staré bună".

18. **Târgul Drăgăşani,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de zid* [2]).

„Cu voia Tatălui, cu ajutoriul Fiului şi cu săvârşirea Duhului Sfânt, s'au zidit şi s'au înnălţat din temelie această sfântă şi dumnezăiască biserică întru care să prăznuiaşte hramul Sfintii Adurmiri a Prea Sfintii Născăto[a]rii de Dumnezău şi Pururea Fecio[a]rii Mariei şi s'au înfrumuseţat cu jugrăveala peste tot, dupăcum să vede, în zilele Mării Sale Prea Luminatului Domn Ioan Alecsandru Moruzi Voivod al Valahiei, cu blagosloveniia şi cu ajutoriul Prea o Sfinţi[e]i Sale Chiriu Chir Nectarie, Episcopu Râmnicului Noului Severin şi cu cheltuiala şi osteneala cea cu multă osârdie a sfinţiei sale chir popa Dima ot [3]) Drăgăşani i cu a dumnealui Costandin biv vel polcovnic za potăre [4]) şi a

---

1) In memoriile generalului von Bauer, satul Călina e trecut sub numele de Gallina, sat fără biserică. Vezi *Karadja* op. cit. în A. O. nr. 14, pag. 303.

2) In anul 1794, Dionisie Eclesiarhul a scris pomelnicul „Sf. beserici satului Drăgăşani din jud. Vâlcii, unde să cinsteşte hramul Sfintei Adormiri a Preasfintei şi de Dumnezeu Născătoarei şi Pururea Fecioarei Mariei".. Din acest pomelnic se vede cu ce-a contribuit fiecare dintre ctitori la ridicarea acestei biserici. Popa Dima s'a osârduit dela temelie până la terminare şi a dăruit şi taleri 1500. Stan vătaful a dăruit 500 taleri şi căpitanul Costandin 75 taleri. Dumitrache vel postelnic caimacamu Craiovei a dăruit 100 taleri la facerea turlelor. Vezi *Pr. T. Bălăşel*: „Un manuscris din 1794 al lui Dionisie Eclesiarhul" în Arhivele Olteniei nr 79—82, pag. 272—294.

Această biserică a fost reparată în anul 1870, Martie 15 şi i s'au dat jos turlele. In curtea acestei biserici, până pela 1840, au fost nişte case cu mai multe încăperi, în care era şcoala comunei. Vezi *Icon. Stavrofor Melete Răuţu:* „Monografia eclesiastică a judeţului Vâlcea" R.-Vâlcea, 1908, pag. 94—95. Aci se vede şi pisania actuală a bisericii.

Intre documentele pe care le transcriu acum, am şi o „Catagrafie de zestrea bisericii din Drăgăşani sud Vâlcea, propietatea Episcopi[e]i", pe care o voi publica la vreme. Catagrafia e făcută în anul 1826.

In anul 1794 moşia dela Drăgăşani a Episcopiei Râmnicului era arendată de jupân Hristea.

3) Din

4) Fost mare comandant la poteră.

dumnealui Stan vătafu, ajutorind şi alţi boeri blagorodnici [1]) i negutători şi lăcuitorii acestui loc, dupăcum în pomelnicul cel tictoricesc (sic) este scris, precum şi toate adoarăle cele bisericeşti au cumpărat şi cele pă dinlăuntru ce au trebuit au făcut, spre a fi spre slava numelui Marelui şi Atotţiitoriului Dumnezău şi a dumnealui, a părinţilor dumnealui, vecinică şi nesfârşită pomenire; în anul dela naşterea lui Hristos Dumnezău 1793, Avgost 20".

19. **Momoteştii** [2]), *propietatea dumnealui coconului Lăcovari. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Adurmirea Maicii Domnului, s'au făcut la l[ea]t 1818, Iulie 29, de dumnealui stolnicu Iancul Làcovàriu şi să află în stare bună".

20. **Satul Grădeştii** [3]), *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să cinsteşte şi să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la leat 1826 de dumnealui Chera Grădescu şi cu ceilanţi [e]noriiaşi ai bisericii şi să află în stare bună".

21. **Satul Grădeştii, mah[alaua] Capul Dea[lu]lui,** *propietatea dumnealui boieri Florii Grădescu. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică ce să cinsteşte, şi să prăznuieşte hramul Adurmirea Maicii Domnului, s'au rădicat din temeliie şi s'au înfrumuseţat cu jugrăveala dupăcum să vede, cu toată cheltuiala şi osteneala dumnealui căp[i]t[an] Giurea [şi] soţiia Alecsandra, în zilele Prea Luminatului şi Inălţatului Domn Ioan Ghiorghe Dimitrie Ghica Voivod, cu blagoslovenia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui nostru Episcupu Galaction şi să află în stare bună".

---

1) Nobil, de neam bun,

2) In „Condica documentelor Episcopiei Râmnicului" se află la fila 471, documentul nr. 7, din 15 Aprilie 7192 (1684), care vorbeşte intre alte sate şi de Momoteşti. Vezi A. O. nr. 69—70, din 1933, pag. 357, in articolul răposatului profesor C. N. Mateescu, întitulat: „Un misionar român din secolul 17, in serviciul bisericii romano-catolice".

3) In realitate satul se numeşte Gărdeşti Prin hrisovul dela 25 Aprilie 1695, Domnitorul C. Brâncoveanu inzestrează mânăstirea Hurezul cu numeroase moşii, vii etc. Aci se arată şi dreptul de vinăriciu asupra mai multor sate, între care şi Gărdeştii. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mânăstirii Hurez" în A. O. nr. 79—82, pag. 300

In anul 1800 exista la Gărdeşti o şcoală de jugrăveli a dascălului Mincu A se vedea *I. Donat:* „Câteva şcoli de sat în Oltenia, înainte de 1800", A. O. nr. 56—58 pag. 320.

22. **Satul Zlătărei**[1], *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să cinsteşte, şi să prăznuieşte hramul.... [2]) s'au făcut din temeliie la l[ea]t 1822 de popa Ştefan i de popa Radu şi cu ceilanţi [e]noriaşi ai bisericii şi să află în stare bună".

23. **Satul Zlătărei, mah[alaua] Schitu Dobruşăi,** *propietatea Sfintei Episcupii Biserică de zid*

„Aceast sfânt şi dumnezăiesc schit, cu hramul Ovedeniia [3]), s'au găsit zidit din temelie de răposaţii titori [4]), dar întâmplarea vremurilor n'au fost ajutori numiţi[lor] titori, ca să o 'nfrumuseţeză şi o să jugrăvească, încât şi stricată fiind, s'au prefăcut de Prea a Sfinţiia Sa răposatu Ştefan Episcupu Râmnicului şi s'au început a să jugrăvi în zilele Prea o Cinstitei Impărătesăi no[a]stre Ecaterina a toată Rusiia, în zilele Sfinţiei Sale Părintelui Chiriu Chir Partenie, Episcupul Râmnicului, la l[ea]t 1771, şi s'au isprăvit de jugrăvit în zilele Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcupu Chiriu Chir Chesarie al Noului Severin la l[ea]t 1774. Insă toată jugrăveala este cu toată cheltuiala smeriţilor eromonahi Danil şi Dragomir, fiind la această mănăstire egumen Isaia eromonahul al Sfintei Episcupii Râmnicu la l[ea]t 1774".

24. **Satul Voiceştii,** *propietate moştenească. Biserică de zid* [5]).

---

1) De satul Zlătar [ei] e vorba intr'un hrisov al lui Mircea Ciobanul din anul 1549. Cf. *I. Donat*: „Dionisie Eclesiarhul" în A. O. nr. 74—76, pag. 293, nota 28.

Constantin Brâncoveanu dă mânăstirii Hurez, drept de vinăriciu şi asupra satului Zlătărei. Cf. *I. Ionaşcu*, op. cit. pag. 300.

In anul 1777, este cunoscut un *popa Ştefan ot Zlătărei*, după cum se vede dintr'un pomelnic al mânăstirii Dobruşa. Cf. *Pr. T. Bălăşel*: „Un manuscris din 1777"... în A. O. nr. 61—62, pag. 219.

2) Loc alb în original.

3) Intrarea în Biserică.

4) Primii ctitori ai mânăstirii Dobruşa se pare a fi boerii Bengeşti. Ea este şi mai veche de cât anul 7006 (1498), dar nu pare a fi făcută înainte de anul 1437, întrucât la aceasta dată moşia Dobruşa, este dăruită de Vlad Voevod în stăpânirea mai multor boeri. Cf. *I. Ionaşcu*: „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti" in A. O. nr. 97—100, pag 289. In privinţa bibliografiei, a se vedea: *Pr. T. Bălăşel*: „Un manuscris din 1777" A. O. nr. 61—62, pag. 214 221. *I. Donat*: „Fundaţiunile religioase ale Olteniei", Partea I-a, Scrisul Românesc, Craiova, 1937, pag 42—43. *N. Iorga*: „Inscripţii din bisericile României" Partea I-a, Bucureşti, Minerva, 1905 pag. 166—172. *Pr. Melete Răuţu*: „Monografia eclesiastică"... nr. 103—104. *I. Donat* op. cit în A. O. nr. 97—100 pag. 447.

5) Este nepotrivire la numele ctitorului. Pr. T. Bălăşel spune că numele ctitorului bisericii Adormirea din Voiceşti este Duţu Voicescu „ceauş". Cf. *Pr. Bălăşel*: „Un manuscris din 1794"... A. O nr. 79—82, pag. 278, nota. Această biserică nu mai există azi. Locuitorii au dărâmat-o şi au zidit în locul ei alta nouă.

„Cu ajutoriu lui Dumnezău s'au început această sfântă biserică ce să prăznuieşte hramul Intrarea în Biserică şi s'au făcut de dumn[ea]lui Neaţu Voicescu, în zilele Innălţatului Domn Nicolae Ioan Alecsandru Moruzi, la l[ea]t 1800 şi să află în stare bună".

25. **Satul Voiceştii. mah[alaua] Voiceştii din Vale,** *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au zidit cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcup Neofit [1]), în zilele luminatului Domnului nostru Alecsandru Ghica Voivod, cu toată osârdia şi cheltuiala titorilor sfântului lăcaşi şi să află în stare bună: l[ea]t 1839".

26. **Satul Voiceşti, mah[alaua] Voiceştii din Deal,** *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut prin osteneala şi cheltuiala robilor lui Dumnezeu Ioan Voicescu şi Dumitrul br' , i Vladul Voicescu, în zilele luminatului Domn Ioan Gligoriie J tru Ghica Voivod cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Păr' .i Episcup Neofit şi s'au înfrumuseţat cu toate odo[a]rele şi s . împodobit şi cu jugrăveala, precum să vede, şi pre moşii[a] lor, şi să află în stare bună".

27. **Ştefăneştii, Săliştea cea Veche** [2]). *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezeiască biserică, ce să cinsteşte şi să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut din temelie la l[ea]t 7300 [1791-1792] de Dumitru Nemoianu şi de Mărin Bobeşi, i de Matei brat şi de Stan Ştefănescu şi acum să află părăsită, dela l[ea]t 1837, făr'de priiot şi făr'de [e]noriiaşi, fiindcă s'au mutat lăcuitorii la liniie, pă moşiia schitului Sărbăneşti".

28. **Ştefăneştii, mah[alaua] din Câmpu Ştefăneşti,** *propietatea schitului Şărbăneşti. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul.... [3]) s'au făcut la l[ea]t 1826 de părintele popa Silvestru

---

Satul Voiceşti este vechiu. In documentul lui Matei Basarab din 1645-1646, se arată că Datco împrumută 12 ughl (galbeni) poli dela Iova din *Voiceşti*. In anul 1646 este cunoscut boerul *Radul Bunei din Voiceşti*. Cf. *I. Ionaşcu*: „Documentele moşiilor Schitului Şerbăneştl" în A. O. nr. 77—100 pag. —305306.

1) Episcop al Râmnicului între anii 1824—1840.

2) Matei Basarab, prin hrisovul din 7 Iunie 1636, întăreşte boerului Stroe logofătul, ocină şi vecini (rumâni) în satul Ştefăneşti. Stroe cumpărase această moşie dela Vasile spătarul, feciorul lui Muşat vistierul. Cf. *I. Marian*: „Patru documente" în A. O. nr. 89—91, pag. 95.

3) Loc alb în original.

eromonahu şi de jupân Dincă Mătăsariul şi de alţi [e]noriiaşi ai bisăricii şi să află în în stare bună".

29. **Ştefăneştii, mah[alaua] schitu Şărbăneşti**, *propietatea mănăstirii. Biserică de zid* [1]).

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, dintru (sic) care să cinsteşte şi să prăznuieşte hramul Stântului Apostol şi Evanghelistul [Matei], care s'au zidit din temeliie cu toată cheltuiala dumnealui jupân Matei sin Dumitraşcu Morânglăveanu şi jupâniţa ego Măriia în zilele luminatului nostru Domn Ioan Costandin Nicolaie Voivod, la l[ea]t 7254 [1745-1746] şi să află în stare bună".

30. **Satul Runcul**, *propietatea mănăstirii Hurezu* [2]). *Biserică de zid.*

„Această sfântă biserică, întru cinstea Sfântului Slăvitului Marelui nostru Mucenic Gheorghe, fost-au această biserică zidită de marele ban Dobromir şi de jupâniţa ego Vilaia, de sânt trecuţi peste 234 de ani, căriia surupându-să boltele şi învălişurile de tot şi pă alocurea încă şi zidul i tâmpla şi primezul tinzii erea crăpat rău, încât au stătut pustiie peste zece ani; iar acum prin îndemnarea părintelui arhimandritul Doroftei, egumenul Hurezanu, şătrari Teodorin cu Zamfira soţiia sa şi cu ajutoriul altor creştini, prin epistăsia [3]) chir Hristei, au prenoit dupăcum să vede cu cherestea, acoperindu-o cu şândrilă de gorun, bătută deasă cu ţinte de fiier, i cu tavanu de scânduri de brad, care acum cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcopu Chir Neofit al Râmnicului s'au şi târnosit, acum la anul 1830

---

1) A se vedea *I. Ionaşcu*: „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu din Vâlcea" în A. O. nr. 97—100, pag. 289—310. *N Iorga*: „Inscripţii" vol. I pag. 165—166. *I. Donat*: „Fundaţiile" pag. 76—77 şi A. O. nr. 92—94 pag. 449. *T. G. Bulat*: „Inscripţii din bisericile Oltene" A. O. nr. 18-19, pag. 191—192.

2) Inainte de anul 1632, satul Runcu era proprietatea paharnicului Staico Rudeanu. Acesta îl dă soţiei sale Rada împreună cu alte sate în anul 1632, precum se vede din cartea dată la 15 August. In Runc mai avea moşie şi banul Dobromir. In anul 1635, Ianuarie 21, partea de moşie a banului Dobromir trece în stăpânirea paharnicului Chirca, cu jupâneasa lui Despa din Runc, iar în 1639 în stăpânirea lui Dragomir vel armaş. Cf. *Prof. I. Ionaşcu*: „Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt" A. O. nr. 77-78, pag. 113, 115, 118.

In anul 1695, Aprilie 12, Constantin Brâncoveanu dă un mare hrisov mânăstirii Hurez în care arată toate daniile făcute de el acestei mânăstiri. Intre mai multe sate, este şi jumătate din satul Runcu, cumpărată dela Pană log. din Runcu şi fiul său Matei „care a fost mai înainte a lui Dragomir vornicul". Vezi *I. Ionaşcu* „Anexe la art. Istoricul mânăstirii Hurez" A. O. nr, 79—82, pag. 404, nr. 86—88, pag. 412 şi urm.

3) Indemnul, stăruinţa,

stăpânind prea blagocestivul Impărat Nicolaie Pavlovici a toată Rusiia şi să află în stare bună".

31) **Satul Strejăştii,** *propietatea dumnealui căminari Miha[la]che Darvăr* [1]. *Biserică de zid.*

„Cu voia Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu săvârşirea Duhului Sfânt, ziditu-s'au această sfântă şi dumnezăiască biserică, împreună cu toate podoabele ei, din temeliie întru cinstea şi lauda Prea Sfintei Troiţe, cu cheltuiala dumnealui jupân Costantin Buzăscu şi a dumneaei jupâniţei Maria, şi a coconilor dumnealor Nicolaie şi Ilie, în zilele Prea Luminatului şi Inălţatului Impărat Carol a[l] şasălea, a căriia începere l[ea]t 1723 Mai 12. Fost-au surupate turlele din cutremur şi acum s'a prenoit de iznov de dumnealui căminari Mihalache Darvăr, [la] l[ea]t 1804, Iulie 20, săvârşât."

32) **Satul Strejăştii, mah[alaua] Strejăştii din Deal,** *propietatea dumnealui căminar Mih[ala]che Darvăr. Biserică de zid.*

„Această sfântă biserică s'au zidit din temelie cu toată cheltuiala şi osârdiia dumnealui căminari Costandin Buzăscu la l[ea]t 1818 şi s'au înfrumuseţat cu toate podo[a]bele ei pe dinafară şi pe dinlăuntru, dupăcum se vede, în zilele Prea Luminatului Domn Alexandru Nicolaie Suţul, cu blagoslovenia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcup Râmnicului Chirio Chir Galaction, care această sfântă biserică din întâmplare, la l[ea]t 1822 s'au ars coperişu al bisericii, cum şi al cloponiţii, stricându-să clopotele care s'au înnoit pă urmă de d-lui căminari Mihalache Darvăr şi acum să află în stare bună."

33) **Satul Colibaşu,** *propietatea Mănăstirii Dintr'un Lemn. Biserică de zid.*

„Această sfântă biserică ce să prăznuieşte hramul Adurmirei şi Sfinţii Voievozi, au fost făcută mai 'nainte de titori, enoriaşii

---

1) Satul Strejeştii era unul din satele de seamă ale Buzeştilor. Aci obişnuia să poposească adeseori Mihai Viteazul cu boerii săi şi să emită câte un hrisov. La Strejeşti a murit marele ban Radu Buzescu, în anul 1647 şi tot aici a fost îngropat. In anul 1653 a fost desgropat de soţia sa şi îngropat la mănăstirea Călui. Cf. *I. Ionaşcu:* „Insemnări pe marginea volumului: Monografia jud. Romanaţi" în A. O. nr. 89—91 pag 190.

Un urmaş al Buzeştilor, Const. postelnicul Cepturoianul închină mănăstirii Hurez 100 de stânjini din moşia Strejeşti. Cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mănăstirii Hurez" în A. O. nr. 79—82, pag. 301.

In anul 1635 este cunoscut un *popa Manea din Strejeşti,* care împreună cu alţi megiaşi şi cu banul Buzescu (Radu), adeveresc că dealul de vie este pe moşia Şerbăneştilor, iar nu pe a Stăneştilor. Cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti" A. O. nr. 97—100, pag. 300.

satului, de lemn; şi stricându-să, s'au prenoit din temelie la l[ea]t 1836 şi au luat săvârşire cu jugrăveala la l[ea]t 1838, Iulie 10. Şi s'au zidit prin osteneala şi cheltuiala părinţilor, anume popa Dumitru sin popa Radu şi popa Mihai sin diaconu Ioan ot Strejăştii, ajutând şi [e]noriiaşii, cu ce Dumnezău i-au învrednicit, în zilele Prea Luminatului şi Prea Inălţatului Nostru Domn Alexandru Dimitriu Ghica Voivod şi cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcupu Râmnicului, Chiriu Chir Neofit şi să află în stare bună".

34) **Satul Colibaşu, mah[alaua] din Valea Colibaşu**, *propietatea Mânăstirii Dintr'un Lemn. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, unde să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, fost-au mai înainte de lemn făcută şi s'au rădicat pă temeliie la l[ea]t 7326 [1817-1818], tot de lăcuitorii [e]noriiaşii satului şi să află în stare bună".

35) **Satul Colibaşu, mah[alaua] schitu Colibaşu,** *proprietatea Mânăstirii Dintr'un Lemn. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică s'au zidit din temeliie de părintele Climent şi s'au săvârşit de către popa Ioan Schiteanul, cu prioteasa Costandina, dela l[ea]t de la Hristos 1800 şi s'au înfrumsăţat cu jugrăveala de chir popa Nicolaie Măinescu, cu soţia sa Stanca, între care s'au săvârşit, dupăcum să vede cu ajutoriul şi cheltuiala şi maica (sic) Stoiana, în vremea Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcup Chir Galaction, la l[ea]t 1814, Iunie 12 şi să află în bună stare".

36. **Satul Mamura,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfinţilor Apostoli, s'au început la l[ea]t 1818 şi s'au săvârşit la l[ea]t 1820, s'au făcut de căpitan Preda, epistatu aceştii moşii deaîmpreună şi cu [e]noriaşii şi să află în stare bună".

37. **Satul Scorbura,** *propietatea moştenească. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au zidit în zilele Luminatului Domn Grigorie Ghica Voivod, cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui nostru Episcup Neofit al Râmnicului, cu toată osârdiia şi cheltuiala dumnealor titorilor Badea şi Ioan, Stoica Giurea i Barbul şi cu ceilanţi titori şi s'au început azi di la l[ea]t 1827 şi s'au săvârşit şi s'au jugrăvit în zilele Luminatului Impărat Nicolai Pavlovici, la l[ea]t 1832, Mai 22 şi să află în stare bună".

38. **Satul Scorbura, maha[laua] Zătreştii,** *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Acest schit s'au zidit la l[ea]t 1816 şi au rămas tot dintr'acea vreme şi până acum tot făr' de priot şi făr' de enoriiaşi".

39. **Satul Cârlogani** [1], *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Această sfântă biserică s'au rădicat în hramul Sfântului Nicolaie, prin osteneala protopopului Costandin i cu a frati-său protopopul Ioan-Ilarie eromonahul, cu cei din opşte titori, cu ce-au putut, în zilele prea Inălţatului Impărat Alecsandru Pavlovici a toată Rusiia, cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcup Nectariie al Râmnicului şi s'au isprăvit la l[ea]t 1822, Avgost 30".

40. **Satul Cârlogani, mah[alaua] Călineştii,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut din temeliie, cu toate odoarăle ei de titorii Ioan Bubatu şi cu ceilalţi [e]noriiaşi ai bisericii şi s'au săvârşit la anul 1811, care murind priotul, să află închisă şi [e]noriiaşii merg la alte biserici".

41 .**Satul Rămeştii,** *propietatea moştenilor Şăgărcii. Biserică de lemn.*

„Această sfântă biserică ce să prăznuieşte hramul Sfinţilor Impăraţi s'au făcut de lăcuitorii satului la l[ea]t 1700 şi să află în bună stare".

42. **Satul Şuşanii** [2], *propietatea dumnealui stolnicu Dincă Zătreanu. Biserică de lemn.*

---

1) Intr'un document din 1613, Radu Vodă Mihnea întăreşte unui Mihai moşie în Cârlogani, pe care a cumpărat-o dela Stanca, fata *popei Fărtat*, cu 1060 aspri. In anul 1630, Drăgan, fiul lui Manea din Cârlogani, vinde lui popa Ciochină din Pleşoi a patra parte funie de moşie, cu 1200 aspri. Cf. *I. Ionaşcu*: op. cit. pag. 299.

In memoriile gen. von Bauer este trecut şi satul Kirlogani, sat cu o biserică, vii şi pădure, situat pe Oltezul. Cf. A. O. nr. 14, pag. 306.

In anul 1835, Cârloganii plăteau vinăriciu mânăstirii Mamu. Cf. T. G. *Bulat*: „Inscripţii". A. O. nr. 20 pag. 331.

2) Moşia Şuşani e dăruită de Maria clucereasa Bălăceanca mănăstirii Hurez. Arhimandritul Pahomie, egumenul Hurezului între anii 1791—1804, a cheltuit 2500 taleri in judecata pe care au avut-o cu Oteteleşanii pentru moşia Şuşani, dar le-a scos-o din mână. Cf. *Ionaşcu*: „Anexe" A. O. 86—88, pag. 423 şi nr. 79—82 pag. 302.

Dintr'o jalbă pe care locuitorii dela Şuşani o trimit egumenului mânăstirii Hurez în anul 1845, se vede cât de rău trăiau locuitorii de pe această moşie. cf. *C. N. Mateescu*: „Acte şi scrisori din trecut". A. O. nr. 63-64 pag. 374.

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfinţilor Impăraţi, s'au făcut din temelie cu toate podoabele ei la l[ea]t 7033 [1524—1525] şi să află în stare bună.

43. **Lungeştii,** *propietatea stariţii Melitina. Biserică de lemn.*

„Această sfântă biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfintei Troiţe, s'au făcut din nou din temeliie de cea între monahii, stariţa Melitina monahiia, la l[ea]t 1833".

44. **Satul Lungeştii, schitul Mamului** [1]), *propietatea mânăstirii. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască mânăstire ce să numeşte metocu (?) să prăznuieşte hramul Sfântului Făcătorului de Minuni Nicolaie, care mai înainte fiind biserică de lemn făcută; iar dupăce Dumnezău au miluit pă Ţara Rumânească [venind] la scaunul strămoşesc preabunul credincios şi iubitori de Hristos Domn Ioan Costandin Basarab Voivod şi de întru Dumnezău milostiv, întâmplându-să cu trecerea, a venit aicea la Sfânta Mânăstire, luând întru ajutori pre Dumnezău şi pre Sfântul Nicolaie, începutu-au a zidi din temeliie până în sfârşit şi cu toate cele dinlăuntru podoabele ei, precum se vede întru slava lui Dumnezău şi întru lauda părintelui nostru făcătoriul de minuni Nicolaie Episcupul Milarichiia (sic), întru vejnica pomenire a Măriei Sale şi a părinţilor lor; care s'au săvârşât şi la al optulea an de domnie a măriei sale, mşţa [luna] Avgost 1, l[ea]t 7204 [1696] acum să află în stare bună, prefăcându-să toate împrejurările dela l[ea]t 1828, cât şi cloponiţa şi turla şi învălişiul mânăstirii, cu toată cheltuiala şi osândiia şânţiei sale cea între monahiie, maica stariţa Melitina".

---

1) Schitul Mamul e zidit de Const. Brâncoveanu. Inainte fusese aci o biserică de lemn, fundaţiune a Buzeştilor. Cf. *I. Donat:* „Fundaţiunile" pag. 59. *N. Iorga:* „Inscripţii" vol. I, pag. 172—173. A se vedea şi *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile oltene" în A. O. nr. 18—19, pag. 192—193 O catagrafie a lucrurilor mişcătoare şi nemişcătoare e publicată de *T. G. Bulat* în A. O. nr. 20 pag. 326—331; şi nr. 20, pag. 427—476.

Moşia Mamul era în 1437 in stăpânirea boerilor Rutas, Coica, Novaç şi Straţimir cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele... Şerbăneşti" în A. O nr. 97—100, pag. 289. Mai târziu ea a fost proprietatea lui Constantin Brâncoveanu. Pădurea Mamu-Fumureni era cândva cuib de haiduci, de unde şi cântecul popular:

Sus pe dosu Mamului,
Cântă puiu cucului
C'a dat frunza fagului,
Să pui cruce satului
Şi coadă baltagului.

Cf. *Pr. T. Bălăşel:* „Resturi din monumente istorice olteneşti" A. O. nr. 28, pag. 447.

45. **Stăneştii**, *propietatea Şăgărcii. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască mănăstire cu hramul Adurmirea Maicii Domnului, s'au făcut din temeliie de Stroie Buzăscu la l[ea]t 7045 [1536] şi acum să află făr' de învălişi şi toate împrejurările ei să află dărăpănate cu totul". [1]) [In pisanie se spune că a fost făcută de Giura logofătul în 1536, Octomvrie 21].

46. **Satul Fumureni**, *propietatea schitului Mamul. Biserică de lemn* [2]).

„Aceaştă sfântă şi dumnezăiască biserică, pă temeliie cu hramul Sfântului Dimitrie s'au făcut la l[ea]t 7307 [1798-1799] de Ioan Strâmbul şi Mărin Bâcă i de Andrei Purcariul şi de Ioan Băcăran şi Dumitru Ciobanu. Şi acum al doilea prefăcându-să la l[ea]t 1833 de Melintina şi de popa Chiriţe, i popa Grigorie, i Matei Sutescu, i Radu Băcăran, i de Ioan Pomană şi Dumitru brat şi ceilanţi lăcuitori".

47. **Satul Suteştii**, *propietate moştenească* [3]). *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, cu hramul Sfinţilor Apostoli, s'au făcut la l[ea]t 1822, de [e]noriiaşii bisericii acestui sat şi să află în stare bună".

48. **Satul Suteştii, mah[alaua] Piietroasa**, *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezeiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Adurmirea, s'au făcut la l[ea]t 7045 [1536-1537] de [e]noriiaşii bisericii".

49. **Satul Suteştii, mah[alaua] Verdea**, *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezeiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfintei Troiţi, s'au făcut la l[ea]t 1821, de dumnealui

---

1) Cf. N *Iorga*: „Inscripţii" vol. I, pag. 168—172.

2) In mijlocul satului Fumureni se găsesc zidurile de fundaţie ale unei mari biserici care n'a fost terminată. Poate că această biserică a fost începută de Brâncoveanu, căci moşia Fumureni era a lui. cf. *Pr. Bălăşel* op. cit. pag. 447.

3) La Suteşti avea o vie şi mânăstirea Hurez. Ne putem da seama cât de mare trebue să fi fost acea vie, dacă se plăteau în anul 1796, pentru lucrul acestei vii, 525 taleri, sumă foarte mare pe vremea aceea. cf *Ionaşcu*: „Anexe" A. O. nr. 86—88, pag. 415.

Drepturi de vamă asupra viilor de la Suteşti avea mânăstirea Hurez din vremea lui Const. Brâncoveanu. A. O. nr. 79—82, pag. 300.

Intre ctitorii dela mânăstirea Dobruşa, e trecut în pomelnicul dela 1777 şi Dragomir erei ot Suteşti cu soţia lui Neacşa ereiţa. Popa Dragomir dăduse 70 taleri la zugrăvirea mânăstirii. Ei sunt zugrăviţi în mân. Dobruşa, cf. *Pr. T. Bălăşel*: „Un manuscris" în A. O. nr. 61—62. pag. 218.

Prin anul 1720 satul Suteşti era părăsit de locuitori. cf. *I. C. Băcilă*: „Oltenia sub Austriaci, 1718—1739". în A. O. nr. 13, pag. 236.

căp[i]t[an] Giurea, împreună şi cu lăcuitorii satului şi este bună"

50. **Satul Suteştii, mah[alaua] Borşăştii,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznueşte. hramul Sfinţilor Voivozi, s'au făcut la l[ea]t 1822 de Vasilie Tecioiu şi boieri Radu, ajutorând şi ceilarţi lăcuitori şi să află în stare bună".

51. **Creţeni** [1]), *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznueşte hramul Sfiinţii Voevozi s'au făcut la l[eat]t 1767, de toţi lăcuitorii acestui sat şi să află în stare bună".

52. **Satul Creţeni, mah[alaua] Creţenii de Sus,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă biserică s'au făcut din temeliie de popa Pârvu şi Rafail călugăru şi să află în stare bună. Hramul Intrarea în Biserică".

53. **Satul Creţeni, mah[alaua] Creţenii de Jos,** *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică ce să prăznuieşte hramul Sfântului Ion Botezătorul, s'au zidit din temeliie până în sfârşit şi s'au înfrumuseţat cu jugrăveala dupăcum să vede, cu toată osârdiia şi cheltuiala popei lui Şărban Făurescu, i a popii Radului şi i-au îndemnat inima ajutând câte cineva din ceiace i-au' îndemnat inima a-şi face pomană în zilele luminatului domn Grigoriie (sic) Caragea Voivod cu blagosloveniia Prea o Sfinţiei Sale Părintelui Episcup Nectariie şi s'au săvârşit la l[ea[t 1826. Şi s'au jugrăvit de diiaconu Anghel Dozăscu".

54. **Satul Măgureni** [2]), *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică cu hramul Cuvio[a]săi Paraschivii, s'au făcut la l[ea]t 766, din temeliie, de lăcuitori şi au fost până la l[ea]t 1803 şi apoi s'au prenoit, adică din nou s'au făcut, iarăşi de lăcuitori şi este bună".

55. **Satul Spârleni** [3]), *propietatea dumnealui postelnicu Mihai Urşianu. Biserică de lemn.*

---

1) Prin hrisovul lui Brâncoveanu din 1695, mânăstirea Hurez avea drept de vinăriciu şi asupra satului Creţeni.

Moşnenii Preda, Sora şi Nedelea dăruesc mân. Horez un loc la Creţeni cf. *Ionaşcu* op. cit. A. O. nr. 79—82, pag. 300—301.

2) In anul 1793 a ajutat la jugrăvitul bisericii Adormirea din Drăgăşani şi *popa Ion din Măgureni*, Fârtat şi Marin Crişoveanu, tot din Măgureni, cf. *Pr. T. Bălăşel*: „Un manuscris" A. O. nr, 79—82, pag. 294.

3) Satul Spârleni exista în timpul ocupaţiei Austriace din 1718. Cf. *I. Băcilă* op. cit. pag. 263.

„Această sfântă și dumnezăiască biserică, pă temeliie, cu hramul Sfinților Voivozi s'au făcut la l[ea]t 1700 și al doilea s'au prenoit la l[ea]t 1805, de lăcuitorii acestui sat și să află în stare bună".

56. **Satul Gușoieni,** *propietatea Sfintei Episcupii. Biserică de lemn.*

„Această sfântă și dumnezăiască biserică, ce să prăznuiește hramul Sfântului Nicolae, s'au făcut la l[ea]t 7281 (1772-1773) de lăcuitorii satului, iar acum să află făr' de acoperiși, cură apa înăuntru când p[l]oo și la altari s'au dèsfăcut bârnele, fiindc'au putrezit".

57. **Satul Gușoieni, mah[alaua] Gușoieni,** *propietatea răposatului postelnicului Mihai Urșanu. Biserică de lemn.*

„Această sfântă și dumnezăiască biserică, ce să prăznuiește hramul Intrarea în Biserică și s'au făcut de lăcuitori la l[ea]t 1550 și s'au prenoit la l[ea]t 1550 (sic) tot de lăcuitori și acum să află protopopu Stolnicu (?) iar sfânta bisărică sângură acum a mai căzut, din care [pricină] nu mai îndrăznesc lăcuitorii a mai intra ca să se închine".

58. **Satul Izvor,** *propietate moștenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă și dumnezăiască biserică, făcută de Licsandru Izvoranul și cu ceilanți lăcuitori la l[ea]t 7267 [1758-1759] și să află tot în stare bună. Hramul Sfântului Nicolae".

59. **Satul Izvor, mah[alaua] Popeștii,** *propietate moștenească. Biserică de lemn.*

„Această biserică s'au făcut de popa Florea la l[ea]t 7320 [1811-1812] și să află în stare bună".

60. **Satul Nemoiu,** *propietate moștenească*[1]*). Biserică de semn.*

„Această sfântă biserică, unde să cinstește și să prăznuiește hramul Sfântului Nicolaie s'au făcut de preotu popa Mărin cu ceilanți enoriași la l[ea]t 18?2 și să află în stare bună".

61. **Satul Némoiu, mah[alaua] Coman,** *propietate moștenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă biserică, cu hramul Sfântului Nicolaie, s'au

---

1) In Nemoiu avea o vie și mânăstirea Hurez, dăruită de Maria clucereasa Bălăceanca. Mai târziu un monah Gherasim din Măgureni a dăruit mânăstirii Hurez la Nemoiu tot o vie. Aci avea mânăstirea un teasc, un lin și un „slon mare" acoperit cu blane de stejar. cf. *Ionașcu* op. cit. A. O. nr. 27—82, pag. 302 și nr. 86—88, pag. 423.

prenoit de popa Ioan Nemoianu cu ceilanţi [e]noriaşi la l[ea]t 1832 şi să află în stare bună".

62. **Satul Nemoiu, mah[alaua] Capul Piscului,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut de popa Şărban Nemoianu, cu ceilanţi [e]noriaşi la l[ea]t 7315 [1806-1807] şi să află în stare bună".

63. **Satul Nemoiu, mah[alaua] Cetăţuia,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la l[ea]t 7300 [1791-1792] de Pârvul Tătaru, i de popa Andrei, i de popa Ionaşcu, i de Ioan Tătaru şi să află în stare bună".

64. **Satu Nemoiu, ma[halaua] Racu,** *propietatea..*[1]). *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică ce să prăznuieşte hramul Sfinţilor Voivozi, s'au făcut la l[ea]t 1808 de dumneaei cocoana coconu[lui] Radu Rostogol şi dumnealui Vladu Merişanu şi de Sandu Nicolaie şi e bună".

65. **Satul Nemoiu, mah[alaua] schitu Mitrofani.** *Biserică de lemn*[2]).

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce se prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la l[ea]t 7212 [1703-1704] şi este în stare bună".

66. **Satul Mitrofani,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfinţilor Voivozi s'au făcut [la] l[ea]t 1813 de Dinu sin Săndoi şi de Traşcă Giurca şi cu ceilanţi şi este în stare bună".

67. **Satul Amărăştii**[3]), *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această biserică ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, [la] 1802 s'au făcut de popa Oprea Amărăscu, i diiaconu Ioan brat şi să află în stare bună".

---

1) Loc alb în original.

2) Nu este indicată proprietatea.

3) Despre moşia Amărăşti este vorba într'un document din anul 1684. cf. C. N Mateescu: „Un mis'onar român" în A. O. nr. 69, pag. 357.

La ridicarea bisericii Adormirea din Drăgăşani, în anul 1794, a ajutat şi popa Matei din Amărăşti cu „trei poli, adecă lei vechi 162", cf. *Pr. Bălăşel;* „Un manuscris"... A. O. nr. 79—82, pag. 293.

68. **Satul Amărăştii, mah[alaua] Padina,** *propietate moştenească. Biserică de zid.*

„Această dumnezăiască biserică cu hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut din temeliie, cu toată cheltuiala şi osteneala sânţâii sale părintelui popei Dobre protopopu, cu soţiia sa Ioana ereiţa şi cu fiii lor anume Barbu i Măriia şi cu tot neamul lor, ca să fie vecinică pomenire şi cu blagoslovenia Sfinţiei Sale Episcup Nectarie". [1]).

69. **Satul Glăvile-Aninoasa** [2]), *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică ce să prăznuieşte hramul Sfinţii Voivozi, s'au făcut din temelie de Radu Abagiu i Dinu Precupeţul şi cu ceilanţi [e]noriaşi, [la] 7337 [1828-1829] şi să află în stare bună".

70. **Satul Glăvile, mah[alaua] Gorgoteşti,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, cu hramul Sfinţilor Voivozi, s'au făcut la l[ea]t 1770, de popa Ioan Gorgotă şi de alţi lăcuitori ai satului şi este bună".

71. **Satul Glăvile, mah[alaua] Sânculeşti,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Cuvio[a]sei Paraschivei, s'au făcut la l[ea]t 7290 [1781-1782] de Tudosiie, i de Pârvul Sânculescu şi alţi [e]noriiaşi şi să află în stare bună".

72. **Satul Glăvile, mah[alaua] Olteanca,** *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfinţilor Voivozi, s'au făcut la l[ea]t 1810, de tot satul, pă temelie, şi să află în stare bună".

73. **Satul Glăvile, mah[alaua] Batoţăşti,** *propietatea răposatului Ghiţe Bocşan. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăzniueşte hramul Sfântului Dimitrie, s'au făcut din temeliie la l[ea]t 1817 şi să află în stare bună".

---

1) Păstoreşte între anii 1792—1812.

2) Şi de Glăvi e vorba în documentul din 1684, pomenit mai sus.

Intr'o hartă de pe la 1720 este trecut şi satul Glevi. Cf. *Băcilă* op. cit. pag 235.

In anul 1793, preotul Vasile din Glăvi a ajutat cu 27 lei la zidirea bisericii din Drăgăşani. Soţia lui se numea Rada, iar copiii, Ion şi Maria. Vezi *Bălăşel*, op. cit. pag, 294.

74. **Satul Glăvile** [1]**, mah[alaua] Ursoia Moştenească.** *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la l[ea]t 1800 de popa Ioan Puşcaşu şi cu ceilanţi lăcuitori şi este bună".

75. **Satul Scundu** [2]), *propietate moştenească. Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte bramul Sfântului Nicolaie, s'au făcut la l[ea]t 1796 de lăcuitorii acestui sat şi să află în stare bună".

76. **Satul Scundu, mah[alaua] Fundu Scundului** [3]). *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Adurmirea, s'au făcut la l[ea]t 1750, de lăcuitorii satului şi acum să află făr' de priot, iar biserica să află bună, cu toate tacâmurile ei".

77. **Satul Scundu, mah[alaua] Gura Scundului** [4]). *Biserică de lemn.*

„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, ce să prăznuieşte hramul Adurmirea, s'au făcut la l[ea]t 1760 de lăcuitorii satului şi să află în stare bună" [5]).

Anul 1840, luna Avgust 17. No. 41.

Protopop Alexandru protopresviter.

---

1) La Glăvile-Gorgoteşti erau în 1839 următorii preoţi: *Mihai sin Dumitraşcu Radu sin popa Ioan, Costandin sin popa Ioan.*

La Sânculeşti: *Nicolae sin popa Tudor, Mihai sin popa Tănase.*

La Olteanca: *Dumitraşcu sin popa Drăghici, Preda sin popa Diţul, Costandin sin popa Ioan.*

La Aninoasa: *Vasile sin popa Ioan, Costandin sin Andrei, Dumitru sin Radu.*

La Botoţăşti: *Marin sin popa Săia.*

La Ursoaia: *Marin sin popa Ioan.* cf *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* dosarul 44 din 1838, fila 254.

2) In harta lui Fr. Schwantz din anul 1720—22 se găseşte trecut şi satul Scundul. cf. A. O. nr. 13, pag. 235.

3) Nu se spune a cui proprietate este.

4) Idem.

5) La Scundu erau în 1839 următorii preoţi: *Gheorghe sin Dobre, Vasile sin popa Barbu, Sandu sin Stanciu* (hirotonisit în 1795).

La Gura Scundului: *Stanciul sin Barbul (hirotonisit în 1774), Ion sin diaconu Nicolae.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* op. cit. fila 254.

Plaiul Cozia

1) **Satul Câineni.** *Moşie moştenească*[1]). Biserică de zid cu hramul Sfântul Nicolae Făcută de răposaţii Petcu, Stoian şi Nicolae din Craiova, în anul 7277, [1768-1769] [2]). Are sfintele vase de argint, cinci candele de argint, cinci coroane de argint, o cruce de argint, şapte rânduri odăjdii, un policandru de madem luat de d-l medelniceru Steriopolu; are şi două case de să dau cu chirie, nişte locuri livadie şi o zi arătură.

2) **Satul Robeşti,** *moşia răposatului Matache Ro[bescu], cu alţi moşteni*[3]) Biserică de zid cu hranul Sfinţii Ingeri. Făcută de răposatul Costandin Robescu cu alţi moşteni, în anul 1798. N'are nicio avere şi nici sf. vase.

3) **Tot satul Robeşti, mahalaua Sărăcineşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfântului Nicolae. Făcută de Dumitru Şofâlcă şi Nicolae Şofâlcă, în anul 1760. N'are nicio avere şi nici sf. vase.

4) **Satul Călineşti.** *Moşie moştenească*[4]). Biserică de zid cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Tănasie popa Ion, popa

---

1) De satul Câineni se pomeneşte în multe documente, între care şi documentul lui Mircea din 28 Martie 1415, apoi cel al lui Radu cel Mare din Iunie 7013 (1505) prin care dă mănăstirii Cozia „vama de la Vadul Oltului la Genune". cf. *St. Nicolaescu*: „Documente slavo-române". Bucureşti, Tipografia L. Motzătzeanu, 1905, pag. 235-236.

In 1794 „Câinenii era un sat compus numai din vreo zece sau douăsprezece bordeie sărace. Cârciuma-han era atât de proastă, încât nicio fiinţă civilizată n'ar fi putut dormi în ea". *J B. Morritt of Rochby* în articolul d-lui *C. I. Caradja*: „Călători străini prin Turnu Roşu", Arhivele Olteniei nr. 12, pag 105.

Satele Knien=Câineni. Robest=Robeşti, Seresinest=Sărăcineşti, Cornets mân. Cornet, Kelinest=Călineşti, Projen=Proeni, sunt trecute şi în harta lucrată pe aramă (Kupferstich) în timpul stăpânirii austriace (1718—1739), cf. *C. I. Caradja*: „O hartă veche". Arhivele Olteniei, nr. 12 pag. 99.

2) Aci este desigur o greşeală de citire, pentrucă pisania, care e foarte bine păstrată ne arată că biserica s'a zidit în anul 7241 (1733), Avgust 2. cf. *Pr. Dominic N. Ionescu* „Schituri şi biserici de sat" Bucureşti „Tip. Capitalei", 1931, pag. 73-74.

In privinţa vechiului hotar dela Câineni, a se vedea şi *I. Donat*: „Hotarele Olteniei". Arhivele Olteniei An. XVI, nr. 92-94, 1937, pag 231.

3) Inscripţiile din biserica Sfinţii Ingeri a Robeştilor se găsesc transcrise de *T. G. Bulat*: „Inscripţii din bisericile oltene". Arhivele Olteniei nr. 17 din 1925, pag. 61.

Satul Robeşti a ţinut cândva de judeţul Argeş, întocmai ca şi Voineasa, Mălaia, Călineşti, Prodieni şi Câin ni. cf. *I. Donat*: „Pentru o monografie a judeţului Vâlcea" în A. O. nr. 63-64, p. 361.

4) Pe vremuri (în 1688) satul Călineşti a fost al mănăstirii Flămânda din jud. Argeş. Vezi *T. G. Bulat*: „Contribuţii documentare, la istoria Olteniei". R. Vâlcii, 1925. pag 108.

In anul 1774 este cunoscut un popa Nicola din Călineşti. cf. *I. M. Neda*: „Documente olteneşti" în A. O. nr. 79—82, pag. 385.

Ion, popa Nicolae şi cu alţi moşteni, în anul 178... [1]) Are sfintele vase de argint, doă perechi odăjdii şi doă cădelniţe.

5) **Satul Proeni.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Toţi Sfinţii. Făcută de Constandin David, Marin David ot Râmnic şi Pătru Popescu, în anul 7310 [1801-1802][2]). Are sfintele vase de cositor, o pereche odăjdii şi doă cădelniţe de alamă.

6) **Tot satul Proeni, mahalaua Vărateca.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de jupân Andrei, Radu, Matei, Costandin şi popa Pătru, în anul. .[3]) Are sfintele vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

7) **Satul Brezoiu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de Prea o Sfinţia Sa Părintele Iosif, Episcop Argeşiu, în anul 1789,[4]) Iunie 5. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii. o livadie în hotar dată de Oprea sin Costandin Ciurea, o livadie dintre Foc, dată de Onu sin Dinu Măzărel, o silişte în sat, dată de Alecsie Roşca, jumătate zi de arătură în ogrăzi, dată de Ion sin popa Fotica, o jumătate zi de arătură în Bălţi, dată de Oprea sin Costandin Ciurea.

8) **Mălaia**[5]). *Moşie moştenească.* Biserică de lemn, cu hramul sf. Nicolae. Făcută de Prea o Sfinţia Sa Părintele Iosif Argeşiu, în anul 1805, Iunie 1. Are sfintele vase de cositor două perechi odăjdii şi o cădelniţă de alamă, o livadie cositură de cinci oameni, dată de Nistor sin Nistor şi o zi de arătură, tot de el.

---

1) Necompletat în original.

2) După cum se vede din pisanie, biserica e făcută în anul 1798. Probabil că pictura s'a terminat în 1802. Amvonul a fost făcut de părintele Macarie monah şi Iamandi ot Râmnic, la leat 1817. Vezi *T. Bulat*: „Inscripţii din bisericile Olteniei". In Arhivele Olteniei nr. 8 din 1923, pag. 328-329.

Un pomelnic al bisericilor din Proeni a fost lucrat de Dionisie Eclesiarhul. Este la Academie, ms. nr. 2081. cf. *I. Donat*: „Dionisie Eclesiarhul" în A. O. nr. 74—76. pag. 292.

In anul 1808, schitul Cornet (Vâlcea) avea o săliște de casă în Proeni, care da bisericii trei litre de ceară pe an. cf. *I. M. Neda*: „Documente privitoare la schitul Cornet" în A. O. nr. 86—88, pag. 407.

3) Loc alb în original.

4) Fost protosinghel la Râmnic. Născut în Loviştea Vâlcii. *N. Iorga*: „Istoria bis. române". Vălenii de Munte, 1909, vol. II, pag. 200. Iosif e numit episcop la reînfiinţata episcopie a Argeșului în anul 1793. Moare în 1820. *Condica Sfântă*, pag. 279.

In harta din 1720 a lui Schwantz, Brezoiul e menţionat—cum era de altfel și natural—în ţinutul Loviștii. cf. *I. C. Băcilă* în A. O. nr. 13, pag. 238.

5) Vezi *I. Donat*: „Hotarele Olteniei" în Arhivele Olteniei nr. 92—94 din 1937 pag. 238—239. A se vedea și *T. G. Bulat*: „*Contribuţii documentare*," pag. 120,

In anul 1759, este cunoscut *popa Ilie* din Mălaia, care, împreună cu alţi cetași ai lui, avea judecată cu vestitul boer Sandul Bucşănescu, pentru stăpânirea a 13 munţi pe care boerul îi scosese de sub stăpânirea Sașilor din Sibiu. cf. *V. Mihordea*: „Contribuţie la istoria păcii dela Belgrad" în A. O. nr. 79—82, pag. 223.

9) **Mălaia, mahalaua Săliştea.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Prea o Sfinţia Sa Părintele Episcop Iosif Argeşiu, la anul 1800, Iunie 19. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi o cădelniţă de alamă.

10) **Voineasa** [1]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de lăcuitorii enoriaşi bisericii, în anul 1800, Sept. 5. Are vase de cositor, trei perechi de odăjdii şi o cădelniţă; o livadie şi o zi de arătură dată de sat.

11) **Călimăneşti.** *Moşia Sf. Mânăstiri Cozia.* Biserică de zid cu hramul Sf. Voivozi. Făcută de părintele Serafim [2]) egumenu Sf. Mănăstiri Cozia şi zugrăvită de Stoica Mitcurici, în anul 7220 [3]) [1711], Sept. Are sf. vase de cositor, coroana Maichii Precestii, mâna cu toiagu şi un picior de argint, o salbă de trei robele [4]) dată de popa Mihăiţă ot tam, două perechi odăjdii, un policandru de fier alb şi o cădelniţă.

12) **Gura Văii.** *Moşia Sf. Mănăstiri Cozia şi a d. Chiţu Radovici.* Biserică de zid cu hramul sf. Gheorghe. Făcută de Gheorghe părcălabu ot Bogdăneşti, în anul 7266 [1757-1758]. Are sf. vase de cositor, o pereche de odăjdii.

13) **Muereasca de Jos.** *Moşia Sf. Episcopii Râmnicu.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Marin şi Grigorie, în anul 7291 [1782-1783]. Are sf. vase de cositor, o pereche de odăjdii.

14) **Muereasca de Sus.** [5]) *Moşia Sf. Episcopii Râmnicu.*

---

1) Privitor la satul Voineasa, a se vedea în T. Bulat op. cit. pag. 120. acte din 1743 şi 1750. Vezi şi documentul din 1520, al lui Neagoe Basarab în *I. Donat*: „Hotarele", ibidem, pag. 238-240.

In anul 1797, Oprea i Văsiu sin *popa Ion* cu cetaşii lui din Voineasa se judecă pentru muntele Mănăilesei cu nişte locuitori din Cernădia (Gorj). cf. *Ing. V. V. Vasiliu*: „Documente privitoare la muntele Mănăileasa-Gorj" în A. O. nr. 83—85, pag. 138.

In privinţa satului Voineasa a se cerceta şi la *Pr. T. Bălăşel*: „Prin munţi şi mănăstiri" Bucureşti, Tip. Gutenberg, 1913, pag. 23—24.

2) In catagrafie este scris greşit: Saragilie în loc de Serafim.

3) A fost zidită în zilele lui Ştefan Cantacuzino Voivod, luna Septemvrie, leat 7223 (1714). cf. *Pr. Dominic Ionescu* op. cit. pag. 100 unde e transcrisă pisania, în întregime.

4) Ruble.

In harta stolnicului Constantin Cantacuzino, alcătuită pe la 1700 este trecut satul Călimăneşti. cf. *T G. Bulat*: „Oltenia după harta lui Anton Maria del Chiaro" în A. O. nr. 2—3, pag. 153.

5) Această biserică, după cum se poate vedea din pisanie, este făcută între anii 1764-1770. *T. G Bulat*: „Inscripţii din bisericile Olteniei" Arhivele Olteniei nr. 6, anul 1923, pag. 131.

Muereasca a fost moşia bogatului boier Preda Brâncoveanu, căruia i-o întăreşte Matei Basarab cf. *Ilie Chiriţă*: „Preda Brâncoveanu" în A. O. nr. 59—60, pag. 45.

Biserică de zid cu hramul Sf. Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Andrei Catană cu soția sa Magdali[na] în anul 7320 [1811-1812]. Are sf. vase de cositor, o pereche de odăjdii.

15) **Muereasca de Sus, schitu Frăsineiu.** *Moșia d-lui Cârstea Damian și a d-lui Chera Iovipalea.* [1]) Biserică de zid cu hramul sf. Ioan Botezătorul. Făcută de jupân Cârstea Damian și de jupân Chera Iovipalea, în anul 7272 [1763-1764]. Are sf. vase de cositor, o pãreche de odăjdii și o cădelniță.

16) **Olăneștii.** *Moșia d-lui clucerului Toma și moștenească.* Biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de jupan Radu căpitanu și Drăghici căpitanu Olănescu[2]), în anul 1720, Iunie 20. Are sf. vase de cositor, o cruce de argint, coroane de argint, patru candele de costor, patru perechi odăjdii și o cădelniță. Are doă livezi în Cornet date de Preduți Bojoreanu i două în Dos date de d. Nițu Olănescu și alta în Curățuri, asemenea o livadie dată de popa Gheorghe Chiriță și un policandru de tinichea[3]).

17) **Olăneștii.** *Moșie moștenească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Ioan. Făcută de sfinția sa părintele Iosif arhimandritu Sărăcinescu și Gheorghe Cormoșii i Barbu brat, în anul 1820, August 2. Are sf. vase de cositor, patru candele de cositor, două perechi odăjdii și o cădelniță. Are și trei fălci livadie în Vălcele, date de d. Nițu Olănescu.

18) **Olăneștii.** *Moșia vistierului Iordache Olănescu și moștenească.* Biserică de zid cu hramul Sfinții Voevozi. Făcută de sfințiia sa părintele protopop Ion Goju și d-lui biv Alexandru, treti logofăt[4]), în anul 1820, Iunie 28. Are sf. vase de cositor, trei coroane și o mână de argint, șase candele (trei de cositor și

---

1) In realitate e vorba de hagi Cârstea Iovipale și chir Damian Râmniceanu. *I. Donat:* „Fundațiile religioase ale Olteniei" pag. 44-45.

O pisanie din biserica cimitirului dela Frăsinei, biserică de care pomenește și catagrafia noastră. o găsim în *T. G. Bulat*: „Inscripțiuni din bis. Olteniei" în Arhivele Olteniei nr. 4 din 1922, pag. 409.

Familia Iovipali era o familie de negustori bogați din Râmnic. cf. *N. Iorga*: „Orașele Oltene" în Arhivele Olteniei, nr. 20, din anul 1925 pag. 282.

2) Drăghici Olănescu, împreună cu alți boeri, hotărnicește unele părți din hotarul Cheia (Vâlcea) în anul 1737. cf. *Bulat:* „Contribuții" pag. 65.

Privitor la bisericile din Olănești a se vedea și *V. Brătulescu*: „Biserici din Vâlcea" în Bul. Com. Mon. Istorice XXX, fasc. 91, 1937". cf. A. O. nr. 97—100 pag. 450.

3) Pisania acestei biserici care s'a păstrat bine, spune că a fost zidită de Drăghici căpitan Olănescu și Ecaterina din Cteteliș, în anul 1718. De Radu căpitanu nu se vorbește nimic. Construcția s'a terminat în Iulie 20, nu în Iunie. Vezi *N. Gh. Dinculescu:* „Biserica din Olănești-Vâlcea" în Arhivele Olteniei nr. 71-73 din 1934, pag. 160.

4) Alexandru, fost al treilea logofăt în divan.

trei de argint), o cruce de argint, un policandru de fier, două perechi odăjdii și o cădelniță.

19) **Olăneşti, schitu Comanca.** *Moşia dumnealui Alecu Bojoreanu.* Biserică de zid cu hramul Toţi Sfinţii. Făcută de Chir Pahomie Bojoreanu călugăru în anul 1780[1]), Avgost 30. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniță.

20) **Schitu Sărăcineşti.** *Moșia schitului.* Biserică de zid cu hramul Adormirea. Făcută de Prea o Sfinția Sa Părintele Episcop Ștefán Râmnicu, în anul 1688, Septemvrie, 28[2]). Are sf. vase de cositor, trei cruci de argint, două coroane de argint, Sfânta Evanghelie îmbrăcată cu argint, cinci candele de argint, trei perechi paftale de argint, două cădelnițe (una de argint şi alta de alamă[3]).

21) **Sărăcineşti, maha.aua Viezurii.** *Moşia sf. Episcopii Râmnicu.* Biserică de zid cu hramul Buna Vestire. Făcută de părintele Sava duhovnicu Ezăreanu, în anul 1790, Octombrie 26. Are sf. vase de costor, o pereche odăjdii, o cădelniță.

22) **Cheia.** *Moşie moşteneascǎ*[4]). Biserică de zid cu hramul Sfinții Ingeri. Făcută de popa Matei şi popa Preda, în anul 1778, Iulie 8. Are sf. vase de cositor, două candele de cositor două perechi odăjdii şi două cădelnițe de alamă.

---

1) Data reală a zidirii este anul 1736. Vezi *I. Donat:* „Fundațiile" pag. 30. cf. *N. Ghica-Budeşti*: „Evoluția arhitecturii în Muntenia și Oltenia, partea IV. Noul stil din veacul al XVIII" în Bul. Com. Mon. Istorice an. XXIX, pag. 55,

2) Episcopul Ștefan păstoreşte dela 1673 până la 1693. cf. *Episcopul Atanasie*: „Istoricul Eparhiei Râmnicului" pag. 61.

3) Biserica pe care a zidit-o Episcopul Ştefan la 1688 nu este vechiul schit Sărăcinești, care avea hrisoave începând din anul 1436, dela Vlad Dracul. Prin urmare vechea fundaţie a Sărăcineștilor data din sec. XV. *Donat* op. cit. pag. 69-70.

In privința mânăstirii Sărăcineşti, să se vadă și documentele publicate de T. G. Bulat: „Contribuţii".. pag. 57-60 și 66-68.

Vezi și *Pr .D. Lungulescu*: „Schitul Sărăcinești" Arhivele Olteniei nr. 18-19 din 1925, pag. 132-137.

Informații despre schitul Sărăcineşti la sfârşitul sec. XIX și proprietatea lui care a fost cumpărată de C. Disescu, se găsesc la *Pr. Melete Răuțu*: „Monografia eclesiastică"... pag. 98—99.

In curând se vor publica în Arhivele Olteniei nr. 101-102, câteva documente inedite ale Mânăstirii Sărăcinești. Ele sunt descoperite și transcrise de neobositul și fecundul cercetător oltean Pr. Teodor Bălășel.

Inscripțiile din mănăstirea Sărăcinești se pot vedea în *T. G. Bulat*: „Inscripţii din bisericile Olteniei." Arhivele Olteniei nr. 9 din 1923, pag. 390-931.

4) Despre satul Cheia se vorbește în multe documente, foarte vechi. Așa avem documentul lui Radu Vodă cel Mare din anul 1500. Vezi *T. Bulat*: „Contribuții" pag. 14. Idem pag. 54-56 și urm.

Intre slujitorii altarelor din Cheia sunt cunoscuți și „popa Udriște ot Cheia", Mihul diaconul și Leaful diaconul, care în anul 7199 (1691) vând Episcopului Ștefan jumătate din moșia lor. Popa Șărban din Cheia vinde în anul 1691, moșia lui din Cheia, Episcopului Ştefan. *Bulat* op. cit pag. 59-60.

23) **Cheia, mahalaua Gurguiata.** *Moşia schitului Ezeru.* Biserică de zid cu hramul Sfântului Ioan Botezătorul. Făcută de părintele Ştefan erosbimonahu, în anul 1770, Octomvrie 25. Are vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

24) **Schitu Ezeru.** *Moşia Sf. Episcopii Râmnicu.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de Mircea Vodă, părintele Ilarion Episcop Râmnicu şi Antonie erosimonahu [1]). Are sfintele vase de cositor, o cruce de argint, o pereche odăjdii, un petec loc livadie, dat de Mircea Vodă şi alte locuri în hotaru Cheia [2]).

25) **Zmeurătu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Facută de postelnicu Dima cu enoriaşii bisericii, în anul 1827, Octomvrie 26. Are Sf, vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă, are un loc livadie cu pomi la Măgură şi alt petec la Fântâna Tudorănoii, dat de Lazăr Zugravu şi Tănasie Fulger, ot tam. [3]).

26) **Zmeurătu, mahalaua din Deal.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de enoriaşii moşteni, în anul 1796, Noemvrie 21. Are Sf. vase de cositor, o cruce de argint, două perechi odăjdii, are o livadie peste Valea de Brădet, dată de Antonie al Biţului, are şi un petec de pruni în Curături [4]), dat de Atanasie Fulger.

27) **Cacova.** *Moşie moştenească* [5]). Biserică de zid cu hramul Sfântul Ioan. Făcută de popa Ioan Andronescu şi popa Ion al Simii, şi popa Ion Cheianu ot Cheia, în anul 1818, Aprilie 25. Are Sf. vase de cositor, o cruce de argint, un policandru de alamă, nouă candele de cositor şi una de argint, două perechi

---

1) In inscripţia pe care a pus-o Ilarion şi Antonie se spune că acest schit a fost făcut dintru început de Mircea Ciobanul în anul 1553. Ilarion Episcopul şi Antonie îl rezidesc în anul 1714, Martie 9. cf, Episcopul *Atanasie* op. cit. pag. 351.

Clopotele de altădată ale schitului Ezeru s'au transportat la Sărăcineşti. Vezi şi *Pr. Melete Răuţu*: „Monografia eclesiastică a jud. Vâlcea". Râmnicul Vâlcea, 1908, pag. 71-72.

Posesiunil · schitului acestuia se pot vedea în *N. Dobrescu*: „Istoria bisericii române din Oltenia". Bucureşti 1906, pag. 237.

A se vedea şi la *C. Grecescu* în Revista Istorică Română, an, VII, pag. 193 cf. *I. Donat*: „Fundaţiile" în A. O, nr. 92—94, pag. 447—448.

2) Vezi şi *I. Donat*: „Fundaţiile"... pag. 54-55.

3) In memoriile generalului von Bauer (1778), traduse şi publicate de Const. I. Caradja, satul Zmeurăt este trecut astfel: „Smioritu, sătişor cu o biserică, situat pe Birsa". Vezi Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924 pag. 304.

4) Loc din care s'a scos pădurea.

5) Moşia Cacova a fost în vechime proprietatea mânăstirii Arnota. Egumenul Varlaam al Arnotei o cumpără dela Şerban postelnicul în anul 1699. cf *Pr. D. Cristescu*. „Sfânta Mânăstire Arnota", R.-Vâlcii, 1937, pag. 85.

odăjdii, două cădelniţe, o livadie în Valea de Brădet, dată de popa Ion Andronescu, o livadie dată de d. Tudor, alta dată de Sima lui Stroe în faţa sili[ştii]; tot d. Tudor au mai dat o ogradă cu pruni.

28) **Cacova, mahalaua Viişoara.** *Moşie moştenească* [1]. Biserică de zid cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de popa Nicolae Buiulescu, popa Ion duhovnicu, Andronie Neghină şi Lazăr Neghină, în anul 1701, Noemvrie 4. Are Sf. Vase de cositor, o cruce de argint, două coroane şi o mână de argint, o candelă la repetie (?) de cositor, patru perechi odăjdii, două cădelniţe de alamă, două ogrăzi (una în Oagă şi alta în Grui), date de Matei Găman, o livadie în Valea de Brădet, dată de Gligore Turturea, i două codruri de pădure, asemenea [2].

29) **Cacova, mahalaua Popeştii** [3]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Schimbarea la Faţă. Făcută de logofătu Matei Buiulescu i logofăt iuz başa ot tam, în anul 1760, Iunie 18. Are sf. Vase de cositor, două cruci de argint, două perechi odăjdii şi o cădelniţă.

---

1) Intre moştenii din Cacova sunt cunoscuţi în anul 1500 (7008) fraţii Cârstea şi Cârstian, cărora Radu cel Mare le întăreşte moşie în Cacova, Buneşti şi Govora. *T. G. Bulat:* „Contribuţii", pag. 12. In anul 1745, Marosin ispravnicul jud. Vâlcea hotărăşte ca locuitorii din Cacova să-şi stăpânească moşia, dacă moşii lor nu o vor fi vândut Episcopiei. Idem pag. 35.

In prima jumătate a sec. XVII, Stănilă vătaful din Cacova şi-a alcătuit un catastif al moşiilor. Din el se vede că pe vremea aceea erau în Cacova mai mulţi preoţi: *popa Stan, popa Manea, popa Vasile şi Diaconul Mănăilă.* cf. *I. Donat:* „Documente olteneşti felurite" în A. O. nr. 89—91, pag. 97—99.

2) Dintr'un catastih de oierit din anul 1722 se vede că la Cacova era şi un *popă Tudor*, care avea 69 de oi. cf. *D. Furtună:* „Preoţimea românească în secolul al XVIII-lea" Vălenii de Munte, tip. „Neamul Românesc", 1915, p. 99.

Preoţii din Cheia în 1839: *Marin sin Macarie, Drăghici sin popa Nicolae, Tudor sin diaconu Gheorghe, Nicolae sin diaconu Gheorghe, Hristea sin popa Simion, Costandin sin popa Radu, Drăghici sin popa Nicolae, Tudor sin popa Ion.*

Preoţii din Smeurătu în 1839: *Stan sin Matei Mănescu. Andrei sin Duţă Mojoc, Ion sin Duţă Mojoc, Pătru sin popa Andrei, Tudor sin popa Cozma, Costandin sin popa Gheorghe Mozoc (sic), Şerban sin popa Tudor Mozoc*

Preoţii din Cacova în 1839: *Ion sin Andronie Neghină. Ion sin popa Ion Andronie, Ion sin diaconu Dinu Neghină, Ion sin Tănasie Buiuşescu, Gh. sin popa Ion Buiulescu, Gh. sin popa Dinu Drăgănescu, Gh. sin popa Gh. Buiulescu, Dumitru sin diaconu Lazăr Buiulescu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dosarul 44 din 1838, fila 74, verso.

3) Intr'o traducere a hrisovului moşiei Preoţeşti din jud. Vâlcea, hrisov dat de Matei Basarab Voevod, în anul 1642, este vorba şi de un *Prodea din Popeşti* Vezi la *M V. Demetrescu:* „Două sureturi". Arhivele Olteniei nr. 7 din 1923, pag. 213.

Vestitul şi evlaviosul boier Preda Brâncoveanu, care stăpânea două sute de sate, avea în stăpânire şi jumătate din satul Popeşti. Preda Brâncoveanu este omorît din ordinul Voevodului Mihnea, în anul 1658. *Ilie Chiriţă:* „Preda Brâncoveanu". Arhivele Olteniei nr. 59-60, din 1932, pag. 45.

30. **Schitul Zgheabu.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Ion Neghinescu ot Cacova, părintele Timotei, popa Damaschin şi popa Ion Cheianu ot Cheia, în anul 1640, Noemvrie 21. Are două perechi de sf. vase de cositor, cinci candele de madem [1]), trei perechi odăjdii, două cruci, una de argint şi alta de inorog, două perechi paftale, două cădelniţe, are vatra schitului şi o pădure dată de logofătu Matei i o pădure dată de părintele Timothei şi popa Damaschin, o ogradă dată tot de numiţii şi de popa Ion Cheianu ot hotarul Cacovii, precum şi o livadie dată de popa Ion Andronescu şi Sima lui Stroe au dat o livadie, două petece livadie date de popa Nicolae, o livadie au dat Aftanasie monah[ul], o livadie în hotarul Cacova i o falcă de moşie în Ştoeneşti, date de un popă Cozma [2]).

31. **Dobriceni.** *Moşia Sf. Mănăstiri Arnota* [3]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de sărdaru Preda Predescu ot vel Ocnă, în anul 1710, Avgost 23. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi o cădelniţă.

Dobriceni, mahalaua Suseni. *Moşia sf. mânăstiri Arnota.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Gligorie Proilavu, Tănasie Rânjea şi Tănasie Pomană în anul 1801, Septemvrie 5. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, un policandru de cositor şi o cădelniţă.

33. **Dobriceni, mahalaua Gruerii.** *Moşia mănăstirii Arnota.* Biserică de zid cu hramul Adormirea. Făcută de popa Ion Ungureanu şi popa Dumitraşcu Tudorescu, în anul 1789, Octomvrie 25. Are sf. vase de cositor, un policandru de cositor, două perechi odăjdii şi o cădelniţă.

---

1) Aliaj de plumb cu alte metale.

2) Schitul este refăcut a treia oară în anul 1827. A doua oară a fost refăcut în anul 1640, cum spune catagrafia. Se crede că a fost clădit dintru început în anul 1310. cf. *I. Donat* „Fundaţiile" pag. 89.

In anul 1825, nacialnic al schitului era ieromonahul Timotei. Vezi la *Diaconul I. Popescu-Cilieni*: „Documente Olteneşti", Craiova, Ramuri, 1939, pag. 32—33. cf. Psania la *V. Drăghiceanu*, în Bul. Com. Mon. l. V, 135.

In inscripţia proscomidiei de la schitul Zghiabu este trecut şi Matei Basarab Voevod. cf. *I. Chiriţă*: „Boierii Brâncoveni" în A. O. nr. 86—88 pag. 355.

3) In anul 1600 (7108), Martie 25, Mihai Viteazul confirmă jupânesii Maria, soţia răposatului Chirca comis Rudeanu şi fiilor ei stăpânirea moşiei Dobricenii din Vâlcea. cf. *I. Ionaşcu*: „Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt" în A. O. nr. 77—78, pag. 111.

In 1633, Matei Vodă confirmă liberarea din rumânie şi stăpânirea de moşie locuitorilor din satul Dobriceni „de către Chisar paharnicul feciorul lui Chirca comisul de la Ruda şi de către fii[i] lui şi de către toate rudele lui". Idem op. cit. pag. 114—115.

34. **Dobriceni, mahalaua Schitul Arnotii.** *Moşia sf. mănăstiri Arnota* Biserică de zid cu hramul Sf. Trei Erarşi. Făcută de Filaret Ungureanu ot Sibiiu, în anul 1729, Iunie 13[1]). Are sf. vase de cositor, două perechı odăjdii şi o cădelniţă de alamă [2]).

35. **Budurăştii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn, cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Mielea Stăiculescu, în anul 1756, Iunie 28. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi o cădelniţă de alamă.

36. **Pietrarii de jos.** *Schit.* Biserică de zid cu hramul Buna Vettire[3]).

37. **Pietrarii de Jos, mahalaua Cărpinişu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Matei ot Genunenii în anul 1810, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

38. **Pietrarii de Jos.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Anghel, de Pătru i Stan Mo-

---

In 1642 satul Dobriceni, cu moşia lui, este făcut danie mănăstirii Arnota de către Matei Basarab. cf. *Pr. D. Cristescu*: „Arnota" pag. 81.

In anul 1722 erau la Dobriceni mulţi preoţi şi diaconi. Se ştie şi câte oi aveau; Popa Nıcolae are 32; popa Marin, 62; popa Barbul, 9; popa Ştefan, 27; popa Dumitrache, 12; alt popa Dumitrache, 50, Dumitrache diaconul 28; diaconul Ioan 100; diaconul Radul, 30; Ioan dıaconul. 48; Danciul diaconul, 166; popa Voinea, 17; popa Neculai, 40. cf. *D. Furtună*; „Preoţimea românească în secolul al XVIII-lea. Starea ei culturală şi materială". Vălenii-de-Munte. „Tip. „Neamul Românasc", 1915, pag. 100, nota 1.

A se vedea şi *I. Donat*: „Fundaţiile", în A. O, nr. 92—94, pag. 446.

1) Este făcută de Ştefan egumenul în anul 1710. Vezi pisania la *Pr. Cristescu*, op. cit. pag. 90.

2) Pisania acestei biserici, care biserică după cercetările d-lui T. G Bulat, azi este distrusă, se găseşte în biserica sf. Ioan din Dobriceni. Nu cumva biserica Sf. Ioan de azi e vechiul lăcaş sfânt ridicat în numele Sfinţilor Trei Ierarhi? A se vedea *T. G Bulat*: „Inscripţii" Arhivele Olteniei nr. 24 din din 1926, pag. 123

3) Sunt cunoscuţi câţiva preoţi din Pietrari, între care popa Grigore şi popa Simion în anul 1764. Popa Costandin era ginerele lui popa Grigorie (în călugărie Gherasim). *A. Sacerdoţeanu*: „Acte referitoare la comuna Pietrarii, plasa Govora, judeţul Vâlcea". Arhivele Olteniei nr. 47—48 din 1930, pag. 39—40.

După o catagrafie din 1834, iată care erau atunci preoţii din Pietrari: La biserica Sf. Cuvioasa Paraschiva: *Izdrail popa Dumitraşcu, Costandin popa Cost. Pietraru, Ilie popa Izdrail Popescu, Gligore Ion Motea, Gheorghe Dumitru Anghelescu.* La bis. Sf. Nicolae din Pietrarii de Sus: *Marin diacon, Tudor Prună, Gligore popa Ion Moghilă.* La biserica Buna Vestire din Pietrarii de Jos: *Gligore Costandin Foltea, Costandin popa Nicolae, Nicolae Alexandru, Costandin diaconu Ion Popescu.* La bis. Sf. Nicolae din Pietrarii de Jos: *Nicolae diaconu Ion Comănescu, Gh. Gh. Comănescu, Nicolae diaconu Nicolae Pietrar[u].* La bis. Sf. Nicolae tot din Pietrarii de Jos: *Popa diaconul Nicolae Pietrar[u].* cf. *V. Antoniu*: „O catagrafie din Vâlcea, 1834" în A. O. nr 92—94, pag. 348.

E posibil ca şi cunoscutul cronicar oltean Dionisie Eclesiarhul să fi fost tot din Pietrari. cf. *A. Sacerdoţeanu*: „Câteva note mărunte" în A. O. nr, 79—82, pag. 518. A se vedea şi *T. G. Bulat*: „Contribuţii"... pag. 20.

ghină şi ceilalţi enoriaşi, în anul 1737, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, patru perechi odăjdii, două cădelniţe de alamă şi două perechi paftale.

39. **Pietrarii de Sus**[1], **mahalaua Moteştii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Părintele Episcop Climent[2] şi de moştenii satului, în anul 1662, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor, o cruce de argint, două candele de cositor, trei perechi odăjdii, o pereche paftale şi două cădelniţe.

40. **Bârzăştii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Prea Sfinţia Sa Părintele Episcop Climent, popa Ion Bodescu, Gligore Bârzescu, Tudor Bârzescu, Radu Bârzescu şi Vasile Bârzescu, la anul 1742, Octomvrie 15. Are sf. vase de cositor, o cruce de cositor, trei perechi odăjdii, trei cădelniţe de alamă[3].

41. **Bodeştii**[4]. *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu

---

1) In satul Pietrarii de Sus e cunoscut *popa Ion,* care scrie diata lui Niculae sin Radu Motia, în anul 1807.

Intre martorii iscăliţi într'un zapis prin care Ene Antonescu vinde lui Petraşcu sin Petru un petec de moşie, din Pietrarii de Sus, în anul 1826, sunt trecuţi şi *popa Marin duhovnicu, popa Gligore şi popa Cheran.* Scriitorul acestui zapis este *diaconul Dumitru* din Pietrari.

A. Sacerdoţeanu: „Acte referitoare la comuna Pietrari", în Arhivele Olteniei nr. 47-48, pag. 40-41.

In pomelnicul bisericii din satul Urşani (Vâlcea), este trecut şi *„protopopul Petrache ot Pietrari* care au dat la aciastă sfântă beserică Evanghelia şi au plătit târnosania arhierească". cf. *Preotul Teodor Bălăşel:* „Un manuscris din 1804 al lui Dionisie Eclesiarhul". Arhivele Olteniei, nr. 51-52, din 1930, p. 313.

2) Episcopul Climent păstoreşte între anii 1737-1749. El era de neam din Pietrari. A zidit această biserică pe moşia părintească, dar nu în anul 1662 cum spune catagrafia. Vezi la Episcopul Atanasie, op. cit., p. 137.

3) Intre anii 1708-1725, Episcopul Râmnicului hotărniceşte satul Costeşti din Vâlcea. In această hotărnicie e vorba şi de satul Bârzăştii. cf. *Aurelian Sacerdoţeanu:* „O chestie de diplomatică românească: tot satul cu tot hotarul", în Arhivele Olteniei, nr. 47-48, pag. 10.

In anul 1834 erau la Bârzăşti doi preoţi: *Nicolete Tudor Burtea* şi *Nicolae popa Gheorghe Bârzăscu.* cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie"... în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 346.

4) Privitor la satul Bodeşti există un izvod dela Mihnea Voevod (1577-1583 şi 1585-1591), prin care întăreşte lui Coafeşi din Costeşti, moşie în *Bodeşti,* cumpărată dela Greul drept aspri 240; dela Dragul din *Bodeşti* două locuri în Glăvăciocul de Jos drept aspri 120; şi dela Ignat un loc de arătură drept aspri 40. Cf. *Prof. A. Sacerdoţeanu:* „Acte referitoare la comuna Costeşti, plasa Horez, jud. Vâlcea". A. O., nr. 37-38, pag. 304-305. Satul Bodeşti este trecut şi în harta stolnicului C. Cantacuzino, făcută cam pela 1700 şi tipărită la 1717 şi în harta lui Schwantz lucrată în 1720. Cf. Arhivele Olteniei, nr. 2-3, p. 153, nr. 13, p. 235.

hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută de popa Ion Codrea Drăgănescu, în anul 1826, Iunie 26. Are sf. vase de cositor, o cruce de aur, o candelă de alamă, o pereche paftale, idem, două perechi odăjdii, două cadelnițe, un petec ca o jumătate pogon arătură, pământ dinaintea bisericii, dat de popa Ion sin popa Ion Codrea, titoru.

42. **Bodeştii, mahalaua Drăgăneşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de Prea Sfinţia Sa Părintele Episcop Climent, popa Gligore, popa Nicolae şi Antonie eroshimonah, în anul 1752,(?) Septemvrie 15. Are sf. vase de cositor, o cruce de cositor, trei perechi odăjdii, două perechi paftale de alamă, patru candele de cositor, un policandru, două cădelniţe de alamă, un pogon livadie în dealul Costeştilor, dat de moşteni.

43. **Bodeştii, mahalaua Schitu**[1]. *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sfânta Troiţă. Făcută de popa Pătru, popa Gligore brat şi popa Ion, în anul 1732 Octomvrie 14.[1] Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, o pereche de paftale, patru candele de cositor, un policandru de alamă, două cădelniţe de alamă, un loc cu trei prăvălii în oraşu Craiova, rămase de[la] titori, dând lei 12 pă an, embatic.

44. **Bărbăteştii, mahalaua Poenile.** *Moşie moştenească*[2].

In 1737 e cunoscut *popa Grigore din Bodeşti.* Cf. T. G. Bulat: „Contribuţii"... p. 65.

In 1820 e cunoscut *diaconul Dumitru Ciapă din Bodeşti.* Cf. *A. Sacerdoţeanu:* „Documente hurezane" în Arhivele Oltenici, nr. 51-52, pag. 320 şi nr. 83-85, pag. 141.

Preoţii dela Intrarea în Biserică, în anul 1834: *Pătru diaconu Ion Mămăligescu, Tudor popa Ion Brezoi, Costandin popa Ştefan Drăgănescu, Gheorghe popa Ştefan Drăgănescu, Dumitru diaconu Ion Mămăligescu.* La Biserica Sf. Ioan Botezătorul, tot din Bodeşti: *Ion popa I. Codreanu, Costandin popa Nicolae, Ion popa Gh. Gâlcă, Nicolae popa Stan Drugă, Costandin Gligore Cărbărău.* La Bis. Sf. Troiţă: *Nicolae popa Cost. Bodescu, Nicolae popa Gh. Moţa, Costandin Matei Bodescu, Pavel popa Tănase, Pătru popa Tănase Bodescu.* Cf. *V. Antoniu,* op. cit. în A. O., nr. 92-94, pag. 346-347.

In anul 1784, Filaret Episcopul Râmnicului dă o carte de blestem către locuitorii din Bărbăteşti, Costeşti şi Bodeşti pentru fixarea semnelor munţilor Scânteia şi Neteda. Cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţii"... p. 80.

1) In pomelnicul bisericii Gruşetu din Costeştii Vâlcii, publicat de d-l *A. Sacerdoţeanu* e vorba şi de Popa Gheorghe din Bodeşti. Vezi în A. O. nr. 65-66, pag. 100.

2) Intr'un document din 1532, Dec. 29, dela Vlad Vintilă Vodă, se spune că acesta dă unor boeri moşia Bărbăteşti toată. Cf. *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-române", 1905, pag. 238. Vezi şi *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei şi Craioveştii", în A. O., nr. 59-60, pag. 28. Poate că în acest document e vorba de Bărbăteştii Gorjului.

Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de un boeri Gheorghe Măldărescu, da'npreună cu enoriaşii bisericii, în anul 1790, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cruce de tumbac [1]), o pereche paftale şi o cădelniţă.

45. **Bărbăteştii, mahalaua Măleni.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Popa Miu Măleanu, Dima Cucu, Mihai Purece, Radu brat, Ion al Opriţii şi Nicolae brat, în anul 1820, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, o cruce de alamă, trei perechi odăjdii, două perechi paftale, o cădelniţă, o sălişte de pruni dată de Mihai Purece şi Radu brat, o livadie dată de d. Ion Vilău.

46. **Bărbăteştii, mahalaua Vătăşască.** *Moşie moştenească* [2]). Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae făcută de Vătafu Ştefu şi ceilanţi enoriaşi în anul 1748, Iunie 9. [3]). Are sf. vase de cositor, două cruci de chiparos, trei perechi odăjdii, două perechi paftale, o cădelniţă de alamă.

47. **Bărbăteştii, mahalaua Mierleşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Mirea şi popa Costandin Brodeală [4]), în anul 1780, Octomvrie 10. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, o cruce de argint, două perechi paftale, una de argint şi alta de alamă.

48. **Bărbăteştii, mahalaua Ernatecu.** *Moşie moştenească* [5]).

In anul 1551, Mircea Vodă Ciobanul confirmă lui Tatomir, fiul Filei şi fraţilor săi şi altora, stăpânirea moşiei Bărbăteşti jumătate. Cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti- Morunglavu din Vâlcea", în Arhivele Olteniei nr. 97-100, pag. 293.

1) Amestec de aramă şi cositor.

2) Un testament (diiată) din anul 1792, pomeneşte de diaconu Dumitru sin popa Dima ot Bărbăteşti. *Bulat:* „Contribuţiuni"... pag. 54.

3) Din pisanie se vede că această biserică a fost zidită din temelie de Ştefan Vătafu cu soţia lui Ilina, în zilele lui Ştefan Cantacuzino Voevod. Pisania se găseşte transcrisă de *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile Olteniei", în Arhivele Olteniei nr. 24, pag. 124. Tot acolo se găsesc şi spicuiri din pomelnicile bisericii.

4) In transcrierea pisaniei pe care o găsim în Bulat op. cit. pag. 123-124, se spune ca această biserică s'a făcut de popa Costandin Bradean şi Macarie ieromonahul. Nu cumva e aci vreo greşală de citire? Cu privire la satul Bărbăteşti, vezi şi cartea de blestem a Episcopului Filaret din anul 1784. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare"... pag. 80.

5) Bărbăteştii fusese în vechime moşia Arnotei, dăruită de Matei Basarab. El o cumpărase dela logofătul Matei din Cacova. cf. *Pr. D. Cristescu:* „Arnota", pag. 82.

In anul 1834 erau la Bărbăteşti 24 de preoţi. La biserica Buna Vestire din mahalaua Ernatecu: *Ion popa Nicolae Popescu, Ion popa Ştefan Drăgănescu, Nicolae popa Gligore Grivei, diaconul Gheorghe popa Pătru Grodeanu.* La biserica Sf. Cuv. Paraschiva: *Mihai sin Ene Măleanu, Ion popa*

Biserică de zid cu hramul Buna Vestire. Făcută de popa Gligorie Grivei, popa Ştefan Briceag, Mladin Sârbu, popa Dinu Strâmbeanu şi popa Pătru Briceag, în anul 1780, Martie 25. Are sf. vase de cositor, o cruce de argint, trei perechi paftale, cinci perechi odăjdii, două cădelniţe de alamă, trei candele de cositor.

49. **Pietrenii.** *Moşia Sf. mânăstiri Bistriţa* [1]. Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Io Costandin Brâncoveanu şi egumenu Ştefan Bistriceanu, în anul 1703, Noemvrie 15. Are sf. vase de cositor, două icoane de chiparos poleite cu aur, patru perechi odăjdii, o cruce de chiparos, două perechi paftale de alamă, o cădelniţă idem, trei petece livadie ca de trei oameni cositură, date de Pavel Hălăpescu ot Costeşti.

50 **Pietrenii, mahalaua Ciorobeşti**[2]. *Moşia Sf. mânăstiri Bistriţa.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de Sf. Părintele Antonie şi popa Nicolae ot tam [3], în anul 1751, Septemvrie 22. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi o cădelniţă de alamă.

51. **Pietrenii, mahalaua Grămeşti.** *Moşia Sf. mânăstiri Bistriţa.* Biserică de lemn cu hramul Adormirea. Făcută de Mitropolitul Ştefan şi Părintele Episcop Ştefan (?), în anul 1650, August 23. [4]. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, şi o cădelniţă de alamă.

Mihai Măleanu, diaconul Dumitru fiul diaconului Dumitru Popescu. Biserica Sf. Nicolae: *Ion popa Pătru Vătăşescu, Ion popa Nicolae Popescu, diaconul Ion fiul diaconului Pătru Mărăscu, diaconul Ion fiul diaconului Gligore Vătăşescu.* Biserica Intrarea în Biserică: *Ştefan popa Ion Builă, popa Dumitru Mirea, diaconul Ion Costandin Bocşai, diaconul Gheorghe fiul popei Costandin Brădeanu, Dumitru popa Dumitru Mirea.* La Biserica Sf. Nicolae: *Costandin Radu Tudorescu, Gheorghe diaconu Ilie Toca, Ion popa Costandin Tudorescu, Ion diaconu Ilie Toca, Nicolae popa Costandin Mărăscu.* Cel mai bătrân dintre aceşti preoţi era Nicolae popa Gligore Grivei, hirotonisit în anul 1795, Decemvrie 3. cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie din Vâlcea, 1834", în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 344-347.

In anul 1838 mai erau la Bărbăteşti numai 16 preoţi. Murise şi bătrânul preot Nicolae Grivei. cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dosarul nr. 44, din anul 1838, fila 75 verso.

1) Privitor la bisericile dela Pietreni, Ciorobeşti, Grămeşti, etc., a se vedea la *Aurelian Sacerdoţeanu:* „Inscripţii şi însemnări din Costeşti-Vâlcea", în Buletinul Comisiunii Mon. Istorice, an. XXVIII, fasc. 85, pe Iulie-Sept. 1935.

2) „Pomelnicul bisericii Ciorobeşti din Costeştii Vâlcei", a se vedea la *A. Sacerdoţeanu* în Arhivele Olteniei, nr. 67-68, pag. 242-247.

3) Amândoi din satul Pietreni.

4) Biserica din Grămeşti a fost ridicată de Mitrop. Ştefan, cărturarul din vremea lui Matei Basarab. El păstoreşte între anii 1648-1668. cf. *I. Ionaşcu:* „Anexe la Istoricul mân. Hurez", în A. O. nr. 79-82, pag. 403, nota 2.

52. **Pietrenii, mahalaua Ţigănia.** *Moşia Sf. mănăstiri Bistriţa.* Biserică de zid cu hramul... [1]) Făcută de Sfânta mânăstire Bistriţa [2]). Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

53. **Costeştii, mahalaua Groşetu.** *Moşia Sf. mănăstiri Bistriţa* [3]). Biserică de lemn cu hramul Adormirea. Făcută de părintele Antonie Bistriceanu, în anul 1740, Septemvrie 8. [4]). Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă.

Preoţii din Pietreni în anul 1834. La biserica Intrarea în Biserică: *Stanciu Toma Ciorobescu, Nistor popa Nicolae Ciorobescu, Costandin popa C. Murgescu, Nicolae popa Tudor Zugravu, Nicolae diaconu Gh. Ciorobescu, Nicolae popa David.* La biserica Adormirea Precestii: *Nicolae popa Ghiorma, Ion Gh. Jidoveanu.* La Bis. Sf. Nicolae: *Dumitru diaconu Ion, Ion Nicolae Ciorgan, Gheorghe diaconu Ion Schiteanu, Nicolae popa Stan Ciorgan.* La Bis. Naşterea Precestii: *Ion popa Nicolae, Toma Ion Curăraru.* cf. *V. Antoniu,* op. cit. pag. 356-359.

In pomelnicul schitului Papuşa, zidit în anul 1710, este vorba şi de *Petru ierei şi Marica iereiţa* care „au dat o selişte la schit dela Petreni". cf. *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1800 al lui Dionisie Eclesiarhul", în A. O. nr. 86-88, pag. 367 şi 372.

A se vedea şi la *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia...", pag. 99, diferite inscripţii.

1) Loc alb în original.

2) Nu se spune în ce an.

3) Pentruca moşia Costeşti era a mân. Bistriţa, locuitorii de acolo cumpărau moşie în alte hotare. Vezi în *Bulat,* op. cit. pag. 19, zapisul prin care logofătul Alexandru ot Costeşti, cumpără moşie în hotarul Buneşti.

4) După informaţiile luate dintr'un vechiu pomelnic al bisericii se datează zidirea acestui sfânt lăcaş sub Alexandru Moruzi Voevod şi Episcopul Nectarie Moraitul (1792-1812). Vezi *Aurelian Sacerdoţeanu* „Pomelnicul bisericii Gruşetu din Costeştii Vâlcei". In Arhivele Olteniei, an. XII, nr. 65-66, 1933, pag. 44-46 şi 92-105.

Privitor la Costeşti a se vedea şi *A. Sacerdoţeanu:* „Inscripţii şi însemnări din Costeşti-Vâlcea" în Bul. Comis. Mon. Istorice, fasc. 85 din 1935.

Intr'un document din 1509, provenit dela Mircea fiul lui Mihnea I, este vorba şi de moşia *Costeşti.* Vd. *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-romăne", pag. 16 în notiţe.

Dintr'un alt document dela Alexandru Vodă Iliaş (1616-1618) se vede că atunci moşia Costeşti era a mânăstirii Bistriţa. cf. *I. Minea:* „Inceputurile marei bănii de Craiova", în Arhivele Olteniei nr. 71-73, pag. 6.

Intre juraţii chesariceştii cămări dela Ocnele Mari, în timpul stăpânirii austriace, erau şi doi oameni din Costeşti: Pătru feciorul lui Alexandru şi Costandin fratele lui Pătru. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni"... pag. 29. Vezi şi cartea de blestem din 1784 a Episcopului Filaret. Idem pag. 80.

O hotărnicie a satului Costeşti, nedatată, se găseşte la *A. Sacerdoţeanu:* „Acte referitoare la com. Costeşti"... în A. O., nr. 37-38, pag. 304. A se vedea şi pag. 305.

Intr'un hrisov al Radului Şerban Voevod, nepotul lui Basarab Voevod, din 12 Aprilie 1604, ni se spune că Mihai Viteazul a cumpărat satul Costeştii şi l-a dăruit mănăstirii Bistriţa. Idem pag. 305.

Privitor la satul Costeşti se găsesc multe documente publicate. Vezi

54 **Costeştii, mahalaua Secăturile.** *Moşia Sf Mânăstiri Bistriţa.* Biserică de zid cu hramul Adormirea. Făcută de părintele arhimandritu Costandin Bistriceanu, în anul 1803, Iulie 25. Are sf. vase de alamă, o candelă de tinichea, două perechi odăjdii, o cădelniţă.

55. **Văratecii.** *Moşia Sf. mânăstiri Bistriţa.* Biserică de lemn, cu hramul Adormirea. Făcută de popa Nicolae Briceag Vărăticeanu, în anul 1819, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, două cădelniţe, trei cruci de chiparos, un policandru de fier alb şi trei candele.

56. **Bogdăneştii Arnotii, mahalaua din Vale.** *Moşia sf. mănăstiri Arnota*[1]. Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de vătaful Ion Urşanu în anul 1812, Martie 14. Are sf. vase de tumbac, două perechi odăjdii şi o cădelniţă de alamă.

57) **Bogdăneşti, mahalaua din Deal.** *Moşia sf. mănăstiri Arnota.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

A. Sacerdoţeanu: „Documente hurezane" în A. O., nr. 51-52, pag. 321-324, unde este vorba şi de preoţii din Costeşti în anul 1832: *Popa Ion Ciorgan, Gligore sin Dumitru Bourescu, popa Ion Jidoveanu, popa Gore Bălintescu.*

Idem în A. O., nr. 53, pag. 30-40. Idem nr. 69-70, pag 381-384; nr. 71-73, pag. 147-152; nr. 83-85, pag. 140-145; nr. 86-88, pag. 401-402.

In pomelnicul bisericii cu hramul Naşterea Maicii Domnului, din satul Ţigănia, (a se vedea mai sus la satul Petreni), pomelnic scris de Dionisie Eclesiarhul în anul 1798, este trecut şi *Pătru Isprăvnicelu din Costeşti,* care are trecuţi la pomelnic pe *Marin ierei, Ilie diaconu, ...Nicolae ierei, Marin ierei, Maria iereiţa.* cf. *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1798 al lui Dionisie Eclesiarhul", în A. O., nr. 83-85, pag. 103.

In catastihul de datorii ce avea să încaseze Pahomie egumenul dela Hurez, în anul 1802, este şi o rubrică ce vorbeşte de Costeşti. cf. *I. Ionaşcu:* „Anexe la art. Istoricul mânăst. Hurez", în A. O., nr. 83-85, pag. 155-156.

Preoţii din Costeşti în 1834 se pot vedea la *I. Antoniu,* op. cit. în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 356.

Satul Costeşti avea în 1834 numai 140 familii. Idem.

1) In anul 1636 (7144), Iulie 11, Preda post., Tudosie post. şi Staico post., fiii lui Staico pah. Rudeanu, vând jumătate din satul Bogdăneşti, mânăstirii Arnota, drept 115 galbeni. cf. Prof. *I. Ionaşcu:* „Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt", în A. O. nr. 77-78, pag. 115-116. Vezi şi la *Ilie Chiriţă:* „Boierii Brâncoveni", în A. O. nr. 86-88, pag. 356.

O altă parte din moşia Bogdăneşti e cumpărată de mân. Arnota în anul 1696, fiind egumen Varlaam. Vezi *Pr. D. Cristescu:* „Arnota" pag. 79-80.

Documente din Bogdăneştii Arnotii se găsesc transcrise de *A. Sacerdoţeanu:* „Documente hurezane", în A. O. nr. 69-70, pag. 382-383; nr. 71-83, pag. 149; nr. 83-85, pag. 143.

In anul 1834, la bis. Intrarea în Biserică slujeau: *Popa Gligore popa Gheorghe, Costandin popa Ion Romeea.* La bis. Cuvioasa Paraschiva: *Nicolae popa Stan Popescu, Dumitru popa Ion Zugravu.* Vezi *Antoniu,* op. cit. în A. O. nr. 92-94, pag. 354-357.

Făcută de popa Dima, popa Gheorghe şi popa Costandin, în anul 1600, Octomvrie 25. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cruce de alamă şi două cădelniţe de alamă.

58) **Tomşani.** *Moşia sf. mănăstiri Căluiu.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voivozi [1]). Făcută de Dan Vanciu şi Marica Vuia i jupân Păun, în anul 1690, Avgost 16. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

59. **Tomşani, mahalaua Chiceni.** *Moşia sf. mănăstiri Căluiu.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan Botezătorul [2]). Făcută de boeri Anghel Chiceanu şi boeri Gheorghe Chivăran, în anul 1805, Septemvrie 9. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi două cădelniţe de alamă.

Plaiul Horezului

1) **Satul Măldăreştii de Sus.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul sf. Gheorghe. Făcută de d. Gheorghe Măldărescu i cu enoriaşii, în anul 1810, Aprilie 23 [3]). Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, în policandru de alamă, o cruce de argint şi o cădelniţă de argint.

2) **Măldăreştii de Jos.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul sf. Dimitrie. Făcută de Dumitrache Măldărescu [4]) ot Târgu-Jiului, în anul 1801, Octomvrie 26. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

3) **Oteşanii.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Buna Vestire. Făcută de pocomnicu Cincă şi s'au prenoit clopotniţa de Matei Grecu şi Stan Prodescu şi zugrăvită de Ion

---

1) In 1834 erau aci preoţii: *Ion Marin Gavrilă* şi *Radu Dumitru Gudă. Antoniu* op. cit. pag. 354.

2) La ac. biserică era preot în 1834, *popa Dumitru Costandin Mavruş. Idem.* Vezi şi *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* dosarul nr. 44 din 1838, fila 76.

3) Intr'un zapis din anul 1629 este pomenit ca martor şi *Radul postelnicul ot (din) Măldăreşti,* cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", Târgu-Jiului, Tip. Miloşescu, 1906, pag. 33.

A se vedea *Olga Greceanu:* „Cula din Măldăreşti". cf. *M. T. C.:* „Insemnări pe marginea unei cărţi", în A. O. nr. 95-96, pag. 133-134. Vezi şi *Ionaşcu:* „Ist. mân. Hurez", în A. O. nr. 79-82, pag. 338, nota 324.

4 Acesta era dator la Pahomie egumenul Hurezului 500 taleri, după cum se vede din zapisul cu leat 1796. Vezi la *I. Ionaşcu:* „Anexe"... în A. O. nr. 83-85, pag. 158.

Preoţii din Măldăreşti în 1834: *Costandin Andrei Ţicleanu, Radu Ilie Scorea, Drăghici popa Costandin, Dumitru Dumitru, Nicolae Vasile Pârjol.* cf. *Antoniu,* op. cit. pag. 364-365.

Prodescu, la anul 1740, Martie 25. Are sf. vase de cositor, o candelă de alamă, patru perechi odăjdii şi două cădelniţe.

4) **Oteşanii, mahalaua Mărgineşti.** *Moşie moştenească* [1]). Biserică de lemn, hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de Stoian Sasu cu fraţii lui, ot tam, în anul 1808, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, şi o cădelniţă de alamă.

5) **Oteşanii, mahalua Chiliia.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de Radu Sasu, Zamfir Palea şi Barbu Bâldea în anul 1690, Noemvrie 8 şi preînoită de Toma Nică Palea şi Băluţă Bâldea. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi două cădelniţe.

6) **Cârstăneştii.** *Moşie moştenească* [2]). Biserică de lemn cu hramul Adormirea. Făcută de Tudor Dinulescu şi preînoită de ceauşi Mărin, Gheorghe Cârjaliu, d. Gheorghe Mihalovici, Ion Prodescu şi d-lui slugeru Manolache Măldărescu, în anul 1836, Noemvrie 5. Are vase de cositor, o pereche odăjdii, două cădelniţe.

7) **Cârstăneştii, mahalaua Vasileşti.** *Moşia sf. Mănăstiri Horezu.* Biserică de lemn cu hramul sf. Nicolae. Făcută de

---

1) Intr'un document din anul 1643, se spune că Matei Basarab a trimis pe Danciul Măldărescul şi *Stan Armaşul din Oteşani* să cerceteze pricina unor moşii. cf. *Al. Ştefulescu:* „Documente slavo-române"... pag. 510.

Moşia Oteşani este adusă prinos mânăstirii Hurez, de către un popă Cârstea. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mân. Hurez", în A. O. nr. 79-82, pag. 302.

Preoţii din Oteşani în anul 1834: La biserica Buna Vestire: *Nicolae popa Tudor Buduroi, Tudor popa Tudor Buduroi, Tudor popa Gheorghe Armăşescu, Matei popa Ion Tărişescu.* La biserica Sfinţii Ingeri: *Nicolae Radu Pârjol.* La cealaltă biserică Sf. Ingeri: *Stan sin Bran Brănete, Nicola Dumitru Tărăşescu, Dumitru Păun Sasu, Gheorghe Ion Murăţeanu.* La biserica Cuvioasa Paraschiva: *Ion Teodosie Mădularu, Gligore Costandin Bogdan, diaconul Ion popa Nicolae Mădularu.* La altă biserică tot cu hramul Sf. Ingeri: *Marin Dumitraşcu Zorilă, Ion popa Zamfir Ilicescu.* cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie din Vâlcea, 1834", în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 364-367.

1) In anul 1726, Martie 6, Gheorghe Cantacuzino, Gligore Băleanul, Radu Golescul, Ilie Ştirbeai, Staico vist. dau carte la mână lui Diicul Poenariul ca să stăpânească moşia Iazărul şi *„moşia care să chiamă Cârstăneşti, de peste tot la hotarul al treilea loc"*, pe care o cumpărase dela cumnatu-său Gh. Popescu. cf. *T. G. Bulat:* „Din vremea ocupaţiei austriace în Oltenia", în A. O. nr. 29-30, pag. 54.

In 1791 moşia Cârstăneşti era a mânăstirii Hurez. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mânăstirii Hurez", în A. O. nr. 79-82, pag. 335.

In 1834 la bis. Adormirea era preot *Gheorghe popa Thoma Vasilescu,* iar la biserica Sf. Nicolae, *Tudor Marin Vasilescu.* Vezi la *V. Antoniu,* op. cit. pag. 366-367.

In 1853, când Mariţa Măldărescu se căsătoreşte cu pitarul Costache Greceanu, primeşte ca zestre şi jumătate din moşia Cârstăneşti, rămasă dela tatăl ei, sluger M. Măldărescu. cf. *T. G. Bulat:* „Foi de zestre Olteneşti", în Arhivele Olteniei nr. 11, pag. 47.

popa Toma Vasilescu şi de enoriaşi în anul 7272 [1763], Decemvrie 6 şi preînoite de d-lui Gheorghe Mihalovici şi enoriaşii. Are sf. vase de cositor şi două cădelniţe.

8) **Bogdăneştii de Luncavăţi**[1]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Tudor Fătulescu ot tam şi de enoriaşi, în anul 1710, Octomvrie 8. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă, trei zile arătură, date de Voica Mătărgeoae şi de Udrea Şopârlă, lângă biserică.

9) **Cuceştii**[2]. *Moşia d-lui sărdarului Nica Vlădescu.* Biserică de zid cu hramul Adormirea. Făcută de d-lui sărdar Nica Vlădescu, în anul 1763, Avgost 15.

10) **Armăşeştii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Buna Vestire[3]. Făcută de enoriaşii bisericii, în anuo 1740, Martie 23. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi - cădelniţă.

11) **Armăşeştii, mahalaua Teiuşu.** Biserică de lemn cu hramul Adormirea. Făcută de Şerban Teiuşanu, Stan Mazilu, Ion Postelnicu şi Costandin Iacaru, în anul 1833, Februarie 5[4]. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

---

1) Boerii Matei, Ilina, Aspra şi alţii vând mân. Hurez moşia Bogdăneştii de pe Luncavăţ şi cer să fie pomeniţi la mânăstire. cf. Acad. Rom. ms. 1396, fila 11, cit. după *Ionaşcu:* „Istoricul mân. Hurez" în A. O. nr. 79-82, pag. 301.

Ea e trecută în catastihul moşiilor Hurezului din anul 1791. Dar trebue să fi fost sau mică sau săracă pentrucă nu produce decât 15 taleri pe an, în anii 1797-98-99 etc. Vezi *I. Ionaşcu:* „Anexe"... în A. O. nr. 86-88, pag. 416 şi urm.

In anul 1834 moşia Bogdăneştii era a mân. Hurez şi a slugerului Manolache Măldărescu.

Biserica avea în 1834, şase preoţi. Vezi la *Antoniu* op. cit. pag. 366-367.

2) Un document dela Mircea fiul lui Mihnea I, datat 7 Sept. 1509, pomeneşte de moşia Cuceşti. Vezi *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-române", 1905, pag. 16. Această moşie a ajuns proprietatea lui Teodosie monahul, care în anul 1742 o dărueşte mânăstirii Arnota. cf. *Pr. D. Cristescu:* „Arnota" pag. 85.

O catagrafie din anul 1829 o trece ca moşie a Arnotei, iar alta din 1834 o trece ca moşie a sărdarului *Nica Vlădescu.* Vezi la Pr. Cristescu op. cit. ibidem şi *Antoniu* în A. O. nr. 92-94, pag. 366, unde se arată că în 1834 erau preoţi la Cuceşti, *popa Costandin Şerban diaconu Lungu, Ion diaconu Şerban Lungu, Ion Costandin Geamănu.*

3) La această biserică erau în 1834 preoţii următori: *Şerban Ion Armăşescu, Ion popa Şerban Armăşescu, Nicolae popa Drăghici.* cf. *V. Antoniu* op. cit. pag. 364-365.

4) In locul acestei biserici a fost una mai veche, pentrucă popa *Nicolae Armăşescu* e hirotonisit pe seama ei în anul 1831, iar popa *Ion Şerban Perişanu* în 1832, cf. *Antoniu,* idem.

12) **Mădulariu** [1]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Tudosie Cojocaru, Radu Pănescu, şi preînoită de Nicolae Alesu, în anul 7308 [1800], Februarie 2. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o cădelniţă.

13) **Mădulariu, mahalaua Obârşia.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Impăraţi. Făcută de Sandu Govoreanu, Preda Piţigoi şi Preda Smedescu, în anul 1815, luna Noemvrie 14. Are sf. vase de cositor şi o cădelniţă.

14) **Mădulariu, mahalua Valea Orlii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Popa Dumitru, D. Stoica şi Matei brat, în anul 1760, Noemvrie 21. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cruce de alamă.

15) **Mădulariu, mahalaua Orlea.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Tudor, popa Nicola, D. Stoica în anul 1710, Octomvrie 3 şi preînoită de Tudor sin Drăghici, cu fraţii lui, Ion Buşe şi popa Ion. Are sf. vase de cositor şi o cădelniţă.

16) **Pojogi, mahalaua dela Curte.** *Moşia d-lui stolnicu Costandin Borănescu.* Biserică de zid cu hramul Sf. Troiţă. Făcută de d-lui stolnicu Costandin Borănescu, în anul 7328 [1820], Avgost 27 [2]. Are sf. vase de cositor, o cruce de argint, şapte candele de madem, o candelă de argint, un policandru de cositor, trei perechi odăjdii.

17) **Pojogi, mahalaua Mişuleşti.** *Moşia stolnicului Costandin Borănescu.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de un popa Tatu ot Pojogi, în anui 7140, [1632] Avgost 13. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

18) **Pojogi, mahalaua Motârceşti.** *Moşia stolnicului Costandin Borănescu.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de un Stanciu cel Mare şi popa Ion Motârcă şi

---

1) In anul 1794 este cunoscut un *Matei, din Mădulari* care făcea parte din catanele de poteră ale căpitanului Hriza. cf. *I. D. Câncea:* „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei" în A. O. nr. 49-50, pag. 191.

In 1839 erau la Mădulari şapte preoţi: *Manu sin Dumitraşcu Zorilă, Ion sin popa Zamfir, Gligore sin Costandin Bogdan, Ion sin popa Nicolae, Costandin sin popa Stanciu, Ion sin popa Ion Romcea, Costandin sin Stoian.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dosarul nr. 44, din 16 Noemvrie 1838, fila 76 verso.

2) Câteva inscripţii din această biserică se pot vedea la *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia"... pag. 97.

Preoţii din Pojogi în 1839: *Gheorghe sin popa Matei, Dumitru sin D. Costandin, Stanciu sin Popa Radu, Zamfir sin Gheorghe. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* ibidem.

sătenii, în anul 7226 [1717], Septemvrie 5. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

19) **Pojogi, mahalaua Turneşti.** *Moşia stolnicului C. Borănescu.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de titorii şi enoriaşii bisericii şi popa Marcu şi popa Badea, în anul 7340 [1832], Iulie 23. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

20) **Pojogi, mahalaua Floreşti**. *Moşia stolnicului C. Borănescu.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de popa Dumitru şi Dumitru Florescu i de Vasile în anul 7302 [1793], Octomvrie 15. Are sf. vase de cositor, şi o pereche odăjdii.

21) **Cireşu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Pătru Nicolescu, popa Gheorghe brat şi D. Costandin, în anul 1782, Decemvrie 5. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

22) **Cireşu, mahalaua Măgura.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva [1]. Făcută de diaconu Pătru i popa Ion brat, popa Nicola şi popa Anghel, în anul 1745, Ghenarie 20. N'are nici avere, nici odoare sau odăjdii.

23) **Cireşu, mahalaua...** [2]) *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Ion Iovipalea, Stoica şi Ion ot tam, în anul 1730, Noemvrie 19. Are vase de cositor, patru perechi odăjdii [3].

24) **Stroeştii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva [4]. Făcută de titorii (?) şi enoriaşii bisericii, în anul 1760, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

25) **Stroeştii, mahalaua Vălenii.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfântul Gligore [5]. Făcută de Gheorghe Costescu şi popa Pătru ot Stroeşti, în anul 1810, Avgost 15. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

---

1) In 1834 erau la ac. biserică următorii preoţi: *Radu diacon Nicolae Cireşanu, Ion popa Dumitru Cireşanu şi Nicolae popa Anghel.* cf. *Antoniu* op. cit. pag. 362-363.

2) Loc alb în original.

3) In 1839 erau la Cireş, zece preoţi: *Pătru sin popa Nicolae Zbenghea, Radu sin popa Stanciu, Costandin sin D. Ion, Manea sin popa Tudor, Ion sin Dragu Zbenghea, Dumitru sin popa Ion Călugărescu, Matei sin popa Gh. Nicolaescu, Anghel sin popa Dumitru Porcărea, Costandin sin Ilie Bejui, Radu sin Nicolae Cirişanu.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* op. cit. fila 76 verso.

4) In 1834 erau aci următorii preoţi: *D-tru diaconu Gh. Albulescu şi Ion popa Stoica Stroescu.* cf. *Antoniu* op. cit. pag. 362.

5) Aci era *popa Dumitru Stea.* Idem.

26) **Stroeştii, mahalaua Obroceşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva [1]). Făcută de Radu lui Avram şi de enoriaşi, în anul 1700, Avgost 15. Are vase de cositor şi o pereche odăjdii.

27) **Diianu** [2]). *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de Anghel Săraru în 1785, Noemvrie 15 şi preînoită de enoriaşi. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi o cădelniţă.

28) **Slătioara** [3]), **mahalaua Viorel.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică [4]). Făcută de Nicolae Viorel în anul 1784, Octomvrie 9 şi preînoită de vătafu Ion Urşanu. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

29) **Slătioara, mahalaua Ulari.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de ceauşi Mihăilă Ciolunpu ot tam, în anul 1829, Noemvrie 13. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

30) **Slătioara, mahalaua Goruneşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de enoriiaşii bisericii în anul 1690, Octomvrie 4. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

31) **Slătioara, mahalaua Cociobeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Naşterea Precestii. Făcută de popa Radu Cocioabă în anul 1705, Septemvrie 8. N'are nici sf. vase, nici veşminte.

32) **Slătioara, mahalaua Mugeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de enoriaşii moşteni, în anul 1815, Septemvrie 21. N'are nimic.

33) **Slătioara, mahalaua Tălpeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de enoriaşii bisericii în anul 1750, Iulie 21. N'are nimic.

---

1) Această biserică în 1834 era „fără popă”. Idem.

2) *Popa Gh. I. Bărbătescu* era în 1834 la ac. biserică. Idem.

3) In timpul domniei lui Mihai Viteazul (1593-1601), Teodosie logofătul Rudeanu cumpără satul Slătioara, împreună cu încă patru sate din jur. cf. *C. C. Giurescu:* „Istoria Românilor”, Bucureşti, Fundaţia pentru literatură şi artă „Regele Carol II”, 1937, vol. II, partea I, ediţia a doua, pag. 287.

4) In 1834 era preot *Dumitru Ion Prodea.* Această biserică s'a zugrăvit fresco cu toată cheltuiala lui N. Viorel şi vătaf I. Urşanu, ale căror nume sunt scrise pe clopotul cel mic al bisericii. cf. *Pr. M. Răuţu* op. cit. pag. 101.

Mai sunt cunoscuţi preoţii: *Ion Pătraşcu Manaşescu, Ion diaconu Gh. Slătioreanu, Nicolae popa Niţu, Dumitru Ion Cocioabă, Ion popa Gligore Slătioreanu şi Dumitru Nicolae,* toţi slujitori la bisericile din Slătioara în anul 1834. Vezi *V. Antoniu* op. cit. pag. 360-363.

34) **Milostea.** *Moşie moştenească* [1]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Dragu şi Răduţi în anul 1750, Octomvrie 26. Are sf. vase de cositor şi două perechi odăjdii.

35) **Milostea, mahalaua** [2]... *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Dragu şi popa Pârvu, în anul 1730, Decemvrie 6. Are sf. vase şi o pereche odăjdii.

36) **Milostea, mahalaua** [3].. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Petru Grecu şi Scarlat ot tam, în anul 1645, Octomvrie 14. Are sf. vase de de cositor, două perechi odăjdii.

37) **Greci** [4], **mahalaua Nistoreşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Nistorescu şi Romcea ot tam, în anul 1741, Noemvrie 21. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

38) **Greci, mahalaua Măgura.** *Moşie moştenească.* Bise-

---

1) Intr'un document din anul 1643 este vorba şi de Pârvu al Răduţului din Milostea. cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 70.

O parte din moşia Milostea a fost a mânăstirii Bistriţa. Nu ştiu încă prin ce împrejurare această moşie a ajuns, înainte de anul 1791, în stăpânirea mânastirii Polovraci. In anul 1806, egumenul Anania al mân. Bistriţa întreaba pe egumenul Pahomie, care acum era la Hurez, „cum s'au luat şi s'au dat în stăpânire Polovraciului" moşia Milostea. cf. *I. Ionaşcu* „Anexe la art. Istoricul mân. Hurez". Vezi in Arhivele Olteniei nr. 86-88, pag. 437.

O ştire mai veche despre satul Milostea avem în harta stolnicului C. Cantacuzino, tipărită la 1717. cf. *T. G. Bulat:* „Oltenia după harta lui Anton Maria del Chiaro" în A. O. nr. 2-3, pag. 154.

2 Loc alb în original.

Preoţii din Milostea în anul 1839: *Radu sin popa Ilie Milosteanu, Ion sin Barbu Doloc, Ion sin popa Andrei, Gh. sin Diaconu Pătru Daliu.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu* op. cit. ibidem.

3) Loc alb.

4) Intr'un document din 1534, dela Vlad Vintilă Vodă, este vorba şi de Sohat paharnicul dela Greci. Nu ştiu dacă e vorba de Grecii din Vâlcea sau din altă parte şi nici nu am posibilitatea să controlez. cf. *St. Nicolaescu* „Documente slavo-române" pag. 4. Vezi şi la pag. 304.

Vezi şi *C. Giurescu şi N. Dobrescu:* „Documente şi regeste privitoare la Const. Brâncoveanu". Bucureşti, Tip. Göbl, 1907, pag. 296.

Preoţii din Greci în anul 1839: *Nicolae sin Diaconu Matei, Ion sin popa Dumitru Rujan, Mihailă sin Ion Chiulan, Nicolae sin popa Gh. Albinaru, Gh. sin popa Gh. Guinea, Gh. sin popa Ilie Măgureanu, Nicolae sin diaconu Preda Dobriţa, Gh. sin Ion Guinea, Ion sin popa Pătru Lungănoiu, Ion sin popa Gh. Guinea, Nicolae sin diaconu Filip Creţu, Nicolae sin popa Niţu Leia, Ion sin popa Niţu Leia.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu* idem, fila 77.

In anul 1722 este cunoscut un *Drag ceauşul dela Greci* (Vâlcea). cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii" pag. 121.

rică de lemn cu hramul Sfinții Voivozi. Făcută de Avram vătaful și popa Pătru Măgureanu, în anul 1773, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor și o pereche odăjdii.

39) **Greci, mahalaua Cornetu.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Nițu Lăii și d. Fillip Crețu, în anul 1778. Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor și o pereche odăjdii.

40) **Greci, mahalaua Chiulani.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinții Voivozi. Făcută de d. Florea Chiulan și Stoian Chiulan, în anul 1754, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor și o pereche odăjdii.

41) **Greci, mahalaua Rujani.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Ion Bordencea și Tudor Brândușca în anul 1790, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor și o pereche odăjdii.

42) **Mateești, mahalaua Scăunișu.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Voivozi. Făcută de popa Ion Dogaru i Rafailă și popa Ion Ghigu, în anul 1660, Octomvrie 22. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii și o falcie de pământ dată de enoriași.

43) **Mateești** [1]**, mahalaua Bărbulești.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Impărați. Făcută de Costandin Codreanu și Ion Bărbulescu, în anul 1790, Mai 21. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

44) **Mateești, mahalaua Bodești** [2]) *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinții Ingeri. Făcută de Iancu i Nacu sin Stanciu Bodescu, în anul 1675, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

45) **Mateești, mahalaua Cărpinișu.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ion Botezătorul. Făcută de Ion Măta (?), i Pătroi și Pătroi Hriza în anul 1810, Noemvrie 7. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

---

1) La 18 Noemvrie 1586 (7096), Mihnea Vodă confirmă lui Calotă mare sluger și Gheorghe logofătul, cu fiii lor, stăpânire peste niște sate din Gorj și Vâlcea, între care și Mateeștii. cf. *Al. Ștefulescu:* „Documente slavo-române” pag. 273. Vezi și la *St. Nicolaescu:* „Doc. slavo-române” pag. 299.

2) Este cunoscut în anul 1800 *popa Costandin din Bodeștii Mateeștilor,* care împreună cu frate-său Ion s'au împrumutat la mânăstirea Hurez cu 75 taleri și „pentru facerea de bine s'au legat prin zapis să aducă pieatră dela Igoi (sat lângă Mateești) cu carăle lor, într'un an, pentru trebuința sf. mânăstiri”. cf. *I. Ionașcu:* „Anexe”... în A. O. nr. 83-85.

46 **Mateeşti, mahalaua Modreşti.** *Moşie moştenească* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voivozi. Făcută de Radu Modrescu şi Mihai [brat] ego [1]), în anul 1700, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

47) **Mateeşti, mahalaua Călăreşeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Barbu Călăraşu şi cu enoriaşii, în anul 1720, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii.

48) **Mateeşti, mahalaua Popiţa.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ion Botezătorul. Făcută de popa Pătru Călărăşescu, şi Stoica Olteanu, în anul 1760, Ghenarie 7. Are sf. vase de cositor şi două perechi odăjdii.

49) **Mateeşti, mahalaua Negoiu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută de Popa Dragu Ursuianu şi Vasile brat, în anul 1750, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

50) **Mateeşti, mahalaua Turbăteşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Radu Turbătescu şi D. Ion [brat ?] ego, în anul 1700, Dechembrie 6. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

51) **Turceşti** [2]). *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică şi 40 Mocenici. Făcută de popa Negoiţă şi alte ajutoare, în anul 1837, Iulie 20. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, 12 stânjini moşie, daţi de Gheorghe Tătaru, o ogradă pruni, dată de Voica mătuşa, o ogradă pruni şi o vie, dată de Bălaşa, o falcie de loc, dată de un Gheorghe, 10 stânjâui moşie, daţi de popa Negoiţă.

52) **Turceşti, mahalaua Pâlşeşti.** *Moşie moştenească.*

---

1) Fratele lui.

Preoţii din Mateeşti în 1839: *Ion sin Stanciu Modrescu, Ion sin Cost. Belei, Dumitru sin Ene Călărăşescu, Gh. sin popa Radu Ghigu, Ion sin diaconu Stan Coadă, Ion sin diac. Pătru Călărăşescu, Gh. sin Dumitru Alimpie, Ion sin popa Cost. Brăduşcă, Ion sin popa Pătru Călărăşescu, Pătru sin popa Cost. Călărăşescu, Ion sin Dumitraşcu Cocioabă, Stanciu sin popa Pătru Călărăşescu, Dumitru sin popa Ion Donţu, Dumitru sin Toma Drăgoi, Ilie sin diaconu Tudor Creţanu, Ion sin diaconu Radu Proorocu. Arhiva Sf. Ep. R.*, op. cit fila 77.

2) Preoţii din Turceşti în 1839: *Negoiţă sin popa Anghel Butucea, Ion sin Avram Pârâianu, Toma sin Ion Bundea Pârvulescu, Ion sin popa Ion Mogulete, Marin sin Nicola Truncău, Vasile sin Dumitru Albăstroiu, Radu sin diaconu Matei Drăgulescu, Gh. sin diaconu Matei Drăgulescu, Vasile sin Preda Purcălăbescu,* cf. *Arh. Sf. Ep. Râmnic,* op. cit. fila 77.

Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Ion Pâlşeşcu, d-lui Ion Albăstroiu şi popa Dumitru, în anul 1790, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

53) **Turceşti, mahalaua Codreşti.** *Moşie moştenească*' Biserică de lemn cu hramul Sf. Voivozi. Făcută de Radu Codreanu şi Radu Mazilu, în anul 1838, Dechemvrie 20. N'are sf. vase, nici veşminte.

54) **Turceşti, mahalaua veche.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Radu cu enoriaşii, în anul 1812, Martie 20. Are sf. vase de cositor, două fălci pământ, date de popa Toma.

55) **Turceşti, mahalaua Muncelu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan. Făcută de enoriaşi în anul 1750, Iulie 21.

56) **Turceşti, mahalaua Lespedea.** *Moşie moştenească*. Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută de popa Pătru şi popa Anghel în anul 7290 [1782], Martie 20. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

57) **Berbeşti, mahalaua Izvoru.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Andrei cu enoriaşii, în anul 7285 [1776], Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

58) **Berbeşti, mahalaua Năsipitu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Ion Grecu cu enoriaşii, în anul 7301 [1794], Aprilie 10. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

59) **Berbeşti, mahalaua Trestia.** *Moşie moştenească* Biserică de lemn cu hramul Sf. Voivozi. Făcută de popa Gheorghe Golea în anul 1827, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

60) **Berbeşti, mahalaua Roşioarea.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de jupân Ion Slăvescu, în anul 7325 [1717], Mai 10. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

61) **Berbeşti** [1]**, mahalaua Dămţenii din Deal.** *Moşie*

---

1) In harta lui Schwantz, din 1720, este trecut şi satul Berbeşti. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci, 1718-1739", în A. O. nr. 13, pag. 235.

După cum se vede din Memoriile generalului von Bauer, scrise în 1778, atunci în Berbeşti nu era decât o biserică: „Barbeschti, sat cu o biserică, pădure şi cu vii, situat pe Oltezul". Vezi *C. I. Caradja:* „Oltenia dupa Mem. gen. von Bauer", în A. O. nr. 14, pag. 308.

Preoţii din Berbeşti în 1839: *Pătru sin popa Manea Dumţanu, Mihai*

moştenească. Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de popa Dumitru în anul 7316 [1807], Dechemvrie 20. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

62) **Berbeşti, mahalaua Dămţenii din Vale.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Popa Gheorghe cu enoriaşii, în anul 1828, Martie 25. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

63) **Corşoru, mahalaua Nistoreşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Costandin Grozavu şi popa Gheorghe Drăgulescu în anul 1720, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

64) **Corşoru, mahalaua Petecei.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Voivozi. Făcută de Popa Costandin Petecel şi d. Ion Ispir, în anul 1750, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

65) **Corşoru**[1]**, mahalaua Loculeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Radu Grozavu cu enoriaşii în anul 1810, Martie 10 Are sf. vase de cositor, 16 stânjâni moşie şi 200 pruni daţi de popa Radu cu enoriaşii.

66) **Corşoru, mahalaua Grozăveşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Radu Grozavu cu enoriaşii în anul 1810, Martie 10 Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cruce de cositor, 16 stânjâni moşie şi 200 pruni daţi de popa Radu cu enoriaşii.

67) **Igoiu, mahalaua Lazu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de Dumitru Pasăre şi şi David brat în anul 1792, Oct. 26. Are sf. vase de cositor şi trei perechi odăjdii.

---

sin popi Manea Damţanu, Gh. sin Matei Cojanu, Andrei sin Pătru Amzăloiu, Mihai sin Diaconu Nicola Amzăloiu, Ioan sin Radu Lupu, Ion sin Pătru Drugă, Gh. sin Diaconu Andrei Ciocan, Dumitru sin popa Gh. Golea. cf. *Arhiva Sf. Ep. R.*, op. cit. fila 77, verso.

1) Preoţii din Corşor în 1839: *Costandin sin diaconu Mihai Munteanu, Gh. sin popa Pătru Ioniţescu, Dumitru sin popa Costandin Drăgulescu, Dumitru sin Andrei Loculescu, Gh. sin popa Răducan Nicandru, Gh. sin Patru Dragulescu, Costandin sin Ion Munteanu paracliseri cu pecetluit.* cf. *Arh. Sf. Ep. Râmnic,* op. cit. pag. 77 vo.

Intre actele care se aflau în anul 1757 la mânăstirea Polovragi, erau şi şase zapise privitoare la Corşor. cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 137.

68) **Igoiu** [1]**, mahalaua Păsăreşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul sf. Nicolae. Făcută dă d. Lăpădat şi Costandin Pasăre în anul 1787, Mai 21. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

69) **Igoiu** [2]**, mahalaua Văleni.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de Dumitru Văleanu în anul 1810, Oct. 26. N'are nimic.

70) **Alimpeşti** [3]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Popa Stan şi Ion Cărbunescu, în anul 1750, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

71) **Alimpeşti, mahalaua Boşoleşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de David Megsiia, Ion Lioşa şi popa Dumitru, în anul 1610, Octomvrie 16. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

72) **Sârbeşti** [4]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută de Costandin Săulescu, în anul 1745 Octomvrie 9. Are sf. vase de cositor, şi o pereche odăjdii.

73) **Sârbeşti, mahalaua Baroşi.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută de Radu Cernăţanu i Pătru Baroş în anul 7282 [1774], Noemvrie 8. N'are decât sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

---

1) Intr'un hrisov dat de Alexandru Vodă II-lea în anul 1568 se vede că Igoii aveau pretenţie asupra stăpânirii satului Alunu, dar, în urma judecaţii, s'a văzut că pretenţia era neîntemeiată. cf. *Al. Ştefulescu:* „Doc. slavo-române", pag. 168-169.

2) Preoţii din satul Igoiu în anul 1839: *Nicolae sin popa Nicolae Boşomeag, Nicolae sin popa Ion Boşomeag, Gh. sin Pătru Pasăre, Dumitru sin popa Ion Boşomeag.* Vezi *Arh. Sf. Ep. R.* Dos. nr. 44 din 1838, fila 77 vo.

Privitor la satul Igoiu, vezi şi *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 23.

3) Preoţii din Alimpeşti în 1839: *Pătru sin popa Dumitru Alimpescu Dumitru sin popa Mihai Alimpescu, Gh. sin Ioan Drăgulescu, Anghel sin diaconu Stanciu, Barbu sin Riza Moţa, Radu sin Stan Cărăbărău, Arhiva Sf. Ep. R.,* ibidem.

4) Intr'un document dela Neagoe Basarab, cu data de 4 Iulie 1521, se vorbeşte şi de satul Sârbeştii. In anul 1587, acest sat este dat de Mihnea Vodă lui Calotă mare sluger şi lui Gheorghe log. cf. *Al. Ştefulescu:* „Doc. slavo-române", pag. 83 şi 273. Vezi şi la *St. Nicolaescu:* „Doc. slavo-române", pag. 299.

Preoţii din Sârbeşti în 1839: *Pătru sin Ioniţă Andronescu, Anghel sin popa Ion Mărăcine, Nicolae sin Radu Cernăzam, Ion sin popa Ion Baros. Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* loc. cit.

La 8 Aprilie 1689, Maria băneasa Mileasca dărueşte mân. Polovragii satul Sârbeşti pe Olteţ, cumpărat dela moşneni de răposatul său soţ banul Barbu Milescu. cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 83.

Pe la Sârbeşti trece şi „Brazda lui Novac". Idem pag. 157.

74) **Bereşti**[1]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută de popa Avram în anul 1758, Noemvrie 8 şi preînoită de popa Ion. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

75) **Racoviţa**[2]. *Moşia Sf. Mănăstiri Horezu.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de lăcuitori în anul 1760, Octomvrie 29. Are sf. vase de cositor şi trei perechi odăjdii.

76) **Racoviţa, mahalaua Oteeşti**[3]. *Moşia Sf. Mănăstiri Horezu.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută de Mihăilă Bulacu în anul 1777, Februarie 20. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

77) **Satul Mariţa.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Apostoli. Făcută de enoriaşi şi de vătafu Ion Urşanu în anul 1745, Dechemvrie 20. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

78) **Mariţa**[4], **mahalaua Zăvoianu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ion. Făcută de enoriaşi şi de

---

1) Preoţii din Bereşti în 1839: *Mihai sin diiaconu Dan, Matei sin Stanciu Pârvoiu, Pătru sin Pătru Şertea, Mihăilă sin Pătru Grecu, Ion sin Dinu Petriţoiu. Arhiva Sf. Ep. R.,* loc. cit.

2) In anul 1587 Mihnea Vodă, între alte sate pe care le confirmă lui Calotă mare sluger şi lui Gheorghe logofatul, confirmă şi satul Racoviţa din jud. Vâlcea. Vezi la *Ştefulescu:* „Doc. slavo-române", pag. 271. cf. *St. Nicolaescu:* „Doc. slavo-române", pag. 299.

Boerănaşii Bărbuea, Rustea, Radul, Opriana ş. a. din jud. Vâlcea oferă bucuros partea lor de moşie din Racoviţa, mânăstirii Hurez. Gestul lor e imitat şi de Maria Bălcanu, născută Bengescu, care închină mân. Hurez, moşia ci Racoviţa, daruind şi 400 taleri, cu dorinţa de a fi îngropată în mânăstire, dorinţă care i-s'a îndeplinit. cf. *I. Ionaşcu:* „Ist. mânăstirii Hurez", în A. O. nr. 79-82, pag. 301 şi nota 35-36.

La Racoviţa a făcut egumenul Pahomie al Hurezului un „pătul pentru bucatile ce să adună acolo", ceeace însemnează că moşia era destul de mare. cf. *I. Ionaşcu:* „Anexe"... A. O. nr. 86-88, pag. 423.

Preoţii din Racoviţa în 1839: *Nicolae sin popa Ion Şuhan, Dumitru sin popa Mihai, Ion sin popa Stan, Nicolae sin popa Mihai, Pătru sin diaconu Vasilie.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* op. cit. fila 78.

3) In anul 1587, Mihnea Vodă confirmă lui Calotă slugerul şi Gheorghe logofătul, între alte sate, şi satul *Oteeşti* din Vâlcea. cf. *St. Nicolaescu:* „Doc. slavo-române", pag. 299. Vezi şi la *Ştefulescu:* „Doc. slavo-române", pag. 273.

In timpul lui Mihai Viteazul, clucerul Radu Buzescu cumpără multe sate, între care şi *Oteeştii.* cf. *C. C. Giurescu:* „Istoria Românilor", vol. II, partea I, pag. 287.

Prin hrisovul dela 25 Aprilie 1695, Const. Brâncoveanu întăreşte mânăstirii Hurez mai multe moşii între care şi *Oteeştii,* cumpărată dela Staico Milescu. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mân. Hurez", în A. O. nr. 79-82, p. 299.

Moşia Oteeşti a fost cumpărată de Ioan arhimandritul, egumenul Hurezului, înainte de 1695. cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 110.

4) In documentul lui Mihnea Vodă din 18 Noemvrie 1587 este vorba

Ion Urşanu, în anul 1812, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

79) **Fometeşti, mahalaua Negreni.** *Moşie moştenească*[1]). Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de protopopul Udrea, în anul 1806, Noemvrie 14. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

80) **Fometeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Arap Florescu, cu enoriaşii, în anul 1760, Ghenarie 20. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

81) **Fometeşti, mahalaua Negrenii Popilor.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva Făcută de Coman Ierodiiaconu în anul 1730, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii şi o falcie de pământ, dat de d-l Radu Păunescu.

82) **Recea**[2]**), mahalaua Bradu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voivozi. Făcută de d-lui Avram cu enoriaşii, în anul 1757, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor şi două perechi odăjdii şi două cădelniţe.

şi de satul Mariţa. cf. *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-române”, pag. 299 şi *Al. Ştefulescu:* „Documente slavo-române”, pag. 273.

Preoţii din Mariţa în 1834: *Ion popa Dumitru Holban, Anghel popa Ion Bubatu,* la bis. Sf. Ioan Botezatorul; iar la Sf. Apostoli: *Andrei Ion Marda, Anghel popa Mitu Popescu, Dumitru popa Ştefan.* cf. *V. Antoniu,* op. cit. în A. O. nr. 92-94, pag. 360-361.

1) Ca şi satul Mariţa, satele Fometeşti şi Negreni sunt date lui Calotă mare sluger şi lui Gheorghe log. cu fiii lor, prin documentul din 18 Nov. 1587, al lui Mihnea Vodă. cf. *St. Nicolaescu,* loc. cit. Vezi şi *Alex. Ştefulescu:* „Doc. slavo-române”, pag. 273.

Preoţii din Fometeşti în 1839: *Toma sin Toma Fulgescu, Paraschiv sin diaconu Tudor, Dumitru sin popa Simion Popescu, Dumitru popa Adam Negreanu, Mihailă sin popa Simion, Anghel sin popa Ion Bubatu, Bran popa Ion Bubatu, Pătru popa Bran Negreanu.* cf. *Arhiva Sf. Episc. R.,* op. cit. fila 78.

La 3 Noemvrie 1694, doisprezece boieri hotărăsc moşia Ciurileşti (sat dispărut) a mân. Tismana, de către Fometeşti. A se vedea hotarele Fometeştilor spre aceste sate, la *Ştefulescu:* „Mânastirea Tismana”, ed. 1909, pag. 384.

2) Satul Recea ca şi Fometeştii este menţionat în documentul din 1587 al lui Mihnea Voda. Vezi la *Ştefulescu* şi *St. Nicolaescu,* loc. cit.

In anul 1804 este cunoscut *diaconul Gheorghe ot Recea.* cf. *Pr. T. Balăşel:* „Un manuscris din 1864 al lui Dionisie Eclesiarhul”, în A. O. nr. 51-52, pag. 314.

Preoţii din Recea în 1839: *Gligore sin popa Ion Tomescu, Gh. sin Miuţă Brănescu, Filip sin Nica, Mihăilă sin diaconu Avram Bafoi, Dumitru sin Andrei Roman, Ion sin Filip Tănăsescu, Costandin sin popa Costandin Stamatescu, Andrei sin Ion.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 78.

83) **Recea, mahalaua Râpa.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan. Făcută de vătaf Ion Urşanu şi Pătru Drăgulescu, d. Avram, în anul 1800, Octomvrie 12. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii şi două cădelniţe.

84) **Recea, mahalaua Gruiu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de Ion Urşanu şi Dincă Obrocescu, în anul 1810, Noemvrie 21. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

85) **Recea, mahalaua Mijlocu.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de enoriaşi în anul 1710, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

86) **Vaideeii Ungureni.** *Moşia Sf. Mânăstiri Bistriţa* [1]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de enoriaşi în anul 1760, Dechemvrie 6. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii şi o cădelniţă.

87) **Vaideeii Rumâni.** *Moşia Sf. Mânăstiri Bistriţa.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan. Făcută de mânăstirea Bistriţa şi prefăcută de Ioniţă Iovipalea în anul 1810, Ghenarie 7. Are sf. vase de cositor, o cruce de cositor, două candele de cositor, două perechi odajdii şi o cădelniţă.

88) **Urşanii** [2]. *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hra-

---

1) In privinţa moşiei Vaideei vezi *Ştefulescu,* op. cit. ibidem. Şi aceasta moşie e dată de Mihnea în anul 1584 sus numiţilor Calotă sluger şi Gheorghe logofătul. Vezi şi *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-române" pag. 299.

In anul 1635, Matei Basarab cumpără satul Vaideei şi-l dă mânăstirii Bistriţa. cf. *A. Sacerdoţeanu:* „O chestie de diplomatica românească"... în A. O. nr. 47-48, pag. 21. Vezi la *Al. Ştefulescu:* „Tismana", pag. 314.

In secolul XVIII-lea satul Vaideei era aproape pustiu din cauză ca oamenii nemaiputând suporta „multe nevoi de Turci ce căzuse pe satu lor", fugisera în alte părţi. cf. *Arhivele Statului, M-rea Bistriţa,* pach. XIV, nr. 48, cit. după *N. Dinculescu:* „Documente privitoare la starea ţăranilor", în A. O. nr. 8, pag. 317-318. Aci este o hotarîre de judecată din 1805, privitoare la moşia Vaideei.

In 1825 se cunoaşte un „popa Ioan isprav. ot Sloboziia Vaideni". cf. *A. Sacerdoţeanu:* „Documente hurezane", A. O. nr. 86-88, pag. 401.

In anul 1839 erau la Vaideei următorii preoţi: La Vaideeii Ungureni: *Dumitru Ion Irimescu, Toma Adam Gligorescu;* la Vaideeii Rumâni: *Ion popa Adam, Ion popa Craciun, Toma Ivan Handolescu.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnic,* dos. cit. fila 78.

2) In anul 1804, când se lucra biserica din Urşani, ctitorul Ion Urşanu a pus pe Dionisie Eclesiarhul să-i scrie pomelnicul acestei biserici. cf. *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1804 al lui Dionisie Eclesiarhul" în A. O. nr. 51-52, pag. 309-314.

Biserica din Urşani are un rând de sibile sau personagii biblice în firidele peretelui exterior, operă a lui Dinu Zugravu ot sud Gorj. De remar-

mul Intrarea în Biserică. Făcută de vătaf Ion Urşanu în anul 1805, Noemvrie 21. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, cinci candele de tinichea şi o cădelniţă.

89) **Râmeşti** [1]**, mahalaua Cofreşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sf Vasile. Făcută de boer Stanciu Cofrea şi Dincă Bălănescu, în anul 1824, Ghenarie 1. Are sf. vase de cositor, o pereche paftale de cositor, trei perechi odăjdii şi două cădelniţe.

90) **Râmeşti, mahalaua Bălăneşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Toţi Sfinţii. Făcută de Prea O Sfinţia Sa Mitropolitul Ştefan în anul 1658, Noemvrie 8 [2]. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

---

cat sculptura în lemn a uşilor, dar mai ales pictura. cf. *V. Bratulescu* în Bul. Comisiunii Mon. Istorice, an. XXX, fasc. 93, Iulie-Sept. 1937.

Câteva acte din sec. XIX-lea referitoare la com. Urşani se pot vedea la *A. Sacerdoţeanu:* „Acte referitoare la com. Râmeşti-Urşani"... în A. O. nr. 47-48, pag. 38-39.

In anul 1839 erau la Urşani următorii preoţi: *Ion popa Nicolae Vintilescu, Barbu Ion Tănăsescu, Nicolae popa Ion. Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* op. cit. fila 78.

1) In anul 1745, Episcopia de Râmnic face un schimb cu mân. Polovragi, care îi dă o vie în dealul Suteştilor, dăruită mânăstirii de *Nicola Râmescul.* cf. *Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 126.

In documentul dela 18 Nov. 1587 al lui Mihnea Vodă, este vorba şi de satul Râmeştii care e dat, împreună cu multe alte sate, lui Calotă mare sluger şi lui Gheorghe logofătul. cf. *Al. Ştefulescu,* op. cit. pag. 273 şi *St. Nicolaescu,* op. cit. pag. 299.

Moşia Râmeşti ajunge proprietatea lui Constantin Brâncoveanu, care o avea dela vornicul Preda Brâncoveanu. In anul 1695, prin hrisovul emis la 25 Aprilie, această moşie e dăruită de Constantin Brâncoveanu, mân. Hurez. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mân. Hurez" în A. O. nr. 79-82, pag. 299. Dar în 1791, după cum se vede din lista moşiilor Hurezului în acest an, Râmeştii nu mai este proprietatea acestei mânăstiri. cf. *I. Ionaşcu,* op. cit. pag. 335.

In anul 1789 este cunoscut dintr'un zapis, *popa Radu ot Râmeşti.* cf. *A. Sacerdoţeanu:* „Documente hurezane" în Arhivele Olteniei nr. 69-70, p. 381.

2) In 1804 sunt cunoscuţi *popa Gligore şi popa Costandin dela Râmeşti.* Idem pag. 381 şi 382.

Dintr'o însemnare scrisă pe mineiul lunii Iulie, dela biserica din Tg. Hurez, aflăm că în anul 1808 era în Râmeşti şi un *popă Ioan.* cf. *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile Olteniei" în A. O. nr. 6, pag. 134.

In testamentul lui Gheorghe al lui Nicolae Ciontea din Râmeşti, facut în 1815, iscalese mai mulţi preoţi: *popa Gligore, popa Simion, popa Ioan Glăvan şi diiaconu Barbu,* fratele lui popa Ioan Glăvan. cf. *A. Sacerdoţeanu,* op. cit. pag. 384.

Intr'un zapis de schimbare de hotărnicie între Ion Vlăjcu cu fraţii lui din funia neneşască şi *popa Ion Bucliana* din funia orazască din Râmeşti, zapis făcut în anul 1827, găsim următoarele iscălituri: *Preoteasa Dumitrana, popa Gligore, popa Andronie, diaconu Parteni.* cf. *Sacerdoţeanu:* „Documente hurezane" în A. O. nr. 86-88, pag. 404.

91) **Râmeşti, mahalaua Cofrigeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voivozi. Făcută de Matache Vispescu, în anul 1817, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

92) **Râmeşti, mahalaua Efrimeşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de enoriaşii bisericii, în anul 1700, Noemvrie 21. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii.

93) **Romani**[1]. *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de moştenii enoriaşi, în anul 1815, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, o cruce de cositor şi o pereche odăjdii.

94) **Romani, mahalaua Ţigănia.** *Moşia sf. mânăstiri Horezu.* Biserică de zid cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de sf. mânăstire Horezu, în anul 1700, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii.

Documente privitoare la satul Rameşti se mai găsesc tot sub titlul de „Documente hurezane" publicate de *A. Sacerdoţeanu* în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 340-343.

In unul din aceste documente se vorbeşte şi de *„popa Gligore din satu* nostru Ramcşti". Era în anul 1828.

In catastihul de datorii al mânăstirii Hurez, sunt trecuţi şi mulţi oameni dela Rămeşti. Catastihul a fost făcut în anul 1802. cf. *I. Ionaşcu:* „Anexe"... în A. O. nr. 83-85, pag. 156-157.

In anul 1839 erau la Rămeşti următorii preoţi: *Dumitru popa Pătru Guliman, Gligore popa Gligore Bodescu, Gheorghe popa Ion Glăvan, Costandin Stefan Bodescu.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 78. In afară de aceştia, în 1834, mai erau şi *popa Andronie Stănică Ogrăzanu* şi *Ion popa Dumitru Ifrimescu.* cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie din Vâlcea, 1834", în A. O. nr. 92-94, pag. 358-359.

1) Mitrop. Ştefan a zidit această biserică în timpul domniei lui Mihnea III-lea. cf. *V. Drăghiceanu:* „Biserica din Rămeştii-Vâlcei" în Bul. Com. Mon. Istorice, IV, pag. 131.

In anul 1611 (7120), Noemvrie 20, Radu Vodă Mihnea confirmă lui *popa Stepcea* stăpânirea asupra satului Romanii. Locuitorii au fost judeci şi au vrut să se vândă popei pentru plata unui bir al lor de 4900 aspri, dar în urmă au păcălit pe popa Stepcea şi s'au vândut lui Mihai Viteazul. Apoi Mihai a luat o parte din moşia Hurez a lui popa Stepcea şi i-a dat în schimb satul Romanii „şi cu metohul", dându-i carte ca să-i întoarcă sătenii şi acei 4900 aspri. cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti Morunglavu din Vâlcea", în Arhivele Olteniei nr. 97-100, pag. 298.

In catastihul datornicilor mânăstirii Hurez, întocmit în anul 1802, sunt şi mulţi oameni din satul Romani. Intre ei e de remarcat într'un zapis din anul 1793, Nicolae Vipie şi *Matei pârcălabu* (primar?). In anul 1794 e iscălit *Vipie pârcălabu.* cf. *I. Ionaşcu:* „Anexe"... în A. O. nr. 83-85, pag. 152-153.

In vremea lui Alecsandru Ipsilant Voevod (1774-1782), postelnicul Costandin Dediu a făcut o căşărie în muntele Ludeasa, care era al sătenilor din Romani, bine înţeles cu învoirea acestor săteni. In anul 1802 vinde această

95) **Romani, mahalaua Bârzotești** [1]. *Moșie moștenească.* Biserică de zid cu hramul Sfinții Ingeri. Făcută de boer Simion și Radu Grecu Oteșanu, în anul 1821, Noemvrie 8. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, două cădelnițe, are o livadie și două prăvălii în târgu Horezu, date de boeri Simion.

96) **Târgu Horezu** [2]. *Moșie moștenească.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de Costandin Covrea și Ion Urșanu, în anul 1802, Noemvrie 21. Are sf. vase de cositor o cruce de argint, o pereche piftale de argint, cinci perechi odăjdii, două cădelnițe de alamă, zece candele de cositor.

Protopop, Ilie Sacheliu.

Anul 1840, luna Octomvrie.

---

cașărie lui Pahomie egumenul mân. Hurez și vătafului Ion Urșanu. In actele ce s'au facut cu acest prilej iscalește și „popa Ion sin popa Gligore ot Romani" și alți locuitori din Romani. cf. *Ionașcu,* op. cit. pag. 159-161.

Preoții din Romani și Bârzoteni în anul 1839: *Pavel popa Tănase Drăgulescu, Anghel Nicolae Vasilescu, Marin popa Pătru Romanu.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnic,* op. cit. fila 78 verso.

1) In hrisovul din anul 1611 al lui Radu Mihnea se mai da *popii Stepčea* a patra parte din moșia Bârza (Bârzoteni) „partea moșu-său, Batea, toata, pentruca au câștigat-o moșu-sau Batea acea moșie dela răposatu Basarab Voevod cu credincioasă slujba și au lăsat și Mihai Voevod această moșie dela Bârza popei Stepcii". cf. *I. Ionașcu:* „Documentele moșiilor schitului Șerbanești" în A. O. nr. 97-100, pag. 298.

2) In documentul din 20 Nov. 1611 al lui Radu Mihnea, de care am pomenit mai sus, se spune că o parte din moșia Hurez a fost a lui popa Stepcea. Mihai Viteazul a luat-o și i-a dat în schimb satul Romanii; cf. *I. Ionașcu:* „Documentele moșiilor schitului Șerbănești"... în A. O. nr. 97-100, pag. 298.

Satul Hurezi a fost apoi al Buzeștilor. Locuitorii s'au răscumpărat din rumânie de la stăpânii lor Buzești, și apoi fiind slobozi, de a lor bună voe s'au vândut rumâni lui Dima Chiurciubașa, cu toate părțile lor de moșie din Hurez... când au fost cursul anilor 7177 [1668-1669]. După moartea lui Dima au stăpânit jupâneasa lui Stana și cu fiul său Matei postelnicul din Drăgoești. Satul Hurez îl vând ei lui Constantin Brâncoveanu, pe când era mare spătar, în zilele lui Serban Voda, drept 333 galbeni (ughi) și 66 bani, prin zapisul din leatul 7193 (1685). In anul 1695, Aprilie 25, Constantin Brâncoveanu dăruește acest sat Hurezii, cu rumânii, mânăstirii Hurez. cf. *I. Ionașcu:* „Anexe"... în Arhivele Olteniei nr. 79-82, pag. 403.

Inscripțiile din biserica Tg. Hurez și scrierile de prin cărțile ei se pot vedea la *T. G. Bulat:* „Inscripții"... în A. O. nr. 6, pag. 133-134. cf. și *Pr. T. Bulășel:* „Un manuscris din 1804"... în A. O. nr. 51-52, pag. 314.

Preoții dela biserica din Tg. Hurez în anul 1839: *Andronie sin Stănică, Gh. sin Dumitru Manafu.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu,* op. cit. fila 78 verso.

Intr'un zapis dela Hurez, din anul 1840 sunt martori: *popa Andrei* și *popa Niculae.* cf. *A. Sacerdoțeanu:* „Documente hurezane" în A. O. nr. 71-73, pag. 151.

Plasa Râmnicului

1) Oraşul Râmnicu [1]. *Biserica Buna Vestire*. Biserică de zid, clădită pe locul bisericii de răposatu Mircea Voivod şi preinoită de d-lui logofătu Radu Râmniceanu cu d-lui jupân Ioan Moldoveanu, în anul 1747, Octomvrie 9 [2]. Are sfintele vase de argint, şase rânduri odăjdii, praisprezece candele de argint, o cădelniţă de argint, cincisprezece coroane de argint, icoana împărătească îmbrăcată cu argint, un sicriaş mic de argint, cu sfinte moaşte [3], sfeşnic de argint, mic, o Evanghelie

---

[1] Oraşul Râmnicu-Vâlcii este unul din cele mai vechi oraşe ale Olteniei. S'a susţinut chiar că aici a fost reşedinţa voevodului Litovoi. Vezi *I. Donat*: „Pescăriile vechi ale olteniei" in Arhivele Olteniei nr. 67—68, pag. 174 şi nota 3.

Numele Râmnic este împrumutat dela apa care curge în apropiere. Râmnic este cuvânt slav: vine dela râba, care înseamnează peşte. Deci râbnic şi apoi râmnic, însemnează râu cu peşte, iaz, eleşteu. cf *C. C. Giurescu*: „Istoria Românilor" vol. II, partea I, ed. II, pag. 392.

După altă etimologie cuvântul râmnic însemnează *„vale cu coaste joase dar repezi, vale neadâncă cu luncă largă"*. *T. Porucic* în Arhivele Basarabiei, anul V, pag. 73.

Râmnicu-Vâlcii este menţionat pentru intâia oară în documentul lui Mircea cel Mare din 4 Sept. 1389, despre care aflăm că a fost scris „în oraşul Domniei Mele numit Râmnic". Apoi apare în hrisovul din 8 Ianuarie 1394 al aceluiaşi Domnitor. Printre posesiunile confirmate Coziei, este şi „o moară la Râmnic" şi o „uliţă la Râmnic". Idem vol. II, partea II, pag. 428.

Privitor la oraşul şi Episcopia de Râmnic, a se vedea şi „Istoricul Eparhiei Râmnicului Noul Severin" de *Episcopul Athanasie*, Tipografia „Gutenberg", Bucureşti, 1906.

[2] Mircea Vodă de care e vorba aci, poate să fie Mircea Ciobanul. Innoirea făcută în sec. XVIII de logofătul Radu Râmniceanu, este săvârşită „în cel mai frumos stil". *N. Iorga*: „Oraşele Oltene.." in Arhivele Olteniei nr. 20, pag. 281.

Biserica Buna Vestire a avut mult de suferit din cauza Turcilor care „în vremea stăpânirii Nemţilor" (1716—1739) au venit cu război contra Austriacilor, i-au alungat din judeţ şi au ars toate sfintele biserici „şi fiind şi această sfântă biserică mai veche şi surpată, au ajuns la pustiire" *Ion Vârtosu*: Biserici de lemn şi cruci de piatră în judeţul Râmnicul Vâlcii. Inscripţii. Buletinul Com. Mon. Istorice An. XXVI, fasc. 78, pag. 186, col. II.

Pisania clopotului celui mare: „Acest clopot s'au făcut de dumnealui Tudor sluger şi de Vlad logofătul, cu leat 7132 (1623—24). *Idem*.

Pe lângă Radu Râmniceanu şi Ioan Moldoveanu au ajutat la refacerea bisericii, în 1747, jupân Grigorie dela Sibiu şi au mai fost „ostenitoare şi mult străduitoare dumneaei jupâneasa Stanca sora dumnealui logofătului Radul, care şi dumneaei cu ce au putut au ajutat". *N. Iorga*: „Inscripţii din bis. României" vol. II, pag. 306. *C. Danilescu*: „Inscripţii din bisericile vâlcene", în Arhivele Olteniei nr. 51—52, din anul 1930, pag. 372.

[3] „Aceste sfinte moaşte sunt ale mele stolnicu Ion Lahovary şi le-am dat la sfânta biserică Maica Domnului, unde să prăsnueşte aci în oraşul R-Vâlcea, spre veşnica pomenire a noastră şi a neamului nostru; iar cine va îndrăsni să firosească cel mai mic lucru dintrânsele să fie afurisit". cf *Melete Răuţu*: „Monografia eclesiastică a jud. Vâlcea", pag. 76.

Pe faţa icoanei Maicii Domnului dela Buna Vestire, Turcii au jucat ţintarul, iar în dosul ei au tăiat tutun. *Idem* pag. 8. In curtea bisericii, e mormântul lui Ion căpitan Zătreanu, mort în 1718. *Idem* pag. 77.

ferecată cu argint şi suflată cu aur, un policandru de alamă, făcut de titorii bisericii, unu de lemn, făcut de d-lui stolnicu Ioan Lăhovari, nouă prăvălii împrejuru bisericii, care să dau cu chirie şi două case în care şăd ai bisericii, douăsprezece zile de arătură, care să dau cu chirie.

2) **Oraşul Râmnicu.** *Biserica Cuv'oasa Paraschiva* [1]. Biserică de zid, clădită pe loc moştenesc, de Pătraşcu Voivod şi de Mihai Pátraşcu Voivod şi s'au înnoit în anul 7262 (1754), Iulie 15 [2]. Are sf. vase de argint, şase rânduri de odăjdii, două policandre, făcute de ctitorii bisericii, nouăsprezece candele de argint, o cădelniţă de argint, două sfeşnice mari de alamă, două ipac [3] mai mici, pre sfântu preastol, o Evanghelie ferecată cu argint şi suflată cu aur, cincisprezece coroane de argint, şapte prăvălii care să dau cu chirie, două case care să dau de şăd ai bisericii, treisprezece mâini de argint, şase zile arătură.

3) **Oraşul Râmnicu.** *Biserica Sf. Gheorghe.* Biserică de zid, clădită pe loc moştenesc, de Prea o Sfinţia Sa Părintele Mitropolit Fteodosie [4] şi preînnoită de enoriaşi, în anul 7245 (1736), Noemvrie 13 [5]. Are sf. vase de argint, 19 candele de

---

Preoţii dela Buna Vestire în anul 1839: *Ioan Costescu Protonotariu, Vasile sin popa Barbul, Costandin sin Dumitru, Costandin sin popa Dumitru.* Vezi *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* dosarul nr. 44 din 1838, fila 137 verso.

[1]) Dintr'un pomelnic proscomidialnic al bisericii, se vede că a fost făcută în anul 1593. După multă vreme biserica s'a ruinat. Au reparat-o neguţătorii chiproviceni în sec. XVIII. Bolta i-a făcut-o, de iznoavă, jupân Sava; turnul clopotniţei, jupân Ilie Măreţul, tinda de piatră a făcut-o jupân Iova, fiind ostenitor jupân Ion Iovipale. A se vedea acest pomelnic la *Melete Răuţu:* „Monografia..." pag. 85—87 cf. *I. Vârtosu* op cit. pag. 186. col. II.

In anul 1839 erau aci următorii preoţi: *Ioan sin popa Gheorghe Crăciun (?), Păun sin popa Gheorghe, Ioan sin Ioan. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* op. cit fila 137, verso.

[2]) Biserica aceasta a fost zidită dintru început în anul 1557 de Pătraşcu Vodă. El a venit la Râmnic şi, fiind bolnav, Sibienii i-au trimis un doctor, care nu i-a mai putut fi de folos, căci a murit. In anul 1738 au reparat-o Chiprovicenii mai sus amintiţi, iar în anul 1788, stricându-se din cauza războiului, a reparat-o jupân Dumitrache Ievoiu, în anul 1790, cu toţi neguţătorii Companiei. cf. *N. Iorga:* „Inscripţii" vol. II, pag. 309—316.

[3]) Tot de alamă.

[4]) Mitropolitul Teodosie păstoreşte în două rânduri: dela 1669—1672 şi dela 1679—1708 cf. *Ghenadie Craioveanu:* „Condica Sfântă" Bucureşti, Tip. Cărţilor Bisericeşti, 1886, pag. 25 şi 48.

[5]) Biserica este zidită de Mitropolitul Teodosie în anul 1681. Nepotul său Mihail, egumen la Cozia, preînnoeşte această biserică în anul 1737. *N. Iorga:* „Istoria Bisericii Româneşti", vol II, pag. 148.

In anul 1763, Mihail nepotul Mitropolitului Teodosie o repară din nou, fiind ispravnic Petru Grădişteanu vel stolnic. In anul 1770 moş Ion împreună cu un Radu au mai lărgit biserica, micşorând tinda. Tot atunci s'au făcut şi chilii împrejur. Radu i-a dat şi un petec de pământ la uliţă. cf. *N. Iorga:* „Inscripţii..." vol. II, pag. 316—318. Clopotul cel mare al bisericii Sf. Gheorghe era făcut în anul 1775. cf. *Ion Vârtosu:* Biserici de lemn şi cruci de piatră din jud. R.-Vâlcii. Buletinul Com. Mon Istorice XXVI, fasc. 78, pag. 186, col. II.

argint, un policandru de alamă. făcut de ai bisericii, 12 coroane de argint, icoana cu hramu bisericii îmbrăcată cu argint, o cădelniţă de argint, trei cruci de argint, o Evanghelie ferecată cu argint şi suflată cu aur, şase rânduri de odăjdii, două case [în] care şăd ai bisericii, şapte case care să dau cu chirie, cinci zile arătură care să dau cu chirie.

4) **Oraşul Râmnicu.** *Biserica Toţi Sfinţii.* Biserică de zid, clădită pe loc moştenesc de Prea o Sfinţia Sa Părintele Episcop Grigorie şi de d-lui agi Costandin Malache, în anul 7284 [1775] [1]), Septembrie 13. Are sf. vase de argint, cinci rânduri odăjdii, trei cruci [de] argint, trei policandre de alamă, făcute de [e]noriaşii bisericii, două Evanghelii, una ferecată cu argint şi suflată cu aur, cincisprezece candele [de] argint, paisprezece coroane de argint, o sălişte a bisericii care este acum pustie şi puşcăria pă ia, şase zile de arătură care să dau cu chirie.

5) **Oraşul Râmnicu.** *Biserica Sf. Dimitrie* [2]). Biserică de zid, clădită pe loc moştenesc. De cine este făcută din temelie, nu se ştie; iar preînnoită de d-lui Ioan Popovici de acilea, în anul 1838, Noemvrie 10. Are sf. vase de cositor, cinci rânduri

---

Preoţii dela biserica Sf. Gheorghe în 1839: *Nicolae sin popa Simion, Iacov sin Gheorghe, Mihai sin Pătru. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* ibidem.

1) Biserica Toţi Sfinţii e clădită între anii 1762—64, după cum se vede şi din pisanie. In afară de Episcopul Grigorie şi Malache a ajutat şi „cuviosul Teodor monah, egumenul Dobruşei". Pisania transcrisă şi însemnări valoroase pentru istoria acestei biserici se găsesc la *Melete Răuţu:* „Monografia..." pag. 79—83. cf. şi *N. Iorga:* „Istoria Bisericii" vol. II, pag. 148. *N. Iorga:* „Oraşele oltene" în Arhivele Olteniei nr. 20 din 1925, pag. 281 cf. *N. Iorga:* „Inscripţii..." vol. II, pag. 307—309.

Această biserică a fost pictată la zidire de Nica Dimitrie Ieromonahu. cf. *Răuţu* op. cit. pag. 83.

Preoţii acestei biserici în 1839: *Petrică sin Ceaşcă. Dumitru Greceanu, evdicos. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* op. cit. fila 137 verso.

In anul 1737 era preot aci şi „popa Pârvu". cf. *N. Iorga:* „Inscripţii.." vol. II, pag. 309. Vezi şi la *I. Vârtosu:* „Inscripţii" în Bul. Com. Mon. Istorice XXVI, pag. 187.

2) Biserica Sf. Dumitru, cu pridvorul său împărţit în trei, cu puternicul turn sprijinit pe acest pridvor unic, vorbeşte prin arhitectura sa de o vechime ce nu se poate desluşi prin mărturii scrise. *N. Iorga:* „Oraşele oltene" în Arhivele Olteniei nr. 20, pag. 281.

Tradiţia spune că ar fi fost, în vechime, capelă a unei comunităţi franciscane, probabil în timpul stăpânirii austriace sau în altă vreme. *M. Răuţu:* op cit. pag. 77.

La 4 Mai 1773 Grigore Socoteanul Episcopul Râmnicului dă mânăstirii Hurez „o selişte aicea, în oraşul Râmnicului... din uliţa cea despre Sfântul Dimitrie în jos în locul nepotului nostru, postelnicului Radu". *N. Iorga:* Hârtii din Arhiva mânăstirii Hurezului. Studii şi Documente, vol XIV, Bucureşti, Socec, 1907, pag. XXX.

In anul 1839 erau la această biserică, următorii preoţi: *Costandin sin diiacanu Zaharia. Cârstia sin Gheorghe, tevolnic. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* op. cit., fila 137, verso.

odăjdii, şapte candele de argint, două cruci argint, două cădelniţe de alamă, o zi arătură care o ţin preoţii bisericii, o cârciumă care să dă cu chirie.

6) **Oraşul Râmnicu.** *Biserica Sf. Ion Botezătorul*[1]). Biserică de zid, clădită pe loc moştenesc. De cine este din temelie zidită, nu să ştie; iar preînnoită de jupân Dumitru I. Voiu[2]) dimpreună cu jupân Niculiţă Evipalie, în anul 1815, Iulie 16. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, patru candele de argint, două cădelniţe de alamă, un policandru [de] alamă făcut pe [e]noriaşii bisericii, o cruce de argint, două case, şăd ai bisericii, o zi arătură care o ţin ai bisericii.

7) **Oraşul Râmnicu**. *Mahalaua Cetăţuia*[3]). Biserică de

A se vedea şi inscripţia pridvorului la *N. Iorga:* „Inscripţii..." vol II, p. 316.

Această biserică „s'au făcut cu osteneala cuviosului Pahomie monah i cu fiu-său Costandin Bojoreanu. dă au făcut tâmpla şi au boltit-o şi le-au zugrăvit până la un loc; iar la leat 7290 [1781—82], cu ajutorul dumnealui Ioan Cornescu, cu soţia lui Antimia, şi au zidit biserica jumătate şi tâmpla tinzii şi patru bolte cele dimprejuru clopotniţii şi au zugrăvit-o peste tot... la leat 1804. Văzându-să zugrăvirea bisericii foarte stricată de oştirile otomaniceşti, bine au voit Sfinţia Sa chir Dionisie Eclisiarhul de au înoit cele stricate şi s'au zugrăvit dupăcum să vede la leat 7264 (sic). *Ion Vârtosu:* op. cit. Bul. Com. Mon. Ist. XXVI, fasc. 78, pag. 187, col. I.

[1]) In vechime se mai numea şi „Sf. Ioan de peste apă" sau „Sf. Ioan de peste râu".

[2]) Marii neguştori ai Râmnicului, în trecut, au fost Iovipalii. Ei erau din companiştii bulgari şi au făcut avere mai ales în timpul stăpânirii austriace, când aveau o situaţie privilegiată. cf. *N. Iorga:* „Oraşele Oltene" în Arhivele Olteniei nr. 20, pag. 282.

Preoţii bis. Sf Ioan în anul 1839: *Grigorie duhovnicu sin popa Barbul, Nicolae sin Dumitru Mizilul. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* dos. 44, din 1838, fila 137 verso.

In anul 1815 a ajutat la zidire şi logofătu Ionţă al popei Dumitrică cu taleri 200. *N. Iorga:* „Inscripţii" vol. II, pag. 318

[3]) Intre cele mai vechi acte care pomeneso de Cetăţuia, este şi documentul amintit în catalogul mănăstirilor şi schiturilor din Valachia Cis-Alutana (Oltenia), alcătuit în anul 1731, în vremea stăpânirii austriace. E vorba de documentul lui Radu Voevod (Mihnea) care în anul 7122 (1613—1614) dă schitului Cetăţuia o vie în dealul Bujorenilor. *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii Oltene în timpul stăpânirii austriace", pag. 274.

Dar se ştie că exista aci o biserică înainte de această dată. In afară de documentul mai sus pomenit care ne arată că biserica Cetăţuia a existat înainte de 1670, este şi menţiunea din catagrafia aceasta, care spune că a fost zidită această biserică de Matei Basarab. Poate că Matei Basarab o va fi reparat, pentrucă ea exista şi la începutul sec. XVI. Intradevăr biserica de pe dealul Cetăţuia este martora unui oribil asasinat. Boierii lui Radu dela Afumaţi, anume Neagoe vornicul şi Drăgan postelnicu erau nemulţumiţi că domnitorul se lăsa prea mult influenţat de familia Craioveştilor. Ei se ridică împotriva lui Radu. Acesta, surprins, nu li se poate opune, căci nu avea la îndemână oaste şi e nevoit să fugă. Gândul lui era să vină în Oltenia unde l-ar fi ocrotit Craioveştii. dar boerii lui, până atunci sfetnici ai tronului său, îl ajung la R.-Vâlcii şi nerespectând lăcaşul dumnezeesc în care domnul se refugiase, îl ucid, *în bisericuţa de pe dealul Cetăţuii*, sub ochii îngroziţi ai preotului. *Era în anul 1529, Ianuarie 2. C. C. Giurescu:* Istoria Românilor vol. II, partea I, pag. 153—154. Vezi şi *St. Nicolescu:* Documente slavo-române pag 52—53 *I. Donat:* Fundaţiunile.. pag. 27.

zid, clădită de Domnu Matei Basarab, preînnoită de Prea o Sfinţitul Mitropolit Fteodosie în anul 7178 [1670], Avgost 19. Are sf. vase de cositor, cinci candele de argint, trei perechi odăjdii, o cădelniţă [de] alamă, o cruce de argint, un policandru de tinichea şi nişte case surpate, pustii.

8) **Satul Bogdăneşti** [1]). Biserică de zid, cu hramul Sfinţii Voivozi, clădită pe locul d-lui Alecu Bujoreanu, de d-lor jupân Iovan, Stan şi Sava ot Râmnic, în anul 7676 (sic), Iulie 17. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, trei candele de cositor, o cruce de alamă, o cădelniţă de madem, un policandru de lemn, două livezi [pe] care le ţin preoţii bisericii.

9) **Satul Olteni.** Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Clădită pe locul Sf. Episcopii Râmnicu de Prea o Sfinţia Sa Părintele Vlădica Eftimie şi Prea o Sfinţia Sa Mihăilă Episcop şi preînoită de popa Mărin şi alţi enoriaşi, în anul 7338 [1829], Septemvrie 15 [2]). Are sf. vase de cositor, trei rânduri odăjdii, o cădelniţă [de] alamă, o cruce de lemn, o candelă de argint.

După uciderea lui Radu dela Afumaţi, biserica Cetăţuia a fost arsă. Poate că a clădit-o din nou Matei Basarab. Dar, până acum n'avem niciun document din care să se vadă acest lucru, decât catagrafia de faţă.

Dar este lucru sigur că Teodosie Mitropolitul Ţării Româneşti, fiind depus din scaun şi surghiunit la mânăstirea Cozia, în repetate rânduri a trecut pe lângă biserica ruinată a Cetăţuei. El a făgăduit că o va rezidi, dacă Dumnezeu îi va ajuta să-şi recapete scaunul şi s'a ţinut de cuvânt. In anul 1680, pe vremea domnitorului Şerban Cantacuzino, a refăcut-o, a înzestrat-o cu odoare, moşii şi posluşnici, numind-o metocul Mitropoliei, cf *Melete Răuţu:* „Monografia religioasă a jud. Vâlcea" pag. 89—91.

Pisaniile bisericii, atât cea din 1680, cât şi cea din 1850 (când iarăşi s'a preînnoit) sunt transcrise la *N. Iorga:* „Inscripţii" vol. I, pag. 177—78, *N. Iorga:* „Oraşele Oltene" în A. O. nr. 20, pag 276 şi 281. A se vedea şi *Pr. T. Bălăşel:* „Prin munţi şi mănăstiri„ Tip. Gutenberg, Bucureşti, 1913, pag. 9.

Despre vechiul schit dela Cetăţuia mai vorbeşte şi un document din anul 1677, dat de Duca Vodă. cf. *C. Grecescu:* Recenzie despre lucrarea lui *I. Donat:* „Fundaţiile Religioase ale Olteniei", în Revista Istorică Română vol. III, 1934, pag. 192.

Preoţii dela Cetăţuia în 1839: *Ioan duhovnicu sin Gheorghe, Stoian sin Dumitru. cf. Arh. Sf. Episcopii Râmnicu,* dosarul 44 din 1838, fila 137 verso.

De curând am văzut la Academia Română, secţia manuscriselor, o mulţime de documente privitoare la Cetăţuia, dar n'am avut vreme să le cercetez.

[1]) La 24 Sept. 1688, jupâneasa Mihalcea Păuşeasca cu fiul său Tănase şi cu cumnată-sa Ilinca întăresc Episcopului Ştefan al Râmnicului, *satul Bogdăneşti*, danie făcută de Tănase Sărăcinescu, fratele Mihalcei. Inainte de Tănase Sărăcinescu, moşia fusese a lui Nicolae logofătu, tatăl lui Tănase. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni..." pag. 109—110.

Preoţii din Bogdăneşti în anul 1839: *Anastasie sin Petre, Hristea sin popa Bătrânu. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu*, dosarul nr. 44, fila 137 verso.

In Memoriile Generalului von Bauer, alcătuite în 1778, găsim trecut şi satul „Bogdaneschti, *sat cu o biserică*, situat pe Olta". *C. I. Caradja:* „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer (1778)" în A. O. nr. 14, pag 302.

[2]) Episcopul Mihail a păstorit la Râmnic în prima domnie a lui Mihnea Vodă Turcitul 1577—1583. Dar la Olteni trebue să fi existat o biserică înainte de biserica Vlădicilor Eftimie şi Mihail. Se crede că aci ar fi fost chiar reşedinţa episcopului dela Severin, când şi-a strămutat din Severin scaunul vlă-

10) **Satul Bujoreanu** [1]). *Moşia d-lui paharnicului Alecu Bojoreanu.* Biserică de zid, cu hramul Adormirea Precestii. Făcută şi preînoită de d-lui sărdar Preda Bojoreanu, în anul 1812, Septemvrie 19. Are sfintele vase de cositor, trei perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, o cruce de lemn, un policandru de tinichea făcut de enoriaşi.

---

dicesc, la sfârşitul sec. XIV. Iată cum sună un izvor care grăeşte despre biserica dela Olteni: „Din băjenia noastră aşa aflăm: că, spărgându-să Mitropolia dela Severin, au venit arhiereii dă au zidit acest sfânt schit, dar pisanie nu iaste, că s'au stricat dă război" cf. *I. Donat:* „Fundaţiunile"... pag. 62 şi *I. Vârtosu:* „Inscripţii" în Bul. Com. Mon. Istorice, XXVI, pag. 187.

Cel mai vechiu document ce cunoaştem şi care vorbeşte de „mănăstirea dela Olteani" este dela 11 Dec. 1591. Vezi la *Episc. Athanasie*: „Istoricul Eparhiei Râmnicului" pag. 331.

Din inscripţia dela 1829, care azi nu se mai păstrează, rezultă că atunci s'a făcut tinda şi clopotniţa, cu cheltuiala lui popa Marin cu soţia lui Vasilica şi Costandin cu soţia sa Păuna şi au mai ajutat: Preda, Ioana, Nicolae, Sora, Dobrea, Floarea, Dima şi Catrina. cf. *Episcopul Athanasie* op. cit. pag. 328.

Se crede că episcopul Mihail era de loc din Olteni, pentrucă aci a cumpărat el multe locuri „ca să-i fie lui oarecând loc de odihnă".

Privitor la moşia Olteni avem o carte de blestem a lui Irimia Patriarhul Ţarigradului, din anul 1592, Martie 7, adresată celor 12 boeri hotarnici cari trebuiau să hotărască moşia Vezi la *Pr. T. Bălăşel:* „Trei cărţi de blestem patriarhiceşti" în Arhivele Olteniei nr. 89—91, pag 113.

La 20 Martie 1592, Ştefan Vodă Surdul confirmă mânăstirii Olteni moşiile: Bujoreni, Uliţă şi Copăcel, închinate de fraţii Rudeni, Gheorghe log. pribeagul şi Ivan log cf. *I. Ionaşcu:* „Documente privitoare la Oltenia şi jud Olt" în Arhivele Olteniei nr. 77—78, pag. 109.

In anul 1728 este cunoscut *popa Radul din Olteni şi popa Nicolae cel Bătrân.* cf. *D. Furtună:* „Preoţimea românească în sec. XVIII-lea. Starea ei materială şi culturală. Vălenii de Munte 1915, pag. 100, nota 4.

In 1839, erau preoţi la Olteni: *Ioan sin Popa Gheorghe şi Tănasie sin popa Ioan.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnic,* dosarul nr. 44, fila 137 verso.

Privitor la biserica din Olteni a se vedea şi la *M. Răuţu:* „Monografia"... pag. 110 şi *Pr. T. Bălăşel:* „In munţi şi mănăstiri", pag. 10.

[1]) Satul Bujoreni este pomenit într'o carte de blestem din 1592, a lui Irimia Patriarhul Ţarigradului, pe care o dă unor boeri *„pentru moşia satului Olteani şi satul Bujoreani"* cf. *Pr. T. Bălăşel:* „Trei cărţi de blestem"... în în Arhivele Olteniei nr. 89—91, pag. 113

Intr'un document din anul 1592, Martie 20, Ştefan Vodă Surdul confirmă mănăstirii Olteni moşiile Bujoreni, Uliţă şi Copăcel, închinate de fraţii Rudeni, Gheorghe logofătul pribeagul şi Ivan logofătul. cf. *I. Ionaşcu:* „Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt" în Arhivele Olteniei nr. 77—78, pag. 109.

In prima jum. a sec. XVIII, Climent egumenul Dobruşei şi Costandin Bujoreanul se plâng la domnie că jupâneasa Dospina Drăgoiasca le-a împresurat o parte din moşiile Bujoreni şi Crivina. cf. *T. G Bulat:* „Contribuţiuni"... pag. 8.

Deşi în Memoriile Generalului von Bauer din 1778, nu se spune dacă la Bujoreni era biserică, aşa cum se spune la alte localităţi, biserică trebue să fi fost în acest sat, pentrucă în catagrafia noastră se spune că la 1810 *a fost preînnoită.* In afară de aceasta, cunoaştem şi un preot din Bujoreni, în anul 1732: „popa Dieanu sân popei Niculii ot Bujoreani". Tot în 1732 cunoaştem şi pe Sima pârcălabu (primar?) ot Bujoreni. A se vedea la *T. G. Bulat:* „O numire de judecător din 1806 şi un act de vânzare din 1732" în Arhivele Olteniei nr. 9 din 1923, pag. 382.

La Bujoreni este şi o culă a boierilor Bujoreni.

Preoţii din Bujoreni în 1839: *Costandin sin Stoian, duhovnic şi Mihai sin popa Dumitraşcul, nevolnic.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnic,* ibidem.

11) **Schitul Aranghelul**[1]). *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sfinţii Voivozi. Făcută de răposatu Stoica paharnicu în anul 7230 [1721], Octomvrie 15, preînnoită de arhimandritu Natrie şi alţi moşteni. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă şi alte[le].

12) **Satul Vlădeşti**[2]). *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Naşterea Precestii făcută de jupân Radu Vlădescu şi cocoana Maria Vlădeasca, în anul 7230 [1720], Noemvrie 16. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, două zile arătură, care să dau cu chirie şi o livade.

13) **Satul Vlădeşti, mahalaua Ţinţuleşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Buna Vestire. Făcută de popa Dumitru, zugrăvită dimpreună cu alţi lăcuitori, în anul 1773, Iulie 9. Are sfintele vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă şi cărţile.

14) **Pi[e]trari**[3]). *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de răposatu Ion Pi[e]traru şi de jupân Costandin şi alţi lăcuitori, în anul 7286 [1778], Martie 27. Are sfintele vase de cositor, două părechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, candele de sticlă şi cărţile.

---

[1]) Schitul Sf. Arhangheli este pomenit în documente din sec. XV. In anul 1480—1490, Vlad Vodă Călugărul îi dă un hrisov de stăpânire asupra moşiei pe care era clădit.

In 1535–1536, Radu Vodă Paisie întăreşte hrisovul lui Vlad Vodă şi alte posesiuni din apropierea schitului. cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii Române din Oltenia"... pag. 260.

In anul 1667, Radu Vodă Leon porunceşte Episcopului Ignatie dela Râmnic, să nu schimbe dreptul boerilor Pârâeni de a numi egumen la mânăstirea Sf. Arhangheli, ctitoria lor. Vechea biserică dela Arhangheli este prin urmare zidită de înaintaşii lui Stoica paharnicu Pârâianul care o repară în 1721. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei"... pag. 114–115.

In anul 1678–79 schitul Sf. Arhangheli are vinăriciul dela Vlădeşti, prin hrisovul lui Şerban Vodă cf. *N. Dobrescu* op. cit. pag 260.

Se pare că în anul în care a fost rezidit, 1721, a fost închinat mânăstirii Şegarcea. Idem.

In anul 1816—17, biserica dela Arhangheli este preînnoită de arhimandritul *Sofronie* (în catagrafia noastră *Natrie*) cf. *I. Donat:* „Fundaţiunile"... pag. 14–15.

[2]) Despre satul Vlădeşti se face menţiune în hrisovul lui Şerban Voevod din anul 1677–78. Atunci moşia Vlădeşti era a lui Badea logofătul. In vremea lui Matei Basarab era a lui Oprea logofătul. cf. *C. N. Mateescu:* „Documente Vâlcene" în Arhivele Olteniei nr. 51—52, pag. 327–328.

Generalul von Bauer în memoriile sale, scrise în 1778, spune despre Vlădeşti: „Fladeschti, sat cu *o biserică de piatră*, situat pe râul Rimnicul". Vezi la *C. I. Caradja* în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924, pag. 303.

Preoţii din Vlădeşti în 1839: *Mihai sin popa Andrei, Radu sin popa Sima, Dragomir sin popa Costandin, duhovnic, Costandin sin popa Dima, nevolnic.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 137 verso.

[3]) Preoţii din Pietrari în 1839: *Marin sin popa Costandin, duhovnic, Ioan sin diiaconu Costandin.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnic,* dosarul nr. 44 din 1838, fila 137 verso.

15) **Păuşeşti**[1]. *Moşie moşienească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de robii lui Dumnezeu, dânşii Marin sin ceauşi Ştefan şi cu alţi lăcuitori în anul 7334 [1826], Noemvrie 13. Are sfintele vase de cositor, două candele de argint, două perechi odăjdii, trei candele de cositor, un policandru de lemn, făcut de enoriaşii bisericii, o cădelniţă [de] alamă şi cărţile.

16) **Satul Păuşeşti, mahalaua Chiciora**[2]. *Moşie moşteneoscă.* Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de diiaconu Ioan Tăvelea şi cu alţi lăcuitori ctitori şi el, în 1780, Noemvrie 6[3]. Are sf. vase de cositor, doă părechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, un policandru de tinichea făcut de enoriaşii bisericii.

17) **Satul Păuşeşti, mahalaua Vlăduceni.** *Moşie moşteneascd*[4]. Biserică de zid cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de robii lui Dumnezeu Costandin Malache şi alţi moşteni enoriiaşi, în anul 1704, Septemvrie 19. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, un policandru i cădelniţă.

---

[1]) Nu ştiu dacă în documentul dela 1 Februarie 1570 al lui Alexandru II este vorba de Păuşeştii de Măglaş. Cred că mai degrabă e vorba de Păuşeştii de Otăsău. cf. *G Fotino:* „Documente slavo-române inedite" în Arhivele Olteniei nr. 8 din 1923 pag. 303—306.

In anul 1666, Radu-Vodă Leon întăreşte lui Badea logofătul şi jupânesei lui Chiajna, fata lui Tănasie vel postelnic „ocină în Păuşeşti pe apa Râmnicului ot sud Vâlcea". Badea log. avea această moşie dela soacra lui, Voica. cf. *C. N. Mateescu:* „Documente vâlcene" în Arhivele Olteniei nr. 51—52, pag. 326—327.

In anul 1736 ni se spune într'un document că moşia Păuşeşti Măglaşi se hotăra la apus cu moşia Buneşti a Episcopiei de Râmnic. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei"... pag. 34.

Preoţii din Păuşeşti în 1839: *Gheorghe sin diiaconu Ioan, diiaconul Nicolae sin Radu, Pîrvu sin diiaconul Ioan, diiaconul Costandin diiaconu Ioan* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic* dos. 44 din 1838, fila 137 verso.

In anul 1666 este cunoscut *popa Andrei* din Păuşeşti-Măglaşi cf. *C. N. Mateescu* op. cit. pag. 326.

[2]) Preoţii din Chiciura în anul 1839: *popa Ioan sin Sandul, popa Costandin sin popa Ioan, diaconu Costandin sin Răducan, diaconu Costandin sin diaconu Bratul.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

A se vedea inscripţii la I. Vârtosu în Bul. Com. Monumentelor Istorice XXVI, 135.

[3]) In afară de *diaconul Ioan Tăvelea Păuşescu sân Ene,* au ajutat la zidirea bisericii şi *diaconul Radu Brănescu, popa Radu Vlăduceanu, diaconul Pătru ginerile diaconului Ioan şi logofătu Radu Vlăduceanu.* Intre ctitori este pictat în anul 1844 şi *popa Ioan Vlăduceanu,* care a făcut acoperişul sf. biserici cel de al doilea şi altele. Zugrav: Ioan ot Cremenar. cf. *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile Olteniei" în Arhivele Olteniei nr. 9 din 1923, pag. 390.

[4]) Preoţii din Vlăduceni în 1939: *Drăghici sin popa Costandin, Nicolae sin popa Ioan, Şerban sin diiaconu Ioan (nevolnic), Dumitru sin diiaconu Sandul, diiaconu Gheorghe sin diiaconu Nicolae.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

18) **Satul Teiuşu**[1]. *Moşia mânăstirii Govora.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Nicolae ieromonah, dimpreună cu alţi lăcuitori, în anul 7242 [1733], Octomvrie 9. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, o cruce de cositor şi cărţile.

19) **Satul Titireciu.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută de răposatu jupân Mihai Ca[n]tacuzino[2] şi pre urmă s'au preînnoit de cuviosul Isaiia[3] eromonah, nestavnicu acei mânăstiri, în anul 7255 [1746], Noemvrie 10. Are sf. vase de argint, patru perechi odăjdii, o cădelniţă de argint, două Evanghelii ferecate cu argint, şapte icoane lucrate cu argint, treisprezece coroane de argint, icoana cu Maica Domnului cu Fiul în braţe, cu argint, o candelă mare de argint,

---

[1]) In Memoriile Generalului von Bauer (tipărite în anul 1778), este vorba şi de satul Teiuş (Dejuschi), aşezat pe râul Okna. cf. *C. I. Karadja* în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924, pag. 304.

Preoţii dela Teiuşu în 1839: *Constandin Duhovnicu sin Ioan Zugravu, Nicolae sin popa Ioan, diaconul Ioan sin popa Ioan,* cf. *Arhiva Sfintei Episcopii a Râmnicului,* loc. cit.

[2]) Mânăstirea Titireciu, azi biserică de sat „din începutul ei nu să ştie de cine au fost făcută", spune Dionisie Eclisiarhul în pomelnicul Titireciului, scris la 1799. Spătarul Mihai Cantacuzino văzând acest sf. locaş dărăpănat, l-a rezidit din temelie cu cheltuiala lui şi l-a înzestrat şi cu moşii. In anul 1716 el moare la Adrianopol, gâtuit de turci din ordinul lui Nicolae Mavrocordat, înainte de a fi terminat mânăstirea şi cu zugrăveala. Tocmai în anul 1747 a zuvrăvit-o pe dinlăuntru, egumenul Damaschin Cernavodeanul. Vezi la *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1799 al lui Donisie Eclisiarhul", în Arhivele Olteniei nr. 67—68, pag. 238—242.

Documentele mânăstirii Titireciu se pot vedea în rezumat la *N. Dobrescu*: „Istoria Bisericii Române din Oltenia"..., pag. 267—268.

[3]) Trebue să fie la mijloc o greşeală de citire a celui care a dat informaţia, întrucât şi pomelnicul bisericii din 1799 şi pisania spun că zugrăveala a fost făcută de egumenul Damaschin Cernavodeanul. cf. *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia eclesiastică a jud. Vâlcea", pag. 92.

In anul 1731 era egumen al mânăstirii Titireciu, Ioan Ursachi care a acopere din nou şi-o repară. cf. *N. Dobrescu* op. cit. pag. 277—278.

Dintr'un alt pomelnic al mân. Titireciu, scris pela 1826, aflăm care erau preoţii dela Titireciu în acel an: *popa Nicolae sin diaconului Radu, popa Năstasie, popa Radu sin popa Nicolae, popa Ioachim sin popa Dofta, diaconul Ioan sin popa Nica, diaconul Radu sin popa Nicolae.* cf. *Pr. T. Bălăşel:* „Schitul Titireciu (Vâlcea). Pomelnice", în Arhivele Olteniei nr. 77—78, pag. 132. A se vedea şi la *I. Donat:* „Fundaţiunile"... pag 79.

Preoţii dela Titireciu în 1839: *Anastasie duhovnicu sin diaconu Ponait, Ioan sin popa Nicolaie, Radu sin popa Nicolaie.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit., fila 140.

In anul 1883, Eforia Spitalelor Civile, de care aparţinea mânăstirea, a vândut moşia Vatra Schitului, pentrucă producea mai puţin decât se cheltuia cu întreţinerea mânăstirii.

Diferite inscripţii din biserica mânăstirii Titireciu sunt transcrise de *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia"... pag 92.

In anul 1722 satul Titireciu al mânăstirei Titireciu (Titirezul), avea 25 de familii. Vide „Catalogo delli villaggi e delle famiglie, che sono nella Valachia Austriaca"... la *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii Române din Oltenia"... pag. 147.

nouă candele de madem, două sfeşnice de alamă, mici, un policandru de alamă, făcut de stăpânii mânăstirii, o pereche case noi, neisprăvite, un grajd şi pătul.

20) **Satul Suhăretu.** *Moşia mânăstirii Slătioarele.* Biserică de zid cu hramul sf. Nicolae. Făcută de răposatu popa Constandin Manolescu, cu alţi lăcuitori, în anul 7234 [1725], Noemvrie 17. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de madem, un policandru de lemn, făcut de (e)noriaşii bisericii, două chilii făcute de stariţa mânăstirii.

21) **Satul Govorii** [1]. *Moşia mânăstirii Govora.* Biserică de zid cu hramul sf. Nicolae. Făcută şi preînnoită de cine nu se ştie. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cruce de cositor.

22) **Mânăstirea Govorii** [2]. *Moşia mânăstirii.* Biserică de zid cu hramul Adormirea Precestii. Făcută şi preînnoită de sfin-

---

[1]) Satul Govora este foarte vechiu. El şi-a luat numele probabil dela râul Govora care curge în apropiere. Dela sat şi-a luat numele şi mânăstirea.

Satul îl cunoaştem — documentar — din anul 1500 (7008), luna Ianuarie, când Radu cel Mare întăreşte fraţilor Cârstea şi Cârstian, moşie în Buneşti, Cacova şi *Govora* cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei"... pag. 13.

In zapisul din anul 1644 prin care Vlad postelnicul, feciorul Predii clucerul din Bărseşti vinde Doamnei Elena soţia lui Matei Basarab, moşia lui de moştenire ce se găsea în jurul mânăstirii Slătioarele, este pomenit şi *hotarul Govorii.* cf. *T. G. Bulat* op. cit. pag. 83—84.

In zapisul din anul 1736 prin care Constandin al Gherghinei din Ocnele-Mari vinde la Buneşti o moşie episcopului Climent al Râmnicului, se spune că această moşie la miază-zi se hotărăşte cu Govora. cf. *T. G. Bulat* op. cit. pag. 34.

Dacă mânăstirea Govora exista la sfârşitul secolului XIV, după cum susţin unii istorici, atunci satul Govora există cel puţin din vremea aceea cf. *St. Nicolescu:* „Păstorirea Mitropolitului primat al Ungrovlahiei Hariton" (1373—1381), în Arhivele Olteniei nr. 59 - 60, pag. 49. Vezi nota 1.

In anul 1839 era la biserica din Govora-sat preotul *Dumitru sin popa Gheorghe* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dosarul nr. 44 din 1838, fila 140.

[2]) Mânăstirea Govora datează din vremuri necunoscute. Se crede că exista în a doua jumătate a secolului XIV. In actul sinodal de alegere a Mitropolitului Hariton în scaunul de Mitropolit Primat al Ungrovlahiei (păstoreşte între anii 1373—1381) este vorba şi de *mânăstiri şi episcopii.* Intre aceste mânăstiri existente pe atunci, trebue să fi fost şi mănăstirea Govora. cf. *St. Nicolaescu:* "Păstorirea Mitropolitului Primat al Ungrovlahiei Hariton", în Arhivele Olteniei nr. 59—60, pag. 49.

Pomelnicul vechiu al acestei sfintei mânăstiri, scris la 16 Februarie 1777 de călugărul Visarion dela Tismeană, spune că nu se ştie cine au întemeiat-o sau au zidit-o cf. Biblioteca Academiei Române, secţia manuscriselor, Mss. nr. 237. Citat la *St. Nicolaescu,* op. cit. pag. 50, în notă.

La 4 Februarie 1488, Vlad Vodă Călugărul întăreşte sfintei mânăstiri Govora, moşia Hinţa cf. *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-române" pag. 239—240.

Din pisania de la uşa de intrare se vede că mânăstirea era pustie şi stricată la leatul 7000 (1491—1492), când Radu Vodă cel Mare „se-au apucat de o au dres şi o au înfrumuseţat". „Ipoteza existenţii ei pe vremea lui Mircea cel Bătrân ne pare cu atât mai îndreptăţită". *C. C. Giurescu:* „Istoria Românilor" vol. I, ed. III, 1938, pag. 481. Pisania la *N. Iorga:* „Inscripţii" vol. I, pag. 178.

In această mânăstire, căreia i-a reparat numai chiliile, a instalat Matei Basarab tipografia condusă de grecul Meletie, din teascurile cărei tipografii au

ția sa părintele Paisie protosinghel, nestavnicu acei mănăstiri, în anul 7219 [1711], Iulie 3. Are sf. vase de argint, o pereche odăjdii catifea săpată, o cruce de argint, o cădelniță de argint, șapte candele de argint, o coroană mare de argint, [la] Maica Domnului, zece galbi[ni] turcești și cinci rublele la Maica Domnului, cinci odăi despre răsărit și ale casii în curte.

---

apărut multe cărți bisericești și la 1640 s'a tipărit Pravila Mică. cf. *I. Donat*: „Fundațiunile religioase ale Olteniei", pag 48.

In vremea lui Constantin Brâncoveanu, „fiind prea învechită și crăpată, cât îi venise vremea a cădea; deci într'acea vreme fiind năstavnic acestei sfinte mânăstiri cuviosul chir Paisie ieromonah și văzând slăbiciunea bisericii, îndemnatu-s'au dentru al său gând bun și *au prefăcut-o din temelie, înfrumusețându-o cu zugrăveala și cu toată podoaba ei*". cf. *N. Iorga*: „Inscripții", vol. I, pag. 178. Era în anul 1701, Iulie 23.

Dintr'o inscripție de de-asupra ușii clopotniței se vede că la anul 1770, când era războiul dintre Turci și Ruși, un Florea hoțul „spărgând zidul au tăiat ferul și stâlpii ușii". Reparația mânăstirii, după această stricăciune, s'a făcut la leatul 1787, fiind egumen Anatolie. cf. *Pr. Melete Răuțu*: „Monografia"... pag. 58. Aci se găsesc și alte inscripții din biserica Govorii, precum și din cărțile ei de ritual. A se vedea și la *N. Iorga*: „Inscripții"... vol. I, pag. 178–181.

Averile mânăstirii Govora.

Primul document pe care Radu cel Mare îl dă ca Domn, este referitor la Govora și e dat la 8 Septemvrie 1492. Prin el îi dă moșia Hința. cf. *St. Nicolaescu*: „Documente slavo-române", pag. 240–41.

Dintr'un hrisov de'a 30 Octomvrie 1517, dat de Neagoe Basarab, vedem că mânăstirea Govora mai avea și moșia *Stoicenii* de pe Olt, moșie dată zestre Doamnei Saimonida, mama lui Radu cel Mare. *Idem* pag. 241

O întărire a satelor Glodul și Hința dă mânăstirii Govora și Vlad Vintilă Vodă dela Slatina (1532—1535) cf. *St. Nicolaescu*: „Păstorirea Mitrop. Hariton"... în Arhivele Olteniei nr. 59—60, pag. 50, în notă.

Jumătate din satul Bârsești i-a fost dată de Radu cel Mare, în anul 7009 (1500—1501) Tot Radu cel Mare îi acordă stăpânire asupra satului Strâmba. In anul 7007 (1498—99) și jumătate din satul Ionești în anul 7004 (1495–1496). Vlădila, Frăsinet, Malovățul, Cerneți, o vie la Drăgășani, una pe dealul Ocnei numit Licura etc. fac parte din averea Govorii. Peste Olt a avut trei proprietăți: Nenesesti, Stoicenii, cu două morii și Plopul cf *N. Dobrescu*: „Istoria Bisericii din Oltenia"... pag. 251–252.

Cu privire la posesiunile mânăstirii în jud. Dolj, a se vedea la *I. Donat*: „Pescăriile vechi ale Olteniei", în Arhivele Olteniei nr 67–68, pag. 177.

Pe la 1525, Govora avea ca metoh mânăstirea Strâmba din Gorj. La sfârșitul sec. XVII a fost un proces între răzeșii din satul Strâmba și Mânăstirea Govora. A câștigat Govora cf. *Al. Ștefulescu*: „Strâmba", pag. 45, în nota 2.

In hrisovul dela 1 Aprilie 1551, prin care Mircea Ciobanul întărește Govorii *satele Glodul și Hința*, se spune că aceste sate „au fost ale sfintei mânăstiri *încă dela începutul Țării noastre românești*". Tot aci se vorbește de mânăstirea Govora spunându-se că a existat și pe vremea lui Vlad Țepeș și poate că în prima domnie (1456—1462). cf *I. Donat*: „Fundațiunile"... pag. 46–47.

In anul 1759, boerul Ion Slăvitescul lasă Mânăstirii Govora via lui dela Ionești, cu condiția ca să-l scrie la pomelnic. cf. *T. G. Bulat*: „Diate Oltenești", în Arhivele Olteniei nr. 5, pag. 48.

O hotărnicie a moșiei dela Cerneți a Govorii se vede la *C. D. Fortunescu* în Arhivele Olteniei nr. 47—48, pag. 42—44.

Vezi și la *Pr. T. Bălășel*: „Prin munți și mânăstiri" pag. 47—49.

Preoții dela mânăstirea Govora în 1839: *Anastasie sin Popa Simion, Ioan sin diaconu Constandin, duhovnic*. cf. *Arhiva sf. Episcopii Râmnicu*, dosarul nr. 44. din 1838, fila 140.

23) **Bârsăşti** [1]. *Moşia d-lui Manole Bârsăscu.* Biserică de zid cu hramul sf. Nicolae. Făcută de d-lui Barbu Oteteleşanu şi de protopopul Filip Bârsăscu şi alţi enoriaşi, în anul 7263 [2] Septemvrie 9. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, şase candele de madem, o cădelniţă de alamă, o cruce de lemn şi cărţile.

24) **Satul Buleta** [3]. *Moşia Sf. Mănăstiri Govora.* Biserică de zid cu hramul Sf. Ion Botezătorul. Făcută de părintele popa Ion Pietraru şi alţi enoriaşi, în anul 1838, Iulie 12. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, şase candele de madem, o cădelniţă de madem, o cruce de cositor.

---

[1] Radu Vodă cel Mare într'un document din anul 1502, emis la 9 Martie, confirmă jupânului Radu şi fratelui său Petre, mai mulţi munţi şi sate, între care şi *jumătate din Bârsăşti şi jumătate din Băbeni.* cf. *Al. Ştefulescu:* „Documente slavo-române", pag. 51.

Intr'un document din Martie 1643, prin care Matei Basarab Voevod confirmă lui Stanciul Băiaşul şi lui Stan fiul lui Pătru, stăpânire peste două funii de moşie, este pomenit şi *Vladul fiul lui Preda logofătul din Bârsăşti* (Vâlcea). cf. *Idem,* pag. 509.

La 17 Decemvrie 1669, Radu Vodă Leon dă poruncă Episcopului Serafim dela Râmnic, să cerceteze pricina dintre mănăstirea Slătioarele şi satul Bârseşti. Doamna Elena a lui Matei Basarab cumpărase o parte de moşie dela Vlad logofătul Bârsescu şi o dăruise mănăstirii Slătioarele Jupâneasa Vladului logofătul, se sculase cu pâră, în anul 1669, cerând această moşie. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei", pag. 85.

In anul 1697, la 17 Mai, Iane dela Ocnele-Mari, pe nume călugăresc Ioan monahul, vinde Episcopului Ilarion al Râmnicului moşie la Buneşti, cumpărată de el dela *Udrişte căpitanul cu fiu său Chirca din Bârsăşti.* cf. *T. G. Bulat.* op. cit. pag. 21.

[2] Biserica din Bârsăşti a fost refăcută la 1755 de Barbu Oteteleşanu vornicul şi de preotul Filip Bârsăscu (în călugărie numit Filaret). Nu ştim din ce material a fost făcută biserica veche din Bârseşti, dar ştim că ea exista pe vremea Voevodului Şerban Basarab, dintr'o inscripţie de pe Evanghelia bisericii: „Această sfântă evanghelie este dată de pomenire *de Măria Sa Io Şerban Voevod, sfintei biserici la satul Bârsăşti".* Intre ctitorii dela 1755, mai sunt cunoscuţi şi *Ştefan biv-polcovnic, Petrache Bâ-săscu vel pitar, Ianeu logofătul, Pârvu Bârsăscu logofăt la vistierie, Mihai Bârsăscu, Rafail monoh, care pă mirenie s'au chemat Rusin Caragicu vel şătrari.* Intre soţiile lor sunt cunoscute: *Maria polcovniceasa* (soţia lui Ştefan polc.), *Aspra ereiţa* (soţia preotului Filip), *Ancuţa Caragica şetrăreasa* (soţia şătrarului Rusin Caragicu) cf. *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile Olteniei" în Arhivele Olteniei nr. 2—3, pag. 243.

Vornicul Barbu Oteteleşanu cumpără moşie la Bârsăşti delą Bălaşa Băbeanca, fiica lui Pârvu Bârsescu. A se vedea actele neamului Bârsăscu la *I. Donat:* „Pentru o monografie a judeţului Vâlcea", în Arhivele Olteniei nr. 63—64, pag. 361—364.

In anul 1829 este cunoscut *popa Cozma din Bârseşti,* care scrie diata (testamentul) jupânesii Stanca soţia lui Lazăr fiul lui Drăghici Bârsescu cf. *I. Donat* op. cit. pag. 364.

In anul 1839 era preot la Bârseşti, *Gheorghe sin popa Cozma.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 140.

[3] In anul 1839 era slujitor la biserica din Buleta, *popa Ioan duhovnicu sin Gheorghe.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dosarul cit. fila 140.

25) **Mihăeşti** [1]. *Moşia Sf. Episcopii Râmnicu.* Biserică de zid cu hramul sf. Nicolae. Nu se ştie de cine este din temelie zidită. Preinnoită de d-lui Barbu Pleşoianu cu postelnicu Ioniţă Cărăşilă în anul 1814, Mai 29. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, şase candele de madem şi o cruce de tinichea.

26) **Satul Măgura** [2]. *Moşia Sf. Episcopii Râmnicu.* Biserică de zid cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută de un Iosif

---

[1] In anul 7121 (1612—1613) Radu Vodă Mihnea confirmă jupânesii Sima, văduva lui Stroe stolnic Buzescu, stăpânirea satului Codreni-Ilfov, cumpărat de la Calotă banul. In vremea lui Mihai Viteazul, Calotă banul a avut nevoe de bani şi a rugat pe cumnatul său *Pârvul banul din Mihăeşti* să-i dea. Pârvu banul a luat cu împrumut 50.000 aspri dela jupân Gheorghe din Bogdăneşti, tatăl Simei. Calotă murind, satul lui Codreni a fost dat Simei, pentru datoria de 50.000 aspri. cf. *Prof. I. Ionaşcu:* „Documente relative la Oltenia şi jud. Olt", în Arhivele Olteniei nr. 77—78, pag. 112.

Pârvu era ban şi în anul 1618. cf. *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei şi Craioveştii". Extras din Arhivele Olteniei. Scrisul Românesc-Craiova, fără an, pag. 102.

Intr'un hrisov al lui Gavriil Vodă Movilă, dat în anul 1619, prin care se confirmă stăpânirea unor sate din Gorj şi Dolj, este trecut ca martor şi *Manea logofătul din Mihăeşti* cf. *Al. Ştefulescu:* „Documente slavo-române". pag. 380.

In anul 1634, *unchiaşul Paisie cu fiul său Anghel din Mihăeşti,* vând *popei Eremia,* moşia lor din Şerbăneşti, care trebue să plătească datoria lui Preda la Iova, în sumă de 1600 aspri. cf *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti Morunglavul din Vâlcea", în Arhivele Olteniei nr. 97—100 pag. 300 (regest).

In 1647 Matei Basarab confirmă lui popa Ianache din Morunglav stăpânirea unei ţigănci, Neaga, cu fratele şi nepoatele ei, de către *Anghel din Mihăeşti,* având-o el zestre dela soacră-sa Buica din Şerbăneşti. cf. *I. Ionaşcu* op. cit. pag. 307 (regest).

In anul 1646 (7154), Ianuarie 30, *Paisie călugărul din Mihăeşti (Pârvu banul),* dă un zapis lui Isav Neguţătorul, pentru nişte bani. cf. *I. Ionaşcu:* „Documente privitoare la Oltenia şi jud. Olt", în Arhivele Olteniei nr. 77—78, pag. 117, (regest).

In anul 1722, satul Mihăeşti era stăpânit de sf. Episcopie a Râmnicului prin act de danie şi cumpărătură. *El avea atunci 138 familii.* cf. *N Dobrescu:* „Istoria Bisercii Române din Oltenia" la pag. 147, „Catalogo delli villaggi e delle famiglie, che sono nella Valachia Austriaca".

In Memoriile Generalului von Bauer din anul 1788 este trecut şi satul *Michajesti (Mihăeşti) „sat cu o biserică de piatră".* cf. la *Const. I. Karadja* în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924, pag. 304. De aci putem deduce că înainte de biserica zidită la Mihăeşti de ctitorul Barbu Pleşoianu în 1814, era altă biserică de piatră.

Barbu Pleşoianu, după a sa făgăduială, în anul 1824 a făcut şi o turlă acestei biserici, şi amvon. In biserică e pictat ctitorul Barbu cu jupâneasa Manda şi ctitorul Ion postelincu. Barbu Pleşoianu este tatăl lui Luca Pleşoianu, socrul lui I. C. Brătianu, care a fost proprietar la Mihăeşti. cf. *Melete Răuţu:* „Monografia eclesiastică a jud. Vâlcea", pag. 104.

Preoţii din Mihăeşti în anul 1839: *Marin duhovnicu sin popa Gheorghe, Dumitru sin Şerban.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului* dos. nr. 44 din 1838, fila 140.

Din pisania bisericii se vede că dintru început a fost făcută de Mircea slugeru Mihăescu şi ieromonahul Atanasie Păusescu. Barbu Pleşoianu a început preînnoirea în anul 1814 şi a terminat-o în 1824 cf. *I. Vârtosu:* „Inscripţii", în Bul. Com. Mon. Istorice, XXVI, fasc. 78, pag. 188.

[2] In anul 1839 era la Măgura *preotul Ioan sin Marin.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 140.

Ungureanu şi cu alţi ctitori, în anul 1838, Septemvrie 10. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii şi cărţile.

27) **Satul Râureni** [1]. *Moşia Sf. Episcopii Râmnicu.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Gheorghe şi preînnoită de Dinu Râureanu în anul 7255 (1747), August 10 Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cruce de argint, o cădelniţă de madem, un policandru de lemn, făcut de enoriaşii bisericii, şapte candele [de] madem şi cărţile.

28) **Valea Răii** [2]. *Moşia Sf. Episcopii Argeşu.* Biserică de lemn cu hramul Buna Vestire. Făcută de popa Dincă şi alţi lăcuitori moşteni, în anul 7244 [1735], Octomvrie 9. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de madem şi cărţile.

29) **Căzăneşti** [3]. *Moşia d-lui Costache Filip.* Biserică de zid cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută de răposatu Ioniţă Baţeloi şi preînnoită de răposatul vistier Filip Căzănescu, în anul 1810, Noemvrie 6. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, o cruce.

---

[1]) Bâlciul dela Râureni a fost vestit. Aci se vindeau mărfuri aduse din Transilvania. Mânăstirile Vâlcene de aci cumpărau tot felul de mărfuri care le trebuiau. cf. *N. Iorga:* „Scrisori de boeri şi negustori olteni", pag. 89 şi 92. Vezi şi *I Ionaşcu:* „Istoricul Mânăstirei Hurez", în Arhivele Olteniei nr. 79—82, pag. 328.

Cărţile de ritual sosite dela Buda se vindeau deasemenea în bâlciul Râurenilor, mai ales în prima jumătate a sec. XIX. cf. *T. G Bulat:* „Din istoricul tipăriturilor bisericeşti în secolul al XIX", în Arhivele Olteniei nr. 31, pag. 193.

Inscripţia de deasupra uşii bisericii din Râureni: *„Această sfântă şi dumnezeiască biserică unde să cinsteşte şi să prăznueşte hramul sfântului Ierarh Nicolae den Mirallchia iaste făcută de 4 creştini de oameni anume Nicolai, Gheorghe, Serafim, Andronic, care din bun gândul lor s'au făcut cu toate ceale trebuincioase ale iei, care ei ctitori s'au numit. S'a făcut în zilele, domn Io Constantin Voevod, cu blagoslovenia Părintelui Chir Clement întru veşnica pomenirea lor [şi a] neamului lor. L[t]. 7255 [1746], Sept. 10"*, cf. *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor Mari", în Arhivele Olteniei nr. 63—64, pag. 369.

De curând am vizitat frumoasa Biserică de lemn din Râureni. Am văzut pisania şi am citit-o. Câţiva oameni care săpau varza în apropiere au venit să mă vadă, crezând că sunt preotul refugiat din Basarabia, care avea să slujească de acum înainte la biserica lor. I-am întrebat de ce este biserica aşa departe de sat şi mi-au spus că Râurenii au fost altădată aşezaţi în jurul bisericii, dar Oltul, prin revărsările sale, a făcut pe locuitori să părăsească vechea aşezare.

In biblioteca Colegiului Naţional Carol I din Craiova, este o catagrafie a câtorva sate, arătând locuitorii şi averea lor. Intre aceste sate e şi Râurenii. Catagrafia cred că e din anul 1834. Asupra ei mi-a atras atenţia d-l prof. Mihăescu.

[2]) Preoţii dela Valea Răii în 1839: *Eftimie sin popa Nicolaie, Ioan sin popa Grigorie şi diaconul Ioan sin popa Ioan.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* dosarul nr. 44 din 1838, fila 140.

[3]) Satul Căzăneşti era în vechime proprietatea boerilor Căzăneşti. Intre aceştia este cunoscut Pârvu Căzănescu, care, la 1 Sept. 1727, este orânduit împreună cu boierul C. Bărsescu şi părintele Dosithei eclisiarhul Episcopiei de Râmnic, să cerceteze pricina unei moşii din Buneşti. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei"... pag. 28.

In harta făcută de Schwantz pe vremea stăpânirii austriace (1720), este

30) **Făcăi.** *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae [1]. Făcută de Antonie monah în anul 1770, August 9 şi preînnoită de Barbu Catana şi alţii. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă, două candele de madem.

31) **Ţeica** [2]. *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută de Constandin şi Marin de aci, în anul 7139 [1631], August 15. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă şi cărţile.

32) **Oraşul Ocna** [3]. *Moşie moştenească.* Biserică de zid

---

trecut şi satul *Casenest.* (Căzăneşti)cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci"... în Arhivele Olteniei nr. 13 din 1924, pag. 235.

In Memoriile Generalului von Bauer (1778), este trecut Căzăneştii astfel: „*Casaneschti,* moşioară *(terroir) situat la apus de Olt*a". cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", in Arhivele Olteniei nr. 14 din1924, pag. 303.

Biserica din Căzăneşti, cu hramul Sf. Gheorghe şi Sf. Dimitrie a fost făcută dintru început de boerii Căzăneşti, Ioniţă Beţeloi şi stariţa Sofronia. In anul 1802 a fost rău stricată de cutremur, crăpându-i zidurile. La 1810 vistierul Filip Căzănescu văzând-o dărăpănată, a surpat-o până în temelie şi a zidit-o din nou, zugrăvind-o şi dându-i multe odoare.

Biserica a fost consolidată în sec. XX de arhitectul Alex. Referendaru dela Comisiunea Monumentelor Istorice. cf. *T. G. Bulat.* „Inscripţii"... în Arhivele Olteniei nr. 28 din 1926, pag. 426. A se vedea şi la *I. Vârtosu*: „Inscripţii" în Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice, XXVI. pag. 185.

In anul 1839 erau la Căzăneşti doi preoţi: *Dumitru duhovnicu sin Ignat şi Dumitru sin popa Iane.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. nr. 44 din 1838, fila 140.

[1]) In anul 1783, Lazăr Cernat, împreună cu copiii lui, dă un zapis la mâna *popii Şerban,* preotul dela biserica Sf. Nicolae-Făcăi, pentru dania ce fac acestei biserici, constând dintr'un răzor de vie la Măluşele, „din Malu Corbului până'n Valea Cărbunarilor". Zapisul e scris de *popa Stancu.* cf. *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor Mari", în Arhivele Olteniei, nr. 61—62, pag. 230.

Preoţii dela biserica din Făcăi în 1839: *Ioan sin popa Dumitru, Cârstea duhovnicul sin popa Gheorghe.* cf. *Arhiva Sfintei Episcopii Râmnicu,* dosarul citat, fila 140.

[2]) Biserica Ţeica este făcută de grecul Dionisie, care fugise dela Ianina de teama Turcilor. El o zideşte între anii 1674—1678, împreună cu Lambru cămăraşul dela ocnă. Biserica a fost făcută întru început din nuele. cf. *V. Drăghiceanu:* „Monumentele istorice din Oltenia", în Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice XXIV, pag. 131.

Dintr'un zapis dat de Dionisie la mâna Episcopului Ştefan al Râmnicului, în anul 1681, se vede că schitul Ţeica este închinat de ctitorul său Episcopiei de Râmnic. cf. *Episcopul Atanasie:* „Istoricul Eparhiei Râmnicului"... pag. 397.

In anul 1726 schitul este refăcut de Mihalcea Litterati, fiul lui Chera Boţescul, în călugărie numit Chiril. cf. *I. Donat:* „Schitul Ţeica-Vâlcea", în Arhivele Olteniei nr. 63—64, pag. 394—395. A se vedea deasemenea *I. Donat:* „Fundaţiunile"... pag. 81—82; *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia"... pag. 93; *Pr. Victor Popescu:* „Ceva interesant" R.-Vâlcea, 1928; *Nadia Grosman-Bulughin* în Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice, XX, pag. 112—113.

Slujitorii dela biserica Ţeica în 1839: *Popa Ioan duhovnicu sin Dumitraşcu, diaconul Cârstea sin Neagoe.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 140.

[3]) Prima mărturie documentară despre Ocnele Mari o avem în diploma lui Bela IV Regele Ungariei, prin care la 1247 dă Cavalerilor Ioaniţi „Ţara Severinului". Aci se pomeneşte şi de saline care sunt concedate tot Cavalerilor. Salinele acestea nu pot fi decât Ocnele Mari. Este adevărat că acest pasagiu nu precizează care saline, dar în Oltenia nu erau altele pe vremea aceea, ca

cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută în anul 7185 [1676] Octomvrie 9 de răposatu vistier Statie și preînnoită de d-lui jupîn Duca dela Cerna [1]) și Măria Sa Constandin Basarab Voivod. Are

și azi. cf. *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei și Craioveștii", Scrisul Românesc-Craiova, fără an, pag. 4—5. Vezi și la *I. Donat:* „Județul de Baltă și Banatul Severinului", în Arhivele Olteniei nr. 71—73, pag. 17, nota 34.

Se știe că târgul Ocnelor Mari-și-a păstrat până foarte târziu în secolul XVIII o anumită autonomie, de care în Țara Românească se mai bucura doar Câmpulungul, o fundațiune orășenească străină. Este interesant de observat acest lucru mai ales în ceeace privește originea acestui târg oltean. cf. *I. Donat,* op. cit. pag. 17.

Intr'un testament din 1425 al boierului Petru Man, pentru mănăstirea Cozia, figurează ca martor și un „Voico dela Ocna". cf. *C. C. Giurescu*. „Istoria Românilor", vol. II, partea II, ed. II, 1937, pag. 542.

In anul 1495 un ieromonah Macarie dăruește mânăstirei Govora o vie la Ocnă „să fie călugărilor de hrană, iar lui de pomenire în tot anul". cf. *N. Dobrescu:* „Din istoria Bisericii române în sec. XV". București, Tip. Cărților Bisericești, 1910, pag. 54.

Vama dela Ocnele Mari era un câștig însemnat al casei Domnului. Dar de cele mai multe ori el o dăruia vreunei mănăstiri, ca ajutor, așa cum face Radu Voevod Mihnea în anul 1620, Octomvrie 14, când dă vama dela Ocna cea Mare lui Chiril Patriarhul Alexandriei. cf. *N. G. Dinculescu:* „Documente privitoare la starea țăranilor", în Arhivele Olteniei nr. 6 din 1923, pag. 125.

In harta editată de Anton Maria del Chiaro și lucrată de stolnicul Constantin Cantacuzino, în anul 1700, Ocnele Mari sunt trecute astfel: *„Minera grande di sale"* și din eroare sunt trecute dincolo de Olt. cf. *T. G. Bulat:* „Oltenia după harta lui Anton Maria del Chiaro", în Arhivele Olteniei nr. 2—3 din 1922, pag. 153.

In Memoriile Generalului von Bauer (1778), se spune astfel: *„Okna, oraș cu cinci biserici de piatră, una de lemn și trei capele, situat pe râul Okna".* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924, pag. 304.

Isvoarele dela Ocnele Mari au fost renumite din vechime. In timpurile mai noui, și anume în anul 1780, iată ce spune *Samuel Köleseri* de Keres-Eer în lucrarea sa *Auraria Romano-Dacica,* despre aceste isvoare: „Salinele și isvoarele sărate de asemenea sunt vestite în aceste părți ale țării. Așa bunăoară la Ocnele Mari (Okna Mare), în genul lacurilor din Transilvania, însă mai întinse ca suprafață", cf. *C. D. Fortunescu:* „Auraria Romano-Dacica", în Arhivele Olteniei nr. 92 94, din 1937, pag. 275.

Dintr'un document provenind dela începutul sec. 17 cunoaștem pe *jupânul Nicola cămărașu Venețianul și jupân Sima dela Ocna, tatăl Zorii și al lui Pătru".* cf. *T. G. Bulat:* Contribuțiuni"... pag. 24.

In anul 1668 Iancu și Floarea, sora lui, vând o moșie și vie lui Costandin Bunești. In zapisul de vânzare iscălește ca martor și *„popa Nicula ot Vel Ocna". Idem,* pag. 20.

In anul 1673, Aprilie 3, Grigore Ghica orânduește pe *cămărașul Lamba dela Ocnele Mari* și pe Episcopul Ștefan să meargă să scoată proprietățile mănăstirii Slătioarele, care-i fuseseră cutropite. *Idem,* pag. 86.

In 1678 *Stan logofătul Cărpinișiarul ot Vel Ocnă* vinde lui Tănasie Sărăcinescul toată partea lui de moșie din Cheia. *Idem* pag. 56.

Dintr'un act de pe vremea stăpânirii austriace (1718—1739) se vede *că atunci era județ la Ocnele Mari un Radu,* iar jurații chesaricești cămări de acolo erau: *Costandin logofăt, Gheorghe logofăt, Pătru Simei cuvetul și Matei. Idem,* pag. 29.

In anul 1747, Iunie 30, Constantin Mavrocordat poruncește *biv-vel cămărașului Manole dela Ocnă* să aleagă moșie Episcopului Climent în hotarul Buneștilor. Manole era și isprăvnicel al județului Vâlcea. *Idem,* pag. 38.

1) Biserica Sf. Gheorghe dela Ocnele Mari este numită și biserica domnească. Ea a fost zidită de Statie „al doilea vistiar la orașul Ocnile ceale Mari ot sud Vâlcea", în anul 1676 [7185]. Turla i s'a făcut cu cheltuiala vistieriei.

sf. vase de argint suflate cu aur, un sicriaşi cu sfinte moaşte, o Evanghelie ferecată cu argint şi suflată cu aur, două cruci de argint, trei perechi odăjdii, o cădelniță de argint, opt coroane de argint, icoana cu Sf. Gheorghe îmbrăcată cu argint, nouă candele de argint, un policandru de Rusiia şi cărțile.

33) **Oraşu Ocna, mahalaua Afumaţi.** *Moşie moşenească.* Biserică de zid cu hramul sf. Ioan Botezătorul. Făcută de popa Chera i popa Radu i d-lui Dinu Neagii [1]) în anul 1793, Octomvrie 9 şi preînnoită de d-lui Mieilă Lupu sin Costandin

---

Biserica aceasta avea mertic de sare şi casele în care şedeau cămăraşii ocnelor. Locul acestor case şi pivnița au fost dăruite de Radu vistieru Ocnaru. Constantin Brâncoveanu, prin hrisovul dat preoților „Stan Sandu, popa Chira şi popa Stan" *hotărăşte ca această biserică să se numească domnească,* şi să aibă toate scutirile pe care le avea biserica domnească, iar preoții aceştia care slujeau la biserica domnească să fie mutați la biserica Sf. Gheorghe, întrucât vechea biserică domnească se dărăpănase. Vistierul Statie nu a putut zugrăvi biserica, atunci când a zidit-o. A fost zugrăvită tocmai în anul 7226 [1717—1718], de către jupân Duca dela Sinop, cămăraş la Vel Ocnă şi jupân Statie dela Cerna Vodă. In vremea când s'a zugrăvit, între slujitori era şi popa Stancu.

In anul 1802 s'a făcut o mare răsmiriță şi au ars ocna şi tot oraşul.

In 1806 au venit la Ocna pandurii Cârjalii şi atunci odoarele Bisericii Domneşti au fost luate de un Gheorghe şi puse în păstrare până a trecut primejdia.

In tinda bisericii este o piatră pe mormântul cocoanei Ecaterina, soția dumnealui „coconului Vasilache armaşu ot oraşu Ocna. Leatu 813, Octomvrie 19". cf. *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor Mari. Inscripții, documente, însemnări", în Arhivele Olteniei nr. 61—62, din 1932, pag. 221—225.

Vechea biserică domnească dela Ocne, pare să fi fost zidită de voevodul Alexandru Basarab în sec. XIV. cf. *I. Donat:* „Fântâna lui Alexandru-Vodă Mircea", în Arhivele Olteniei nr. 86 88, din 1936, pag. 462. Pe acest Basarab îl pomeneşte Brâncoveanu în hrisovul amintit, alături de alți domni care au acordat scutiri bisericii acesteia. Hrisovul lui Brâncoveanu e întărit şi de Const. Alex. Ipsilant în anul 1804, August 10; de Ioan Gheorghe Caragea în 1814, Iunie 4; de Grigorie Ghica în 1825, Dechemvrie 30.

In anul 1880 s'a reparat şi învelit cu tinichea; la 1882 s'a pictat, prin stăruința epitropilor Gheorghiță Năsipeanu, Toma Dumitriu şi primarului Petru Constantinescu.

Toate documentele acestei bisericii sunt în posesia preotului I. Antonescu, paroh al Ocnelor Mari. cf. *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor"... op. cit. pag. 223—225. A se vedea şi articolul „In legătură cu Biserica Domnească din Ocnele-Mari", de acelaş, în Arhivele Olteniei nr. 63-64, pag. 393.

In anul 1839 era preot la biserica domnească din Ocne, *Mihalache Dispotatu sin popa Gheorghe. cf. Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44, din 1838, fila 140.

Cu privire la biserica Domnească din Ocnele Mari se va vedea şi la *Vi·g. Drăghiceanu:* „Biserica Domnească din Ocnele-Mari, Vâlcea", în Bul. Com Monumentelor Istorice, V, fasc. 19, pag. 132—134. Tot la *V. Drăghiceanu:* „Monumentele istorice ale Olteniei" în Bul. Com Mon. Istorice, XXIV fasc. 69, pag. 128—130.

1) In pisanie îi zice Dinu Lupu. Sunt adăugați între ostenitori şi „dumnealor Ilie, Nedelcul şi Gheorghe". A se vedea pisania şi diferite însemnări de prin cărți la *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor-Mari", în Arhivele Olteniei nr. 61-62, pag. 229-230.

In anul 1839 era slujitor la biserica Sf. Ioan, preotul *Constandin sin Gheorghe Coman.* cf. *Arhiva Sf. Ep. Râmnic,* dosarul cit. fila 140.

Azi această biserică se numeşte Sf. Ioan Broşteni.

Lupu. Are sf. vase de argint, o cădelniţă de argint, o Evanghelie ferecată cu argint, două cruci de argint, trei rânduri odăjdii, zece coroane de argint, nouă candele de argint, o candelă mare de argint, cu patru mici, un policandru de alamă, făcut de [e]noriaşii bisericii, o chilie care şade o călugăriţă în ea.

34) **Oraşu Ocna, tot mahalaua Afumaţi.** *Moşie moştenească* [1]. Biserică de zid cu hramul Adormirea Precestii. Nu se ştie de cine este făcută. Preînnoită de polcovnicu Grigoraşi şi alţii, în anul 1746, Iulie 9. Are sf. vase de argint, două cruci

1) Din condica bisericii Adormirea dela Afumaţi, aflăm multe lucruri privitoare la această biserică. Ea a avut în trecut o mulţime de proprietăţi. Cel mai vechi document transcris aci este din anul 1751 şi se referă la „o livadă în Sohorăt".

In anul 1772, Ioana soţia răposatului Rizii sin D.cul, împreună cu copiii ei, dăruesc bisericii un loc de silişte în Bordeeşti.

In 1780, Ioan sin Dumitru Sârbu lasă danie bisericii un loc lângă livadia din Sohorăt, care fusese dăruită bisericii de Ene Goran.

Dintr'un zapis din anul 1803 al Catrinei Bordoa, la mâna nepotu-său Dinu sin Ioan Curteanul, *se vede că înainte de această biserică zidită la 1746, au fost o altă biserică veche, în locul căreia în 1803 era numai o cruce.* Locul cu crucea era proprietatea bisericii Adormirea.

In anul 1804, Costandin, nepotul lui Costandin Şapte Oichi, dă sf. biserici un locşor de moştenire „acolo unde au fost casa lui Dincă"... „Din podu lui Dumitrache, până în drumul cel mare, la deal până în poticică şi până în râu".

In 1809, postelnicul Ivan alege câteva petece de moşie ale biserecii: un loc lângă biserică; cel dat de Costandin ginerele lui Gheorghe Bogasierul „dela biserică peste drum"; *moşioara unde a fost biserica cea veche Maica Precesta;* o livadie de fân din hotarul Cosotii la deal; livadia din Sohorăt; un loc la Boldeşti; un codru de pământ la Făcăi, ce se chiamă Haraboi, şase fălci de livade „cu ceva pomi şi cu crâng".

La 1811, Petriţa Lungeanca dă bisericii un loc din Afumaţi, de care se va folosi, cât va trăi, Popa Pătru ot Vel Ocnă.

Biserica mai avea şi alte locuri care se pot vedea în condică.

Pe la sfârşitul sec. XVIII sunt cunoscuţi *Dragomir Cojocarul* şi *Constandin Minoiu* ca epitropi ai acestei biserici.

In anul 1825 erau epitropi *jupân Milea, Velea Abagiu şi jupân Ştefu Simion.* In 1826, tot aceştia erau.

Dintr'un zapis al bisericii sunt cunoscuţi preoţii slujitori aci în anul 1772: *Popa Radu Hulubescu, popa Matei, popa Mihoi şi popa Ioan za Afumaţi.* Acest popă Ioan pare să fie tot una cu popa Ioan ginerele lui Dragomir Cojocarul, epitropul bisericii. Popa Ioan a fost la rândul său şi el epitrop la Adormirea Precestii.

Intr'un zapis din 1803 sunt trecuţi ca martori şi *popa Ghearghe ot Afumaţi şi popa Pătru za Afumaţi.* Zapisul se referă la un loc al bisericii. Popa Pătru este trecut şi într'un zapis din 1811.

In anul 1825 s'a cumpărat un loc cu bani din cutia bisericii. Pe acest loc s'a făcut o bina cu banii lui Ivan Boşneagul. In zapisul de cumpărare al acestui loc, este semnat şi popa Costandin, slujitorul bisericii.

Toate aceste date privitoare la biserica Maica Domnului-Afumaţi, s'au extras şi s'au expus cronologic de către mine, servindu-mă de condica bisericii publicată de *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor-Mari", în Arhivele Olteniei nr. 61—62, pag. 225—229.

Preoţii ce slujeau în 1839 la biserica Adormirea din Afumaţi: *Nicolae sin Dumitru Trişcul şi Nicolae sin papa Costandin.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic* loc. cit. A se vedea la *Pr. M. Răuţu:* „Monografia eclesiastică a jud. Vâlcea", pag. 94.

de argint, o cădelniță de argint, trei perechi odăjdii, două candele de argint, două policandre de alamă și altu de sticlă, făcute de tictorii [sic] bisericii și un codru de pământ, care aduce bisericii pă an lei 120, și cărțile.

35) **Orașu Ocna.** *Moșie moșteneascâ.* Biserică de zid cu hramul Sfinții Voivozi. Făcută în anul 1711, Maiu 3 de popa Nica răposatu și preînnoită de cuviosul arhimandrit Nectarie, egumenu sf. mănăstiri Cozia [1]. Are sf. vase de argint, o Evanghelie ferecată cu argint și suflată cu aur, trei cruci de argint, o cădelniță de argint, cinci rânduri odăjdii, șase coroane de argint, opt candele de argint și una mare cu patru mici, două policandre de alamă, are și niște locșoare care aduc bisericii lei 100 pă an.

36) **Orașu Ocna: Trăistari.** *Moșia Sf. Episcopii Râmnicu* [2]. Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică [3], făcută

1) Această biserică se mai numește și „Biserica cu Bradu". Biserica a fost făcută în anul 1711 de popa Nica. Dupăcum spune pisania, la începutul sec. XIX biserica se ruinase într'atât, încât era aproape să cadă. Strănepotul lui popa Nica, anume Nectarie ieromonahul a început preînnoirea ei, în anul 1839. Dar acest ieromonah nu s'a învrednicit s'o vadă sfârșită și „netrăind a săvârși deplin", a terminat-o fiica lui Zinca, în anul 1844, Septemvrie 14, împodobind-o cu zugrăveală, „ostenitori fiind dela început până la sfârșit, popa Ion Petre". cf. *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor-Mari", în Arhivele Olteniei nr. 63—64, din 1932, pag. 366. Aci se găsește transcrisă pisania. Pisania se mai găsește transcrisă și la *T. G. Bulat:* „Inscripții din bisericile Olteniei", în Arhivele Olteniei nr. 2—3 din anul 1922, pag. 243 244.

Din condica bisericii vedem care era starea acestui sf. lăcaș în anul 1839: „Sf. biserică de zid cu două turle dă lemn noi. Două clopote, unul mai mare și altul mai mic. O curte a bisericii, dă zid, dă jur împrejur".

In 1839 biserica aceasta avea multe proprietăți în Ocne și împrejurimi și un bogat inventar de odoare sfinte, vase de argint, icoane de argint. etc. A se vedea la *C. Danilescu:* „Condica bisericii cu Bradu din Ocnele-Mari" în Arhivele Olteniei nr. 59—60, pag 80—88. Aci sunt transcrise toate documentele bisericii, dar nu cu data lor reală, ci în majoritate s'a pus data transcrierii în condică, adică anul 1839. O parte din documentele bisericii, transcrise după originale, se găsesc la *I. Donat:* „Bisericile Ocnelor Mari", în Arhivele Olteniei nr. 63 64, pag. 367—368.

Intr'un zapis din anul 1780, se menționează și preoții dela Bradu: *popa Costandin, popa Ioan și popa Ion.* cf. *I. Donat* op. cit pag. 367.

In anul 1839 slujeau la această biserică doi preoți: *Matei duhovnicu sin Statie și Ioan sin Pătru.* cf *Arhiva sf. Episcopii a Râmnicului,* dosarul cit. fila 140.

In 1842, popa Ioan sin Petre era epitrop al bisericii, împreună cu *jupân Gheorghe Craioveanul.*

In anul 1844, popa Ioan sin Petre era încă în viață, dar în 1848 nu mai trăia. In locul lui întâlnim alături de popa Matei duhovnicu, pe *popa Ioan sin popa Matei duhovnicu* cf. *C. Danilescu:* op. cit. passim.

2) Deasupra este scris cu altă cerneală: „Moșia Bistriții".

3) Intr'o catagrafie din anul 1832 se dau prețioase știri despre biserica Trăistari. Aci e copiată și pisania: „Sfânta biserică unde să prăznuește hramu Nașterea Precestii, făcută din temelie de robu lui Dumnezău Theodosie Șerban și cu tovarășii lui Toma, Stănislav, în zilele luminatului Domn Io Costandin V[oe]v[od], aflându-se episcop Râmnicului Chir Climent, leat 7256" (1747-48).

de Costandin Malache, ispravnicu din Râmnic şi alţi lăcuitori în anul 1794, Octomvrie 9. Are sf. vase de argint, două rânduri odăjdii, o cădelniţă de argint, un policandru de alamă, cinci candele de argint şi alte lucruri şi cărţile.

37) **Buda** [1]) *Moşia sf. mânăstiri Cozia.* Biserică de zid cu hramul Sf. Troiţă, făcută de Antonie monah i de un Petrişor Abagiu, în anul 1760, Noemvrie 11. Are sf. vase de cositor, o cădelniţă de alamă, are şi o parcea de moşie, care aduce bisericii lei 400, care să dă cu arendă, şi cărţile.

38) **Metofu Cozila ot Râmnic.** *Moşia Sf. Mănăstiri Cozia.* Biserică de zid cu hramul Buna Vestire. Făcută de răposatu Ioan Mandinescu şi arhimandritul Nistor, în anul 1764, Dechemvrie 9. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, patru coroane de argint, o cădelniţă de alamă şi case.

Plasa Otăsăului

1) **Satul Buneşti** [2]). *Moşia d-lui plocovnicului Ioan Bunescu.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de d-lui

---

Catagrafia spune mai departe: „Sfânta biserică [e] surpată de cutremur cu totu. Boltele surpate înlăuntru cu totu. Clopotniţa surpată". *I. Vârtosu:* „Biserici de lemn şi cruci de piatră din jud. R.-Vâlcii". Bul. Com. Mon. Istorice Anul XXVI, fasc. 78, Oct.—Dec 1933, pag. 185, col. I.

In anul 1839 la biserica din Trăistari era slujitor *Preotul Costandin duhovnicu sin Popa Gheorghe.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44 din anul 1838, fila 140.

Datele din cele două catagrafii (a noastră şi cea din 1732), nu se potrivesc. Probabil că la 1794, biserica a fost reparată de Costandin Malache.

1) Intr'un izvod al documentului din 1633 prin care Matei Basarab dă mânăstirii Slătioarele, satul Stolniceni, este vorba şi de satul Buda. Ştirea despre acest sat este din secolul XVII. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni".. pag. 83.

Catagrafia din 1832, publicată de d-l I. Vârtosu în Bul. Com. Mon. Istorice, grăeşte despre schitul Buda astfel: „Sfânta biserică unde să prăznueşte şi să cinsteşte hramul prea sfintei Troiţe s'au făcut din temelie cu toată cheltuiala robului lui Dumnezău Pahomie (în catagrafia noastră spune Antonie) monah, care acest părinte au dat moşie sfântului schit, adecă: ogrăzi dă pruni, locuri pentru bucate şi pădure; şi această moşie să află vreo câţiva ani şi o stăpânesc în sălnicie şi nu voesc să dea sfântului schit nimic, nici clacă, nici nimic din havaet şi au ajuns sfântul schit la mare hal, dă stă mai să se sfărâme, iar cât pentru hrisoavele şi ocolnicele, să află la unul din lăcuitorii aceia ce să află şăzători pă moşia schitului şi nu voeşte să le arate". cf. *I. Vârtosu* op. cit. Bul. C. M. I. XXVI, fasc. 78, pag. 188, col. I.

In anul 1839 era preot la Buda, *Ioan sin Dinu Călugăriţa.* Cartea de preoţie să furase din casă împreună cu toate lucrurile ce au avut. Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* op. cit. fila 140, verso.

2) Despre satul Buneşti ne pomeneşte un document din anul 1500 [7008]. In acest an Radu Vodă cel Mare întăreşte fraţilor Cârstea şi Cârstian, moşie în *Buneşti,* Cacova şi Govora. Vezi la *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei. Secolul XVI, XVII şi XVIII", R.-Vâlcii Tip. Viitorul Vâlcii, 1925, pag 12.

In anul 1610, Radu Vodă Şerban întăreşte cumpărăturile cele multe de moşii şi rumâni pe care le-a făcut Anghel Comisul în Buneştii de Sus. *Idem* pag. 15—16.

Stati logofătu în anul 7291 [1783], Martie 5. Are Sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, şase candele [de] madem, o cădelniţă [de] alamă şi cărţile.

2) **Satu Buneşti, mahalaua Zorneşti.** *Moşia Sfintei Episcopii Râmnicu.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de popa Pătru Avrămescu şi alţi lăcuitori, în anul 7305 [1797], Mai 5. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă.

Dar n'a trecut multă vreme şi Anghel Comisul a murit. In anul 1612 Radu Vodă Mihnea întăreşte Sf Episcopii dela Râmnic dania moşiei Buneşti făcută de Anghel Comisul, care a cerut ca să-i „zacă oasele la această Sf. Episcopie". Această dorinţă i-a fost îndeplinită şi numele lui a fost scris la sfântul jertfelnic. Vezi la *T. G. Bulat,* op. cit. pag. 17.

In anul 1654, unchiaşul Mihăilă cu feciorii lui vând partea lor de moşie din Buneşti Episcopului de Râmnic Dionisie. *Idem,* pag. 18.

Tot în acest an Gavriil monahul, popa Vlad şi Antonie din Buneşti dăruesc Episcopului Dionisie locuri în Buneşti, ca să li se pună numele în pomelnicul cel mare al Episcopiei. *Idem* pag. 18.

La 24 Mai 7205 [1697] Ioan Monahul „pre nume mirenesc Iane ot Vel Ocnă" vinde Episcopului Ilarion al Râmnicului toată moşia lui din Buneşti. *Idem* pag. 21.

Diaconul Nichifor a dăruit partea sa de moşie din Buneşti Sf. Episcopii a Râmnicului, pe vremea episcopului Ştefan. Pe vremea episcopului Damaschin nu se mai ştia hotarul acestei moşii. Deacea el dă şi carte de blestem locuitorilor ca să arate pe unde se întinde moşia dăruită de diaconul Nichifor. Moşnenii ceruţi cu cartea de blestem mărturisesc, în anul 1724, că au văzut când Episcopul Ştefan a însemnat hotarul pe un gorun. Unii au văzut chiar pe Episcop când a dat cu chilomul în gorun ca să-l însemneze. cf. *Bulat* op. cit. pag. 24. In anul 1725, Gligore Băleanul şi Ilie Ştirbei aduc şase megieşi la Episcopie şi întăresc hotarul moşiei diaconului Nichifor. *Idem* pag. 27.

Patrimoniul Episcopiei de Râmnic, la Buneşti, sporeşte în anul 1731 prin vânzarea pe care o face Iana, Episcopului Inochentie. Moşia ei făcea parte din hotarul Buzdugilor şi era alăturea cu moşia Sf Episcopii din Buneşti, pe din jos. In 1732 altă moşie din Buneşti e cumpărată de Episcopie. *Idem* pag. 31—41.

Barbu Gănescu, biv vel paharnic, Badea biv vel logofăt, Barbu Oteteleşanu şi Ilie Zătreanu hotărăsc moşia Buneşti a Sf. Episcopii Râmnic, în anul 1749. *Idem* pag. 42.

Moşnenii din Cacova stăpâneau în silnicie o parte din moşia Episcopiei dela Buneşti şi anume a patra parte din hotarul Buneştilor, ce-i zicea Veveriţa. In anul 1725 Barbu Văcărescu, mare ban al Craiovei, cercetează această pricină şi o trimite în judecata divanului. *Idem* pag. 46—47.

Unii locuitori din Buneşti nu mai voiau să dea otaştina din vin şi rachiu, cuvenită Sf. Episcopii Râmnicu. La 18 Noemvrie 1773, Paharnicul Zamfirache le porunceşte să plătească otaştina, căci altfel vor fi pedepsiţi. *Idem* pag. 49—50. Dar în anul 1790 sătenii din Buneşti nu mai vor să dea dijmele Episcopiei. Tudorică, căpitanul plaiului Cozia ia măsuri de îndreptare. *Idem* pag. 52—53.

In Memoriile Generalului von Bauer, alcătuite în 1772 e trecut şi satul Buineşti [sic] „situat pe râul Birsa". cf. *C. I Karadja:* „Oltenia după Memoriile generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924, pag. 304.

La Buneşti au fost două biserici de lemn. Biserica cu hramul Cuvioasa Paraschiva nu se ştia, în 1832, de cine a fost făcută. Era „veche, fărâmată, dar acum preînnoită de robul lui Dumnezău Statie, cu leat 7291 [1783]". cf. *I. Vârtosu:* „Biserici de lemn şi cruci de piatră", Bul. Com. Mon. Istorice, fascicola 77, pag. 137, col. I.

Preoţii din Buneşti. In anul 1610 este cunoscut popa Tudor. cf. *Bulat op. cit.* pag. 15. Tot în acest an este cunoscut popa Stanciu cu prioteasa lui Voica. *Idem* pag. 16. Popa Pârvu tot în anul 1654. *Idem* pag. 19. Popa Badea ot Buneşti,

3) **Stoineşti** [1]. *Moşie moşteneascǎ.* Bisericǎ de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Fǎcutǎ de protopopu Radu şi cu un popa Nicolae, în anul 7050 [1542], Avgost 3. Are sf. vase de cositor, o pereche odǎjdii, o cǎdelniţǎ de alamǎ.

4) **Satul Stoineşti.** *Moşie moşteneascǎ.* Bisericǎ de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Fǎcutǎ de popa Matei şi alţi lǎcuitori,

---

în 1663. Pag. 20. Popa State şi popa Nicola în 1724. Pag. 24. Din Buneşti era de felul lui şi Teofil egumenul ot Arnota în anul 1654. Pag. 18. A se vedea şi la *Pr. D Cristescu:* „Arnota", R.-Vâlcii. Tip. Ep. Vartolomei, 1937, pag. 59

In anul 1839 erau la Buneşti trei preoţi: *Grigore sin diaconu Costandin, Costandin duhovnicu sin Mihai şi Ioan sin popa Costandin.* Erau şi doi diaconi: *Costandin sin popa Petre şi Costandin sin diaconu Dumitrul.* Vezi *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 140 verso, col. II.

In anul 1736 este cunoscut şi un *Anghel pârcǎlab* la Buneşti. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni"... pag. 35.

1) Trebue sǎ fie acte şi mai vechi despre satul Stoeneşti, dar cel pe care îl cunosc eu ca mai vechiu este zapisul popii Pǎtraşcu, feciorul lui Mihail Cǎlugǎru, prin care a închinat la Episcopie, cinci locuri de livadie în lunca Stoeneştilor. Zapisul este din anul 7194 [1685-1686]. Un alt zapis care vorbeşte de Stoeneşti este cel al *popii Muşat din Stoeneşti,* pentru vânzarea unui loc din Buneşti, Sfintei Episcopii, în anul 7196 [1687-88]. Urmeazǎ zapisul lui Ioan Gherasim din anul 7197 (1788-89). cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni..." pag. 26.

In catastiful locurilor de cumpǎrǎtoare şi de schimb ale lui Stǎnilǎ vǎtaful din Cacova, catastif ce dateazǎ din prima jumǎtate a sec. XVII, este trecutǎ şi o cumpǎrǎturǎ şi un schimb cu *popa Stanciul de în Stoeneşti.* Vezi la *Ion Donat:* „Documente olteneşti felurite", în Arhivele Olteniei nr. 89-91 din 1937, pag. 98.

La hotǎrîrea moşiei Buneşti, fǎcutǎ in anul 1748 de patru boeri hotarnici, este chemat sǎ dea mǎrturie, ca megiaş, şi bǎtrânul *Jane Vâlcan din Stoeneşti.* cf. *T. G. Bulat* op. cit. pag. 43.

La 3 Noemvrie 1753, Constandin Mihai Gehan Racoviţǎ Voevod întǎreşte dreptul de vinǎriciu dela satul Stoeneşti-Mǎglaşi, dat de Duca Vodǎ mânǎstirii Slǎtioarele. Vezi la *T. G. Bulat* op. cit. pag 87.

Intre mǎrturiile chemate pentru a stabili dreptul de proprietate al mǎn. Arnota asupra unei pǎrţi din moşia Bogdǎneşti, în anul 1772, este şi Dionisie *ieromonahu ot Stoeneşti.* cf. *Pr. D. Cristescu* „Arnota", pag. 144.

In memoriile Gen. von Bauer, scrise în anul 1772 este trecut şi satul *„Stoineschti, sat cu o bisericǎ, situat pe Bîrsa".* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia dupǎ Memoriile Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14 din 1924 pag. 304

Intr'o catagrafie din anul 1832 se spune cǎ „Sfânta bisericǎ unde se prǎznueşte Sfântului Nicolaie, (e) fǎcutǎ de Popa Matei, cu leat 7268 (1759-60), în zilele Domnului Alexandru Ipsilant Voevod, aflându-se Episcop al Râmnicului Chir Climent". Data construirii acestei biserici se potriveşte cu cea din catagrafia noastrǎ, dar Episcopul Climent se retrage din scaun în anul 1749 şi Alexandru Vodǎ Ipsilant domneşte în Muntenia, prima datǎ, între anii 1774—1782.

Despre cea de a doua bisericǎ din Stoeneşti se spune: „Sfânta bisericǎ unde se prǎznueşte hramu, Cuvioasii Paraschivi, (e) fǎcutǎ de robu lui Dumnezǎu Dumitraşcu i Grigore brat, cu leat şters din vechime, iar din prenoire leat 7234 (1815—1816)." *I. Vârtosu* op. cit pag. 137. col. I.

Intre preoţii din Stoeneşti sunt cunoscuţi *Popa Pǎtraşcu,* între anii 1685—1686 şi *Popa Muşat* între anii 1687—88. cf. *T. G. Bulat* op. cit. pag. 26 La începutul sec. XVII este cunoscut *„Popa Stanciul de în Stoeneşti".* cf. *Ion Donat:* „Documente olteneşti felurite", în Arhivele Olteniei. nr. 89 din 1937, pag. 98.

Preoţii din 1839: *Statie sin popa Nicolaie, Gheorghe sin diiaconu Cozma, Ion sin diiaconu Constandin, Constandin duhovnicu sin popa Grigore, diiaconul Nicolae sin popa Papa, nevolnic, diaconul Ioan sin Diaconul Petre.* Vezi în *Arhiva Sf. Ep. Râmnicu* dos. 44 din 1838, fila 140,

în anul 7268 [1759], Noemvrie 4. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și cărțile.

5) **Bârlogu** [1]). *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de popa Preda și popa Dumitru și alți lăcuitori, în anul 7265 [1757], Iulie 9. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă.

6) **Tot satu Bârlogu.** *Moșie moștenească.* Biserică de emn cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută de diaconu Gheorghe și alți lăcuitori moșteni, în anul 1825, Iunie 6. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și cărțile.

7) **Bărcanele** [2]). *Moșia sf. mânăstiri Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul sf. Troiță, făcută de Măria Sa Vodă Costandin Basaraba și alți lăcuitori, în anul 7214 [1706], August 7. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și cărțile.

8) **Păușești** [3]) *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul sf. Voivozi. Făcută de popa Lazăr și Radu Avrămescu

---

1) Preoții din satul Bârlog în anul 1838: *Popa Toma duhovnicu sin popa Constandin, popa Ioan sin popa Gheorghe, popa Ioan sin popa Toma, popa Ioan sin popa Constandin, popa Ioan sin popa Ioan, mort; diiaconul Zamfir sin diiaconul Tudor, diiaconul Gheorghe sin diiaconul Gheorghe, diiaconul Dumitru sin popa Constandin, nevolnic; popa Cozma sin diiaconul Ioan, popa Gheorghe sin popa Costandin, popa Grigore sin diiaconul Gheorghe. diiaconul Ianache sin Nicolae, diiaconul Ioan sin popa Voinea.* cf. *Arhiva, Sf. Episcopii Râmnicu* loc. cit.

2) Poate că aceasta e o ctitorie necunoscută și măruntă a evlaviosului Constantin Brâncoveanu, pentrucă nu găsesc nicăeri că acest Domnitor a făcut biserica din Bărcanele. Vezi *V. N. Drăghiceanu:* In amintirea lui Constantin Brâncoveanu 1714-1914. Lăcașurile Voevodului și vieața lui. București, Göbl, 1914.

Preoții din Bărcanele în anul 1834: *Ioan duhovnicu sin popa Lazăr Băleanu,* hirotonisit în anul 1795, pe seama bisericii din Bărcanele. El trăia și în anul 1838; *Radu popa Lazăr Băleanu,* hirotonisit în anul 1813, *diaconul Gheorghe Statoga,* hirotonisit în anul 1811 și *diaconul Gheorghe popa Ion Popescu,* hirotonisit în 1820. Acest diacon nu mai era în 1838 la bis. din Bărcane; în schimb găsim atunci pe preotul *Constandin sin Nicolae* cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie din Vâlcea", 1834. în Arhivele Olteniei nr. 92 din 1937, pag. 349 351 și *Arhiva Sf. Ep. Râmnic* dos. citat fila 138, col. I.

3) In Memoriile Generalului von Bauer, scrise în anul 1772, este trecut și „Pauzeschti, sat situat pe Oltessul (Otăsău)". cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. gen. von. Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14, pag 304.

La biserica Sf. Voevozi erau în 1834 următorii slujitori: *Radu sin popa Dumitru Ursărescu* duhovnic, hirotonisit în anul 1808; *Costandin diaconu Tudor Păușescu,* hirotonisit în 1813; *Gheorghe diaconu Dumitru Popescu,* hirotonisit în 1804; diaconul *Păun Andreescu,* hirotonisit în 1818; diaconul *Gheorghe sin diaconul Gh. Crânguș,* hirotonisit în 1807; diaconul *Gheorghe popa Dumitru Păușescu,* hirotonisit în 1783.

Tot la această biserică în 1838 erau preoții: *Radu sin popa Dumitru Ursărescu, Radu sin popa Badea.* Diaconii: *Gheorghe sin diaconul Gh. Crânguș, Păun sin Andronie* (Andreescu?), *Gh. sin popa Ioan, Ioan sin diaconul Dumitru Buzilă,* făr de carte. cf. *V. Antoniu* op. cit. pag. 351 și *Arhiva sf. Episcopii Râmnicu* loc. cit.

La biserica sf. Nicolae, în anul 1835 erau următorii slujitori: *Popa Tă-*

şi cu alţi lăcuitori, în anul 7285 [1777], Martie 10. Are sfintele vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă şi cărţile.

9) **Păuseşti, mahalaua Tălvici.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de d-lui Dumitrache Genuneanu şi alţi [e]noriaşi de aci, în anul 1833, Mai 15. Are sf. vase de cositor şi o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă şi cărţile.

10) **Cernelele** [3]. *Moşia sf. mănăstiri Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul Adormirea Precestii. Făcută de Matei Borcea cu alţi lăcuitori, în anul 1811, August 10. Are sfintele vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă şi cărţile.

11) **Şărbăneşti** [1]. *Moşia sf. mănăstiri Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de d-lui Tudor Grămescu şi alţi lăcuitori, în anul 1740, Dechemvrie 24. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, un policandru de lemn făcut de [e]noriiaşii bisericii, o cădelniţă de alamă şi cărţile.

---

nasie sin popa Badea Păşuşescu, hirotonisit în 1820; *popa Ion Tudor Brânzei,* hirotonisit în 1810; *diaconul Ion sin diaconul Dumitru* şi cântăreţ era *Gheorghe diaconul Dumitru Păuşescu.*

In 1838 erau preoţii: *Tănasie sin popa Pavel, Ioan sin Tudor, Nicolae sin popa Tănasie* care avea cartea de hirotonie la protopopul Ilie. cf. *Arhiva Sf Episcopii R.* loc. cit.

3) Preoţii din Cernelele în 1834: *Radu popa Badea Popescu,* hirotonisit în anul 1820, *Tudor Gligorie Costescu,* hirot. în 1833, *Gheorghe Pătru Cerneanu,* hirot. în 1883 şi *diaconul Ilie Rădoi Cerneanu,* hirot. în 1818. cf. *V. Antoniu,* loc. cit.

1) Despre satul Şerbăneşti ne vorbeşte un zapis din anul 7183 (1674-75) *T. G. Bulat*: „Contribuţiuni"... pag. 26.

In harta lui Schwantz, făcută în anul 1720 este trecut şi satul Şerbăneşti de pe Otăsău. cf. *Ioan C. Băcilă*: „Oltenia sub Austriaci", 1818-1739, în Arhivele Olteniei nr. 13 din anul 1924, pag. 235.

Mai bogate sunt informaţiile pe care ni le dau despre Şerbăneşti Memoriile Generalului von Bauer (1772). Iată ce spun aceste memorii: *„Schirbaneschti, sat cu o biserică, o moară, un izvor şi vii, situat pe Oltesul (Otăsău)".* cf. *C. I. Karadja*: „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14, pag. 304.

In anul 1674 e cunoscut *diaconul Nichifor din Şerbăneşti,* care închină Sf Episcopii Râmnicu partea lui de moşie din Buneşti. cf. *T. G. Bulat.* op. cit. pag. 26.

Slujitorii acestei biserici în anul 1834: *Popa Constandin sin popa Stanciu Popescu, popa Ilie sin popa Constandin Popescu, diac. Pătru sin popa C. Popescu, diac. Ion Tănase Licsandrescu. Vezi la V. Antoniu*: „O catagrafie..." în Arh. Olteniei nr. 92. pag 351.

In anul 1838 mai cunoaştem pe diaconul *Petre sin popa Dicu* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului* dos. 44 din 1838, fila 138.

12) **Mânăstirea Surpatele**[1]**.** *Moşia mânăstirii.* **Biserică de zid cu hramul Sf. Troiţă. Făcută de Măriia Sa Prea Inălţatul nostru Domn Io Constandin Basaraba Brâncoveanul Voivod,**

---

1) Mânăstirea Surpatele a fost clădită dintru început din lemn. Ea era ctitoria boerilor Buzeşti. Vezi la *Maior Buzescu:* „Reconstituiri istorice" etc., partea II, pag. 78-79, cit. după *I. Donat:* „Fundaţiunile"... pag. 76. Pisania ne spune că „zidită a fost oareşcând de Buzeşti, însă mică şi prost lucrată, iară apoi după multă vreme, stricându-să, surpându-să, bl[a]gocestiva şi buna creştină Doamna Maria a luminatului şi înălţatului Ioan Constandin Basarab ...din temelie au ridicat-o... săvârşindu-se la anul de la Adam 7214 [1796], msţa Avgost. 1 d". — *N. Iorga:* „Inscripţii", vol. I, pag. 182-183.

Cunoaştem şi ce posesiuni avea această mânăstire: Avea o parte din moşia satului Căineşti, dăruită de Neagoe Basarab; satul Serbăneşti, dăruit de Radu Şerban; Vulpeni şi Grua (?) dăruite de Matei Basarab; o parte din Bărbăteşti, scutire de dijmărit şi oierit şi a zecea parte din vinul dela Căineşti şi Bodeşti, dăruite prin hrisovul lui Şerban Cantacuzino; zece posluşnici îi avea prin privilegiul dat de Constantin Brâncoveanu, etc. vezi la *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii Române din Oltenia", pag. 271.

In *Memoriile Generalului von Bauer,* din 1778, este trecută şi mânăstirea „Surpatele, mânăstire situată pe Oltessul"-(Otăsău), cf. *C. I. Caradja* op. cit. în Arhivele Olteniei nr. 14, pag. 304

In anul 1815 era stariţă la Surpatele, cuvioasa Melitina, o femee foarte capricioasă care s'a certat cu toată lumea: cu preoţii mânăstirii, cu sătenii, cu ţiganii, cu posluşnicii etc. Totuşi, stariţa Melitina a adus şi îmbunătăţiri prin reparaţiile făcute sf mânăstiri, clopotniţei, chiliilor etc. Pricinile dintre stariţă şi subalternii săi au fost cercetate la 14 Aprilie 1815, de către arhimandritul Gherman Hurezeanu şi Constandin Săulescu, judecător. Reaua conducere a stariţelor dela Surpatele şi mânăstirea Dintr'un Lemn ajunge la cunoştiinţa banului Grigore Brâncoveanu, urmaş al ctitorilor, care recomandă ca epitropi ai acestor mânăstiri pe Gherman Hurezeanu şi pe pitarul Nica Vlădescu.

Această situaţie nu i convine ambiţioasei Melitina, care „face paretesis", dă demise. E numită stariţă monahia Eftimia dela Mamul.

Din catastihul făcut de arhimandritul Gherman Hurezeanu şi Ioan Sutescu, în ziua de 18 Iunie 1815, cu prilejul instalării stariţii Eftimia, vedem cât de bogată era gospodăria mânăstirii la această dată Intre proprietăţi vedem că mai avea: moşia Vulpeni (Romanaţi), moşia Drăgoiu (Argeş), moşioară la Bărbăteşti, moşia Surpatele pe care se afla mânăstirea, o moară cu cupe pe Otăsău, făcută de stariţa Melitina, o viişoară la Titireciu şi o vie în dealul Călinei.

Moşia Vulpeni era arendată de şătrarul Theodorin din Drăgăşani, iar moşioara Bărbăteşti de popa Dinu.

In anul 1831 era îngrijitor la Surpatele Arhimandritul Hrisant Polovrăceanu. La 10 August el face cunoscut ctitorului Grigorie Brâncoveanu că a numit stariţă pe maica Elisaveta

Toate aceste ştiri le-am luat din *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dosarul nr. 5 din anul 1832, fila 1-17.

Stariţa Elisaveta avea o nepoată frumoasă numită Anica. Ea sta în mănăstire. Anton Pan, pe când era profesor la şcoala de grămătici dela Râmnic, preda muzica bisericească şi surorilor dela mânăstirea Surpatele şi Dintr'un Lemn. Indrăgostindu-se de sora Anica, a fugit cu ea în Ardeal, în anul 1838, cf. *C. N. Mateescu:* „Acte şi scrisori din trecut", în Arhivele Olteniei nr. 28. pag 419 - 420.

In anul 1832, era preot la mân. Surpatele, *Antonie sin Dumitru Juglea, hirotonisit în anul 1831.* In 1838 era tot acest preot. cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie"... în Arhivele Olteniei nr. 62 pag. 353 şi *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 138, r. col. I.

Despre mânăstirea Surpatele mai găsim scris la *V Drăghiceanu:* „Monumentele istorice din Oltenia", raport din anul 1921, în Bul. Com. Mon. Istorice, an. XXIV, fasc 69, pag. 122—125. cf. *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia eclesi-

în anul 17...[1]) Are sf. vase de argint, două perechi odăjdii, opt candele de argint, o cădelniță de argint, două sfeșnice de alamă, mari, un policandru de alamă, două cruci de argint, șapte coroane de argint, precum și case mari, făcute de[1])... și moșiile ce le are.

13) **Surpatele, schitul Colnicu**[2]). *Moșia sf. mânăstiri Surpatele.* Biserică de zid cu hramul Nașterea Precestii. Făcută de Sf. Sa Părintele Episcop Climent, în anul 1752, Maiu 10. Are f. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și cărțile.

14) **Mânăstirea Dintr'un Lemn.** *Moșia mânăstirii.* Biserică de zid cu hramul Nașterea Precestii. Făcută de răposatul Io Matei Basaraba Voivod[3]) și s'au preînnoit de răposatul Io Ștefan Cantacuzino Voivod, în anul 7224, [1715], Septemvrie 4.

---

astică a jud. Vâlcea" pag. 104-105. *Ion Donat*: „Fundațiunile religioase ale Olteniei" pag. 76, unde se mai dă și bibliografie.

Satul Surpatele avea în anul 1722 numai 27 de familii. Vezi la *N. Dobrescu*: „Istoria Bis. Române din Oltenia" pag 147.

1) Loc alb în original.

2) La schitul Colnicului era în 1834 preotul *Ion popa Anastasie Preatcă*, hirotonisit, în anul 1811 și diaconi: *Ion Dumitru Cârstoiu*, hirotonisit în 1795, *Ion popa Mirea Cârstoiu*, hirot. în 1806 cf. *V. Antoniu*, op. cit.pag. 351 –353.

3) Dar avem dovezi că această mânăstire exista și pe vremea lui Mihnea Turcitul, care îi dăruește în anul 1579, parte din moșia satului *Ciorăști (Vâlcea)*. Satul *Studinița din Romanați* îi este dat de același Domintor, în anul 1582. Radu Șerban îi dă în anul 1608, *satul Seaca. Gostavățul din Romanați* îl dobândește în anul 1626. In anul 1656 Constantin Cârnul îi dă satul *Popești pe Luncavăț (Vâlcea)* cf. *N. Dobrescu*: „Istoria Bis. Române din Oltenia", pag. 268 –270. O parte din moșia *Risipiți (Dolj)* îi este dăruită de boerii Filișani, *Idem* pag. 269. O altă parte din *Risipiți* e dăruită mânăstirii, în anul1711, de către Maria Cantacuzino, fata marelui spătar Iordache Cantacuzino, pentrucă maica ei Maria a fost înmormântată în Mân. Dintr'un Lemn. Pe atunci satul Risipiți era în Mehedinți cf. *A Sacerdoțeanu*: „Mânăstirea Dintr'un Lemn", în Arhivele Olteniei nr. 36 din anul 1928, pag. 142.

In anul 1731 inginerul austriac Weiss a alcătuit proecte de fortificație pentru mânăstirile și locurile strategice din Oltenia. Mân. Dintr'un Lemn nu era potrivită pentru asemenea lucru. Din prospectul ridicat atunci vedem cum arăta mânăstirea în 1731. cf. *Al. A. Vasilescu*: „Descrierea și proectele de fortificație... întocmite în 1731 de inginerul maior I. C. Weiss", în Arhivele Olteniei nr. 37—38 din anul 1928, pag. 254—55.

Un document din anul 1784 ne vorbește despre ispașa făcută la moșia Risipiți de către Dincu și Mihai. Vezi la *A. Sacerdoțeanu*: „Acte dela Mân. Dintr'un Lemn", în Arhivele Olteniei nr. 34, pag. 452.

La începutul sec. XIX era stareță Platonida, soră cu stareța Elisaveta dela Surpatele. Platonida repară mânăstirea din nou, împreună cu Arhimandritul Hisant Hurezanul, epitropul mânăstirii Dintr'un Lemn.

O stareță Platonida dela mân. Dintr'un Lemn a încetat din viață la 1 Ian. 1855. Safta Brâncoveanu, urmașa ctitorilor, recomandă ca stariță pe maica Epraxia. Episcopul Calinic îi împlinește dorința numind stareță pe Epraxia cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului* dos. 2 din 5 Ianuarie 1855, fila 34.

La Mân. Dintr'un Lemn zac oasele talentatului caligraf și zugrav vâlcean shimonahul Gherontie. cf. *T. G. Bulat*: „Inscripții din bisericile Olteniei", în Arhivele Olteniei nr. 6, pag. 132—133. Tot în Arhivele Olteniei nr. 54—55, pag.

Are sf. vase de argint, o Evanghelie ferecată cu argint și suflată cu aur, patru rânduri de odăjdii, două de catifea săpate și două de altă materie, un patrafir cu doisprezece apostoli, coronèle de mărgăritari, icoana Maicii Domnului îmbăcată cu argint peste tot, două cruci de argint, una mare cu pietre scumpe și boabe de mărgăritari, făcută de răposata starița Platonida, un policandru de alamă, mare, făcut de tictori (sic), douăsprezece candele de argint, treisprezece coroane de argint, o cădelniță de argint, casele preînnoite de starița care este acum, două sfeșnice mari de alamă.

15) **Mânăstireni.** [1]) *Moșia sf. mânăstiri Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de sf. mânăstire Dintr'un Lemn, în anul 7269 [1760], Octomvrie 6. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă.

16) **Bolnița mânăstirii Dintr'un Lemn** [2]). *Moșia mânăstirii.* Biserică de lemn cu hramul Nașterea Precestii. Făcută de sf. mânăstire în anul 7242 [1733], Septemvrie 4. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii și o cădelniță.

17) **Capul Dealului.** [3]) *Moșia mânăstirii Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de diiaconu Matei, popa Matei, popa Radu, în anul 1799, Octomvrie 8. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, un policandru de lemn.

125, este pecetea mân. Dintr'un Lemn pe care se vede cum arăta mânăstirea acum o sută zece ani.

Satul Mânăstirea Dintr'un Lemn era foarte populat în 1728. Avea șase preoți și trei diaconi, toți oameni cu stare: *Popa Sima* avea 16 stupi și un porc; *popa Fràncul*, 58 stupi și un porc; *popa Radul* 35 stupi și 3 porci; *Nicolae diaconul* 3 porci; *Radu diaconul*, 16 stupi și 8 porci; *popa Pană*, 14 stupi și 7 porci; *popa Stanciul*, 4 porci. cf. *D. Furtună:* „Preoțimea românească în sec. al XVIII-lea. Starea ei culturală și materială". Vălenii de Munte, 1915, pag. 100, nota 4.

La zidirea bisericii Adormirea din Drăgășani, a ajutat, în anul 1794, și *popa Costandin ot. Mân. Dintr'un Lemn*, cu Ioana ereița, dăruind zece taleri. cf. *Pr. T. Bălășel:* „Un manuscris din 1794 al lui Dionisie Eclesiarhul", în Arhivele Olteniei nr. 79—82, pag. 283.

In anul 1838 erau aci următorii preoți: *Scarlat popa Barbu Galbinu, Matei popa Matei Crețu și Ion sin diaconul Ioan.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului.* dos. 44 din 1838, fila 138, r. col. II.

Despre această mânăstire au mai scris: *V. Drăghiceanu:* „Monumentele istorice din Oltenia" în Bul. Com Mon. Istorice, XXIII, fasc. 69, pag. 125. *I. Donat:* „Fundațiunile..." pag. 60—61. Aci este dată și bibliografie.

1) In anul 1838 erau slujitori la biserica satului Mân. Dintr'un Lemn: *Popa Constandin sin popa Gheorghe Mehedinț', diaconul Ioan sin Ioan Mâț'a*, nevolnic. *Arhiva sf. Episcopii R.* dos. 44 din 1838, fila 138, col. II.

2) Tot în anul 1838, la Bolniță: *Popa Ioan sin Dănilă Ungureanu și popa Ștefan sin Ion Verigă. Arhiva sf. Episcopii R.* dos. cit.

3) Preoții dela Capul Dealului în 1838: *Gheorghe popa Radu Cireșeanu, Radu diaconul Ioan Cireșeanu.* Ibidem.

18) **Satul Foleştii de Sus.** *Moşia mânăstirei Bistriţa* [1]). Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Apostoli. Făcută de popa Filip în anul 1558, Septemvrie 18. Are sfintele vase de cositor, două perechi odăjdii, cădelniţă de alamă, un policandru de lemn,

19) **Tot Foleştii de Sus.** *Moşia mânăstirii Bistriţa.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Îngeri. Făcută de părintele Arhimandrit Evsivie al Arnotii, [2]) în anul 1809, Septemvrie 17. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă.

20) **Foleştii de Jos.** [3]) *Moşia mânăstirii Horez.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Erarhi. Făcută de sf. mânăstire Horez, în anul 1667 (sic), Martie 24. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniţă de alamă, un policandru de lemn.

21) **Tot Foleştii de Jos.** *Moşie moşteneascǎ.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Con-

---

1) Am cercetat catalogul posesiunilor mânăstirii Bistriţa, făcut în vremea Austriacilor (1731) şi n'am găsit aci satul Foleşti. Poate că după 1731 mân. Bistriţa ajunge în posesiunea acestui sat. *N. D brescu*: „Istoria Bisericii Române din Oltenia", pag. 245-246.

2) Nu-l găsim trecut în lista egumenilor dela Arnota. Poate era numai un simplu arhimandit. cf. *Pr. D. Cristescu:* „Arnota", pag. 65

3) Moşia dela Foleştii de Jos este a Hurezului din anul 1699, când nişte boeri îi închină jumătate din moşia lor dela Foleşti, iar jumătate le este plătită de către mânăstire. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mânăstirii Hurez", în Arhivele Olteniei nr. 79-82, pagina 301.

În memoriile Generalului von Bauer din anul 1778, găsim scris despre Foleşti: „Foleschti de Sus, Foleschti de Jos, *sate cu două biserici*, situate pe râul Bistriza". cf. *C. I. Karadja* op. cit. Arhivele Olteniei nr. 14. pag. 305.

Sătenii din Foleşti se împrumutau adeseori la mânăstirea Hurez. „Pentru osteneala banilor", adică drept dobândă, ei făceu diferite munci mânăstirii, în deosebi cărăuşie. Sunt cunoscute o mulţime de asemenea zapise pentru împrumuturi, între anii 1789-1800 *I. Ionaşcu:* „Anexe la Istoricul mânăstirii Hurez", Arhivele Olteniei nr 83 85, pag. 153-154. Mânăstirea Hurez avea în anul 1793 o moară la Foleşti Pentru pietrile ei a plătit egumenul Pahomie 35 taleri. *Idem*, în Arhivele Olteniei nr. 86-88, pag. 413.

In anul 1804 moşia Foleştii de Jos a Hurezului era arendată lui Hristodor armaşul. Egumenul Ghermano Trapezundios care urmează lui Pahomie nu mai vrea să dea moşia Foleşti în arendă lui Hristodor, pentru care lucru arendaşul se plânge fostului egumen Pahomie, dar Pahomie nu mai avea nicio putere acum. *Idem* pag 432-433. Cunoaştem şi inventarul mân. Hurez dela moşia Foleşti, în anul 1804: „Un pătul mare şindrilit, o pivniţă de bârne, una moară cu piatră" *Idem* pag. 430.

Din socotelile egumenului Pahomie cunoaştem şi pe unii preoţi dela Foleşti. In anul 1789 e cunoscut *popa Preda Ţonea;* în anul 1792, *popa Tănasie.* cf. *I. Ionaşcu:* „Anexe" în Arhivele Olteniei nr 83-85. pag. 153,

Preoţii din Foleşti în anul 1834: La Foleştii de Jos, bis cu hramul Trei Ierarhi: *Popa Constandin sin Gligore Greere, popa Tudor Dima Amza.* La bis. cu hramul Cuvioasa Paraschiva din Foleştii de Jos: *Popa Radu Costandin Panduru, Tănase Andrei Cucă.* La Sfinţii Apostoli dela F. de Sus: *Nicolae popa Costandin Popescu.* La Sfinţii Îngeri din F. de Sus: *Ion diaconu Ion Stroescu, Ion Popa Nicolae Burtea. cf. V. Antoniu:* „O catagrafie", în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 355.

Satul Foleştii de Jos avea 126 familii în 1834, iar Foleştii de Sus, 167 familii. *Idem.*

standin Panduru în anul 1757, Octomvrie 16. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și un policandru.

22) **Urși.** *Moșia lui Nicolae Tâlcoveanu* [1]). Biserică de lemn cu hramul Buna Vestire [2]). Făcută de Ioan Donciu și popa Costandin, în anul 1757, Octomvrie 16. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și un policandru.

23) **Urși, mahalaua Mehedinți.** *Moșie moșteneascǎ.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută de boer Costandin Ciuciu în anul 1819, Fevruarie 24. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă și cărțile.

24) **Popești** [3]). *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de boer Ion Ciuciu și de Barbu Simionescu, în anul 1780, [4]) Iulie 24. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță de alamă.

25) **Popești, mahalaua Siliștea Veche.** *Moșie moștenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinții Îngeri. Făcută de lăcuitorii moșteni în anul 1800, Noemvrie 17. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, o cădelniță.

---

1) Intr'o catagrafie din anul 1834 se spune că aci era moșia mân. Dintr'un Lemn. Întradevăr găsim în catalogul posesiunilor mân. Dintr'un Lemn și satul Urși, în baza unor documente din anul 1723. cf. *N. Dobrescu*: „Istoria Bisericii din Oltenia", pag. 270.

2) La Buna Vestire erau, în anul 1838, următorii preoții: *Costandin sin diaconul Ioan Ciuciu, Nicolae sin popa Ion Miticǎ, Ștefan sin popa Ion Stărăfitu.*

La biserica din Mehedinți era slujitor *popa Costandin sin diaconul Gheorghe Popescu.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii R.* dos. 44 din 1838, fila 138, col. II.

3) Despre satul Popeștii de pe Luncavăț ne vorbește un document dela Constantin Cârnul, din anul 7164 [1655-1656]. Pe atunci acest sat era al mân. Dintr'un Lemn. *N. Dobrescu*: „Istoria Bis. Române din Oltenia" pag. 269.

În harta lui Schwantz, lucrată în anul 1720, sunt trecute două sate cu numele Popești în jud. Vâlcea: Popeștii de pe Luncavăț și Popeștii de pe Olteț. *I. C Băcilă*: „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei nr. 13, pag 235.

În memoriile Generalului von Bauer (1778) se scrie despre acest sat: „Popeschti. *sat cu o biserică*, vii, pădure și o moară, situat pe Lunkawezul". cf. *C. I. Karadja*: „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14 pag. 305.

4) Dacă această biserică a fost făcută în anul 1780, trebue să fi fost o alta înainte de aceasta, căci în Mem. Gen. von Bauer, Popeștii este trecut sat cu o biserică.

În anul 1834 satul Popești avea 110 familii. *V. Antoniu* op. cit. pag. 368.

În anul 1838 erau la Sf. Nicolae următorii preoți: *Iorga [Gheorghe] sin Matei Orășanu, duhovnic; Marin Gheorghe Tudosăscu.* Diaconi: *Gheorghe sin Ion Berescu, Ioan sin diaconul Ioan Moșteanu, Iordache sin popa Ioan.*

La Săliștea Veche: Preoți: *Radu popa Stan Rizescu, Ioan Dumitru Gupsajă. Diaconi: Georghe sin Marin, Toma popa Radu Volcescu, Costandin sin Marin, Lazăr Mihailă Rizescu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului* dos 44 din 1838, fila 138 verso.

26) **Meeni.** [1]) *Moşie moşteneascǎ.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voivozi. Făcută de lăcuitorii moşteni, în anul 1715, August 24. Are sf. vase de cositor, o pereche odăjdii, un policandru de lemn, o cădelniţă de alamă.

27) **Dăeşti** [2]). *Moşia sf. mânăstiri Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de lăcuitorii moşteni în anul 1780, Octomvrie 14. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, un policandru de lemn şi o cădelniţă de alamă.

28) **Dăeşti, mahalaua Curţii.** *Moşia sf. mânăstiri Dintr'un Lemn.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de moştenii lăcuitori în anul 1829, Septemvrie 14. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de madem.

29) **Ciorăşti.** [3]) *Moşie moşteneascǎ.* Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de lăcuitori şi alţi ctitori, în anul 1784, Dechemvrie 27. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de madem.

---

1) În anul 1834, satul Meeni făcea parte din Dăeşti. În această vreme erau la Meeni următorii preoţi: *Barbu popa Barbu Armăşescu, Costandin Ion Bramaru.* cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie"... în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 368-69.

2) Printr'un hrisov dat în anul 1645, Matei Basarab Voevod dă satul Dăeşti, sf. mânăstiri Dintr'un Lemn. cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii din Oltenia" pag. 269.

În anul 1722 satul Dăeşti avea 104 familii. Austriacii îl cunoşteau ca sat mânăstiresc. *Idem* pag. 147.

În anul 1834, tot satul Dăeşti (Meeni, Dăeşti, Mahalaua Curţii) avea 172 familii.

Preoţii din Dăeşti în anul 1834: La Cuvioasa Paraschiva este *popa Tudor sin popa Barbu Armăşescu* La Intrarea în Biserică erau, *popa Ilie Costandin Rusu,* hirotonisit în anul 1824 şi *Ioan Dumitru Ghigu,* hirotonisit în 1791. cf. *V. Antoniu* loc. cit. pag. 368-69.

Într'o diată din anul 1833 sunt iscăliţi şi doi preoţi din Dăeşti: *Popa Ion Dăescu* (Ghigu, probabil) şi *popa Nicolae.* Vezi la *T. G. Bulat:* „Diate Olteneşti", în Arhivele Olteniei nr. 5 pag. 59.

3) Mihnea Vodă Turcitul, printr'un hisov din anul 1579, dă o parte din moşia Ciorăşti sf. mânăstiri Dintr'un Lemn cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii din Oltenia", pag. 269.

Ciorăştii de pe Luncăvaţ este trecut şi în harta lui Schwantz, alcătuită în anul 1720. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci"... în Arhivele Olteniei nr. 13, pag 235.

După zidirea frumoasei mânăstiri Hurezul, boerii din jur îi fac diferite danii. Între aceste danii este şi cea a lui Climent ieromonahul care-i dă bucuros 100 stânjâni moşie la Ciorăşti, lângă Şirineasa. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mân. rez", în Arhivele Olteniei nr. 78-82, pag. 301.

Această moşie n'o mai găsim trecută în catastihul mân. Hurez pe anul 1791. *Idem* op. cit. pag. 431-432. Totuşi mânăstirea avea legături cu oamenii din Ciorăşti. Egumenul Pahomie le împrumută cu zapise diferite sume de bani. Doi locuitori din Ciorăşti, Anghel al Stoicăi şi Cost. Bărlog, ziceau în anul 1789, prin zapisul dat la mânăstire, că *„să le lase locurile ce le au pă moşia mânăstirii* [la Ciorăşti] să le are şi pentru havaet să ducă 120 blane la Troian". *Idem,* în Arhivele Olteniei nr. 83-85, pag. 156.

30) **Frânceşti.** [1]) *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Vasile. Făcută de Tănase Mutuleanu şi Barbu şi Ion de aci, în anul 1810, Ghenarie 18. Are sf. vase de cositor, două candele de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, un policandru de lemn.

31) **Frânceşti,** *mahalaua Simioneştii. Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voivozi. Făcută de Radu Simionescu în anul 1806, Martie 29. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, un policandru de lemn.

32) **Mănăileşti.** [2]) *Moşie moştenească.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de ceauşi Florea Radu Ungureanu şi popa Ion, în anul 1759, Dechemvrie 4. Are sf. vase de cositor, trei rânduri odăjdii, o cădelniţă de alamă, un policandru de lemn.

În anul 1838 erau la biserica din Ciorăşti următorii slujitori: *Popa Marin sin diaconu Dumitraşcul,* duhovnic, *popa Vladu sin popa Teodosie; popa Teodosie* să află slujind la Bolniţa sf. Episcopii Râmnic; *diaconul Dumitru sin popa Dumitru.* Vezi în *Arhiva sf. Episcopii a Râmnicului* dos. 44 din 1838, fila 138 verso.

1) In anul 1661, Domnitorul Grigore Ghica dă mân. Dintr'un Lemn satul Frânceşti „cum suis iobbagionibus". cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bis. din Oltenia" pag. 264. Frânceştii era un sat mare. In anul 1722, Frânceştii care era proprietatea mân. Dintr'un Lemn avea 176 familii, iar Frânceştii moşneneşti avea 46 familii. *Idem* pag. 147.

In harta lui Schwartz este trecut sub forma mutilată *Frăneşeşti.* cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în „Arhivele Olteniei nr. 13, pag. 235.

Tot sub o numire deformată găsim Frânceştii şi în Memoriile Generalului von Bauer (1778): „*Vranzeschti sat cu o biserică şi vii, situat pe râul Bistritza*". cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14, pag. 305.

In anul 1745 este cunoscut boerul Tudor Frâncescul, care împreună cu alţi boeri hotarnici, hotărăsc moşia Crivina. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare",.... pag. 9.

In anul 1834 erau la biserica Sf. Vasile doi preoţi: *Trandafir Şt. Scurtu,* hirotonisit în anul 1804 şi *Constandin popa Nicolae Simionescu,* hirotonisit în 1832.

La Sfinţii Ingeri era *popa Nicolae diaconul Andrei Simionescu.* cf. *V. Antoniu:* „O catagrafie", în Arh. Olteniei nr. 92, pag. 353-355.

2) Bogatul boier Preda Brâncoveanu, mare vornic, unchiul Voevodului Const. Brâncoveanu, avea între alte sate şi Mănăileştii, pe care i-l întăreşte Mateiu Basarab. Vezi la *Ilie Chiriţă.* „Preda Brâncoveanu", în Arhivele Olteniei nr. 59-60, pag. 45.

In anul 1653, Păuna Vorniceasa a răposatului Brâncoveanul dă zapis de zestre fetei sale Ancuţa care se căsătoreşte cu Iorga postelnicul. Intre satele date ca zestre este şi satul Mănăileşti cu tot hotarul şi cu toţi rumânii. cf. *George Fotino:* „Un mănunchi de vechi documente oltene", în Arh. Olteniei nr. 7, pag. 222-223.

In harta lui Schwantz din 1720 e trecut şi satul Mănăileşti. Vezi la *I. C. Băcilă,* op. cit. pag. 235.

Satul Mănăileşti era în 1722 proprietatea schitului Mănăileşti şi n'avea decât 57 familii. cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bis. din Oltenia", pag. 147.

33) **Schitu Mănăileşti**[1]. *Moşia Sf. Mânăstiri Bistriţa.* Biserică de zid cu hramul Naşterea Precestii. Făcută de popa Ion şi Toma Sârbu în anul 1690, Mai 22. Are sf. vase de cositor patru perechi odăjdii, o cădelniţă.

34) **Genuneni.**[2]) *Moşia d-lui Dumitrache Genuneanu.* Biserică de zid cu hramul Sfinţii Ierarhi. Făcută de părintele Arhimandrit Ştefan şi Matei brat, în anul 1797, Februarie 17. Are sf. vase de cositor, patru perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă.

35) **Şirineasa**[3]). *Moşia Sf. Mânăstiri Horez.* Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de sf. mânăstire Horez, în

---

Pisania dela biserica Sf. Nicolae din Mănăileşti nu ni se păstrează în întregime. cf. *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile Olteniei", în Arh. Olteniei nr. 2-3, pag 240-241.

Preoţii dela biserica moştenească din Mănăileşti în anul 1834: *Nicolae sin Ilie Iagăru, Matei popa Ivan Popescu, Gheorghe popa Matei Popescu.* cf. *V. Antoniu* op. cit. în Arh. Olt. nr. 92 pag. 355.

1) Schitul Mănăileşti exista la 1606. căci Radu Şerban îi întăreşte locul pe care fusese ridicat Precum arată pisania dela 1684 (!) acest schit a fost ridicat din nou de „Pahomie monahu, ce s'au numit pre mirenie Papa postelnicul, fiul lui Iordache vel stolnic Pârşcoveanul, în zilele Domnului Costandin Voivod Brâncoveanu şi l-au închinat metoh sfintei mânăstiri Bistriţii". Altă pisanie pusă în pronaos spune că Pahomie monahul n'au fost apucat să-l zugrăvească şi l-au zugrăvit igumenul Dionisie în anul 1801. cf. *T. G. Bulat:* „Inscripţii"... în Arh. Olteniei nr. 2-3, pag. 239-240.

Schitul Mănăileşti, în afară de satul Mănăileşti, mai avea şi satele Chiceni din Vâlcea, Studina şi Drăgoteşti, Romanaţi. Printr'un hrisov din 1709-10 al lui Constantin Brâncoveanu, schitul era scutit de dijmărit, oierit, darea de vin şi avea şase familii de posluşnici. Printr'un alt hrisov mai vechiu 1689-90 al aceluiaşi Domnitor, schitul Mănăileşti avea şi 50 bolovani de sare dela Ocnele Mari. *N. Dobrescu:* „Ist. Bis. din Oltenia", pag. 275-76 *Alex. A. Vasilescu:* „Fântâna Obedeanului în sec. XVIII-lea", în Arh. Olteniei nr. 31. pag. 190 şi *I. Donat:* „Fundaţiunile", pag. 59.

Preoţii dela schit în anul 1834: *Costandin Stanciu Mănăilescu Jiianu, Ion diiaconu Vasile şi diaconul Nicolae Gh. Moşteanu Budulan.* cf *V. Antoniu:* „O catagrafie", în Arh. Olteniei nr. 92, pag. 355.

Azi biserica schitului Mănăileşti este biserică de sat. Are hramul Inălţarea Domnului, nu Naşterea Precestii cum din greşală spune catagrafia; sau poate mai avea încă un hram.

2) Insemnări din cărţile bisericii dela Genuneni şi inscripţia de pe crucea de piatră din curtea bisericii sunt transcrise de *T. G. Bulat:* „Inscripţii", în Arh. Olteniei nr. 2-3, pag. 241.

Preoţii din Genuneni, în 1838: *Andrei sin popa Ilie, Ioan, sin Ioan.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu* dos. 44 din 1838, fila 138 verso, col. II.

In Mem. Generalului von Bauer este trecut şi satul Genuneni *„Tschenonent, sat situat pe râul Bistriţa"*. In Arhivele Olteniei nr. 14, p. 305.

3) Prin hrisovul emis la 25 Aprilie 1695, Constantin Vodă Brâncoveanu dărueşte ctitoriei sale mân. Hurez o mulţime de moşii între care şi moşia *Şirineasa*, cumpărată dela un Isar şi boerii Olăneşti, (Radu log, Sima, Tudosie şi Drăghici), dela Gheoca Slăvitescu şi danie dela Stana Chiurcibăşoaia. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul Mânăstirii Hurez", în Arhivele Olteniei nr. 79-82, pag. 299.

Această moşie era bogată în goruni. De aci se aducea o mare cantitate de şindrilă de goruni şi blane de stejar, pentru acoperit lăcaşurile şi casele dela Horez. De aci se duceau în alte părţi şi aracii trebuitori pentru viile mân. Horez. Era aşa de mare pădurea de stejari a Horezului dela Şirineasa, încât numai pe ghindă se încasau anual 100 taleri. *Idem.* pag. 336 şi 338.

anul 1727, Avgost 15. Are sf. vase de cositor, trei perechi odăjdii, un policandru de madem, o cădelniţă de alamă, şapte candele de madem, o cruce de argint.

Egumenul Pahomie dela Hurez (1791-1804) a facut multe îmbunanătăţiri la moşia mânăstirii dela Şirineasa: două case de bârne, într'un acoperiş, şindrilite cu blane de stejar; două pătule mari şindrilite cu şindrilă de stejar; curte; a făcut o moară nouă, cea veche fiind stricată; a făcut la drumu mare un bordei mare (cârciumă), în care se vindea vinul mânăstirii. Tot Pahomie a plătit 100 taleri pentru deschiderea bisericii din Şirineasa, căci *„sf. biserică tot dela această moşie fiind pustie de mult şi lipsită de toate odăjdiile şi de sfintele vase, de sf. icoane, de sfeşnicele toate, cumpărându-le şi deschizând sf. biserică, să slujaşte într'însa sf. slujbă". I. Ionaşcu:* Anexe la „Istoricul mânăstirii Hurez", în Arhivele Olteniei, nr. 86-88, p. 422.

Despre legăturile mânăstirii Hurez cu locuitorii din Şirineasa vorbesc zapisele. Intr'unul din anul 1801 iscăleşte şi *Gligore pârcălab* (primar). *Idem,* nr. 83-85, pag. 156.

Am în faţă pomelnicul bisericii Sf. Nicolae din Şirineasa, pe care îl voi transcrie la vreme. In el este pus chiar în fila 1 boerul Iordache Schina, arendaşu. Acesta era probabil rudă cu Hrisant Arhimandritul, egumenul Hurezului, căci îl are pus în fruntea pomelnicului. Ori poate voia să-şi arate recunoştinţa faţă de un egumen care i-a dat în arendă moşia Şirineasa. Despre Iordache spune pomelnicul: „Acest boerenaşi au făcut la această sfântă biserică multe ajutoare, fiindcă să afla ţăind cu arendă moşiia Şirăneasa care faceri de bine şi ajutoare să vor însămna anume la fila cu nr. [loc alb], pentruca în veci să fie pomenit la sfântul jervelnic. *[1]835".*

Fila 1 verso: „Aceşte de mai jos arătate lucruri s'au făcut de d-lui boeru Iorgache Shinea (sic), arătat în urmă în pomelnic prin chiverniseala şi ostencala d-lui şi s'au dat la sfânta biserică a satului Şirineasa cu hramul sf-lui erarh Necolaie:

1 temeliia bisericii, 1 şindrilitu bisericii de iznov, 1 pardosala bisericii cu scânduri de jo[a]găr, 1 căzan spoit în care să botează copii[i], 1 ştean, 7 candele cositori, 2 ico[a]ne mari şi doo deosibite de răposata Marica, 1 prăznucari (sic) la iconostas, 4 po[a]le la icoanele împărăteşti, 2 p[o]ale la iconostas, 2 arvoane la uşile împărăteşti, 1 policandru de madem, 1 cruce la prestol, madem, 1 ipac la iconostas, 1 ceaslov mare bogat, 1 mic, ipac, 1 molifelnic, 1 leturghie noo, 1 veche s'au legat, 1 antimis, 1 potir cu tot tacâmu lui, 1 tavă de anafură [fila 2 recto], 1 catavasier, 2 perechi odăjdii, 3 patrafire, 3 perechi procoveţe, 1 masă la prastol, 1 ipac mai mică, la proscumidie, 2 feşnice (sic) mari, 2 ipac, mici, 1 ladă dă Braşov, 6 bucăţi cărţi legate. cu Evanghelia, 1 aurari (sic) pentru diiaconu, 1 feşnic de alama la proscomi[die].

Ghermano Arhimandritu
Hrisant Arhimandritu
Vladu iereu, Vasile, Ion, Ioan.

Fila 3: Pomelnicu răposati[i] Marichii... Această răposată Marica au făcut la această sfântă biserică un rând odajdii preoţăşti cu tot tacâmu şi 2 icoane împărăteşti şi 2 candele de cositori, ca în veci să fie pomenită la sfântul jerfelnic. *1830".*

Urmează alte 91 pagini de pomelnice, între care amintim pe cel al Mărgăritei dela Velcon, care a făcut o masă la prestol şi o pereche odajdii cu tot tacâmul lor şi cu procoveţele.

In anul 1839 sunt cunoscuţi la Şirineasa *Vladul iereul; popa Costandin sin popa Costandin. Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* dos. 44, fila 138 v., col. II.

36) **Slăviteşti** [1]. *Moşia d-lui Dincă Slăvitescu.* Biserică de zid cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Gheorghe Slăvitescu şi Ion, în anul 1810, Septemvrie 26. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

37) **Marcea** [2]. *Moşia mânăstirii Cozia.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Voivozi. Făcută de popa Ioan Guşatul, în anul 1773, Februarie 19. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

38) **Băbenii Ungureni.** *Moşia mânăstirii Bistriţa.* Biserică de lemn cu hramul Buna-Vestire. Făcută de sf. mânăstire Bistriţa, în anul 1777, Mai 19. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

---

1) Printr'un hrisov din 24 Aprilie 1613, Radu Mihnea întăreşte fraţilor Pârvu şi Radu, boeri din Slăviteşti, doi rumâni din Bălteni, ce le fuseseră contestaţi de alt proprietar. *C. C. Giurescu:* „Istoria Românilor", vol. II, partea I, ed. II, 1937, pag. 286.

Pe un zapis din anul 1639-40, pentru eliberarea unui rumân din Prundeni, sunt semnaţi ca mărturii din Slăviteşti: Tudor logofăt, Cernat vătaf şi Toma logofăt. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 305.

La 8 Dec. 1644, Matei Vodă confirmă lui Filip, fiul lui Stanciul din Baia de fier, stapânire asupra unei ţigănci cu fetele ei, pe care jupâneasa Antona din Slăviteşti susţinea că le-ar fi cumpărat dela Ioan Calugărul din Bârseşti. *Alex. Ştefulescu:* „Gorjul istoric şi pitoresc", Tg-Jiu, Tip. N. D. Miloşescu, 1904, pag. 10.

In nişte zapise din anul 1688 şi 1689 semnează ca martor şi Ghioca Slavitescu. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei", pag. 58-59.

Acest Gheoca Slăvitescu vinde partea sa de moşie dela Şirineasa lui Constantin Brâncoveanu Vodă, care o dă mânăstirii Hurez. *I. Ionaşcu:* „Istoricul mânăstirii Hurez", în Arhivele Olteniei, nr. 79-82, pag. 299.

In harta lui Schwantz din 1720, este trecut şi satul Slăviteşti. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

La 1759 boerul Ion Slăvitescu lasă prin diată partea lui de moşie dela Slăviteşti, nepotului său Gheorghiţă şetrariu (fiul Episcopului Grigorie Socoteanu al Râmnicului) şi nepoatei sale Catrina, fata şetrarului Radu Socoteanu. Moşia o lasă „împreună cu casele, cula, *sfânta biserică,* viea şi moara". *T. G. Bulat:* „Diate Olteneşti", în Arhivele Olteniei, nr. 5, p. 47-48.

In anul 1834 aveau moşie la Slăviteşti, d-ei visticreasa Elenca Slăvitescu şi mânăstirea Cozia. Satul avea atunci 116 familii. *V. Antoniu:* „O catagrafie", în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 370.

Preoţii din Slăviteşti în anul 1838: *Marin sin popa Ilie, duhovnic; Ion sin diiaconul Şerban. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838. fila 138 verso, col. II.

Acte privitoare la moşia Slăviteşti şi la boerii Slăviteşti sunt publicate de *M. Theodorian-Carada:* „Câteva acte vechi", în Arhivele Olteniei, nr. 32-33, pag. 305-314.

2) In pomelnicul bisericii din Urşani, scris în 1894 de Dionisie Eclesiarhul, este trecută şi „Florica prioteasa ot Marcea", care a ajutat cu 10 taleri şi 15 parale. *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1804 al lui Dionisie Eclesiarhul", în Arhivele Olteniei, nr. 51-52, pag. 314.

In anul 1838 era slujitor la biserica din Marcea preotul „Ioan Dănescu ot Dăneşti sud Argeşi, făr' dă carte dă această eparhie". *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

38) **Băbenii Rumâni**[1]). *Moşia sf. mânăstiri Bistriţa.* Biserică de lemn cu hramul sf. Nicolae. Făcută de Ion Ciridaru, în anul 1778, Martie 17. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii.

40) **Râioasa**[2]). *Moşia postelnicesii Tiţii Bonciulesii.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Impăraţi. Făcută de lăcuitorii satului în anul 1770, Septemvrie 23. Are sf. vase de cositor, două perechi odăjdii, o cădelniţă de alamă, un policandru de lemn şi cărţile.

Popa Ioniţă, protopop.

---

1) Intr'un hrisov din anul 1502 al lui Radu Vodă cel Mare, este vorba şi de satul Băbeni. Nu ştiu dacă este vorba de Băbeni-Bistriţa sau Băbenii de Olteţ. *Alex. Ştefulescu:* „Documente slavo-române", pag. 51.

Dar este sigur că în hrisovul emis de Neagoe Basarab în anul 7028 [1519-1520], prin care se întăresc mân. Bistriţa, mai multe sate, între care şi Băbenii, este vorba de Băbenii Bistriţii. *N. Dobrescu:* „Ist. Bis. Române din Oltenia", pag. 245.

In anul 1646, Octomvrie 5, Ion, fiul lui *Vlad Banul din Băbeni,* dă zapis de împrumut pe 28 galbeni. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu din Vâlcea", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 306-308.

Cunoaştem o hotărnicie din anul 1676 a 12 boeri hotarnici, în care se hotărăşte *„moşia care se chiamă Băbeni, care este la Gura Bistriţei, sud Vâlcea".* Pe vremea aceia moşia Băbeni era jumătate a mân. Bistriţa, iar jumătate a boerilor Slăviteşti. *M. Theodorian-Carada:* „Câteva acte vechi", în Arhivele Olteniei, nr. 32-33, pag. 305-307.

Dintr'o hotărnicie a 6 boeri hotarnici, datată 1682, vedem că mân. Bistriţa mai avea la Băbeni o parte de moşie „de cumpărătoare la siliştea Băbenilor, însă dela Udrea Căpitanul Slăvitescu, stânjeni 267 şi toată partea lui Ioan Călugărul, ce l-au chemat pe nume mirenesc Popa Işfan (!), care au dat-o de pomană sfintei mânăstiri Bistriţii, iar la această silişte a Băbenilor". Pe atunci mai erau proprietari la Băbeni: Radu Murgescu, Radu Otetelişanu, Şerban Slăvitescu, etc. *Idem,* pag. 307-308.

In anul 1720, satul Băbeni era părăsit de locuitori, fie din cauza răzmiriţelor, din cauza birurilor sau din cauza ciumei. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arh. Olteniei, nr. 13, pag. 236. In 1722 acest sat avea 68 familii. *N. Dobrescu:* „Ist. Bis. din Oltenia", pag. 147.

In anul 1781 era ispravnic al judeţului Vâlcea, biv polcovnicul Matei Băbeanu. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni"..., pag. 73-78, passim.

Preoţii dela Băbenii Ungureni în anul 1834: *Paraschiv sin Gheorghe Răpeagă, Costandin sin popa Costandin Băeţescu, Ion sin popa Pascul Ungureanu.*

Preoţii dela Băbenii Rumâni: *Şerban sin popa Radu Nedelcu, Radu sin popa Nedelcul. V. Antoniu:* „O catagrafie"... în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 353.

Tot aceşti preoţi erau şi în 1838.

2) La Râioasa mai avea moşie şi Mânăstirea Dintr'un Lemn în anul 1834.

Preoţii dela Râioasa, zisă şi Balta Mare, în anul 1834: *Stan sin Ion Săndoiu, Radu popa Stan Săndoiu, diaconul Radu Drăgan Golea. V. Antoniu,* op. cit. pag. 353.

Plasa Cerna.

1) **Satul Bălteni** [1]. *Moşia sf. mânăstiri Horezul şi a moşnenilor ot tam, deavalma pă trei moşi* [2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1641 de popa Neagoe şi popa Ene [3].

2) **Satul Bălteni, mahalaua Cojani.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de diaconul Matei şi Radu Morea; în anul 1804 [4].

3) **Satul Ulmetu** [5]. *Moşie stăpânită de casa protopopului*

---

1) Intre satele pe care le avea în stăpânire mânăstirea Motru, este trecut şi satul *Bălteni*, dăruit prin privilegiul lui Neagoe Basarab din anul 1518-1519. Poate că e vorba de Băltenii Vâlcii. cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii Române din Oltenia", pag. 256.

Pe la jumătatea sec. XVIII o parte din moşia Bălteni intră în posesiunea mânăstirii Hurez, prin dania de 300 stânjeni făcută de Costandin treti postelnic Fălcoianu şi altă danie de 350 stânjeni, făcută de Iosif proegumenul Hurezului în ziua de 11 Martie 1749. Părinţii lui Iosif se numeau Atanasie şi Damaschina şi au trăit la mânăstirea Hurezului. Vezi la *I. Ionaşcu:* „Istoricul Mânăstirii Hurez", în Arhivele Olteniei, nr. 79-82, pag. 302, 305 şi nota 70 dela pag. 305.

In anul 1795 mânăstirea Hurez a avut 100 taleri „după porumb ot *Bălteni*, chila po tl. 9". La *I. Ionaşcu:* Anexe la art. „Istoricul Mânăstirii Hurez" în Arhivele Olteniei nr. 86-88, pag. 414.

2) *Catagrafia din anul 1831, Arhivele Statului Bucureşti, Condica de catagrafii nr. 92/831, fila 30 r.* Tot aci vedem că în 1831 satul Bălteni avea 109 familii.

3) Biserica aceasta a fost reconstruită în anul 1782. Este biserica veche din satul Bălteni.

4) Aceasta este biserica cea nouă din Bălteni. Pe un Octoih mic dela această biserică, tipărit la Blaj în 1792, în josul filelor 1-21 stă scris: „Această sfântă şi dumnezeiască carte ce se chiamă Oftoic s'a cumpărat prin toată osteneala şi cheltuiala mea, *eu Radu Cojanu, ctitorul bisericii* şi această carte am lăsat-o bisericii cei nouă şi de niminea să nu se înstriineze, cu t[a]l[eri] 13". *Pr. T. Bălăşel:* „Bisericile Oltene. Inscripţii, stampe şi însemnări de prin cărţi", în Arhivele Olteniei, nr. 43-44, pag. 345. Tot aci mai sunt şi alte însemnări privitoare la biserica cea nouă din Bălteni.

In anul 1774 este cunoscut Popa Şerban ot Bălteni care dărueşte bisericii celei vechi o Evanghelie tipărită la Bucureşti în anul 1760. *Idem,* ibidem.

Preoţii dela bisericile din Bălteni, în anul 1839: *Popa Gheorghe sin diaconul Matei, popa Nicolae sin Preda Cojan, diaconul Gheorghe sin diaconul Niţul, diaconul Ion sin Marin, popa Ioan sin Dumitru Bălănescu, diaconul Gheorghe sin diaconul Badea, diaconul Gheorghe sin Marin.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* dos. nr. 44, din anul 1838, fila 176 verso.

5) In harta ofiţerului austriac Schwantz, făcută în anul 1720, este trecut şi satul Ulmetu, care pe atunci era părăsit, din cauza răzmiriţii, a birurilor grele sau a ciumii. cf. *Ioan C. Băcilă:* „Altenia sub Austriaci, 1718-1739", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

Şi la Ulmetu avea mânăstirea Hurez o parte de moşie. In anul 1801, această mânăstire lua 40 taleri de pe „curăturile Costeştilor den Ulmet". In

Şărban Copăceanu i de moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi[1]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Dumitru Tănăsăscu, în anul 1747.

4) **Satul Ulmetu, mahalaua Teiuşu.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută de Io[a]nichie ieromonahu, de popa Matei şi de Matei Lungu, în anul 1767.

5) **Satul Copăceni**[2]). *Moşie stăpânită de boerănaşii Copăceni şi de moşnenii ot tam, deavalma pă şasă moşi*[3]). Biserică de zid cu hramul Buna Vestire[4]). Făcută de protopopu Şerban Copăceanu, în anul 1804.

1804 şi 1805 lua 80 taleri „curaturile Costeştilor din Ulmet". Vezi la *I. Ionaşcu:* Anexe... în Arhivele Olteniei nr. 86-88, pag. 417 şi 419.

Intre catanele băneşti ale Scaunului Craiovei, era trecut în anul 1784, sub comanda căpitanului Mihailă, şi *Ion ot Ulmet.* Vezi la *I. D. Càncea:* „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei", în Arh. Olteniei, nr. 49-50, pag. 190.

In anul 1754 sunt cunoscuţi câţiva slujitori ai bisericilor dela Ulmet: *Popa Gheorghe, Costandin diaconu, popa Ion, popa Costandin şi popa Dumitraşcu.* Ei cumpără o Evanghelie tipărită la Râmnic în anul 1746 şi o dăruesc bisericii din Ulmet.

In anul 1772, *popa Dumitru de la Ulmet* cumpără un Antologhion şi-l dăruește bisericii.

Pe un Triod tipărit la Râmnic în anul 1777 se spune că această carte „iaste cumpărată de preotu sfintei biserici Ulmetu, de popa Dumitru i popa Şerban ..... la sfânta biserică Ulmetu, unde să prăznuiaşte hramul Sfântului Ierarh Nicolae. Şi am scris eu *popa Dumitru Ulmetu şi popa Şerban sin ego.* Şi când am scris au fost anii dela zidirea lumii leat 7287 [1778-79]".

Tot pe acest Triod este semnat în anul 1815, *popa Niţu Ulmeanu.*

Una din bisericile dela Ulmetu se numea „dela cărămidă". Această biserică este azi distrusă, iar acum vreo 15 ani lemnăria ei era făcută grămadă lângă o moară, gata a fi vândută ca lemne de foc.

Toate aceste însemnări au fost culese de *Pr. T. Bălăşel* şi publicate sub titlul: „Biserici Oltene. Inscripţii, stampe şi însemnări de prin cărţi", în Arh. Olteniei nr. 43-44, pag. 346.

Preoţii din Ulmetu în anul 1839: *Costandin sin popa Niţul, Nicolae sin popa Niţul, Dumitru sin Ioan Preduleţu, Ivan sin Marcu Zmeul şi diaconul Dumitru sin Ioan Glăvan.* Vezi *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44, din 1838, fila 176 vo.

1) *Arhiv. Statului Buc. Catagrafia din 1831, condica 92/831, fila 33 r.* Pe atunci satul Ulmetul avea 119 familii.

Tot de Ulmet ţinea şi satul Adunaţii de Ulmet, pe moşia şătrăresii Marghioala Bârseasca. Acest sat avea în 1831 numai 15 familii. cf. *Idem,* ibidem fila 34 r.

2) Harta lui Schwantz alcătuită în anul 1720 ne arată şi satul Copăceni (Copocsen), pe Cerna. Vezi la *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arh. Olteniei, nr. 13, pag. 235 şi la *Alex. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei lucrată de Friederich Schwantz şi terminată în 1723", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 343.

3) *Catagrafia din 1831, fila 38 r.* In acest an satul Copăceni avea 120 familii.

4) Pisania spune că „s'au zidit din temelie cu toată osârdiea şi cheltuiala sfinţi[e]i sale protopopului Şerban Copăcianul, cu doao turle. Şi s'au înfrumuseţat cu jugravie atât din lăuntru cât şi pe din afară, precum să veade

6) **Satul Copăceni, mahalaua In Vale.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de protopopu Gheorghe Copăceanu în anul 1780 [1]).

7) **Satul Veţelu** [2]). *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voevozi. Făcută de popa Costandin cu alţi lăcuitori, în anul 1720.

8) **Satul Broşteni** [3]). *Moşia Sf. Episcopii a Râmnicului*

şi cu clopot şi cu cărţi şi alte podoabe ce trebuesc, mai ajutorând şi alţii, pe cât le-au dat mâna. In zilele Măriei Sale Ioan Costandin Alexandru Ipsilant Voivod, cu blagosloveniea Preasfinţi[e]i Sale părintelui Chirio Chir Nectarie Episcopu Râmnicului... Pomeneşte Doamne: Şerban ereu, Preda ereiţa, Ioan, Costandin, Nicolae, Dumitrachie, Maria, Casandra, Ioana, Pătru ereu, Zamfira ereiţa, Pătru ereu, Ioana ereiţa, Grigore eromonah, Filofteai eromonah, Draghici, Marica, Gheorghe, Gheorghe, Floarea, Ilinca, Casandra, Dumitru. *La leat 1804*". Vezi la *Pr. T. Bălăşel:* „Bisericile Oltene. Inscripţii, stampe şi însemnări de prin cărţi", în Arhivele Olteniei, nr. 41-42, pag. 89.

Biserica a fost zugrăvită de zugravii Mandea i Dinu ot Craiova, cu calfele Dumitraşco i Dumitru. *Idem* în Arhivele Olteniei nr. 43-44, pag. 347.

Boerii Copăceni se ştie că au la origină familii de clerici. Intre înaintaşii lor sunt *protopopul Gheorghe Copăceanu*, protopop între anii 1762-1776 şi *protopopul Şerban Copăceanu*, ctitorul bisericii de zid. Şerbăn Copaceanu nu e fiul lui Gheorghe Copăceanu. In anul 1779 Şerban Copăceanu era diacon şi servea ca logofeţel Episcopului Chesarie al Râmnicului, care îl pusese să scrie pe curat pentru tipar, predosloviile Mineelor tălmăcite de Episcop. Când a ajuns protopop, a făcut biserica din Copăceni. El a avut două soţii: Preda şi Uţa. Preda era soţie legitimă. După moartea ei protopopul Şerban a luat în căsătorie pe Uţa. Cu Preda a avut zece copii. Ctitorul-protopop Şerban al bisericii din Copăceni, moare în anul 1807. Lespedea mormântului său e şi azi în biserică. Dintre fiii săi niciunul nu s'a făcut preot. *Idem.* pag. 347-348.

1) La intrarea acestei biserici este săpat în lemn anul când a fost făcuta: „Să se ştie, această sfântă biserică s'au târnosit în luna Martie, leat 7263" [1755]. cf. *Pr. T. Bălăşel,* în Arhivele Olteniei nr. 41, pag. 92. Gheorghe Copăceanu a reparat-o sau a zugrăvit-o în anul 1780.

In afară de cei doui protopopi mai sunt cunoscuţi şi alţi slujitori dela Copăceni. La biserica Sf. Nicolae, în anul 1808, era *popa Matei Copăceanu,* care în anul 1767 era diacon la biserica Cuvioasa Paraschiva. Tatăl lui popa Matei era diaconul Filip tot dela Copăceni.

La biserica Cuvioasa Paraschiva erau în 1824 preoţii Marin Berbescu şi Nicolae Duhovnicu.

Slujitorii dela bisericile din Copăceni, în anul 1839: *Nicolae sin popa Ion Târcă, Gheorghe Giura sin Andrei Creţu, Costandin sin Ion Milosteanul, diaconul Matei sin diaconul Pătru.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii R.,* dos. 44 din 1838, fila 176 verso.

In 1846 era candidat la biserica de lemn din satul Copăceni, Pătru Bulceanu. Vezi la *Pr. T. Bălăşel,* op. cit. pag. 90-92.

2) In registrul localităţilor trecute pe harta lui Schwantz, lucrată în 1720, se găseşte şi localitatea *Wezel* din Vâlcea, care desigur este satul Veţelu. Vezi la *Alex. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei", lucrată de Fr. Schwantz... în Arhivele Olteniei, nr. 27, p. 351, col. II.

3) *Catagrafia din anul 1831, fila 14 r.* Pe atunci satul Broşteni avea 237 familii.

şi a lui Iordache Bădulescu sud Vlaşca, de zestre. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de diaconul Radu Poichea în anul 1560.

9. **Satul Broşteni, mahalaua Şerbăneşti.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Gheorghe Şerbănescu în anul 1810.

10. **Satul Broşteni, mahalaua Gătejei.** *Moşie moştenească.* Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Pătru Haiducu în anul 1719.

11. **Satul Lăpuşata**[1]. *Moşia răposatului polcovnic Laţcu Lăpuşoiu şi a moşnenilor, deavalma pă şapte moşi*[2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de protopopul Radu Lăpuşoiu, în anul 1634.

12) **Satul Lăpuşata, mahalaua Mijaţi.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Nicolae Mijat şi de Radu Mijat, în anul 1832.

13) **Satul Lăpuşata, mahalaua Bereşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Tănasie şi de Paraschivu, în anul 1610[3].

14. **Satul Lăpuşata, mahalaua Siruleşti.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută de diaconul Marin, în anul 1695.

15. **Satul Lăpuşata, mahalaua Zărneşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Ioan Zărnescu, de popa Preda şi de diaconu Ioan în anul 1751.

Slujitorii dela bisericile din Broşteni, în anul 1839: *Popa Radu sin popa Ion, diaconul Ion sin diaconul Costandin, diaconul Dumitru sin Pârvu Necşoiul, popa Costandin sin popa Gheorghe, Nicolae sin diaconul Nicolae, Marin sin popa Nicolae, Păun sin diaconu Ion Popescu, diaconul Stan sin diaconul Ion.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. cit., fila 176 v.

1) In harta austriacului Schwantz, făcută în anul 1720, este trecut şi satul Lepuşatu. In indicele acestei hărţi, satul Lăpuşata este trecut sub forma Lepuschall. Vezi *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235 şi *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei lucrată de Fr. Schwantz", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 346.

2) *Catagrafia din anul 1831, fila 8 r.* Pe atunci Lăpuşata avea 272 familii.

Slujitorii bisericilor din Lăpuşata, în anul 1839: *Popa Ioan sin Radu Fiştigoi, popa Pătru sin popa Ioan, diaconul Pătru sin Ioan Gaiţe, popa Pătru sin Ioan Rabega, diaconul Pătru sin Dumitru, popa Mihai sin popa Ilie, diaconul Stanciu sin diaconul Radu, diaconul Marin sin diac. Radu, popa Costache sin Gheorghe şi popa Niţu sin popa Dumitraşcu,* (cartea lui de hirotonie i s'au ars când i s'au aprins casa, cu multe scule şi toate ce au avut în casă), *popa Mihai sin popa Gheorghe Surdu, popa Marin sin Mihai.* Vezi *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. citat, ibidem.

3) In memoriile Generalului von Bauer, scrise în anul 1778, este cuprins şi satul *„Bereschti sat cu o biserică, situat pe Tzerna".* A se vedea la *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14, pag. 306.

16) **Satul Măldăreşti**[1]), *pă moşia Lădeşti stăpânită de chir Băluţă Teişanul ot Râmnic i de casa lui Ioniţă Zătreanu şi pă moşia Măldăreşti stăpânită de moşneni deavalma pă şapte moşi*[2]). Biserică de zid cu hramul Sf. Voevozi. Făcută de popa Ioan Sterpu şi de popa Tudor şi popa Ioan duhovnicu, în anul 1790.

17. **Satul Măldăreşti, mahalaua Lădeşti**[3]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de postelnicu Costandin Zătreanu, în anul 1760.

18) **Satul Ciumagi**[4]). *Moşie stăpânită de moşneni deavalma pă patru moşi*[5]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Stanciu boeru de neam, în anul 1811.

19. **Satul Ciumagi, mahalaua Păsculeşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de popa Ioan în anul 1795.

20) **Satul Găgeni**[6]). *Moşie moştenească stăpânită deavalma*

---

1) Sătul Măldăreşti exista în anul 1720, căci este trecut în harta lui Schwantz. Vezi la *Alex. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor.... din harta lui Schwantz", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 347, col. I.

Preoţii din Măldăreştii de Cerna în anul 1839: *Preda sin popa Ioan, Gheorghe sin Dumitraşcu, Dumitru sin popa Tănasie, diaconul Ştefan sin diaconul Ilie, popa Tudor sin Matei şi diaconul Radul sin popa Ion Duduială.* In *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc. cit. Ultimii doi erau slujitori la biserica din Lădeşti.

2) *Catagrafia din 1831. Arhivele Statului Buc., condica nr. 92 1831,* fila 18 r. Pe atunci satul Măldăreşti avea 112 familii.

3) Intr'o hotărnicie făcută în anul 1801, de Petrache Luchi biv vel căminar, ispravnicul judeţului Vâlcii, se arată că în acest an, o parte din moşia Lădeşti era a lui Iorgache Cantacuzino, din ţara Moldovei, moştenitorul sărdarului Vlasto, iar altă parte a lui Băluţă Teişan, care a cumpărat la mezat moşiile sărdarului Vlasto. In anul 1734 era proprietar în Lădeşti şi Barbageri, Dumitraşcu Lădescu. Intre Lădeşti şi Barbageri s'a statornicit în anul 7240 [1731], Dechemvrie 17, prin zapis, un hotar. Semnul dintre aceste două hotare era un pod. Bărbăgerii aveau moşia dela pod în sus, iar Lădeştii. dela pod în jos, adică spre miază-zi. *T. G. Bulat:* „O hotărnicie"... în Arhivele Olteniei nr. 25-26, pag. 209-211.

4) Şi satul Ciumagi ştim că exista în anul 1720, căci îl găsim în harta lui Schwantz, sub forma *Csumada.* A se vedea la *A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 344, col. II.

Preoţii din Ciumagi în 1839: *Mihai sin diaconul Mihai, Matei sin Pătru, Nicolae sin diaconul Andrei, diaconul Ion sin popa Ilie.* In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44 din 1838, fila 177.

5) *Catagrafia din 1831, fila 23 r.* Pe atunci satul Ciumagi avea 89 familii.

6) Satul Găgeni este pomenit într'un document dela Mihnea Turcitul. cu data de 2 Sept. 1580 [7089]. Mihnea Vodă confirmă lui Toma, Tatul şi Stanciul, moşie în Găgeni. cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu din Vâlcea", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 294.

In harta lui Schwantz (1720) găsim satul Găgeni scris sub forma *Gecsen.* Vezi *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor", în Arhivele Olteniei nr. 27, pag. 345, col. I.

Preoţii din Gageani în 1839: *Gheorghe sin Cârstea, Dumitru sin dia-*

pă doi moşi [1]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Cârstea Croitoru şi de Badea brat, în anul 1805.

21) **Satul Buneşti.** *Moşie stăpânită de vtori vistier Nicolae Giulescu* [2]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de vistieru Nicolae Giulescu, în anul 1834.

22) **Satul Căţetu** [3]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de polcovnicul Dimitrie Oculescu în anul 1812.

23) **Satul Căţetu, mahalaua Cuci.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de vistieru Dimitrache Căpăţină, în anul 1801.

24) **Satul Groşi** [4]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Ilarion monahul, Damaschin monahul, Preda Moldoveanu şi Ioan Măluroiu, în anul 1784.

25) **Satul Modoia.** *Moşie stăpânită de Sf. Episcopie Râmnicu i de sf. mânăstire Dintr'un Lemn şi de moşnenii ot tam, deavalma pă şase moşi* [5]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Andrei Ioan Guşoi şi de Ioan Călugărescu, în anul 1712 [6].

26) **Satul Roeşti.** *Moşie stăpânită de chir Băluţă Teişanul şi de moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi* [7]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Simion, popa Preda şi Ioniţă Benchea, în anul 1759. Făcută de zid în anul 1830, de către popa Radu şi popa Sandu [8].

---

conul Matei, diaconul Matei sin Cârstea. Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44, din 1832, fila 177.

1) *Catagrafia din anul 1831, fila 50 r.* Pe atunci satul Găgeni avea 71 familii.

2) *Idem, fila 52 r.* Pe atunci erau în satul Buneşti 56 familii.

In anul 1839 era preot la Buneşti, *Stanciu sin diaconul Sandu. Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

3) Preoţii dela Căţetu în anul 1839: *Mihai sin popa Dinu ot Ciumagi, Zamfir sin Dinu ot Cuci. Idem,* ibidem.

4) Satul Groşi exista în anul 1720, căci este trecut în harta ofiţerului austriac Schwantz, făcută în acest an. Vezi *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei, lucrată de Fr. Schwantz şi terminată în 1723", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 345, col. III.

Preoţii din Groşi în 1839: *Gheorghe sin Pătru Şireag, Costandin sin popa Iorga.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 177 v.

5) *Catagrafia din 1831, fila 27 r.* Pe atunci satul Modoia avea 145 familii.

6) Şi satul Modoia exista la începutul secolului XVIII. In harta lui Schwantz din 1720, este trecut sub forma *Moduja.* cf. *Al. Vasilescu,* op. cit., pag. 347, col. II.

Preoţii din Modoia în 1839: *Tudor sin Tudor* şi *Costandin sin Ioan Tichie. Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

7) *Catagrafia din 1831, Arhivele Statului Buc., condica nr. 92, fila 43 r.* Pe atunci satul Roeşti avea 190 familii.

8) Preoţii din Roeşti în 1839: *Radu sin Radu Simionescu, Sandu sin Amza.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. cit. fila 177 v.

Sătenii din Roeşti jăluesc în anul 1794 lui Alex. Vodă Moruzi pentru un

27. **Satul Ciocâltei** [1]). *Moşie stăpânită de sf. mânăstire Dintr'un Lemn şi de către Băluţă Ieişanul si de moşnenii ot tam deavalma pă trei moşi*. Lăcuitorii acestui sat au fost împreunaţi la ludi cu satul Roieşti şi fiind moşiile deosebite şi cu depărtare de satul Roieşti, după a lor cerere *s'au deosebit dându-se numire satului după moşie* [2]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Dumitru Ciocâlteu şi Dumitraşcu brat, în anul 1782.

28) **Satul Roieşti, mahalaua Olteanca** [3]). Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voevozi. Făcută de popa Marin şi de Amza Zdrancu, în anul 1817.

29) **Satul Coeni**. *Moşie stăpânită de moşneni deavalma pă patru moşi* [4]) Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Tudosie, Ioan Cotruş şi Ioan, în anul 1760 [5])

30) **Satul Cermegeşti** [6]). *Moşie stăpânită de moşnenii*

---

tâlhar cu numele Danciu, care a murit în temniţă. El furase multe lucruri din sat. Tot el arătase la alţi tâlhari că la Roeşti este om bogat Bădiţă Mămularul. După jefuirea acestuia hoţii au fost prinşi şi întemniţaţi. Murind Danciu, sătenii cereau să li se dea înapoi lucrurile furate, luând din averea hoţilor. cf. *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. V, Bucureşti, tip. Toma Basilescu, 1893, pag. 218.

1) In harta lui Schwantz din anul 1720 este trecut, în judeţul Vâlcea, şi satul Ciocâltei, ascuns sub forma *Csocolte,* încât abia l-am identificat. Prin urmare în anul 1720 exista şi acest sat. Vezi la *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor"... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 344, col. I.

Intre averile mânăstirii Călui din jud. Romanaţi sunt trecute, în catagrafia din anul 1731, şi câteva locuri la Ciocâltei, dăruite de nişte călugări care trăiseră în această mânăstire. Aceste danii sunt întărite în anul 7223 [1714-1715] de către Ştefan Cantacuzino Voevod. cf. *N. Dobrescu:* „Istoria Bisericii Române din Oltenia", pag, 254.

La biserica din Ciocâltei slujea în anul 1839, *popa Marcu sin popa Ioan, împreună cu diaconul Tănasie sin popa Radu. Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* dos 44 din 1838, fila 177 verso.

2) *Arh. Statului Bucureşti. Catagrafia din anul 1831, condica nr. 92/831, fila 46 r.* Pe atunci satul Ciocâltei avea 111 familii.

3) Moşia Olteanca de lângă Peşceana Vâlcii este pomenită într'un document dat de Radu Vodă dela Afumaţi, în anul 1526 [7034], Iulie 20. Ea era atunci în posesiunea lui Dobre al Neagăi, a feciorilor, a fraţilor şi nepoţilor săi. cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu din Vâlcea", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 292.

In harta lui Schwantz nu e trecut satul Olteanca.

4) *Catagrafia din 1831, condica 92/831, fila 20 r.* Pe atunci satul Coeni avea 66 familii.

5) In memoriile Generalului von Bauer, scrise în 1778, este trecut şi satul „Kojeni (Coeni), sat pe Tzerna" (Cerna). cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 306.

La biserica din Coeni slujeau în anul 1839, *popa Radu sin popa Ion Vâlvoi* şi *diaconul Ion sin popa Ion.* Poate că erau fraţi. cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* dos. cit. fila 178 recto.

6) Intr'un hrisov din anul 1526, Iulie 20, Radu Vodă dela Afumaţi întăreşte lui Dobre al Neagăi şi cetaşilor lui moşia Olteanca şi Peşceana, din

ot tam deavalma pă patru moşi şi moşia Bărbărigeni stăpânită de chir Băluţă Teişanul ot Râmnic [1]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Ioan, Cârstea şi cu Toma, în anul 1670.

31) **Satul Cermegeşti, mahalaua Sueşti** [2]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Dumitru Cheznoiu, Pană Suescu şi Ioan Tiviga, în anul 1783.

32) **Satul Cermegeşti, mahalaua Bărbărigeni** [3]. Bise-

---

dealul Peşcenii până în hotarul Cermegeştilor. cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 292.

In anul 1580 [7089], Septemvrie 2, Mihnea Vodă Turcitul confirmă lui Toma, Tatul şi Stanciul stăpânire în Cermegeşti, moşie de cumpărătură dela mai mulţi locuitori. Tot printr'acest hrisov confirmă lui Toma, moşie în Cermegeştii de Sus, partea lui Dărjală, „pentrucă a plătit aceste moşii de bir 10 ani. A mai cumpărat Toma şi în Cermegeştii de Jos, partea Bratului Grăsun, întrucât l-a plătit de bir 5 ani". Aceste moşii le-a cumpărat Toma drept 2284 aspri. *Idem,* pag. 293-294.

In harta lui Schwantz lucrată între anii 1720-23, găsim trecut şi satul Cermegeşti, sub forma *Csermedsest.* Vezi la *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 343, col. III.

In anul 1723, Aprilie 25, Pârvu Sărbătoare din Cermegeşti, împreună cu feciorii lui, vinde moşie vornicului Preda Bujoreanu, în hotarul Cermegeştilor de Sus, în lăţime stj. 8,7 palme, iar în lung „din apa Cernii spre Olteanca şi treace Peşteana până în dealu Scundului în culme", unde se hotărăşte cu Scundenii. Zapisul de vânzare e scris de „popa Dieanu sin popei Niculi ot Bujoreani". Vezi la *T. G. Bulat:* „O numire de judecător din 1806 şi un act de vânzare din 1732", în Arhivele Olteniei, nr. 9, pag. 382-83.

Nişte moşneni din Cermegeşti au cumpărat moşie în satul Lădeşti. Cumpărătura lor era cuprinsă în patru semne: Valea Mare, Gura Colnicului, viea Raţei la Tei şi viea Berbecei, care semne sunt din apa Cernii, până în dealul Cernii despre răsărit. In anul 1801 ei erau în judecată cu moşnenii Bărbăgeri pentru nişte locuri pe care le cotropiseră. Vezi la *T. G. Bulat:* „Hotărnicie"... în Arhivele Olteniei, nr. 25-26, pag. 209-211.

1) *Catagrafia din 1831, condica 92 1831, fila 58 r.* Pe atunci satul Cermegeşti avea 220 familii.

2) In harta lui Schwantz (1720) se găseşte şi localitatea *Soescy,* care de bună seamă este satul Sueşti. *Al. Vasilescu:* „Registrul"..., în Arh. Olteniei nr. 27, pag. 350, col. II.

Despre Sueşti este vorba şi în zapisul prin care Pârvu Sărbătoare din Cermegeşti vinde moşie vornicului Preda Bujoreanu în Cermegeşti. La *T. G. Bulat:* „O numire de judecător"... în Arhivele Olteniei, nr. 9, pag. 382.

3) In harta lui Schwantz este trecut şi satul *Barbarischen,* adică Bărbărigeni. cf. *Al. Vasilescu,* op. cit., pag. 342, col. I.

Moşnenii din Bărbărigeni au vândut o parte din moşia lor, în anul 1734, sărdarului Vlasto şi anume 112 stânjeni. Tot atunci s'a stabilit şi hotarul dintre Bărbărigeni şi Lădeşti. Acest hotar era un pod. Bărbărigenii aveau moşia la Nord de pod. Intre moşnenii Bărbărigeni şi moşnenii Lădeşti s'a ivit o neînţelegere pentru hotar şi suma stânjânilor din moşiile respective. In anul 1801, Petrache Luchi biv vel caminar, ispravnic al jud. Vâlcii, cercetează pricina dintre cele două tabere şi dă dreptate Bărbărigenilor. Vezi la *G. T. Bulat:* „Hotărnicie"... în Arhivele Olteniei, nr. 25-26, pag. 209-211.

rică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Pătru Fulga şi de Ene, în anul 1765.

33) **Satul Cermegeşti, mahalaua Peşceana**[1]. Biserică de lemn cu hramul Adormirea. Făcută de Cârstea Moatără şi cu toţi lăcuitorii, în anul 1765.

34) **Satul Stăneşti**[2]. *Moşie stăpânită de vtori vistier Nicolae Giulescu, de vtori vistier Ioniţă Stănescu i de Fileul neguţătorul ot Craiova şi de moşneni, deavalma pă şase moşi*[3]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Nedelcu Stănescu şi Radu brat în anul 1600.

35) **Satul Stăneşti, mahalua Valea Lungă.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Iordache împreună cu toţi lăcuitorii, în anul 1817.

36) **Satul Stăneşti, mahalaua Cuchiuleşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de diaconu Grigore şi popa Nedelcu brat şi popa Dumitraşcu şi diaconu Nicolae, în anul 1827.

---

1) In anul 1526 [7034], Iulie 29, Radu Vodă dela Afumaţi întăreşte lui Dobre al Neagăi şi toată moşia *Peşteana*, lângă Olteanca, din dealul Peştenii până în hotarul Cermegeştilor. Vezi la *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti" .... în Arhivele Olteniei nr. 97-100, pag. 292.

In anul 1732, Pârvu Sărbătoare din Cermegeşti vinde vornicului Preda Bojoreanu moşia lui din Cermegeşti. Această moşie pornea din apa Cernii spre Olteanca şi trecea Peşteana până în dealul Scundului. cf. *T. G. Bulat:* „O numire de judecător din 1806 şi un act de vânzare din 1732", în Arhivele Olteniei nr. 9, pag. 282.

Slujitorii dela bisericile din Cermegeşti, în anul 1839. La Cermegeşti: *Ion sin popa Zamfir, diaconul Pătru sin diaconul Mihai Zărnescu.* La Sueşti: *Lazăr sin Tudosie, Marin sin popa Dumitru, diaconul Ion sin Băjan, diaconul Dumitru sin popa Dumitru.* La Bărbărigeni: *Nicola sin popa Costandin, Costandin sin Florea, diaconul Ion sin popa Dumitru.* La Peşteana: *Ioan sin Ene, Ioan sin popa Ioan Ciobanu.* A se vedea în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu*, dos. 44 din 1838, fila 177 verso.

2) Satul Stăneşti este trecut în harta lui Schwantz, lucrată între anii 1720-1723. La *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei lucrată de Fr. Schwantz şi terminată în 1723", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 350, col. II.

In anul 1821 a fost orânduit ispravnic al judeţului Vâlcea, de către Tudor Vladimirescu, Th. Savastian. El orândueşte ca zapciu al plăşii Cerna de Jos, pe Stăncuţ Ciomăgeanu, şi tot odată anunţă pe locuitori că se desfiinţează trecutele năpăstuiri. Locuitorii satului Stăneşti spun că se bucură şi sunt supuşi. In numele lor semnează: *Eu Stan Petecă, eu Pârvu sin Stanciu, eu Ilie Bojanu, eu Simionu Buga, cu tot satu. Eu popa Iordache.* cf. *Emil Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu. Glose, fapte şi documente noi (1821)". Bucureşti, Editura Casei Şcoalelor, 1927, pag. 107.

Preoţii din Stăneşti în anul 1839: *Dumitraşcu sin diacon Radu, Nedelcu sin diacon Iordache, Ion sin Stanciu, diaconul Grigorie sin diaconul Iordache* (cartea i s'au poprit de părintele Climent); *popa Radu sin Nicolaie, Radu sin popa Florea, Gheorghe sin popa Iordache, Ilie sin Barbu. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44 din 1838, fila 177 verso.

3) *Catagrafia din 1831, Arhivele St. Bucureşti, condica de catagrafii nr. 93 831, fila 41 r.* Pe atunci satul Stăneşti avea 172 familii.

37) **Satul Bărcăneşti** [1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă trei moşi* [2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de diaconu Irimia, Matei Rogoz şi Preda, în anul 1778.

38) **Satul Dejoi** [3]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam deavalma pă patru moşi.* [4] Biserică de zid cu hramul Sf. Voevozi. Făcută de popa Radu, popa Stan şi popa Marin, în anul 1715.

39) **Satul Dozeşti** [5]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam*

---

1) Şi satul Bărcăneşti (Barkanest) din Vâlcea exista în anul 1720, căci îl găsim în harta lui Schwantz. Vezi la *Al. Vasilescu,* op. cit., pag. 342, col. I.

Slujitorii dela biserica din Bărcăneşti în anul 1839: *Popa Matei sin popa Dragomir, popa Ioan sin popa Matei Piticu, diaconul Radu sin Matei Rogozi. Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* dos. cit., fila 178 r.

2) *Catagrafia din 1831, condica 93/831, fila 19 r.* Pe atunci satul Bărcăneşti avea 48 familii.

3) Satul Dejoi exista în anul 1720, căci este trecut în harta lui Schwantz, sub forma *Deschoy,* sat în Vâlcea. Vezi la *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor" ..... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 344, col. I.

Intre catanele băneşti ale Scaunului Craiovei, era în anul 1784 şi Pătru ot Dejoi. El făcea parte din catanele de poteră de sub comanda lui Hriza Căpitanul. *I. V. Câncea:* „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei", în Arhivele Olteniei, nr. 49-50, pag. 191.

In anul 1821 locuitorii satului Dejoi declară că se supun poruncilor date de oamenii lui Tudor Vladimirescu. In numele lor semnează: *Nica Dejoianu, Ion Dejoianu, Dumitru, Mitroi Pârcălabu şi popa Ion Dejoianu.* cf. *Emil Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu" .... 1927, pag. 108.

Preoţii dela biserica din Dejoi, în anul 1839: *Popa Preda sin popa Dumitraşcu şi popa Costandin sin diaconul Barbu Dejoianul. Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 177.

4) *Catagrafia din 1831, condica 93 831, fila 26 r.* In anul 1831 satul Dejoiu avea 88 familii.

5) In anul 1715 s'a făcut inventarul hârtiilor lui Costantin Brâncoveanu, la Braşov. Intre actele rămase era şi unul în care era vorba de Dozeşti. cf. *C. Giurescu* şi *N. Dobrescu:* „Documente şi regeste privitoare la Constantin Brâncoveanu". Bucureşti, Tip. Carol Göbl, 1907, pag. 296.

In harta lui Schwantz, făcută între anii 1720-1723, se găseşte în cuprinsul jud. Vâlcea şi satul *Doşeşti,* adică Dozeşti. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235.

Intr'un zapis din anul 1805, prin care diaconul Stanciu Diculescu vinde protopopului Hristea Diculescu, o ţigancă. este vorba şi de *popa Radu dela Dozeşti.* cf. *T. G. Bulat:* „Zapise privitoare la ţigani", în Arhivele Olteniei, nr. 12, pag. 150.

Slujitorii dela bisericile din Dozeşti. în anul 1839: *Popa Ioan sin diaconul Barbu Zugravu, diaconul Pătru sin Mitrofan, diaconul Anghel sin Barbu Zugravu; popa Barbu sin popa Radu, popa Vasile sin popa Iancu, popa Matei sin Răducan, diaconul Ioan sin Preda Băzoi; popa Ştefan sin Mihai Stănislav, diaconul Ioan sin Vladu Oia.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44, din 1838, fila 177 r. şi v.

In anul 1833 era, la una din bisericile dela Dozeşti, un preot hirotonisit la Dii (Vidin). Nu cunosc numele acestui preot. cf. *T. G. Bulat:* „Popii dela Dii", în Renaşterea, revista clerului din Oltenia, nr. 3 din anul XIX (1940), pag. 251.

deavalma pă cinci moşi [1]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Doza, Simion şi Stan, în anul 1560. Preînnoită de popa Barbu, Stanciu, Gârju şi A[n]druţi, în anul 1760. Iar preînnoită de popa Barbu, popa Vasile şi popa Matei, împreună cu toţi lăcuitorii, în anul 1834.

40) **Satul Dozeşti, mahalaua Zugravi** [2]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă cinci moşi* [3]). Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Stanciu şi Barbu Zugravu, în anul 1789. S'au preînnoit de diaconu Anghel, popa Radu şi Ioan Şoavă, în anul 1830.

41) **Satul Dozeşti, mahalaua Stănculeşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Barbu, popa Dumitraşcu şi Gheorghe Cărăbineanu, în anul 1798.

42) **Satul Dozeşti, mahalaua Strâmbăteni.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută de diaconu Dumitraşcu şi Iordache, în anul 1770. Preînnoită şi făcută din zid de boerul Gheorghe Fârtat, împreună cu toţi lăcuitorii, în anul 1837.

43) **Satul Giuleşti** [4]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Barbu Giulescu în anul 1460. Făcută de zid în anul 1829, de vistierul Nicolae Giulescu, adăogându-i-se şi hramul Sf. Nicolae.

44) **Satul Giuleşti, mahalaua Popilor.** Biserică de lemn

---

1) *Catagrafia din 1831, condica 93/831, fila 48 r.* In anul 1831 satul Dozăşti avea 223 familii.

2) Locuitorii satului Dozeşti au primit cu bucurie poruncile ispravnicului orânduit la jud. Vâlcea, de Tudor Vladimirescu. In numele satului semnează: *Preda Gârju, Anghel, Ion şi popa Radu Dozescu.* A se vedea la *Emil Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu" .... pag. 108.

3) *Catagrafia din anul 1831. Arhivele Statului Bucureşti, condica nr. 93/831, fila 48 r.* Pe atunci satul Dozeşti avea 223 familii.

4) Intre cei 24 jurători pe care şi i-a luat Preda Poienarul, fost mare postelnic, pentru a-şi arăta stăpânirea peste satul Porcenii şi alte cumpărături, este *boerul Tudor din Giuleşti.* Era pe vremea Voevodului Radu Leon, la anul 1665. Vezi la *Al. Ştefulescu:* „Documente slavo-române relative la Gorj", pag. 568.

Satul Giuleşti îl găsim trecut în harta lui Schwantz (1720), sub forma, aproape de nerecunoscut, *Csulest.* Pe atunci erau două sate: Giuleştii de Sus şi Giuleştii de Jos. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235 şi *Al. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei lucrată de Fr. Schwantz". Arhivele Olteniei, nr. 27. pag. 344, col. II.

Intre catanele băneşti ale Scaunului Craiovei, de sub conducerea căpitanului Mihăilă, era în anul 1784 şi un *Mihai ot Giuleşti.* cf. *I. V. Câncea:* „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei", în Arh. Olteniei, nr. 49-50, pag. 190, col. II.

La Giuleşti s'a găsit o secure neolitică, adică din perioada de piatră şlefuită. cf. *C. N. Plopşor:* „Insemnări mărunte", în Arh. Olteniei, nr. 9, din anul 1923, pag. 378.

Preoţii din Giuleşti în anul 1839: *Ioan sin diaconul Dumitraşcu, Gheorghe sin Ioan Popescu.* In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. cit. fila 177 vs.

cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută în anul 1793 de diaconul Ioan, popa Tănasie şi diaconul Ioan Mazilu.

45) **Nisipi** [1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi* [2]. Biserică de zid cu hramul Sfinţii Voevozi. Făcută în anul 1713 de Vladu Ciucea, Stan Mazilu şi Radu Mazilu [3].

46) **Nisipi, mahalaua Seciurile.** Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voevozi. Făcută în anul 1803 de Matei Lemnaru, Ioan Robescu, Radu Sucea şi Radu Dănescu, împreună cu toţi lăcuitorii.

47) **Nisipi, mahalaua Becşani.** Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1816 de Radu Becşanu, Dincă Mazilu şi popa Gheorghe Becşanu.

48) **Zăvoeni** [4]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam deavalma pă doi moşi* [5]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1732 de Ilie Radu Zăvoianu şi Radu Măldărescu.

49) **Zăvoeni, mahalaua Jaroştile.** Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1802 de diaconul Vladu, popa Ilie şi popa Matei.

50) **Zăvoeni, mahalaua Măldăreşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1825 de Gheorghe, Iordache şi Matei.

---

1) Locuitorii satului Năsipeni, din plasa Cerna de Jos, primesc cu bucurie ordinele pe care le dă ispravnicul orânduit la Vâlcea de Tudor Vladimirescu, in anul 1821. In numele lor semnează: *Dumitru Gârniceanu, Truşcă sân Matei, Pătru Robescu, Ion Zărnescu şi popa Stan.* cf. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu" .... pag. 107.

2) *Catagrafia din anul 1831. Arhivele Statului Buc., condica nr. 93/831, fila 30 r.* Pe atunci satul Nisipi avea 148 familii.

3) Slujitorii dela bisericile din Nisipi în anul 1839: *Popa Nicolae sin Anghel Robescu, popa Radu sin Ion Robescu, diaconul Marin sin diaconul Marin, diaconul Grigorie sin Dobre Robescu; popa Ioan sin popa Dragomir* (cartea i s'au furat când au căzut într'o boală foarte grea, cu toată casa lui, când şi preoteasa i-au murit), *diaconul Radu sin Matei Gheorghişor* (cartea i s'au furat cu multe hârtii, *când li s'au spart casele de i-au mutat la linie); popa Pârvul sin Dumitraşcu* (aseminea i s'au furat); *popa Ion sin popa Matei Gheorghişor, popa Ion sin popa Vladu Dăncescu, popa Preda sin popa Barbu Dăncescu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44, din 1838, fila 178 r şi verso.

E interesantă însemnarea trecută în dreptul diaconului Radu Gheorghişor, care vorbeşte despre spargerea caselor şi mutarea lor la linie.

4) Şi locuitorii satului Zăvoeni se bucură, în anul 1821, de ştirile ce le comunică ispravnicul orânduit în fruntea jud. Vâlcea, de Tudor Vladimirescu. In numele lor semnează: *Gheorghe sin Iordachie, Radu sin Barbu, Radu Cucu şi popa Vladu.* cf. *Em. Vârtosu,* op. cit., pag. 109.

Slujitorii dela bisericile din Zăvoeni, în anul 1839: *Popa Chirca sin popa Vasilie, diac. Mihai sin popa Vasile; popa Ilie sin diac. Vladu Porojnicu, popa Matei sin diac. Vladu Porojnicu, diaconul Radu sin diaconul Vladu Porojnicu.* Vezi *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44, din 1838, fila 178 vo.

5) *Catagrafia din 1831, fila 12 r.* Pe atunci satul Zăvoeni avea 71 familii.

51) **Măciuca.** [1]) *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă şapte moşi* [2]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1702 de Preda, Calotă, Dumitraşcu şi Şerban.

52) **Măciuca, mahalaua Botorani.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1797 de popa Vladu, diaconu Sandu, Ilie Botoran şi Nina Botoran.

53) **Măciuca, mahalaua Bocşa.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1817 de postelnicu Sima, logofătu Preda Breazu şi Matei Neam[u].

54) **Măciuca, mahalaua Văleni.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Enăchache, Iordache Mazilu şi Badea în anul 1804.

55) **Rusăneşti** [3]) *Moşie stăpânită de schitul Dobruşa al*

---

1) Satul Măciuca este trecut în harta lui Schwantz. El exista, deci, înainte de 1720. Il găsim sub forma *Mecsuka* din jud. *Wultzer* (Vâlcea). cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor" .... în Arh. Olteniei, nr. 27, pag. 347, col. I.

In Memoriile Generalului von Bauer, scrise în anul 1778 se găsesc trecute şi satele *„Motzuka de Sus şi Motzuka de Jos, moşioare cu pădure şi vii, situate pe Tzerna"* (Cerna). Vezi la *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 306.

Intre catancle băneşti ale scaunului Craiovei, de sub comanda căpitanului Mihăilă, era, în anul 1784 şi un *Ion dela Măciucă.* cf. *I. V. Câncea:* „Oameni şi fapte" .... în Arhivele Olteniei, nr. 49-50, pag. 190, col. II.

In anul 1821, locuitorii din Măciuca se supun poruncilor date de oamenii lui Tudor Vladimirescu. In numele satului semnează: *Mihai Coreandea, Gheorghe sin Lascu, Radu Săia, Mihai Bumbu, popa Manu.* cf. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu" .... pag. 109.

In anul 1833, erau în satul Măciuca, doi preoţi hirotonisiţi de Vlădica dela Dii (Vidin), deşi aceste hirotonii erau formal oprite. La *T. G. Bulat:* „Popii dela Dii" .... art. în „Renaşterea", revista clerului din Oltenia, nr. 3, anul XIX (1940), pag. 251.

Slujitorii altarelor din Măciuca în anul 1839: *Popa Ilie sin Ioan, diaconul Mihai sin popa Ştefan; popa Iordache sin popa Papa, diaconul Ion sin popa Ilie; popa Manul sin popa Vladu, popa Ştefan sin Iordache Mazilu, popa Ioan sin diaconul Ion Cantaroi, diaconul Ion sin Mihai Pristosul, diaconul Dimitru sin popa Costandin.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44, din 1838, fila 178 verso.

2) *Arhivele Statului Bucureşti, Catagrafia din 1831, condica nr. 93/ 1831, fila 36 r.* Pe atunci satul Măciuca avea 203 familii.

3) In anul 1821, locuitorii din satul Rusăneşti-Vâlcea, se supun ordinelor pe care le dau oamenii lui Tudor Vladimirescu. In numele lor semnează: *Iordaiche Creţu, Nicolae Nedelcescu, Pătru Măţălea, Matei Pârcălabu, cu tot satu şi popa Vladu Rusănescu.* cf. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu", pag. 108.

Slujitorii altarelor din Rusăneşti în anul 1839: *Popa Vladu sin popa Costandin, popa Preda sin popa Costandin, diaconul Ion sin popa Nicolae; popa Enăcache sin Manu Buză, diaconul Iordache sin diaconul Mihai, diaconul Mihai sin Şerban Buză, diaconul Preda sin Şerban Buză; popa Ioan sin Oprea Coconete.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. cit.. fila 178 verso.

Sf. Episcopii Râmnicu i de paharnicul Stefan Gănescul şi de moşnenii ot tam; deavalma pă şapte moşi[1]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1746 de Costandin Creţu, popa Ene şi Şerban Buză.

56) **Rusăneşti, mahalaua Afânata.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1828 de cluceru Ioan Gănescu.

57) **Rusăneşti, mahalaua Omorîcea.** Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voevozi. Făcută în anul 1792 de Vlăduţu Mustăţa, Costandin Bărbieru şi Ivan.

58) **Drăganu**[2]). *Moşie stăpânită de Sf. Episcopie a Râmnicului i de dumnealui paharnicu Ştefan Gănescu, fără Cacoţi, şi de casa lui Florea Drăgăneanul cu moşnenii ot tam, deavalma pă cinci moşi, pă a cărora moşie este şi satul*[3]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1806 de popa Ioan Şuvar, Niţu Zbârlea şi Costandin.

59) **Drăganu, mahalaua Tortoesti.** Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1803 de popa Costandin, Matei Mazilu, Dumitraşcu brat, Preda şi Barbu brat.

60) **Mărgineni**[4]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam*

---

1) *Catagrafia din anul 1831, Arhivele Statului Bucureşti, condica nr. 93 831, fila 17 r.* Pe atunci satul Rusăneşti avea 163 familii.

2) Satul Drăganu îl găsim în harta lui Schwantz, făcută între anii 1720-1723, sub forma *Dregan.* cf. *Al. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei, lucrată de Fr. Schwantz şi terminată în 1723", în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 344, col. III.

In Memoriile Generalului von Bauer, scrise în anul 1778, se spune despre Drăganul Vâlcii: *„Draganul, locuinţă părăsită, situat pe Tzerna"* (Cerna). Probabil că la această dată satul era părăsit din cauza vreunei molime, din cauza răsmiriţii sau din cauza birurilor grele puse pe acest sat. cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14, pag. 307.

Locuitorii din satul Drăganu primesc bucuros poruncile date de oamenii lui Tudor Vladimirescu şi sunt supuşi. In numele lor semnează: *Popa Ion, Gheorghe Bobocea, Ioan Şălariu, Iordache zet* [*ginere*] *Tartolea, Niţu Pestare şi Pârcălabu Mihai, cu tot satu.* Vezi la *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu. Glose, fapte şi documente noi". Bucureşti, Casa Şcoalelor, 1927, pag. 109.

Preoţii din Drăganu, în anul 1839: *Dumitru sin popa Ioan, Ioan sin Iordache, Oprea sin popa Stancu, Marin sin Amzu.* In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 178.

3) *Catagrafia din 1831, fila 10 r.* Pe atunci satul Drăganu avea 115 familii.

4) Şi satul Mărgineni este trecut în harta lui Schwantz, sub forma *Mardsinen.* El exista prin urmare, înainte de anul 1720. cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor" .... în Arh. Olteniei nr. 27, pag. 347, col. I.

Locuitorii din Mărgineni se supun poruncilor pe care le dă, în anul 1821, ispravnicul orânduit la Vâlcea de Tudor Vladimirescu. In numele lor semnează: *Gheorghe Blăjanu, Badea al Pârvei, Ion Călinoiu, Iordaiche şi popa Costandin.* cf. *Em. Vârtosu,* op. cit. pag. 108.

Slujitorii dela bisericile din Mărgineni, în anul 1839: *Popa Dumitru sin Păun Glugă, popa Preda sin popa Radu, diaconul Marin sin Stan Dră-*

deavalma pă doi moşi [1]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută de Stanciu Blăjan, popa Radu şi Ioan Puiu, în anul 1637. Preînnoită în anul 1807 de Preda Stegaru, popa Radu, Stan Drăguşin, popa Ioan şi Stoian.

61) **Mărgineni, mahalaua Glugeşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută în anul 1827 de Păun Mazilu, diaconul Nicolae Ioan.

62) **Băteşani** [2]. *Moşie stăpânită pe dumnealui stolnicu Iancul Otetelişanul şi de moşnenii ot tam, deavalma pă şapte moşi* [3]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1692 de popa Barbu, diaconu Preda Boldini (sic), Ştefan brat şi Barbu Pielescu.

63) **Băteşani, mahalaua Ţărcăneşti**. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1776 de diaconu Radu, popa Stoian, Ioan Măgereanu şi de Miron călugăru.

---

guşin, diaconul Ioan sin Costandin Grecu. In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. cit., fila 178.

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica 93, fila 4 r.* Pe atunci satul Mărgineni avea 103 familii.

2) In harta lui Schwantz (1720), găsim şi satul *Betteshan,* care este desigur satul Băteşani. El exista, deci, înainte de 1720. cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul" .... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 342, col. I.

Satul Băteşani este trecut şi în Memoriile Generalului von Bauer, neamţ de origine. El venise aici cu armata rusă a lui Romanzoff, căci trecuse în serviciul Rusiei. Generalul von Bauer a fost un cartograf şi un topograf de seamă. El proectase un mare atlas, care n'a apărut, dar pentru acest atlas a strâns material mult, între care şi cel privitor la Oltenia, strâns probabil în cursul anului 1772. Iată ce se scrie în aceste memorii despre Băteşani: *„Betesani, sat cu o biserică, pădure şi vii, situat pe Tzerna".* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arh. Olteniei, nr. 14, pag. 307.

In anul 1784, era între catanele băneşti ale Craiovei, de sub comanda căpitanului Mihăilă şi un Ştefan ot Băteşani. cf. *I. V. Câncea:* „Oameni şi fapte" .... în Arh. Olteniei, nr. 49-50, pag. 190, col. II.

In timpul revoluţiei lui Tudor Vladimirescu (1821), locuitorii din Băteşani declară că se supun celor orânduiţi de sluger. In numele lor semnează: *Ion Veliţescu, Păun Ţercanu, Şărban Gărgulescu, Ion Pârcălabu şi popa Costandin.* cf. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu" .... pag. 109.

Slujitorii altarelor din Băteşani în anul 1839: *Popa Costandin sin Vladu, popa Păun sin popa Antonie, popa Dumitru sin diaconul Calotă, diaconul Ivan sin popa Anton, diaconul Radu sin popa Antonie, diaconul Ion sin Vladu; popa Costandin şi diaconul Calotă, diaconul Chirea sin popa Stoian.* Vezi *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 178.

3) *Catagrafia din 1831, Arhivele Statului Bucureşti, condica nr. 93/ 1831, fila 6 r.* Pe atunci satul Băteşani avea 70 familii.

Plasa Olteţului

1) **Slăveşti**[1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi*[2]. Biserică de lemn cu hramul Sfânta Troiţă. Făcută în anul 1640 de Matei Băteşanu, Ioan Bâzoi, cu toţi lăcuitorii.

2) **Slăveşti, mahalaua Târgului Cânguleşti.** Biserică de zid cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută în anul 1801 de Matei Vameşu, Ioan Bâzoi, cu toţi lăcuitorii.

3) **Slăveşti, mahalaua Oneşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae, Făcută de Pătru Barna, Dinică Onea, leatul

---

1) In registrul localităţilor ce se găsesc pe harta lui Schwantz, făcută între anii 1720-1723, e trecută şi localitatea Slăveştii *(Slevest)* Vâlcii. cf. *Al. A. Vasilescu:* „Registrul" .... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 350, col. II.

De multe ori era concurenţă între proprietarii de sate ca să facă târguri pe ele. Ei alergau la diferite pretexte pentru a desfiinţa târgurile de pe alte moşii. In anul 1794 s'a încercat de către ispravnicii jud. Vâlcea desfiinţarea târgurilor dela *Lăpuşata,* care se făcea Duminica, şi dela *Slăveşti, mahalaua Târgului,* care se făcea Joia. Ispravnicii spuneau că aceste sate sunt între păduri şi aci la târguri se întâlnesc hoţii şi gazdele lor. Domnitorul Alex. Moruzi n'a desfiinţat niciunul din aceste târguri, ci a poruncit să se ia măsuri împotriva hoţilor. Vezi la *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. V, 1893, p. 319.

Slujitorii altarelor din Slăveşti în anul 1839: *Popa Costandin sin Stancu, popa Nica sin Costandin, popa Ioan sin diaconul Ioan, diaconul Matei şi diaconul Mihai; popa Tudor sin Ioan Chelcea, popa Costandin sin popa Tudor, diaconul Dragul sin Marin Bădiţoiul, diaconul Nicolae sin Ion; popa Ioan sin Radu, popa Gheorghe sin diaconul Ioan Donţul, diaconul Costandin sin diac. Ilie, diaconul Stoica sin diac. Ilie; popa Ioan sin popa Preda, popa Mihai sin Marin, diaconul Vladu sin Nicolae, diaconul Dinu sin Dumitru, diaconul Ioan sin Costandin.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44, din 1838, fila 173.

2) *Arhivele Statului Bucureşti, Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 44 r.* Pe atunci satul Slăveşti avea 159 familii.

Prin hrisovul dat la 16 Mai 1793, Alex. Vodă Moruzi acordă mânăstirii Megaspileon din Moreea, milă din vinăriciu din satele următoare ale plăşii Olteţu: *Igoiul, Turceşti, Berbeşti, Colţeşti, Slăveşti, Sineşti, Tereuja, Goeşti, Roşia, Zgubea, Grădişte, Obislavu, Ciorteşti, Văleni, Săşcioara, Crăpături, Şerbăneşti, Tetoiu, Contea, Pleşoiu, Vasilaţi, Cârlogani, Poenari, Ghioroiu, Hărăştia, Goruneşti, Oculeşti, Diculeşti, Cacoţi, Sârbeşti, Alimpeşti, Corşor, Peterei, Oteşani, Mateeşti, Cârstăneşti.* cf. *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. VI, Bucureşti, Göbl, 1893, p. 235.

In anul 1816, Ioan Vodă Caragea, întăreşte această milă de vinăriciu, câte cinci bani de vadră, întărind hrisoavele date de Domnii anteriori şi pentru sate *din plasa Cernei: Mădulari, Valea Mare, Băteşani, Rusăneşti, Mărgineni, Drăganu, Giuleşti, Dozeşti, Măciuca, Cermegeşti, Lăpuşata, Bereşti, Şerbăneşti, Ulmetu, Bălteni, Cireşu, Broşteni.*

Din *plasa Otăsău: Frânceşti, Ciorăşti, Urşi, Foleşti, Dumbrăveşti, Foleştii de Sus, Mănăileşti, Şerbăneşti, Păuşeşti, Bârlog, Stoeneşti.* Vezi la *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. X, Bucureşti, Göbl, 1900, p. 281.

nu s'au găsit fiind prea veche. Preînnoită în anul 1780 de popa Ioan Barna, diiaconu Băluță și Dumitru Barna.

4) **Slăvești, mahalaua Râma** Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1802 de popa Tudor Chelcea.

5) **Slăvești, mahalaua Apa Vie.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Nicolae și popa Vlăduțu; iar leatul nu s'au găsit. Preînnoită în anul 1700 de popa Ioan și diiaconu Badea, fiii celui mai de sus

6) **Colteşti**[1]. *Moșie stăpânită de moșnenii ot tam deavalma pă cincisprezece moși*[2]. Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Matei Clipici cu Dobre și Ilie Grecu, leatul nu s'au găsit. Preînnoită în anul 1833 de popa Dumitrașcu cu toți lăcuitorii.

7) **Colteşti, mahalaua Ocracu.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1804 de Zamfir, Calotă și Radu, cu ceilalți moșneni.

8) **Colteşti, mahalaua Cornetu.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1826 de Papa Vlădăescu, Costandin ot tam, împreună cu alți moșneni.

9) **Sinești**[3]. *Moșie stăpânită de moșnenii ot tam, deaval-*

---

1) Slujitorii bisericilor din Colteşti, în 1839: *Popa Dumitrașcu sin Mihai, diaconul Costandin sin Mihai; popa Ioan sin popa Barbul, popa Gheorghe sin popa Ioan.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit.

2) *Arhivele Statului București, Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 56 r.* Pe atunci satul Colteşti avea 163 familii.

3) In anul 1615, Voevodul Radu Mihnea întărește printr'un hrisov eliberat în ziua de 17 Martie, stăpânirea lui Proda logofătul peste mai multe cumpărături în Popești, Ciobănești, Pojaru de Jos, Logrești și *Sinești.* Proda cumpărase moșie în Sinești, dela diferiți moșneni: dela Badea cu 850 aspri, dela Moga cu 1000 aspri, dela socrul său Măinea a treia parte de moșie din satul Sinești, pentrucă i-a dat-o ca zestre, și alte cumpărături. cf. *Al. Ștefulescu:* „Documente slavo-române", pag. 352.

Intr'un zapis din anul 1645, Noemvrie 13, prin care Calotă Părăianul vinde fratelui său Danciul logofătul, partea sa de moșie din Polovragi, este iscălit ca martor și *Hamza postelnicul dela Sinești.* Vezi la *Al. Ștefulescu:* „Polovragii". Târgu-Jiului. Editura Casei Bisericii, 1906, pag. 49.

In anul 1720 satul Sinești făcea parte din jud. Gorj, căci în Gorj îl trece Schwantz în harta sa. La *Al. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităților" .... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 350, col. I.

Alexandru Vodă Moruzi dă de știre, la 8 Mai 1793, lui Gheorghe Sinescu, că l-a orânduit polcovnic de poteră al jud. Vâlcea. Totodată îi poruncește să prindă niște tâlhari care prădau în plasa Olteţului-Vâlcea și să-i trimită la pușcăria din Craiova.

Sinescu a alungat pe cei patru hoți până în bălțile turcești dela Dunare, unde au fost prinși de aga beșleaga, zabitul Islazului-Romanați. Vezi la *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. VI, p. 280-284.

Preoții din Sinești în anul 1839: *Popa Ilie sin Iordache* (cartea hirotoniei lui i s'au luat de Turci în vreamea răzmiriții și are numai a duh[ov]nici[e]i), *popa Stoica sin Tudosie, popa Matei sin Gheorghe Ganea, popa Stanciu sin popa Pârvul, popa Costandin sin diaconul Ion Ciopăscu.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

ma pă patru moşi [1]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1746 de popa Stanciu şi diiaconu Ioan Nedeloiu. S'au preînnoit în anul 1839 de Dimitrache Zgubeanu.

10) **Sineşti, mahalaua Boerească.** Biserică de zid cu hramul Sf. Apostoli. Făcută în anul 1823 de boeruł Udrea Bondoc.

11) **Sineşti, mahalaua Ciucheşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1806 de popa Gheorghe diiaconu Tudor şi cu diiaconu Matei.

12) **Sineşti, mahalaua Popeşti.** Biserică de zid cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1693 de popa Prodea şi Dicu Potic. S'au preînnoit de po[l]covnicu Nicolae Pleşoianu împreună cu Ioan în anul 1834.

13) **Sineşti, mahalaua Ganea.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1783 de Tudor Ganea împreună cu fraţii lui. Preînnoită în anul 1840 de popa Matei, popa Stanciu, Barbu Mutu şi boeri Dinu Bondoc.

14) **Satul Străchineşti,** *pă moşia Budoiu a schitului Polovragii, stăpânită de schit şi pă moşia Străchineşti stăpânită de casa polcovnicului Ioniţă Străchinescu* [2]). Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1737 de Vlăduţu Străchinescu.

15) **Străchineşti, mahalaua Urzica.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută de popa Radu şi de Avram împreună cu lăcuitorii, dar leatul nu s'au găsit, fiind prea veche.

16) **Obislaviu** [3]) *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam,*

In anul 1859 erau la Sineşti patru preoţi: *Zdrafcu, Costandin, Ion popa Mihai şi Vasile popa Nicolae.* cf. *C. N. Mateescu:* „Acte şi scrisori din trecut", în Arhivele Olteniei, nr. 36, p. 132.

1) *Catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 5 r.* Pe atunci satul Sineşti avea 138 familii.

2) *Catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 51 r.* Pe atunci satul Străchineşti avea 63 familii.

Preoţii din Străchineşti în anul 1839: La biserica Intrarea în Biserică: *Popa Mihai sin Zaharia* (cartea i s'au pierdut în răzmeriţa turcească), *popa Nicolae sin Udrea Grădişteanu.* La biserica Urzica: *Popa Costandin sin popa Păun.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44, din 1838, fila 173 vo.

3) Hamza din Obislav era în anul 1494 printre donatorii mănăstirii Bistriţa. Stanciu spătarul, omul de credinţă al lui Mircea Ciobanul, este fiul boerului Benga şi ginerele lui *Hamza banul din Obislav.* A se vedea la *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei şi Craioveştii". Extras din Arhivele Olteniei. Scrisul Românesc, Craiova. fără an, pag. 31 şi la *St. Nicolaescu:* „Documente slavo-române", pag. 83.

Hamza din Obislav, zis când Cralevski, când Jilski, este ban al Craiovei, între anii 1531-1533. cf. *I. C. Filitti,* op. cit., pag. 101.

In harta lui Schwantz (1720), satul Obislav este trecut sub forma *Obislau* din Wultzer (Vâlcea). La *Al. Vasilescu:* „Registrul"... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 347, col. I.

La biserica din Obislavu era preot, în anul 1839, *Nicolae sin Ioan.* Vezi în *Arhiva Sf. Epicopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 174 verso.

deavalma pă şase moşi [1]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1768 de Nanu, Ioan Voinescu, Lupu Vlăduţu şi popa Matei. S'au preînnoit în anul 1822 de popa Dinu şi cu toţi lăcuitorii

17) **Grădiştea** [2]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă şapte moşi* [3]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1777 de diiaconu Iacov, Pătraşcu Busuioceanu şi diiaconu Costandin. S'au preînnoit de toţi lăcuitorii.

18) **Grădiştea, mahalaua După Vale.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1816 de popa Dumitraşcu, Niţă Cumpănaşu, popa Radu şi boeri Udrea Pleşoianu.

19) **Tereuja** [4]). *Moşie stăpânită de moşneni, pă patru moşi.*

1) *Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 37 r.* Pe atunci satul Obislavu avea 64 familii.

2) Satul Grădiştea este trecut în harta lui Schwantz, lucrată între anii 1720-1723. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci"... în Arhivele Oltenici nr. 13, pag. 235.

In Memoriile generalului von Bauer, găsim scris în anul 1778, despre Grădiştea Vâlcii: *„Gredischte, sat cu o biserică şi vii"*. Vezi la *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer (1778)", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 327. Pe atunci era în satul Grădiştea o singură biserică.

Slujitorii altarelor din Grădiştea în anul 1839: *Popa Tănasie sin popa Dumitraşcu, popa Radu sin popa Costandin, popa Costandin sin Radu Goran, popa Ion sin popa Ioan Bălan, diaconul Cârstea sin Dumitraşcu; popa Dumitraşcu sin diaconul Costandin.* In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit.

3) *Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 33 r.* Pe atunci satul Grădiştea avea 88 familii.

4) In anul 1643, logofătul Danciul Părăianul clădeşte mânăstirea Polovragii. El îi dărueşte şi moşii din care să se întreţină. Intre moşiile dăruite mânăstirii Polovragi prin zapisul din anul 1650 [7158], Martie 13, este şi *„Tereuja de pre Olteţ tooat[ă] ocna (moşia) cât am cumpărat de în câmp, di[n] apă şi depre tot hotarul"*. cf. *Alex. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 71.

La 5 Iulie 7216 (1708), Constantin Ştirbei, vel ban, orândueşte 12 boeri care să aleagă moşia Tereuja a lui Calotă diaconul din Iazer şi a fraţilor săi de partea lui Preda diaconul cu fraţii lui din Tereuja. In hotărnicia făcută cu acest prilej se spune că moşia Tereuja a fost a „Gherghinei muma popei Prodei de zeastre dela tată-său Prodea logofăt, de o a stăpânit-o multă vreame, iar apoi au fost vândut-o Danciului postelnic Părăianului, tatăl banului Barbul Milescul şi dupe moartea Danciului postelnic au făcut-o fiu-său banùl Barbu vânzătoare, iar popa Prodea, tatăl lui Calotă diaconul... au dat bani de s'au răscumpărat această parte de moşie". Un Radu diaconul cu ceata lui, pretindeau că au şi ei moşie în Tereuja. De aci lungi judecăţi. In anul 1708, semnele moşiei Tereuja erau acestea: *„Despre răsărit în dealul Zgubei pe Piscul Bordeiului lui Dan, drept în Dobricea, din vale la deal pe din sus de Poiana Şoimului, pe cursura vălcealei la deal păn în Măgurice, la deal drept în piatră... pe dela deal de casa Croitorului... la vale păn în piatra cea dela fântână, în drumul bătrân la vale în gorunul cel sămnat, drept peste câmp la vale în stejariul cel din baltă;... drept printre prunii Savei... peste Olteţ în gura vălcealei cu podul... Apoi vălceaoa la deal păn în buza piscului; piscul la deal, tot din sămn în sămn prin Seaci în dealul în Cruci, face puţintel la stânga pe Coasta Urzicei păn în capul hotarului la Părăul Săpat"*.

Această hotărnicie mi-a fost adusă de elevul Popa V. din cl. III B. dela Lic. Comercial „Gh. Chiţu" din Craiova; elevul este originar din Tereuja.

Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1767 de Stanciu, Negrea, popa Tudor şi Amza Sârbu. S'au preînnoit de popa Pătru Negrea în anul 1821.

20) **Băeşti** [1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam deavalma pă treisprezece moşi* [2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1778 de popa Pârvu şi diiaconu Iacov. S'au preînnoit de popa Matei, Ioan Mălăescu şi Costandin. Leatul nu s'au găsit.

21) **Băeşti, mahalaua Dobricea.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de Dinu, Vladu şi Stan cel Mare în anul 1814. S'au preînnoit de popa Dinu, Ioan şi Gheorghe sin Drăghici, în anul 1839.

22) **Pleşoi** [3]. *Moşie stăpânită de casa protopopului Marin Pleşoianu şi de moşnenii ot tam davalma pă şase moşi* [4].

La biserica din Tereuja slujeau în anul 1839: *Popa Pătru sin Mihai Negrea, diaconul Simion sin popa Sandu, diaconul Tănasie sin popa Badea, diaconul Ilie sin Tudor*. In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu*, dos. 44 din 1838, fila 173.

Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 27 r. In anul 1831 satul Tereuja avea 65 familii.

1) Satul Băeşti este trecut în harta alcătuită între anii 1720-23 de ofiţerul austriac Schwantz. Il găsim sub forma *Boest*. Vezi la *Al. Vasilescu*, op. cit. pag. 342, col. II.

2) *Catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 19 r.* Pe atunci satul Băeşti avea 104 familii.

Preoţii din Băeşti în 1839: *Costandin sin Stan, Radu sin Barbu Turbureanu*. cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu*, dos. cit., fila 173 verso.

3) La 15 Octomvrie 1640 [7149], Dumitru Corbeanu vinde printr'un zapis, din moşia sa Polovragi, boerilor Pârăeni: Stanciu postelnicul, Danciu logofătul şi Calotă postelnicul. Intre mărturiile scrise în acest zapis este şi *„popa Stanciul ot Pleşoi"*. Nu încape îndoială că aci e vorba de Pleşoii Vâlcii, pentrucă boierii care mai iscălesc ca mărturie sunt din satele vecine cu Pleşoiul: Zătreni, Tetoi, Popeşti. cf. *Alex. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 39.

In anul 1720 satul Pleşoiu de lângă Olteţ, era părăsit. Precum am spus şi în altă parte, satele erau părăsite pe vremea aceea, din cauza birurilor grele ce trebuia să le plătească satul, din cauza răzmiriţii, sau din cauza vreunei molimi care se încuiba în ele, cum era ciuma. Vezi la *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

In anul 1775, boerii Costandin şi Ion Pârâianu jăluesc Domnitorului Alexandru Ipsilant, spunând că au o moară pe apa Olteţului, la moşia Spinenii din Gorj. Mai sus de moara lor are moară şi jupâneasa Ilinca Pârâianca. Din pricina morii ei este înnecată moşia Pleşoenilor. Caimacamul dela Craiova dăduse ordin să se strice şi moara lor, care nu cauza niciun rău satului Pleşoi. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la Istoria Olteniei"... pag. 116-117.

In Memoriile generalului von Bauer, scrise în anul 1772 şi tipărite în anul 1778 se vorbeşte astfel despre satul Pleşoi: *„Pleschojul, sat cu o biserică, pădure şi vii, situat pe Oltezul"*. cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

4) *Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 59 r.* Pe atunci satul Pleşoiu avea 100 familii.

Preoţii şi diaconii din Pleşoi, în anul 1839: *Popa Pătru sin Nica,*

Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1807 de protopopu Marin Pleşoianu şi cu ajutorul lăcuitorilor.

23) **Pleşoi, mahalaua Croitori.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de Pătru Păràoşanu şi cu toţi lăcuitorii. Leat nu s'au găsit. S'au preînnoit în anul 1797 de popa Ioan Nicolae Mazilu, împreună cu toţi lăcuitorii.

24. **Văleni**[1]). *Moşie stăpânită de casa d-lui vtori vistier Dumitraşcu Nisipeanu şi de moşnenii ot tam, deavalma pă trei moşi* [2]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. S'au preînnoit în anul 1795 de popa Dumitru Văleanu, Costandin Crişu, Constantin Coman şi de toţi lăcuitorii. Iar leatul şi de de cine s'a făcut întâi nu s'au găsit, fiind din vechime.

25) **Ciorteşti**[3]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, dea-*

Chiriţăscu, popa Nicolae sin Marin, popa Marin sin popa Costandin, diaconul Ştefan sin Matei; popa Ioan sin Radu Mazilu, popa Ioan sin Gheorghe Teică. In *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit.

1) In harta lui Schwantz (1720) este trecut şi satul Văleni (Walien) pe Olteţ. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236 şi *Al. Vasilescu:* „Registrul"... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 351, col. I.

Interesante ştiri despre Văleni ne dau Memoriile Generalului von Bauer. scrise în 1772 şi publicate în 1778. Iată ce spun aceste memorii: *„Woleni, sat cu o biserică, două fântâni şi cu vii, situat pe Oltezul".* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Preoţii şi diaconii din Văleni, în anul 1839: *Popa Costandin sin popa Marin, popa Dumitraşcu sin popa Şerban, popa Toma sin Ion Mărculescu, popa Nicolae sin Dumitru Casiu, diaconul Zamfir sin Nicolae, diaconul Vlăduţu sin diaconul Ioan.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 173 verso.

2) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 16 r.* Pe atunci satul Văleni avea 117 familii.

3) Satul Ciorteşti nu mai există azi. Dar îl găsim într'un hrisov dat de Alexandru Iliaş Voevod, în anul 1617 [7125]. Prin acest hrisov Domnitorul întăreşte Stanciului şi jupânesii sale Viţa, satul Spineni (nici acest sat nu mai există azi), pe care l-au cumpărat părinţii Stanciului dela Hamza banul şi Caplea. Intre martori e trecut şi boerul *Manea din Ciorteşti.* Vezi la *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare"... pag. 114.

Acest sat nu e trecut în harta lui Schwantz.

In anul 1720 [7238], Aprilie 23, Preda Zătreanu, ctitorul bisericii din Zătrenii de Sus, a dăruit prin diată (testament) preotului şi diaconului „care vor fi slujitori sfintei biserici, neavând cu ce chivernisi peste hrana lor — spune ctitorul — am dat moşiea din Ciorteşti să fie de arătură şi de cosit pe dela vale de malul din capul Crivinei, din jos dela Olteţ să ţie în sus pă drumul care merge la Homeni, pe unde să hotărăşte cu merii după mejdini la vale, până la Olteţ". Vezi la *C. N. Mateescu:* „Acte şi scrisori din trecut", în Arhivele Olteniei nr. 25-26, pag. 214.

Preoţii şi diaconii din Ciorteşti în anul 1839: *Popa Badea sin Dumitru Chelu, popa Ilie sin popa Barbu, popa Ioan sin Barbu, diaconul Ion sin Dumitru Chelu, diaconul Ion sin Huidila.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnic,* loc. cit.

valma pă patru moşi [1]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Mihai, Radu Mazilu şi Dumitru Chelu. Leatu nu s'au găsit.

26) **Ciorteşti, mahalaua Mecea.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută de Manea Breciuga, Matei Ciortescu şi Vladu Necşulescu. Leatu nu s'au găsit.

27) **Săşcioara** [2]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă opt moşi* [3]). Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută de popa Dumitraşcu Popescu, Paraschivu Nănescu, cu toţi lăcuitorii. Iar leat nu s'au găsit fiind prea veche. S'au preînnoit în anul 1832 de popa Ilie, Nicolau Ciucă şi popa Ioan cu toţi lăcuitorii.

28) **Săşcioara, mahalaua Sasu.** Biserică de zid cu hramul Buna Vestire. Făcută în anul 1826 de po[l]covnicu Dimitrie Oculescu.

29. **Săşcioara, mahalaua Vălceleşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1800 de popa Ioan Vâlcea cu Anghel Popescu şi cu ceilalţi lăcuitori.

30) **Zgubea** [4]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam deavalma pă doi moşi* [5]). Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută de Mihail, Simion şi Vladu. Leatul iar nu s'au găsit. Preînnoită în anul 1756 de nepoţii celor mai de sus, cu toţi lăcuitorii.

31) **Nenciuleşti** [6]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam,*

---

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 30 r.* Pe atunci satul Ciorteşti avea 100 familii.

2) Intr'un hrisov din anul 1617 prin care Alexandru Vodă Iliaş, întăreşte unor boeri satul Spineni, azi dispărut, este iscălit ca martor şi *boerul Anghel din Săscioara.* Vezi la *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare"..., pag. 114.

Intre cei 12 boeri care aleg în anul 1641, din porunca lui Matei Basarab, moşia Stanomireşti a lui Andrei logofătul, se găsesc şi Naz logofătul şi Soare dela Săscioara. A se vedea documentul publicat de maior I. F. Rădulescu, în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 375.

3) *Catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 8 r.* Pe atunci satul Săscioara avea 99 familii.

Preoţii şi diaconii dela bisericile din Săşcioara, în anul 1839: *Popa Ilie sin Dumitru Nănescu, popa Ioan sin popa Nicolae, diaconul Ioan sin Stan Ibişi, diaconul Paraschivu sin Ioan Nănescu; popa Dumitraşcu sin Dumitraşcu, popa Stan sin Vlăduţu Trăistaru* (poprit de slujbele bisericeşti pentru o întâmplare), *diaconul Ioan sin Radu Onogu; popa Ştefan sin popa Radu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 174.

4) Slujitorii bisericii din Zgubea în anul 1839: *Popa Dimitrache sin Pătru Zgubeanu, diaconul Costandin sin diaconul Costandin, diaconul Şerban sin diaconul Costandin. Idem,* dos. cit., fila 174 verso.

5) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica 94, fila 35 r.* Pe atunci satul Zgubea avea 39 familii.

6) Nu ştiu sigur dacă Alexandru Nenciulescu, vel vornic în vremea răscoalei lui Tudor Vladimirescu şi caimacam în anul 1822, era de neam din Nenciuleştii Vâlcii. Poate că din acest sat era. cf. *I. C. Filitti:* „Banatul

deavalma pă cinci moşi [1]). Biserică de lemn cu hramul Sfânta Troiţă. Făcută în anul 1640 de Ioan Gădărelea şi diaconu Costandin cu toţi lăcuitorii. S'au preînnoit în anul 1814 de nepoţii lor, popa Radu, popa Dumitraşcu, cu toţi lăcuitorii.

32) **Nenciuleşti, mahalaua Cocăleşti.** Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Voevozi. Făcută în anul 1814 de diaconu Stan şi de Gheorghe Melinescu.

33) **Crăpăturile** [2]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă şase moşi* [3]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1721 de popa Vladu, popa Dumitru cu toţi lăcuitorii. S'au preînnoit în anul 1800 de popa Dumitraşcu, popa Barbu şi diaconu Costandin cu toţi lăcuitorii.

34) **Crăpăturile, mahalaua Lacu.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1785 de Anghel Ţogoe, popa Ioan Jugravu şi diiaconu Costandin Cârloganu, cu toţi lăcuitorii. S'au preînnoit în anul 1820 de popa Manea Lăculeanu, popa Radu sin popa Ioan, Ioan sin Preda şi Ilie Solomon.

35) **Româneşti** [4]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută de po[l]covnicu Ioan Străchinescu. Leat nu s'au găsit.

36) **Româneştii de Jos** [5]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută de popa Dumitraşcu Românescu cu Ioan Românescu. Leatul nu s'au găsit.

Olteniei şi Craioveştii", pag. 100 şi 107. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu"... passim. *N. Iorga:* „Scrisori de boeri olteni şi munteni către casa de negoţ sibiiană Hagi Pop", Bucureşti, 1906, Tip. Socec, passim.

Preoţii din Nenciuleşti în anul 1839: *Radu sin Costandin Cocală, Costandin sin popa Ion Cocală, Dumitraşcu sin Lupu, Dumitru sin popa Gheorghe, Petru sin popa Gheorghe.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit., fila 174.

1) *Catagrafia din 1831, condica 94, fila 39 r.* In anul 1831, satul Nenciuleşti avea 68 familii.

2) Satul Crăpăturile exista în anul 1720, căci îl găsim în harta lui Schwantz. cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul"... în Arh. Olteniei, nr. 27, pag. 343, col. III.

3) *Catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 25 r.* In anul 1831 satul Crăpăturile avea 111 familii.

Preoţii şi diaconii dela Crăpături în anul 1839: *Popa Avram sin diaconul Costandin, popa Marin sin popa Dumitraşcu, popa Dumitru sin diaconul Costandin, diaconul Radu sin diaconul Nicolae, diaconul Marin sin diaconul Nicolae; popa Manea sin Anghel Ţogoe, popa Radu sin popa Ion Zogravu.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. nr. 44 din 1838, fila 174.

Ca şi satul Crăpăturile, satul Româneşti era trecut în harta lui Schwantz. *Al. Vasilescu,* op. cit. pag. 349, col. III.

4) In Catagrafia din anul 1831 nu se spune a cui moşie era în satul Româneşti. Dar de aci aflăm că pe atunci satul acesta avea 61 familii.

5) Preoţii din Româneştii de Jos, în anul 1839: *Costandin sin popa Dumitraşcu, Preda sin Marin Pleşescu.* Idem, fila 174 verso.

37) **Roşiile**[1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă cinci moşi*[2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1560 de Voinea împreună cu toţi lăcuitorii. S'au preînnoit în anul 1600 de Pârvu sin Voinea. S'au preînnoit în anul 1680 de Vlăduţu sin Pârvu cu toţi lăcuitorii. S'au mai preînnoit în anul 1740 de căpitanu Vlăduţu, cu Statie şi Barbu.

38) **Roşiile, mahalaua Hătăroaia.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1805 de popa Grigorie Coman, Stanciu logofătu şi Dumitraşcu cu toţi lăcuitorii. S'au preînnoit în anul 1825 de popa Nicolae Vilăescu şi cu toţi lăcuitorii.

39) **Roşiile, mahalaua Răţăleşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1773 de popa Pătru Răţală cu toţi lăcuitorii. S'au preînnoit în anul 1816 de popa Dobre şi popa Osîceanu cu toţi lăcuitorii.

40) **Roşiile, mahalaua Pleşeşti.** Biserică de zid cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1792 de popa Preda, popa Ioan, popa Radu şi Costandin, Pleşeşti.

41) **Roşiile, mahalaua Budele.** Biserică de lemn cu hramul Sfinţii Ingeri. Făcută în anul 1751 de popa Dumitru, popa Calotă, popa Mihai Ştreang, cu toţi lăcuitorii. S'au preîn-

---

1) In hrisovul dat de Alexandru Iliaş, prin care întăreşte unor boeri satul Spineni, în anul 1617 [7125], este iscălit ca martor şi Grama din Roşiile Vâlcii. Vezi la *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare", pag. 114.

La 1 August 1682 [7190], Danciu Părăianul şi fratele său Hamza, fii ai lui Calotă şi nepoţi ai postelnicului Danciul, vând marelui vistier Barbu Milescu, părţile lor de moşie din Părăeni şi Făuri. In zapisul de vânzare semnează ca martor şi *popa Năsturica ot Roşii.* cf. *Alex. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 82.

In harta lui Schwantz e trecut şi satul *Roschy* (Roşii) din jud. Vâlcea. A se vedea la *Alex. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor cuprinse în harta Olteniei, lucrată de Fr. Schwantz şi terminată in 1723", în Arhivele Olteniei ,nr. 27, pag. 349, col. III.

Iată ce se spune despre Roşiile în Memoriile scrise de Generalul von Bauer, în anul 1772 şi tipărite în 1778: *„Roschi, sat cu o biserică, o curte boierească, un pod, o moară, pădure şi vii pe Tzerna, situat pe Oltezul".* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Preoţii şi diaconii dela bisericile din Roşiile, în anul 1839: *Popa Costandin sin popa Preda, popa Radu sin diaconul Costandin, popa Vasilie sin Iordache, popa Ioan sin popa Ioan, diaconul Simion sin popa Ioan, diaconul Stanciu sin Dobre; popa Mihai sin diaconul Ioan Bărbunescu, popa Dragul sin Nicolae, diaconul Gheorghe sin Dumitru; popa Ştefan sin Costandin, diaconul Ion sin popa Radu Ştreanga.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului, dos.* ... *sin Şerban Puiulescu, diaconul Preda sin diaconul Ioan; popa Radu sin popa Mihai, popa Radu sin Ştefan Tăpuşi, popa Gheorghe sin popa Radu, diaconul Ion sin popa Radu Ştreanga.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 174 r şi v.

2) *Arhivele Statului Bucureşti, Catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 49 r.* Pe atunci satul Roşiile avea 179 familii.

noit de popa Preda Streang şi popa Radu Vilăescu cu toţi lăcuitorii, în anul 1817.

42) **Zătrenii de Sus** [1]. *Moşie stăpânită de dumnealui pa-*

1) Satul Zătreni îmi este cunoscut — după ştirile pe care le pot avea acum — din anul 1550, când e cunoscut ca ban al Craiovei, *Barbu din Zătreni.* cf. *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei şi Craioveştii", pag. 89 şi 101.

In anul 1609, Octomvrie 9, Radu Vodă Şerban dă la mâna lui Bălan dela Părăiani o poruncă pentru a-şi lua cărţile de moşie de moştenire dela Prodea şi Calea din Zătreni. Cărţile acestea fuseseră furate dela Bălan de catre Şoimul şi date în mâna lui Prodea şi Calea. Vezi art. „Două acte Olteneşti", în Arhivele Olteniei, nr. 86-88, pag. 400.

Unii dintre boerii din Zătreni aveau moşie şi în Criva de Jos-Romanaţi. In anul 1630 boerul Gorgan biv vel spătar cu jupâneasa lui Stana, cumpără moşie în Criva de Jos, dela Pârvul, Oprea şi Stoica. feciorii Pârvului din Zatreni. Vezi la *Ion Marian:* „Patru documente", în Arhivele Olteniei, nr. 89-91, pag. 93.

Intr'un zapis prin care Dumitru Corbeanul cu fiii săi vând moşia lor din Polovragi, în anul 1640, este trecut ca martor şi Stanciul postelnicul Zătreanul şi nepotu-său Udrea din Zătreni. cf. *Alex. Ştefulescu:* „Polovragii". pag. 39.

Stanciul postelnicul şi Calotă din Zătreni, aveau în anul 1641, după cum se vede dintr'un hrisov al lui Matei Basarab, moşie de cumpărătură în Stanomireşti, la sud de Zătreni. A se vedea documentul publicat de maiorul *I. F. Rădulescu,* în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 375.

La 13 Noemvrie 1645 (7154), Calotă Părăianul vinde partea sa de moşie din Polovragi, fratelui său Danciul logofătul. In zapisul de vânzare semnează ca martor şi Stanciul postelnicul Zătreanul şi Udrea postelnicul .cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 49.

Intre cei 24 boeri cari au hotărnicit în anul 1642, moşiile Bărbăteşti şi Dobricenii Arnotii era şi Stanciul postelnicul dela Zătreni. Vezi *Pr. D. Cristescu:* „Arnota", R.-Vâlcii, tip. „Episcopul Vartolomeiu", 1937, pag. 126.

Stanciul postelnicul era frate cu Danciul şi Hamza. Câte trei erau fiii lui Calotă postelnicul dela Părăeni. Jupâneasa lui Stanciu postelnicul se numea Rada. In anul 1682 Stanciu era mort, dar fraţii săi şi jupâneasa Rada trăiau. Vezi la *Alex. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 81. Tot în 1682 apare ca martor într'un zapis, Preda din Zătreni. Idem, pag. 82.

Satul Zătreni e trecut în harta lui Schwantz sub forma *Setren.* Nu încape nicio îndoială că sub această deformare se ascunde adevăratul nume, Zatrenii. Unii cercetători au crezut că e vorba de un sat numit Şetrenii şi aşa au citit în harta mai sus amintită. Vezi la *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235.

Biserica din Zătrenii de Sus, cu hramul Sf. Nicolae, e făcută de Preda Zătreanu. Acesta era fiul lui Danciu. Fratele său Radu Zătreanu îi ajută la facerea bisericii.

In anul 1730 (7238), Aprilie 23, Preda Zătreanu lasă prin diată acestei biserici, pe care încă n'o terminase, diferite bunuri din care să se întreţină clerul şi să se repare, ce va fi nevoe. El spune în diată că lasă *„sfintei biserici de aici din Zătreni, care din temelia ei cu toată cheltuiala şi osteneala mea din care m'au miluit Dumnezău s'au făcut, care să şi prăznuiaşte hramul sfântului marelui arhireu Nicolae... şi preotul şi diaconul care vor fi slujitori sfintei biserici, neavând cu ce chivernisi peste hrana lor, am dat moşiea Ciorteşti, să fie de arătură şi de cosit pe dela vale de malul din capul Crivinei, din jos de Olteţ, să ţie în sus pă drumul care merge la Homeni, pe-*

harnicul Ştefan Gănescu i de casa lui Ioniţă Zătreanu şi Şte-

---

unde să hotărăşte cu merii după mejdini la vale, până la Olteţ". Tot prin această diată se dau bisericii *„patru răzoare de vie din dealul Dobreştilor, din viea frăţini-mieu Radului şi un sălaş de ţigani... Numai atàt mă rog la tot neamul mieu, după întàmplarea vremilor, ce să va strica la sfànta biserică, să aveţi grije a drege"*... Vezi la *C. N. Mateescu:* „Acte şi scrisori din trecut", în Arhivele Olteniei, nr. 25-26, pag. 214.

Dania făcută bisericii de Radu Zătreanu, este întărită, în anul 1736, de nepoţii Radului: Pătru Zătreanu, Mihail Zătreanu şi Barbu Zătreanu. cf. *Idem,* pag. 214-215.

In anul 1793, Barbu Oteteleşanu, nepotul lui Preda dvornicul Zătreanu, jălueşte caimacamului Craiovei, că vecinii moşiei Ciorteşti, lăsată de moşul său Preda dvornicul Zătreanu, bisericii, au intrat cu plugurile în ea. Ca un ctitor ce este, n'a putut suferi a rămânea sfânta biserică păgubaşă de această danie. Caimacamul Costache Caragea orânduеşte pe Vlăduţ Tetoianu să cerceteze această pricină. *Idem,* pag. 215.

Iată pisania bisericii de zid din Zătreni: *„Această sfântă şi dumnezăiască biserică, care să prăznueşte hramul sfântului şi marelui arhiereu Nicolae dela Mira Lichia, făcătorul de minuni, care iaste făcută din temelie cu toată* şi *osteneala şi înfrumusăţara, după cum se vede, de robul lui Dumnezău Preda vornicul, feciorul Danciului postelnicul Zătreanu, ca să fie dumnealui şi a tot neamul creştinesc vecinică moştenire. Dăla zidirea lumii ani 7242, iar dăla H[risto]s ani 1734. Pis. Toma; zugr[av] Simion; Matei zid. petrarul"*. cf. *C. N. Mateescu:* „Inscripţii din bisericile oltene". în Arhivele Olteniei. nr. 25-26, pag. 235.

In pronaosul bisericii este mormântul lui Preda Zătreanu. Pe piatra acestui mormânt scrie: *„Supt această piatră odihnesc oasele răposatului robului [lui] Dumnezău jupan Preda postelnicul Zătreanul. Cine va citi să zică Dumnezău să-l ierte. Care s'a pristăvit [a murit] dăla zidirea lumii ani 7281, dăla H[risto]s ani 1740". Idem,* pag. 236.

Pe perete, în tinda bisericii, sunt zugrăviţi deasupra uşii: Jupan Preda Zătreanul, vornicul şi jupâneasa Dumitrana.

Pe perete, în dreapta: Jupan Danciul postelnicul Zătreanul, tatăl Predii, şi jupâneasa Marica, fata slugerului Drăgoi din Fălcoi. Pe peretele din stânga: Jupâneasa Păuna a lui Ştefan Fărcăşanu şi Maria a lui Barbu Otetelişanu, fata lui Preda Zătreanul.

In altar: Popa Stanciul ot Giuleşti, cel dintàiu preot al bisericii. *Idem,* pag. 236.

In secolul al XVIII-lea mai sunt cunoscuţi din neamul boeresc al Zătrenilor: *Udrea* Zătreanul, care, împreună cu alţi boeri şi cu Inochentie episcopul de Râmnic, e orânduit în anul 1732, să cerceteze o pricină a locuitorilor din Cheia-Vâlcea. Deasemenea e orânduit să cerceteze în privinţa proprietăţii munţilor Paraginosul şi Frătoşeanu, pentru care aveau gâlceavă Lotrenii cu locuitorii din Ciocadia-Gorj. A se vedea la *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare", pag. 63 şi 119.

Mai este cunoscut *Pătru Zătreanu* ,biv vel şătrar. care în anul 1745 călcase moşia Crivina din Vàlcea, a mânăstirii Dobruşa. Vezi la *T. G. Bulat,* op. cit., pag. 9-11.

In 1746, boerul *Vasile Zătreanu* face parte dintre boerii hotarnici ai moşiei Crivina, proprietatea Dobruşei. *Idem,* op. cit., pag. 11.

In anul 1749 *Ilie Zătreanu,* cu ruda sa Barbu Otetelişanu şi alţi boeri hotărăsc moşia Buneştilor a Sfintei Episcopii de Râmnic, contra lui Grigorie Mozacul. cf. *Idem,* pag. 42.

fan Dobrescu [1]. Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1734 de Preda Zătreanu sin Danciu Vornicu și Radu Zătreanu fratele lui.

43) **Zătrenii de Jos.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan Botezătorul[2]), făcută în anul 1756 de Iovan sin Vasile. S'au preînnoit de cluceru Ioan Gănescu și de Catinca Găneasa, în anul 1796.

44) **Şerbăneşti.**[3]) *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam deavalma pă patru moşi* [4]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Ni-

---

Nicolae, copilul lui Iorgache Zătreanu este înfiat în anul 1801 de biv vel paharnicul Dumitrache Brăiloiu și soția sa jupâneasa Maria. Părinții lui Nicolae muriseră. cf. *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor”, vol. VIII, p. 51.

La 1 Oct. 1803, Const. Alex. Ipsilante numeşte pe boerul Dimitrie Zatreanu al doilea urmaş al scaunului bănesc dela Craiova. *Idem,* p. 495.

Iată ce se spune, în anul 1772, despre Zătrenii de Sus, în Memoriile Generalului von Bauer: *„Satreni de Sus, sat cu o biserică și o casă de piatră, un pod peste Oltezul, două mori, pădure și vii, situat pe Oltezul”.* A se vedea la *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer”, în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

1) *Arhivele Statului București, catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 13 r.* In anul 1831 satul Zătreni avea 193 familii.

2) Mai are și hramul Sf. Nicolae, care probabil i s'a adăogat la reparația făcută de Ioan Gănescu. E una din cele mai frumoase biserici de lemn. Pe din afară e în bună stare. In interior e vătămată, căci a servit de grajd armatelor de ocupație din 1916-1918.

Am vizitat această biserică în anul 1934. Un domn învățător din sat mi-a arătat cu acest prilej niște minunate icoane praznicare găsite în această biserică. Nu știu dacă au fost date la Comisia Monumentelor Istorice sau la Muzeul Național de Artă Religioasă, căci acolo le este locul.

Pisania acestei biserici: *„Zidită de robii lui Dumnezeu Ioan Zătreanul, jupan Vornic Zătreanu, Ioniță și cocoana Catrina, Vlăduț me[d]elniceru Gănescu, ca să fie dumnealor la tot neamul creștinesc de pomenire, în veci. Anul 7264 [1756], Ghen[arie] 5.* A se vedea la *C. N. Mateescu:* „Inscripții din bisericile oltene”, în Arhivele Olteniei, nr. 25-26, pag. 236.

Despre satul Zătrenii de Jos, iată ce spun Memoriile Generalului von Bauer, scrise în anul 1772: *„Satreni, sat cu o biserică, un iaz, moară, pădure și vii, situat pe Oltezul”.* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer”, în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Preoții dela bisericile din Zătreni, în anul 1839: *Ion sin Nicolae și Sandu sin popa Preda Dimoiu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. nr. 44 din 1838, fila 174 verso.

3) Intr'un hrisov dat de Matei Vodă Basarab, în anul 1641, pentru hotărnicia moșiei Stanomirești din Vâlcea, este vorba și de Șerbăneștii de lângă Olteț. cf. *Maior I. F. Rădulescu,* în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 375.

In harta lui Schwantz (1720) este trecut și satul „Șerbănești de lângă Olteț”. A se vedea la *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci”, în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235.

La biserica din Şerbăneşti era preot, în anul 1839, *Costandin sin Preda.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc. cit.

4) *Arhivele Statului București, catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 22 r.* In anul 1831 satul Şerbăneşti avea 101 familii.

colae. Făcută în anul 1780 de popa Pătru Osâiac, diiaconu Chiriian.

45) **Şerbăneşti, mahalaua Bâgiuleşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută în anul 1823 de Alexie Monahul şi de Preda Catană.

46) **Tetoi** [1]. *Moşie stăpânită de şătrar Gheorghe Tetoianu şi de ceilalţi boierănaşi Tetoieni şi de moşnenii ot tam, deavalma pă doi moşi* [2]. Biserică de zid cu hramul Sfinţii Împăraţi. Făcută în anul 1818 de protopopu Dincă Tetoianu.

47. **Tetoiu de Jos.** Biserică de zid cu hramul Adormirea. Făcută în anul 1792 de cluceru Vlăduţu Tetoianu.

48) **Găneşti** [3]. *Moşie stăpânită de dumnealui paharnicu*

---

1) Intr'un hrisov din 1617, prin care Alexandru Vodă Iliaş, întăreşte moşie Stanciului şi Vişei, în Spineni, e trecut ca martor şi bocrul *Ilie din Tetoi.* cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare"... pag. 114.

Tot între boerii din Tetoi trebue trecuţi şi *Crăciun şi Cânda,* care semnează în 1640 ca martori într'un zapis de vânzare a moşiei Polovragi. cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 39.

Intre cei 12 boeri care alegeau lui Andrei logofătul şi altora moşie la Stanomireşti, în anul 1641, era şi *Creciun logofătu dela Tetioiu* (Tetoiu). Vezi la *Maior I. F. Rădulescu,* în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 375.

Crăciun logofătul din Tetoi mai semnează şi în zapisul prin care Stanciu postelnicul Părăianul vinde, în anul 1643, partea sa de moşie din Polovragi, fratelui său Danciu. cf. *Al. Ştefulescu,* op. cit. pag. 40.

Crăciun logofătul şi Cânda logofătul dela Tetoi semnează şi într'un alt zapis din anul 1645. *Idem,* pag. 49.

In harta lui Schwantz (1720) e menţionat şi satul Tetoi, dar şi o mânăstire pe care n'o cunoaştem azi, numită tot Tetoiul. Vezi la *I. Donat:* „Fundaţiunile religioase ale Olteniei. Rectificări, adaosuri, bibliografie". în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 449. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", A. O., nr. 13, pag. 236.

Intre martorii care semnează în anul 1722, cartea prin care Ilie Ştirbei şi Staico Bengescu confirmă mân. Polovragi viile dela Negoeşti, este semnat şi Vlăduţul logofăt Tetoianul. cf. *Al. Ştefulescu:* „Polovragii", pag. 121.

In memoriile Generalului von Bauer (1772), se scrie astfel despre Tetoiu: *„Telojul, sat cu două biserici, unde este pădure, situat pe Oltezul".* La *C. I. Karadja,* op. cit., în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

La 15 Iulie 1796, Maria Tetoianca postelniceasa dă foaie de zestre fiicei sale Mitrana. In zestre intră şi un loc de casă la Craiova cumpărat dela Safta Tisechioaia. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni"..., pag. 117.

La bisericile din Tetoi slujeau în 1839: *Popa Costandin sin diaconul Băluţe, diaconul Dumitru sin Ioan Vijoi; popa Costandin sin Barbu Ciudin, diaconul Dumitru şi diaconul Costandin.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 174 verso.

2) *Catagrafia din 1831, condica nr. 94, fila 36 r.* In anul 1831 satul Tetoiu avea 75 familii.

3) In harta ofiţerului Austriac Schwantz (1720) este trecut şi satul Geneşti, care cu siguranţă că este Găneştii. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235.

Iată ce ştiri avem despre acest sat, în anul 1772: *„Ganeschti, sat cu o biserică, o moară şi o casă de piatră, situat pe Oltezul".* Vezi la *C. I.*

Geli Gănescu i dă casa medelnicerului Costandin Coţofeanul i dă boerii Tetoiani şi dă moşnenii ot tam, deavalma pă trei moşi [1]). Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1812 de cluceru Ioan Gănescu [2]).

49). **Găneşti, mahalaua Bălşoi**. Biserică de lemn cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută în anul 1825 de şetraru Ghiţă Tetoianu.

50) **Făureştii de Sus** [3]). *Moşie stăpânită de dumneaei pi-*

Karadja: „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Intre boerii Găneşti cunoaştem, în anul 1704, pe logofătul *Vlad Gănescu,* care împreună cu alţi trei boeri hotărniceşte moşia Crivina din Vâlcea. proprietatea mân. Dobruşa. cf. *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare"..., pag. 4.

Pătru Gănescu, biv vel şătrar, care în 1745 avea moşie lângă Crivina Dobruşei, se mai numea şi Pătru Zătreanu, probabil pentrucă avea moşie în aceste două sate. *Idem,* pag. 8-9.

In anul 1749 este cunoscut boerul *Barbu Gănescu* biv vel paharnic. El hotărăşte, împreună cu alţii boeri moşia Buneşti. *Idem,* pag. 42.

In anul 1755, stolnicul *Barbu Gănescu* este în sfatul caimacamilor Craiovei. cf. *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei şi Craioveştii", pag. 104, col. II.

1) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 68 r.* In anul 1831 satul Găneşti avea 135 familii.

2) După cum se vede din Memoriile Generalului von Bauer, în anul 1772, era la Găneşti o biserică. Probabil că această biserică a fost restaurată de Ioan Gănescu în anul 1812.

Clucerul Ioan Gănescu preînnoeşte în anul 1796 şi biserica de lemn din Zătrenii de Jos. Soţia lui se numea Catinca.

La biserica din Găneşti slujeau, în 1839, următorii: *Popa Radu sin Pătru Grădişteanu, popa Ioan sin popa Zamfir, popa Mihai sin Badea Roibu, diaconul Ioan sin Radu Bălănescu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 174 vo.

Ioan Gănescu era fiul stolnicului Vlăduţ Gănescu. Copiii lui se numeau: Petre, Ştefan, Elena şi Smaranda. In biserica din Găneşti sunt pictaţi pe perete: Danciu vel postelnic şi soţia sa Ancuţa, fata slugerului Vlădaianu; Petru Gănescu biv vel armaş, fiul lui Danciu, cu soţia sa Ancuţa, fata Stanciului Bengescu; Barbu Gănescu, biv vel stolnic, fiul armaşului P. Gănescu, cu Neacşa stolniceasa Găneasca; Vlăduţ Gănescu, biv vel stolnic, fiul Stanciului Barbu Gănescu, şi soţia lui Ancuţa, fata paharnicului Fotie Vlădoianu; Ioan Gănescu, biv vel paharnic, fiul stolnicului Vlăduţ Gănescu cu Ecaterina (Catinca) Găneasca. fata paharnicului Ştefan Bibescu. A se vedea la *Pr. M. Răuţu:* „Monografia eclesiastică a jud. Vâlcea", pag. 101.

3) Intr'un hrisov în anul 1641 prin care Matei Basarab întăreşte lui Andrei logofătul şi altora, moşie în Stanomireşti, este vorba şi de hotarul moşiei Făureşti. Vezi la Maior *I. F. Rădulescu,* în Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 375.

Satul Făureşti este trecut şi în harta lui Schwantz (1720). cf. *Al. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor"..., în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 344, col. I.

Iată ce mai aflăm despre Făureşti, în anul 1772: *„Foureschti, sat cu o biserică, o moară, vii şi pădure, situat pe Oltezul".* cf. *C. I. Karadja:*.

trăreasa Uţă Ghimpeţeanca [1]). Biserică de lemn. Făcută de pitaru Ioan Ghimpeţeanu. S'au preînnoit de fiul d-lui, Iancu Ghimpeţeanu, în anul 1839.

51) **Lăcusteni**[2]) *Moşie stăpânită de boerănaşii Rusuleşti şi dă moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi* [3]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută în anul 1760 de popa Preda, diiaconu Ioan şi Mihai Conteanu. S'au preînnoit de popa Ilie, popa Mihai, popa Radu, cu toţi lăcuitorii, în anul 1831.

52) **Lăcusteni, mahalaua Rusuleşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1780 de paharnicu Grigorie şi de Barbu Rusu. S'au preînnoit de Pătru Rusu, Dumitru Grecu şi Nicolae Rusu, în anul 1835.

53) **Râsipiţi**[4]). Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1799 de popa Radu, Preda Anghel călugăraşu, Nicolae Netejoru, împreună cu toţi lăcuitorii care s'au aflat atunci.

54) **Beneşti**[5]). *Moşia dumnealui sărdar Iordache Oteteli-şanu i Grigore brat ego şi dumnealui sluger Nicolae Oteteli-şanu* [6]). Biserică de zid cu hramul Sf. Troiţă. Făcută în anul

---

„Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Intre catanele băneşti ale Scaunului Craiovei, era, în anul 1784 şi Marin sin Mihai dela Făureşti. Vezi la *I. V. Câncea:* „Oameni şi fapte"..., în Arhivele Olteniei, nr. 49-50, pag. 190, col. II.

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica nr. 94, fila 62 r.* In 1831 satul Făureştii de Sus avea 10 familii.

2) In hrisovul din anul 1641, dela Vodă Matei Basarab, hrisov despre care am amintit mai sus, este trecut ca martor şi *Ştefan logofătu din Lăcusteni.* Vezi Arhivele Olteniei, nr. 92-94, pag. 375.

Preoţii şi diaconii dela Lăcusteni, în anul 1839: *Popa Ilie sin diaconul Avram, Mihai sin diaconul Mihai, diaconul Ion sin Grigorie; popa Barbu sin diaconul Ion Grigorescu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 174 verso.

3) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 70 r.* In 1831 satul Lăcusteni avea 66 familii.

4) In harta lui Schwantz (1720) este trecut şi satul Risipiţi. cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor"..., în Arhivele Olteniei nr. 27, pag. 249, col. II.

Preoţii din Risipiţi în anul 1839: *Popa Badea sin diaconul Sandu, popa Preda sin popa Radu, Costandin sin Tanail.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc. cit., fila 175.

5) Satul Beneşti este trecut în harta austriacului Schwantz, făcută în 1720. cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul"..., în Arh. Olt. nr. 27, pag. 342, col. I.

La Beneşti au fost tăiaţi pandurii Iova şi Ienciu, din ordinul lui Tudor Vladimirescu, pentrucă se dăduseră la netrebnicii. cf. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu", pag. 93, nota 4.

Preoţii din Beneşti, în anul 1839: *Marin sin Doana Gerăscul, Radu sin Gheorghe Galbenu, Ioan sin popa Marin Gierăscul.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc cit.

6) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 34 r.* In anul 1831, satul Beneşti avea 73 familii.

1646 de d-lor Ioniţă Oteteleşanu şi de Barbu tvornicu (sic) Oteteleşanu.

55) **Vasilaţi** [1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă cinci moşi* [2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută in anul 1740 de Barbu Paleu şi de Gheorghe Drugă. S'au preînnoit de toţi lăcuitorii satului, în anul 1832.

56) **Vasilaţi, mahalaua Unguriţi** [3]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1793 de diiaconu Mihai Paleu, Irimia Jilavu şi de Sandu Paleu. S'au preînnoit în anul 1831 de toţi lăcuitorii satului.

57) **Satul Cârlogani** [4], *pă moşia Muşătoiu, stăpânită de Dincă Mărgăritescu din jud. Romanaţi şi dă moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi* [5]. Biserică de lemn cu hramul Adormirea. Făcută în anul 1771 de Gheorghe Căpran şi Cârstea Vasilescu cu fraţii lor Barbu şi Ioan.

58) **Prejoi** [6]. *Moşie stăpânită de dumnealui paharnic Ştefan Gănescu şi dă moşnenii ot tam, deavalma pă doi moşi* [7]. Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1794 de Radu Purcărin, Costandin Bălcescu şi de Costandin sin Ivancu.

---

1) In harta lui Schwantz (1720), găsim trecut şi satul Waselatz (Vasilaţi). cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul"... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 351, col. I.

La biserica din Vasilaţi slujeau, în anul 1839: *Popa Pârvu sin diaconul Costandin ,popa Grigorie sin popa Matei, diaconul Nicolae sin diaconul Ieremiia, diaconul Costandin sin Matei, diaconul Şerban sin Matei.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit.

2) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 6 r.* In anul 1831 satul Vasilaţi avea 99 familii.

3) In harta făcută de Schwantz (1720) este trecut şi satul *Ungurics* (Unguriţi). La *Al. Vasilescu,* op. cit. pag. 351, col. I.

Slujitorii dela biserica din Unguriţi, în anul 1839: *Popa Radu sin popa Costandin, popa Nicolae sin popa Dimitrache, diaconul Pătru sin Ilarion, diaconul Costandin sin diaconul Matei, diaconul Stanciu sin diaconul Stan Cioenul.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit.

4) In Memoriile Generalului von Bauer, scrise în 1772 se spune despre acest sat: *„Kârlogani, sat cu o biserică, vii şi pădure, situat pe Oltezul".* La *C. I. Karadja:* „Oltenia după Mem. Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei nr. 14, pag. 306.

5) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 12 r.* In anul 1831 satul Cârlogani avea 69 familii.

La biserica din Cârlogani slujeau în 1839: *Popa Nicolae sin Dumitraşcu, popa Ioan sin popa Nicolae, popa Vladu sin Dumitraşcu, diaconul Stan sin diaconul Calotă.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc. cit.

6) In 1720 găsim satul Prejoi (Presoi) trecut în harta lui Schwantz. cf. *Al. Vasilescu,* op. cit. pag. 348, col. III.

In anul 1839 slujea la biserica din Prejoi, *preotul Ioan sin Irimiia.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. 44 din 1838, fila 175.

7) *Catagrafia din 1831, condica 95, fila 79 r.* In anul 1831 satul Prejoi avea 46 familii.

59) **Frăţila** [1]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, pă doi moşi* [2]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută în anul 1760 de Vladu Drăghici Stoicescu.

60) **Satul Ştirbeşti** [3], *pă moşiile Ştirbeşti i Hierăşti, stăpânite de moşnenii ot tam, deavalma pă şase moşi* [4]. *Adunaţii ot Hierăşti pă moşia d-lui Zamfirache Gănescu* [5]. Biserică de zid cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1784 de Nicolae popa Marin Iovănescu, cu feciorii lui: popa Radu, popa Ioan şi diiaconu Matei.

61) **Ştirbeşti, mahalaua Căzăneşti**. Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1750 de popa Ioan Călugăru şi Cazan cu feciorii lui.

62) **Ştirbeşti, mahalaua Hierăşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1791 de Barbu cel Mic, Gherasim monahu, Ioan Hierăscu şi de Stoica Ţahaina.

63) **Ghioroi** [6]. *Moşie stăpânită de moşneni şi dă casa lui Chiriac Săpunar din Craiova, deavalma pă patru moşi* [7]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1786 de Costandin Măgureanu, Radu Sârbu, Pătru, Vlaicu şi Preda.

64) **Ghioroi, mahalaua de Sus**. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1732 de popa Vasile.

65) **Poenari** [8]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, dea-*

---

1) Satul Frăţila (Fretzilla) se găseşte menţionat în harta lui Schwantz (1720). cf. *Al. Vasilescu,* op. cit. pag. 345, col. III.

In 1839 slujeau la biscrica din Frăţila: *Popa Marin sin popa Pătru Ciorobescu* şi *diaconul Pătru sin Costandin Stoicescul.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* loc. cit.

2) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica nr. 95, fila 81 r.* In 1831 satul Frăţila avea 68 familii.

3) Preoţii şi diaconii dela bisericile din Ştirbeşti, în anul 1839: *Popa Ioan sin Pătru Mănescu, popa Pătru sin diaconul Radu, diaconul Stan sin Barbu Pâslă; popa Antonie sin popa Gheorghe; popa Ioan sin popa Ilie Cazan.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 174 vo.

4) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 49 r.* In anul 1831 satul Ştirbeşti avea 132 familii.

5) *Idem, fila 58 r.* In 1831 erau 6 familii.

6) La biserica din Ghioroi slujea, în 1839: *popa Ioan sin Pătru Burileanu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc. cit.

7) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 14 r.* In acea vreme satul Ghioroiu avea 68 familii.

8) Intr'un hrisov dela Matei Basarab, datat 8 Mai 1641, în care e vorba de alegerea moşiei Stanomireşti, este pomenit şi satul şi hotarul Poenari. E vorba de Poenarii de pe Peşteana. A se vedea la Maior *I. F. Rădulescu,* în Arhivele Olteniei nr. 92-94, pag. 375. Tot în acest document este pus ca martor un Ene dela Poenari.

O altă mărturie despre satul Poenari avem în anul 1720, faptul că acest sat este trecut în harta lui Schwantz. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235.

Neamul boerilor Poenari era foarte numeros.

In 1839 slujea, la biserica din Poenari, *popa Niţu sin popa Matei.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* loc. cit.

valma pă trei moşi[1]). Biserică de zid cu hramul Sfinţii Îngeri. Făcută în anul 1560 de popa Nicolae şi de Rădoi Borleanu. S'au preînnoit de popa Niţu Vlădimirescu, popa Şerban Nica şi popa Ioan în anul 1825.

66) **Otetelişu**[2]). *Moşia dumneaei Locsandra Oteteleşanca*

---

1) *Arh. Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 3 r.* In anul 1831 satul Poenari avea 46 familii.

2) La 13 Dec. 1594 (7013) Mihai Vodă Viteazul confirmă logofătului Stoichiţă Răioşanul şi soţiei sale Dochia, stăpânire asupra unor moşii din partea de răsărit a Gorjului, şi asupra unor ţigani. Intre aceştia este şi o ţigancă pe care Stoichiţă a vândut-o lui *Radul postelnic din Oteteliş*. cf. *Alex. Ştefulescu:* „Strâmba", Târgu-Jiului, Tip. N. D. Miloşescu, 1906, pag. 24.

Prin hrisovul dat în anul 1625, August 25, Alexandru Vodă Coconul întăreşte şi o cumpărătură pe care a făcut-o Zaharia logofătul din Băbenii de Olteţ, dela *Stroe postelnicul din Oteteliş*. cf. *St. Nicolaescu:* „Cartea lui Alexandru Voievod"..., în Arhivele Olteniei, nr. 65-66, pag. 84.

Constantin Oteteleşanu ajunge, în anul 1705, ispravnic (prefect) al scaunului Craiovei. cf. *I. C. Filitti:* „Banatul Olteniei şi Craioveştii", pag. 103, col. II.

In harta făcută de Schwantz la 1720, este trecut şi satul Oteteliş. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arh. Olteniei, nr. 13, pag. 235.

Membrii familiei boereşti Oteteleşanu ocupă funcţii importante. In anul 1778 *Şerban Oteteleşanu* era, împreună cu Constantin Văcărescu, ispravnic al jud. Gorj. cf. *Al. Ştefulescu:* „Strâmba", pag. 130.

In anii 1780 şi 1786 apare între ispravnicii Gorjului biv vel şătrarul *Ioniţă Oteteleşanu,* mai apoi vistier. cf. *Al. Ştefulescu:* „Schitul Crasna", Editura Adm. Casei Bisericii, Bucureşti, Carol Göbl, 1910, pag. 4 şi 106.

In anul 1783, vtori vistierul *Ion Oteteleşanu* era judecător al jud. Vâlcea. La 16 Oct. 1784 este orânduit Preda Bujoreanu în locul lui. cf. *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. I, p. 336.

Biv vel sărdarul *Constantin Oteteleşanu* este numit în anul 1791, isde orânduială care este vătămător sufletului". cf. *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. III, Bucureşti, Gutenberg, 1892, p. 29 şi 224.

Paharnicul Constantin Oteteleşanu, ispravnicul jud. Vâlcea, cere Domnitorului, la 15 Febr. 1803, ca târgul ce se făcea la Râmnic duminica, să se facă marţia, „însişi negustorii viind acum în simţire de acest lucru fără de orânduială care este vătămător sufletului". cf. *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. VIII, p. 314.

In 1792 era între ispravnicii Gorjului şi *Şerban Oteteleşanu,* care este cunoscut în această demnitate şi în anul 1778. Oteteleşanii aveau moşie şi în satul Dobriţa-Gorj. cf. *Al. Ştefulescu:* „Gorjul istoric şi pitoresc", Târgu-Jiului, Tip. N. D. Miloşescu, 1904, pag. 164-165.

Schitul Logreşti-Birnici din Gorj este o fundaţiune a Obedenilor, *Oteteleşanilor* şi Tândăleştilor, care îl ridică de zid în anul 1808. In biserică este pictat pe peretele de miază-noapte, jupân *Costandin Oteteleşanu,* biv vel clucer, cocoana Zmaranda, soţia lui, cu copiii: Ileanca, Nicolae (ocârmuitor în Gorj pe la 1839), Sevastiţa şi Marghioala. cf. *Al. Ştefulescu:* „Gorjul pitoresc"..., pag. 388 şi 389.

Constantin Oteteleşanu a apucat şi revoluţia din anul 1821, în cursul căreia s'a adăpostit la Braşov. Fiul său Nicolae, a trăit şi după 1840. cf. *N. Iorga:* „Scrisori de boieri şi negustori Olteni şi Munteni către casa de negoţ sibiană Hagi Pop", vol. VIII din „Studii şi Documente", Bucureşti, Socec, 1906, pag. LXI.

cu fiii dumneaei și a dumnealui sluger Nicolae Oteteliṣanu. Iar **Valea Mare și Pietroasa** *stăpânite de moșnenii ot tam, dă casa răposatului Barbu Caragică, deavalma pă opt moși* [1]. Biserică de zid cu hramul Sfinții Îngeri. Făcută în anul 1774 de d-lui cluceru Șerban Oteteliṣanu.

67) **Pietroasa** [2]. Biserică de zid cu hramul Sfinții Împărați. Făcută în anul 1839 de dumneaei clucereasa Rucsanda Oteteliṣanca.

68) **Pietroasa, mahalaua Valea Mare.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1769 de Stanciu, Cârstea, Costandin și Barbu.

69) **Pietroasa, mahalaua Slăvești.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1801 de diiaconu Ioan Totu.

70) **Șușani** [3]. *Moșie stăpânită de sf. mânăstire Hore-*

In anul 1821 apare Iordache Oteteliṣanu. cf. *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu", pag. 146, nota 1.

In 1829 e cunoscut Grigore Oteteliṣanu. cf. *N. Iorga,* op. cit. p. LXI.

In epoca lui Știrbei-Vodă găsim pe Gheorghe și pe Ioan Oteteliṣanu. Ioan a fost tovarășul lui Știrbei ca ispravnic de Ilfov. Căsătorit cu Elena Filipescu, el n'a avut urmași și întreaga sa avere a lăsat-o Academiei Române, care întreține din venitul ei un institut de fete în marginea Bucureștilor la Măgurele, chiar în castelul ctitorului. cf. *N. Iorga,* ibidem.

Asupra familiei Oteteliṣanu a se vedea la *N. Iorga,* op. cit. p. LX-LXI.

Preoții dela biserica din Oteteliṣu, în anul 1839: *Dumitrașcu sin Ioan, Ilie sin Nicolae Udrescu, Radu sin Sandu.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 175.

1) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 32 r.* In anul 1831 satele Oteteliṣu, Valea Mare și Pietroasa aveau 336 familii.

2) Preoții și diaconii dela bisericile din Pietroasa, în anul 1839: *Popa Costandin sin Ioan Popul, popa Radu sin popa Stoica, popa Barbu sin popa Costandin, diaconul Zamfir Dobriceanu* (i s'au pierdut cartea în vremea răzmiriței); *popa Ion sin diaconul Gheorghe, popa Costandin sin popa Gheorghe, diaconul Ștefan sin Ilie Popul, diaconul Gheorghe sin popa Matei.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit., fila 176.

3) In afară de cele spuse despre satul Șușani, în această lucrare la pagina 16, nota 2, adăogăm aici: Cu siguranță că numele de Sușani vine dela Șușul. Moșia pe care s'au așezat urmașii lui s'a numit Șușani. Numele de Șușul nu este o invenție a noastră. Il găsim într'un document din anul 1613, dat de Radu Mihnea. cf. *Al. Ștefulescu:* „Documente slavo-române", pag. 341.

In anul 1720 avem știrea că acest sat exista, devreme ce e trecut în harta lui Schwantz. Il găsim sub forma *Szaschan.* cf. *Al. Vasilescu:* „Registrul"... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 350, col. III.

Nu știu bine dacă Stanciu Șușăscu biv vel comis, pomenit într'o scrisoare din anul 1796, este boer dela Șușani. In anul 1840 satul Șușanii era proprietatea lui Dincă Zătreanu. cf. *N. Iorga:* „Scrisori de boeri și negustori", vol. VIII din St. și documente, pag. 32.

In anul 1839 erau la biserica din Șușani următorii slujitori: *Popa Nițul sin popa Călin, diaconul Nițul sin popa Pavel.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit., fila 176.

zul[1]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Dimitrie. Făcută în anul 1802 de Ilarion călugăru şi iconom sfintei mânăstiri Horezu.

71) **Mădulari**[2]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, deavalma pă opt moşi*[3]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1782 de popa Şerban, Gheorghe Dimulescu, Barbu Roşiianu, Barbu Tudorescu şi Andrei Dimulescu.

72) **Mădulari, mahalaua Iacovile**[4]. Biserică de lemn cu hramul Sf Nicolae. Făcută în anul 1901 de popa Radu, Iordache Neghină, Dumitraşcu şi Matei.

73) **Uşurei**[5]. *Moşie stăpânită de sf. mânăstire Horezul şi de moşnenii ot tam, pă şase moşi şi jumătate, iar jumătate moşi este partea mânăstirei*[6]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1540 de Tatomir, Cârstiian şi Drăgulin.

---

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica nr. 95, fila 17 r.* In anul 1831 satul Şuşani avea 94 familii.

2) In anul 1665 Radu Vodă Leon confirmă moşie lui Preda Poenariul, în satul Porcenii (Gorj). Preda Poenariul având pricină cu Barbu Poenariul pentru acest sat, a adus 24 de boeri jurători ca să-şi arate dreptatea. Intre aceşti boeri era şi *Radul pitarul din Mădulari-Vâlcea.* cf. *Al. Ştefulescu:* „Documente slavo-române", pag. 568. Nu ştiu dacă e vorba de Mădulari Beica sau de Mădulari Cernişoara.

In 1720 satul Mădulari era pustiu, din cauza răzmiriţii, a birurilor sau a ciumei. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

Preoţii din Mădulari Beica, în anul 1839: *Ioan sin Andrei Dinulescu, Ispas sin popa Radu Zgaroiul, Iordache sin popa Iordache.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit., fila 176.

3) *Catagrafia din 1831, condica 95, fila 57 r.* In anul 1831, satul Mădulari avea 209 familii.

4) Mahalaua Iacovile exista şi în anul 1720. In harta lui Schwantz este trecută sub forma *Iakovil.* cf. *Al. Vasilescu,* op. cit., pag. 346, col. I.

5) Şi despre satul Uşurei avem ştiri în anul 1720, căci este trecut în harta lui Schwantz. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

Intre catanele de poteră ale scaunului bănesc dela Craiova, era în anul 1784, sub conducerea căpitanului Hriza, şi Tudosie dela Uşurei. cf. *I. D. Câncea:* „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei", în Arhivele Olteniei, nr. 49-50, pag. 191, col. I.

La sfârşitul secolului XVIII, Pahomie egumenul mânăstirii Hurez (1791-1804), are un lung proces cu rumânii din *Uşurei* şi *Sârbi* pentru moşiile acestor sate, care erau ale Hurezului. Pahomie obţine câştig de cauză, dar aceste moşii nici până în anul 1804, când el pleacă din egumenia mânăstirii, nu se stăpâneau de Hurez, „pentru întâmplarea vremilor, că nu ne îngăduesc rumânii", spune Pahomie. In această pricină egumenul Pahomie a cheltuit 1545 taleri, sumă foarte mare. cf. *I. Ionaşcu:* „Istoricul Mânăstirii Hurez", în Arhivele Olteniei, nr. 79-82, pag. 315.

Preoţii din Uşurei în anul 1839: *Dumitru sin popa Preda, Stan sin Sandu Gercan.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit., fila 176.

6) *Catagrafia din 1831, condica 95, fila 23 r.* In anul 1831, satul Uşurei avea 100 familii.

74) **Băbeni**[1]. *Moşie stăpânită de boerănaşii Băbeni*[2]. Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1779 de Radu sărdaru şi po[l]covnicul Matei, împreună cu fraţii lor.

75) **Băbeni, mahalaua Bârzani.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1806 de Nicolae Bârzanu, şi popa Dumitraşcu.

76) **Budeşti**[3]. *Moşie stăpânită de d-lui Alaxandru Dicu-*

---

1) Satul Băbeni de pe Olteţ este pomenit în documente dela începutul secolului al XVII. Aşa, în anul 1625, Alexandru Vodă Coconul întăreşte stăpânirea lui Zaharia logofătul din Băbeni peste părţi din moşiile Preutese, Budeşti, Giurgeşti şi Băbeni. cf. *St. Nicolaescu:* „Cartea lui Alexandru Voicvod"..., în Arhivele Olteniei, nr. 65-66, pag. 83-84.

Matei Basarab întăreşte, în anul 1642, Iunie 18, moşiile cumpărate de Oprea vătaful din Preoteşti. In acest hrisov se pomeneşte ca martor pentru o vânzare făcută mai înainte, şi Iane paharnicul dela Băbeni. Dela Iane cumpărase Oprea vătaful şi un ţigan cu numele Mirea, drept ughi 26, pe care ţigan, Iane paharnicul îl cumpărase dela Preda spătarul din Cepturoaia (Romanaţi). cf. *M. V. Demetrescu:* „Două sureturi", în Arhivele Olteniei, nr. 7 din anul 1923, pag. 212.

In harta austriacului Schwantz (1720), Băbenii este trecut la satele părăsite de locuitori. Nu ştim dacă e vorba de Băbenii de Bistriţa sau Băbenii de Olteţ. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

Iată ce ştiri mai avem despre Băbeni, în anul 1772: *„Bobeni, sat cu o biserică şi pădure, pe Oltezul"*. cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Biserica dela Băbeni nu este făcută, deci, în anul 1779, ci *refăcută,* căci în anul 1772 exista biserică în Băbeni. Dealtfel la Băbeni exista o biserică şi în anul 1625, căci dintr'un hrisov dat lui Zaharia logofătul de către Alexandru Coconul, se întăreşte lui Zaharia şi *„un loc dinaintea bisericii... dar din siliştea Bebănească"*. cf. *St. Nicolaescu:* „Cartea lui Alexandru Voevod"..., în Arhivele Olteniei, nr. 65-66, pag. 84.

Preoţii din Băbeni, în anul 1839: *Costandin sin popa Dumitraşcu, Gheorghe sin popa Ioan Ninciulescu, Matei sin Şerban.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit., fila 175 verso.

2) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 75 r.* In anul 1831 satul Băbenii de Olteţ avea 65 familii.

3) Satul Budeşti e cunoscut în anul 1625 din documentul pe care Alexandru Vodă Coconul îl dă logofătului Zaharia dela Băbeni, întărindu-i moşie în mai multe sate, între care şi Budeştii. Zaharia logofătul cumpărase moşie la Budeşti, din funia Hărăborească, partea lui Handoc, a patra parte şi dela Stoian şi Comăniţă un loc din siliştea Budeştilor. cf. *St. Nicolaescu:* „Cartea lui Alexandru Voevod", în Arhivele Olteniei, nr. 65-66, pag. 84.

In anul 1772, Budeştii poate că era părăsit, pentrucă în Memoriile Generalului von Bauer, nu se spune despre Budeşti că era sat, ci numai *„moşioară pe Oltezul"*. cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 308.

Asupra bisericii din Budeşti aflăm multe lucruri interesante într'un articol scris de d-na Maria Golescu, în Arhivele Olteniei, nr. 101-103, pag. 91-96. Spicuim din acest articol.

Biserica din Budeşti este ctitoria boierilor Diculeşti pe care îi întâlnim în documentele veacului al XVII. Un Matei logofăt dela Diculeşti sem-

lescu [1]). Biserică de zid cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1825 de slugeru Alexandru Diculescu.

77) **Diculeşti** [2]). *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam, dea-*

nează în anul 1699, cartea de hotărnicie pentru moşia Dobruşa. Numele Matei se citeşte de mai multe ori în pomelnicul scris în firida proscomidiei dela biserica din Budeşti. Iată cuprinsul acestui pomelnic: „Păuna, Matei, Ştefan, Stana, Matei, Barbu, Cătrina, Maria, Nicolae, Manolache, Costandin, Marica, Matei, Elcana monaha, Popa, Ancuţa, Ioan, Balaşa, Costandin cu tot neamul lor".

Pisania este săpată în piatră, trasă cu vopsea roşie. Iată cuprinsul ei: *„Această sfântă şi dumnezăiască beserică ieste zidită din temelie şi înfrumusăţată după cum să vede de dumnealui visti[e]riu Alisandru Diculescu 'i cu soţia sa Stanca, cu fii[i] dumnealor, în zilele luminatului Domn Io Grigorie Ghika Voevod, cu blagoslovenia sfinţi[e]i sale Chir Chirio Neofit Episcupu Râmnicului în hramu ce să prăznuiaşte [Adormirea] sfintei pria curată pururia ficio[a]rei Mari[e]i şi sfinţii: patriarfu Alicsandru, Ion Botezătoru şi sfinţii împăraţi Costandin şi maică-sa Elena şi sfântul arhireu Nicolae, ca să fie spre veşnică pomenire. Dni 25, 1825".*

Sub pisanie se spune că biserica a fost pictată de Matei zugravu, Raicu zugravu şi Bratu Dumitru şi s'au săvârşit tot lucru în luna lui Iunie 30, lt. 1825.

In tabloul ctitoricesc se găsesc: Alexandru biv vornic, Stanca soţia lui şi feciorii: Drăghici, Şerban, Ioan, Lazăr, Vasile. Catrina, fata mai mare a boerului Alexandru e căsătorită cu un Barbu. (Copiii lor sunt Safta şi Costache). Fetele celelalte ale lui Alexandru sunt: Marica, Dumitrana, Maria, Aniţa şi Păuna.

Marica şi Dumitrana au fost ucise în biserica din Beneşti, de nişte panduri răzvrătiţi, în anul 1821. Tudor le-a tăiat capetele şi le-a pus în ţeapă. Vezi şi la *Em. Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu", pag. 93, nota 4.

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 72, r.* In anul 1831, satul Budeşti avea 54 familii.

2) Din hrisovul amintit mai sus, al lui Alexandru Vodă Coconul, dat în anul 1625, cunoaştem că în acest an, Zaharia logofătul din Băbeni a cumpărat moşie în Preutese (Vâlcea), jumătate din sat şi din funia Rohotească toată partea lui Pădure şi a lui Dobre, fiii lui *Radu banul din Diculeşti.* cf. *Şt. Nicolaescu:* „Cartea lui Alexandru Voevod", în Arhivele Olteniei ,nr. 65-64, pag. 83.

Vichentie călugărul vinde, în anul 1632, Septemvrie 30, moşiile sale Morânglavi, Iaşi şi Tomeşti, popei Ianache din Morânglavi. In zapisul de vânzare e trecut ca mărturie şi boerul *Matei din Diculeşti.* Vezi la *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu"... în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 300.

Intr'un zapis pentru cumpărarea unui ţigan, în anul 1642, este trecut ca martor şi Dobre logofătul din Diculeşti. cf. *M. V. Demetrescu:* „Două sureturi", în Arhivele Olteniei, nr. 7, pag. 212.

In anul 1720 satul Diculeşti era părăsit de locuitori, fie din cauza răzmiriţii, a birurilor grele sau a ciumei. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

Iată o informaţie despre satul Diculeşti, în anul 1772: *„Dikoleschti, sat cu o biserică, pe Oltezul".* cf. *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Generalului von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Preoţii din Diculeşti, în anul 1839: *Toader sin Gheorghe Croitoru, Nicolae sin popa Marin.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii Râmnicu,* dos. cit., fila 175 verso.

valma pă doi moşi [1]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Nicolae. Făcută în anul 1770 de Ioan Diculescu, Preda Diculescu şi popa Stanciu duhovnicu.

78) **Diculeşti, mahalaua In Deal.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1780 de popa Mihai, cu Gheorghe Croitoru şi Dima. S'au preînnoit în anul 1838 de popa Toader, diiaconu Ioan Vişoi şi de Cârstea sin popa Mihai.

79) **Făureşti** [2]. *Moşie stăpânită de mânăstirea Şegarcea ot sud Dolj şi de moşnenii ot tam, deavalma pă patru moşi* [3]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Voevozi. Făcută în anul 1796 de Vladu Bungeţeanu împreună cu Tudorache şi Preda Catana.

80) **Făureşti, mahalaua Mileşti** [4]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Ioan Botezătorul. Făcută în anul 1684 de Dionisie monahu, Vasile şi de Barbu Mehedinţu. S'au preînnoit făcându-se de zid în anul 1829, de protopopu Ioan Făurescu.

81) **Făureşti, mahalaua Boghiia.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1700 de popa Marin Lăţa şi Ioan Lăţăscu.

82) **Făureşti, mahalaua Preoteşti** [5]. Biserică de lemn

---

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 77 r.* In anul 1831, satul Diculeşti avea 65 familii.

2) Satul Făureşti este trecut în harta lui Schwantz, făcută între anii 1720-1723. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 235.

Iată ce mai aflăm despre Făureştii de Jos, în anul 1772: *„Fereşti, sat cu o biserică, pe Oltezul".* Vezi la *C. I. Karadja:* „Oltenia după Memoriile Gen. von Bauer", în Arhivele Olteniei, nr. 14, pag. 307.

Preoţii şi diaconii dela bisericile Făureşti, în anul 1839: *Popa Costandin sin Gheorghe Roşculescu, diaconul Barbu sin diaconul Ştefan; popa Nicolae sin popa Gheorghe Zugravu, popa Mihai sin Ioan, diaconul Iordache şi diaconul Marin; popa Grigorie sin popa Badea, popa Radu sin Marin Bungeţanu, popa Gheorghe sin diaconul Dinu, diaconul Barbu sin Radu Mehedinţanu, diaconul Ioan sin Ilie Vişoiul, diaconul Dumitru sin Ionichie.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit. fila 175 verso.

3) *Catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 64 r.* In anul 1831 satul Făureşti avea 213 familii.

4) Moşia Mileşti din Făureştii de Jos era închinată Patriarhiei din Alexandria (Egipt). cf. *Marin Popescu-Spineni:* „Procesul mânăstirilor închinate. Contribuţii la istoria socială românească". Tip. Tiparul Universitar, Bucureşti, 1936, pag. 150.

5) In anul 1642, Iunie 18, Matei Basarab întăreşte moşie de cumpărătură lui Oprea vătaful din Preoteşti „ca să fie lui moşia de la hotarul Preoteştilor, ori câtă se va alege, din apa Olteţului la răsărit, toată moşia du preste tot hotarul... numai moşia făr' de rumâni". Oprea vătaful cumpărase moşia Preoteşti dela Preda spătarul din Cepturoaia, nepotul Predei Buzescu banul, feciorul lui Teodosie Corbeanu Buzescu, vel ban. Vezi la *M. V. Demetrescu:* „Două sureturi", în Arhivele Olteniei, nr. 7, pag. 211-212.

Dar prea adâncă era legătura dintre Preda spătarul şi satul său de moştenire Preoteşti. Deşi îl vânduse lui Oprea vătaful „nu se îndură" să-l mai dea. Deaceea, în anul 1647 îi vinde a treia parte din moşia Oboga (Romanaţi), şi cu doi rumâni, în locul moşiei Preoteşti. cf. *I. Ionaşcu:* „Do-

cu hramul Sf. Troiţă. Făcută în anul 1594 de Barbu logofătu, Preda, Miu şi Oprea vătafu. S'au preînnoit făcându-se de zid în anul 1830, de popa Mihai, diiaconu Iordache, Gheorghe, Matei şi de slugeru Manolache Măldărescu.

83) **Satul Dobriceni** *pă moşia* **Dobriceni** *şi* **Laloşu** *stăpânite dă dumnealui paharnic Ştefan Gănescu i pă moşia* **Mărcuşu** *şi* **Preoteşti** *stăpânite de sluger Manolache Măldăreşti (sic) i pă moşia* **Gaiţa** *stăpânită de dumnealui sluger Alexandru Dinulescu şi dă moşnenii ot tam, deavalma pă doi moşi* [1]. Biserică de zid cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1798 de Antonie ieromonahu şi de Chiril monahu, brat.

84) **Dobriceni, mahalaua Mărcuş.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1810 de protopopul Cârstea împreună cu Ioniţă Măldărescu. S'au preînnoit de postelniceasa Ilinca Oculeasca, în anul 1836.

85) **Laloşu**[2]. Biserică de zid cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1839 de paharnicu Ştefan Gănescu cu Dumitru Bucică, cu popa Stan şi popa Pătru.

86) **Laloşu, mahalaua Gaiţa.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Impăraţi. Făcută în anul 1798 de popa Barbu Dobriceanu. S'au preînnoit de protopopu Preda Dobriceanu şi postelnicu Teodor în anul 1826.

87) **Goruneşti**[3]. *Moşie stăpânită de moşnenii ot tam,*

---

cumentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 307.

Dar poate că nevoile băneşti apăsau mereu pe Preda spătarul, nepotul lui Preda Buzescu. Pentru a preîntâmpina aceste nevoi, el vinde din nou satul Preoteşti, în anul 1652. Cumpărătorul este tot Oprea vătaful. Matei Vodă Basarab îi întăreşte această cumpărătură. cf. *M. V. Demetrescu,* op. cit, pag. 213-214.

In anul 1720 satul Preoteşti era părăsit de locuitori. cf. *I. C. Băcilă:* „Oltenia sub Austriaci", în Arhivele Olteniei, nr. 13, pag. 236.

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica nr. 95, fila 45 r.* In anul 1831 satul Dobriceni avea 345 familii.

Ca şi satul Preoteşti, satul Dobriceni era părăsit de locuitori, în anul 1720, fie din cauza răzmiriţii, a ciumei sau a birurilor grele.

Preoţii din Dobriceni în anul 1839: *Preda sin Ştefan, Manea sin popa Iordache, Stan sin popa Pătru.* A se vedea în *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 175 vo.

2) In anul 1839 era preot la Laloş, *Pătru sin Ioan Făurescul.* cf. *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. cit.

3) In anul 1720 avem ştiinţă despre satul Goruneşti, pentrucă este trecut în harta lui Schwantz. cf. *Al. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor"... în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 345, col. II.

In aceeaşi hartă este trecut şi satul Bărcăneşti. *Idem,* pag. 342, col. I.

Şi satul Popeşti este trecut în harta lui Schwantz. El exista, deci, în anul 1720. *Idem,* pag. 348, col. II.

In anul 1784 era între catanele băneşti dela Craiova, de sub conducerea căpitanului Mihăilă şi un *Dumitraşco dela Ocoleşti.* cf. *I. V. Câncea:* „Oameni şi fapte din trecutul Craiovei", în Arhivele Olteniei, nr. 49-50, pag. 190, col. II.

deavalma pă opt moşi [1]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1692 de Dumitraşcu Gorunescu şi Ene Gorunescu, S'au preînnoit în anul 1806 de popa Filip Gorunescu şi Ilie Gorunescu.

88) **Goruneşti, mahalaua Bărcăneşti.** Biserică de lemn cu hramul Cuvioasa Paraschiva. Făcută în anul 1772 de popa Iancu, Preda Bărcan şi de Preda Păpădie.

89) **Goruneşti, mahalaua Popeşti.** Biserică de lemn cu hramul Intrarea în Biserică. Făcută în anul 1732 de popa Marin Lăţa şi de Ioan Lăţăscu. S'au preînnoit de zid în anul 1799, de protopopu Cârstea Diculescu, popa Stan şi Barbu.

90) **Goruneşti, mahalaua Oculeşti.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1800 de toţi lăcuitorii acelui sat. S'au preînnoit în anul 1820 de Stanciu şi Tudoraşcu.

91) **Bălceşti** [2]. *Moşie stăpânită de sf. mânăstire Căluiu i de moşnenii ot tam, deavalma pă şasă moşi* [3]. Biserică de lemn cu hramul Sf. Ingeri. Făcută în anul 1692 de Matei Bălcescu cu Drăghici. S'au făcut din nou, acum de zid, în anul 1829, de Antonie Bălcescu, protopopu Cârstea şi de Barbu.

92) **Bălceşti, mahalaua Ulicioi.** Biserică de lemn cu hramul Sf. Gheorghe. Făcută în anul 1804, de Costandin Creţu, Costandin sin Neagoe şi cu Ilie Simulescu.

1840, Avgost 14 **Mathei protonotar, protopop.**

Preoţii şi diaconii dela bisericile din Goruneşti, în anul 1839: *Popa Radu sin Ion Gorunescul, diaconul Calotă sin Preda; popa Ilie sin popa Radu Tufan, popa Vasilie sin diaconul Fota, diaconul Mihai sin popa Radu, diaconul Lupu sin diaconul Radu, diaconul Costandin sin Vladu Sucală; popa Marin sin Vladu Folea, diaconul Dumitru sin Tudoraşcu; popa Badea sin popa Tudoraşcu, diaconul Dumitru sin popa Tudor.* Vezi în *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, fila 175 recto şi verso.

1) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din anul 1831, condica nr. 95, fila 20 r.* In 1831 satul Goruneşti avea 89 familii.

2) Popa Ianache dela Morunglav (Romanaţi) a cumpărat în anul 1640, moşia Şerbăneşti. Intre martorii zapisului este şi boerul *Bărbuea din Bălceşti.* cf. *I. Ionaşcu:* „Documentele moşiilor schitului Şerbăneşti-Morunglavu", în Arhivele Olteniei, nr. 97-100, pag. 303.

Intr'un hrisov al lui Matei Basarab, dat în anul 1642 lui Oprea vătaful din Preoteşti (Vâlcea) pentru întărirea unor cumpărături, se pomeneşte ca martor la vânzarea unui ţigan şi *Calotă postelnicul dela Bălceşti.* cf. *M. V. Demetrescu:* „Două sureturi", în Arhivele Olteniei, nr. 7, pag. 212.

Ştiri despre satul Bălceşti (Vâlcea) avem şi în anul 1720, căci este In hrisovul prin care Alexandru Vodă Coconul întăreşte lui Zaharia logofatul din Băbeni, în anul 1685, moşie în Preutese, Budeşti, Giurgeşti şi Băbeni, sunt semnaţi ca martori şi *Giura* şi *Calotă din Bălceşti.* cf. *St. Nicolaescu:* „Cartea lui Alexandru Voevod", în Arhivele Olteniei, nr. 65-66, pag. 84.
trecut în harta lui Schwantz. cf. *Al. A. Vasilescu:* „Registrul tuturor localităţilor"..., în Arhivele Olteniei, nr. 27, pag. 342, col. III.

3) *Arhivele Statului Bucureşti, catagrafia din 1831, condica nr. 95, fila 10 r.* In anul 1831, satul Bălceşti avea 124 familii.

Câţiva dregători ai judeţului Vâlcea.

Ispravnici (Prefecţi).

Intr'un zapis cu data de *20 Oct. 1724,* prin care Ilie Ştirbei face pe vărul său Matei Cărpineanu părtaş pe moşia cumpărată dela Cheieni, este semnat ca martor şi *Radu Olănescu, ispravnic* 1). Cu siguranţă că acesta era ispravnic al jud. Vâlcea.

La 20 Iulie 1745, ispravnicul Iordache biv vel cupar împreună cu alţi boeri hotărniceşte moşia Crivina, încălcată de Dospina Dragomireasca, Matei Fărcăşanu şi Pătru Zătreanu 2).

La 25 Iulie 1745, Marosin biv vel slugerul, ispravnicul jud. Vâlcea, judecă o pricină dintre locuitorii Cheieni şi Cacoveni 3).

In anul 1754, Octomvrie, este cunoscut *Pârvu Măgureanu, ispravnicul jud. Vâlcea* 4).

In anul 1781, August, era ispravnic *Matei Băbeanu, biv polcovnic* 5).

Nicolae Vodă Caragea numeşte *la 4 Ian. 1783,* în demnitatea de ispravnic al jud. Vâlcea pe *Ianache Fărcăşanu* 6).

Incepând dela această dată cunoaştem mai bine pe ispravnicii Vâlcii. *La 11 Aug. 1783* sunt numiţi *paharnicul Zamfirache şi şătrarul Jâianu* 7).

La 30 Octomvrie 1783 sunt ispravnici, *Ioniţă Brăiloiu* şi *paharnicul Zamfirache* 8).

---

1) *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare la istoria Olteniei. Sec. XVI-XVII-XVIII". R. Vâlcea, Tip. Viitorul Vâlcei, 1925, p. 63.
2) *Idem,* p. 9.
3) *Idem,* p. 35.
4) Comunicarea d-lui I. V. Câncea, şef de birou la Arhivele Statului din Craiova.
5) *T. G. Bulat,* op. cit. p. 73-78.
6) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. I, Tip. Göbl, Bucureşti. 1891, p. 251.
7) *Idem,* p. 315.
8) *Idem,* p. 315.

La 27 August 1784, este numit ispravnic *slugerul Ştefan Greceanu,* în locul *slugerului Căţioli* 1).

In ziua de *22 Ianuarie 1785,* este numit stolnicul *Matei Fălcoianu,* în locul slugerului *Ştefan Greceanu* 2).

La 26 Februarie 1785, erau ispravnici, *şătrarul Ioniţă Oteteli̦şanu* şi *stolnicul Matei Fălcoianu* 3).

In ziua de *18 Martie 1785,* este numit *Costandin Otetelişanu,* în locul *Jâianului* 4).

La 1 Septemvrie 1785, este cunoscut ispravnicul Vâlcii, *pitarul Socoteanu* 5).

In 1792 era ispravnic *Manolache Lahovari* 6).

Intr'o jalbă din *23 Ianuarie 1795* se face pomenire şi de ispravnicii jud. Vâlcea: *Căminarul Petrache* şi *clucerul Radu Băbeanu* 7).

Când Mavrogheni vine Domn al Ţării Româneşti, numeşte ispravnici pe la toate judeţele. *La 28 Mai 1796,* numeşte la Vâlcea pe *vistierul Const. Socoteanu şi serdarul Andronache Bengescu* 8).

Dintrun raport care arată pe slujbaşii ce nu şi-au plătit avaetul, vedem că *la 20 Iulie 1801* era ispravinc *paharnicul Gheorghe Păel* 9). Tot atunci era ispravnic şi *Gh. Argintoianu* 10).

Tot *în anul 1801* este cunoscut ca *ispravnic Petrache Luchi biv vel căminar* 11).

La 15 Februarie 1803, era ispravnic *paharnicul Const. Otetelişanu.* Atunci el cerea ca târgul care se făcea la Râmnic duminica să fie mutat marţia „înşişi neguştorii viind acum în simţire de acest lucru fără de orânduială, care este vătămător sufletului" 12). Domnitorul aprobă cererea ispravnicului

In August 1808, e numit *paharnicul Ioan Venescu.* E înlocuit *în 1809 prin căminarul Dincă Socoteanu. La 3 Iunie 1808* fusese numit medelnicerul *Const. Almăjanu.* In locul lui e numit *la 8 Mai 1809, medelnicerul Dinu Otetelişanu* 13).

In ziua de *3 Februarie 1811,* sunt numiţi ispravnici, *Tasache Comăneanu* şi *Iancu Lahovari* 14).

---

1) *Idem,* p. 316.
2) *Idem,* p. 317.
3) *Idem,* p: 317.
4) *Idem,* p. 317.
5) *Idem,* p. 318.
6) *N. Iorga:* „Oraşele Oltene şi mai ales Craiova pe pragul vremurilor nouă", în Arhivele Olteniei, nr. 20, p. 282.
7) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. V, p. 234 şi vol. VI, p. 552.
8) *Idem,* vol. IV, Bucureşti, Gutenberg, 1892, p. 28.
9) *Idem,* vol. VIII, p. 38 şi 157.
10) *Idem,* vol. VIII, p. 37 şi 157.
11) *T. G. Bulat:* „Hotărnicie", în Arhivele Olteniei, nr. 25-26, p. 209.
12) *V. A. Urechiă,* op. cit., vol. VIII, p. 314.
13) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. IX, p. 216.
14) *Idem,* p. 289.

La 15 Iulie 1811, este numit *biv vel clucerul Nicolae Glogoveanu* 1).

La 1 Iunie 1812, sunt numiţi *căminarul Dincă Socoteanu* şi *Dumitrache Hrisoscoleu* 2).

In 1815, era ispravnic *Const. Bănescu* 3).

Tudor Vladimirescu numeşte la început ca ispravnic al jud. Vâlcea pe *Străhăianu* 4).

Insă *la 5 Aprilie 1821* semnează ca ispravnic al Vâlcii, *Th. Savastian* 5).

Cunoaştem şi un *isprăvnicel* al jud. Vâlcea, în anul 1747, Iunie 30. Este *Manole cămăraşul dela Ocnele Mari,* care alege moşie Episcopului Climent în hotarul Buneştilor 6).

Intrun pomelnic scris de Dionisie Eclesiarhul. în anul 1798, este trecut şi un *Pătru isprăvnicelu* din Costeşti 7).

Judecători

Ştim că *la 1 Aprilie 1783* era judecător *Rusin al treilea logofăt* 8).

Preda Bujoreanu este orânduit judecător *la 16 Oct. 1784* 9).

La 18 Mai 1801, era tot *Rusin al treilea logofăt* 10).

In anul 1806, Constantin Alex. Ipsilant numeşte judecător pe *pitarul Nica Vlădescu* 11).

In anii 1808-1809 era judecător al judeţului Vâlcea, *Dumitrache Brănescu* 12).

El păstrează această funcţiune până în luna *Februarie 1810*, când este numit *serdarul Preda Bujoreanu* în locul lui 13).

In luna Aprilie 1815, era judecător *Constantin Săulescu, biv treti logofăt.* El judecă împreună cu Arhimandritul Gherman

---

1) *Idem,* p. 293.
2) *Idem,* p. 290.
3) *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. nr. 5 din anul 1832, f. 3.
4) *Emil Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu", 1927, p. 107, nota 1.
5) *Idem,* p. 107.
6) *T. G. Bulat:* „Contribuţiuni documentare", p. 38.
7) *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1798 al lui Dionisie Eclesiarhul", în Arhivele Olteniei, nr. 83-85, din 1936, p. 103.
8) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. I, p. 254.
9) *Idem,* vol. I, p. 336.
10) *Idem,* vol. VIII, p. 38 şi 157.
11) *T. G. Bulat:* „O numire de judecător"... în Arhivele Olteniei, nr. 9, p. 381.
12) *V. A. Urechiă,* op. cit. vol. IX, p. 429.
13) *Idem,* ibidem.

Hurezeanu, o pricină dintre starița Meletina Opran dela mân. Surpatele și preoții dela această mânăstire 1).

In anul 1826, este numit judecător tot *pitarul Nica Vlădescu* 2).

Vătafi de plaiu

La începutul veacului al XVII-lea e cunoscut *Stănilă vătaful din Cacova* 3).

Ștefan vătaful ridică biserica din Bărbătești, mahalaua Vătășască, în anul 7220 4).

Vătaful Avram clădește biserica de lemn din satul Greci, mahalaua Măgura, *în anul 1773, Noemvrie 8* 5).

La 5 Octomvrie 1794, Radul ce a fost locțiitor de vătaf la plaiul Horez, în locul lui Ciucă, s'a orânduit desăvârșit vătaf al acestui plaiu 6).

Dintr'o poruncă privitoare la satul Bunești, pe care o dă aga Constantin Bengescu, vedem că *la 18 Aprilie 1790 era vătaf la plaiul Cozia, Tudorică căpitanul, iar zapciu la plasa Otăsăului era căpitanul Gheorghe* 7).

Dintr'o poruncă pe care o dă Alexandru Moruzi în anul 1794, aflăm că fusese vătaf la plaiul Cozia un *Constantin proinpolcovnic,* care făcuse „multe jafuri și geremele locuitorilor dintru acest plaiu".

Domnitorul Moruzi dă ordin caimacamului Craiovei, Nicolae Hangerli, să-l ducă cu mumbașir în plaiul Cozia și să-l silească a da înapoi tuturor locuitorilor, tot ceeace prin silnicie luase dela ei 8).

Un vătaf al plaiului Horezu, *Ion Popescu Urșanu vel vistier* se vădește a fi adânc iubitor de lăcașurile Domnului.

In anul 1802 zidește biserica din Târgul Horez, împreună cu Constantin Covrea 9).

---

1) *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 5 din 1832, f. 1 verso.
2) *T. G. Bulat:* „O numire de judecător", loc. cit.
3) *Ion Donat:* „Documente oltenești felurite", în Arhivele Olteniei, nr. 89-91, p. 97.
4) *T. G. Bulat:* „Inscripții din bisericile oltene", în Arhivele Olteniei, nr. 24, p. 124.
5) Vezi în această lucrare la pag. 46.
6) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. I, p. 322.
7) *T. G. Bulat:* „Contribuțiuni documentare", p. 52.
8) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor", vol. V, p. 88-89.
9) Vezi în această lucrare la p. 56.

In anul 1805, zideşte biserica cu hramul Intrarea în Biserică, din satul Urşani 1).

Tot vătaful Ion Urşanu clădeşte biserica de lemn cu hramul Sf. Ioan din satul Recea, mahalaua Râpa, *în anul 1800* 2).

In anul 1810 era vătaf al plaiului Coziei, *Alex. Olănescu* 3).

In anul 1813 era vătaf al plaiului Coziei, *Dincă Brânză* 4).

In anul 1821 e orânduit zapciu al plăşii Cerna de Jos, *Stăncuţ Ciomăgeanu* 5).

Protopopi

Protopopul Radu Lăpuşoiu face biserica de lemn din satul Lăpuşata, *în anul 1634* 6).

In anul 1755 cunoaştem pe *protopopul Filip Bârsăscu* din satul Bârsăşti. Acest protopop împreună cu Barbu Oteteleşanu şi cu locuitorii din acest sat au clădit, în 1755, biserica Sf. Nicolae din Bârsăşti. Soţia protopopului Filip se numea Aspra. Chipul protopopului acestuia şi al soţiei sale se găsesc pictate în biserica din Bârsăşti. Protopopul Filip s'a călugărit, probabil după moartea ereiţei Aspra. In călugărie se numea Filaret 7).

Popa Gheorghe protopopul Copăceanu a fost protopop *dela* anul 1762, până la anul 1776. Poate să fi fost şi după această dată 8).

Protopopul Şerban Copăceanu servise în anul 1779 ca logofeţel Episcopului Chesarie al Râmnicului, care îl pusese să scrie pe curat pentru tipar, predosloviile Mineelor tălmăcite de Episcop. Protopopul Şerban construeşte, în anul 1804, biserica de zid din satul Bălteni. El a avut zece copii. A murit în anul 1807 şi a fost înmormântat în biserica din Bălteni 9).

In anul 1799, protopopul Cârstea Diculescu zideşte biserica din Goruneşti, mahalaua Popeşti 10).

In timpul Episcopului Nectarie (1792-1812), este cunoscut *protopopul Dobre,* care a făcut biserica din Armăşeşti, mahalaua

---

1) *Idem,* p. 54.
2) *Idem,* p. 53.
3) *Urechiă,* op. cit., vol. X, p. 513.
4) *Academia Română,* Ms. 267, f. 29 v. Vezi şi la *Pr. T. Bălăşel:* „Inscripţii şi însemnări de prin cărţi", în A. O., nr. 29-30, p. 65, nota 1.
5) *Emil Vârtosu:* „Tudor Vladimirescu", p. 106.
6) Vezi în această lucrare la p. 95.
7) *T. G. Bulat:* „Inscripţii din bisericile Olteniei", în Arhivele Olteniei, nr. 2-3 din anul 1922, p. 243.
8) *Pr. T. Bălăşel:* „Bisericile Oltene", în Arhivele Olteniei, nr. 43-44, p. 347.
9) *Idem,* p. 348.
10) Vezi în această lucrare la p. 131.

Padina. Soţia lui se numea Ioana. Avea doi copii: Barbu şi Maria 1).

In pomelnicul bisericii din satul Urşani, scris de Dionisie Eclesiarhul, în anul 1804, este trecut şi *protopopul Petrache din Pietrari,* care a dat la această biserică o Evanghelie şi a plătit târnosania arhierească 2).

Protopopul Udrea clădeşte în anul 1806, biserica cu hramul Intrarea în Biserică din satul Fometeşti, mahalaua Negreni 3).

In anul 1807 era protopop la Vâlcea şi *Marin Pleşoianu.* El a zidit biserica din Pleşoi.

In anul 1810, un protopop Cârstea, poate tot Diculescu, clădeşte biserica din satul Dobriceni, mahalaua Mărcuş, împreună cu boerul Ioniţă Măldărescu.

In anul 1818, protopopul Dincă Tetoianu zideşte biserica *din Tetoi* 4).

In anul 1820, protopopul Ion Goju, împreună cu treti logofăt Alexandru, face biserica Sf. Voevozi din Olăneşti 5).

In August 1822, protopopul Costandin şi fratele său *protopopul Ioan,* care a intrat în monahism luând numele de Ilarie, zidesc biserica din satul Cârlogani 6).

In anul 1826, protopopul Preda Dobriceanu preînnoeşte, împreună cu alţii, biserica de lemn, cu hramul Sf. Impăraţi, din Laloş, mahalaua Gaiţa.

Un protopop Cârstea face din zid biserica dela Bălceşti, în *anul 1829.*

Tot *în anul 1829, protopopul Ioan Făurescu* zideşte biserica din Făureşti, mahalaua Mileşti.

In anul 1834 era protopop al plăşii Muntelui *Ilie Baraictaru-Radovici* 7).

In anii 1838-1840 era protopop al plăşii Muntelui, *popa Ilie sacheliu* 8). Poate că este tot protopopul Ilie din anul 1834.

Tot în aceşti ani e cunoscut *protopopul plăşii Oltului, Alexandru.*

La plasa Mijlocului era *protopopul Costandin Tetoianu.* La plasa Râmnicului, *protopopul Ioniţă* şi la plăşile Cerna şi Olteţul, *protopopul Matei protonotariu* 9).

---

1) Vezi în această lucrare la p. 22.

2) *Pr. T. Bălăşel:* „Un manuscris din 1804", în Arhivele Olteniei, nr. 51-52, p. 313.

3) Vezi în această lucrare la p. 52.

4) Vezi în această lucrare la p. 119.

5) *Idem,* p. 27.

6) *Idem,* p. 16.

7) *C. N. Mateescu:* „Acte şi scrisori din trecut", în Arhivele Olteniei, nr. 29-30, p. 55.

8) *Arhiva Sf. Episcopii a Râmnicului,* dos. 44 din 1838, f. 2 r.

9) *Idem,* ibidem.

In anul 1866 era protoiereu al jud. Vâlcea, *preotul Dimitrie Nicolăescu din Vasilaţi,* care a funcţionat până la 1 August 1867. La această dată a fost numit protoiereul *Alex. Papiu* şi a funcţionat *până în anul 1872,* când a fost numit în locul său, *preotul Matei Grigorescu. La 1 Sept. 1879* a fost numit protoiereu al jud. Vâlcea, preotul *Ioan Porumb din Craiova. Dela 1880 la 1887* a fost din nou *Alex. Papiu. La 1 Mai 1887* a fost numit *preotul Const. Ionescu,* care a funcţionat până în anul 1891, când a fost transferat la Craiova. *In 1891* a fost numit protoiereu *preotul N. Delcescu, şi a funcţionat până la 1 Mai 1892,* când a fost transferat protoiereu la Romanaţi. *Dela 1 Mai 1892 până la 1 Sept. 1892* a ţinut loc preotul *Gr. Predescu. La 1 Sept. 1892* a fost numit *preotul Meletie Răuţu.* El era protopop şi în anul 1908 1).

Condicari

La 1 Febr. 1811 este numit condicar al jud. Vâlcea, *Ioan postelnicelu* 2). Acesta era om în vârstă. Ispravnicul judeţului Nicolae Glogoveanu cere la 15 Iulie 1811 ca în locul lui să fie numit logofeţelul *Preda Seulescu* „arătându-l că este vrednic, ideiat şi practicos la treaba aceasta”. Vel log. Const. Dudescu îi îndeplineşte cererea 3).

Tot *Preda Seulescu* era şi la *20 Febr. 1812.*

La 5 Dec. 1817 este numit condicar *armaşul Constantin Boerescu* 4).

Căpitani de Panduri

In anul 1793 era polcovnic de poteră la jud. Vâlcea, *Gheorghe Sinescu* 5).

In anul 1803, 24 Nov., *Ion Lungănău* capătă o carte de scutire, că *„au fost căpitan de panduri în jud. Vâlcea”* 6).

La 24 Nov. 1803, *Panait Teişi* capătă deasemenea o carte de scutire, *pentrucă a fost căpitan de panduri* 7).

In anul 1814, Apr. 30 se dă o carte de scutire lui *Ianache bimbaşa de panduri ai jud. Vâlcea,* spre a fi apărat de dări şi altele 8).

---

1) *Pr. Melete Răuţu:* „Monografia eclesiastică a judeţului Vâlcea”, p. 23.
2) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor”, vol. IX, p. 293.
3) *Idem,* ibidem.
4) *Idem,* vol. X, p. 498.
5) *V. A. Urechiă:* „Istoria Românilor”, vol. VI, p. 280.
6) *Academia Română,* Ms. nr. 242, f. 172.
7) *Idem,* ibidem.
8) *Acad. Rom.,* condica de doc. nr. 357, f. 213 v.

INDICE ALFABETIC

A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

L

M

N

O

P

Ş

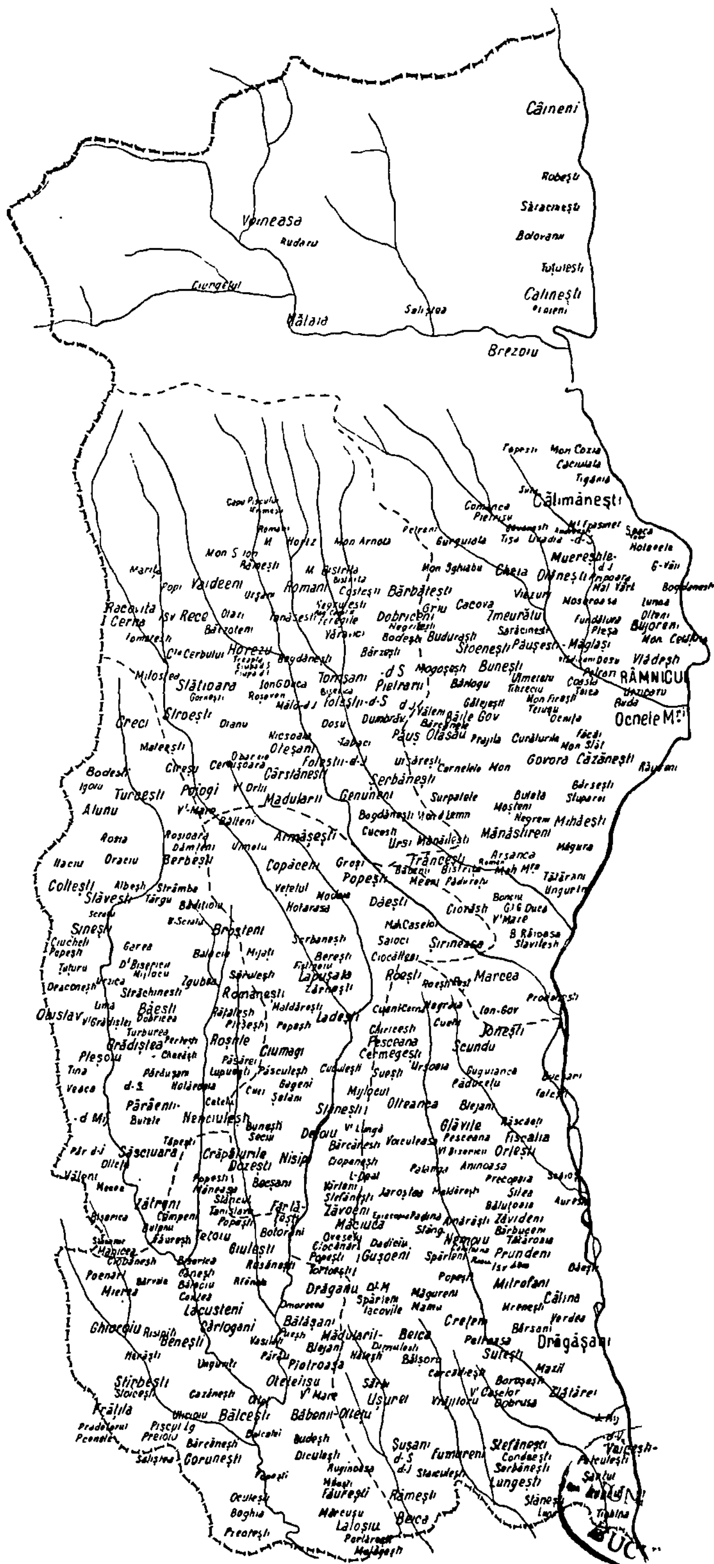
T

Ţ

U

V

Z

HARTA JUDEȚULUI VÂLCEA